

پنہور

یان
پروونالکسہ کافی

ریگا

محمد فہ تحولہ گولہن

پیٹوہر
یان
رووناکیہ کانی
ریگا

محمد فہرہوللا گولمن

پنهور
بلاک کانی
پرچا

نویسنی: محمد فتحوللا گولمن

ویرگترانی: دستہی ویرگترانی دہزگای چاپ و پخش کانی عیرفان

چاپی یدکم: نوموز ۲۰۱۸

له بهر نومبرایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان / هریمی کوردستان

ژمارهی چاردنی (۳۲۶) ی سالی (۲۰۱۸) ی پتراه

تیراژ: ۳۰۰۰

همه مو مانیکی له بهر گرتنه وه و بلا کردنه وه پاریزراوه.

Copyright © Irfan Publishing 2017

دیزگای چاپ و پخش کانی عیرفان

www.irfanpublishing.com

+964 (0) 750 713 80 00

- ۱۱.....مەريارمى گەمەشت بۇ جىھانەكانى نەو دىيو.....
 ۱۶.....مەريارمى دىيوار.....

بەشى يەكەم (حېكمەت)

- ۲۲.....مەريارمى زانست.....
 ۲۲.....ئامانجى چاومەروانكراولە زانست.....
 ۲۷.....زانست ونەزائى.....
 ۲۹.....رېزگرتن لە بىر وبۇچوون.....
 ۳۰.....دېن.....
 ۳۴.....فورئان.....
 ۴۱.....ھىزىرەتى موحەممەد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).....
 ۴۲.....تەسەووف.....
 ۴۳.....كلتوور.....
 ۴۵.....ئازادى.....
 ۴۷.....شارستانىتى.....
 ۵۰.....پىشكەتون.....
 ۵۲.....ھونەر.....
 ۵۶.....ئەدەبىيات.....
 ۶۲.....شېەر.....
 ۶۸.....زىيان و رۇج.....
 ۷۱.....موەجىزە و كەرامەت.....
 ۷۳.....خەون.....
 ۷۶.....عەشق.....
 ۸۲.....ژن.....
 ۸۷.....سروشەت.....
 ۸۹.....بەسىرەت.....
 ۹۲.....ھەست.....
 ۹۵.....برىسكەكانى حېكمەت باخودفەلسەفە بە لاي مەنەوہ.....
 ۱۰۱.....حېكمەت.....
 ۱۰۸.....ويژدان لە روانگەى حېكمەتەوہ.....
 ۱۱۰.....زانست لە روانگەى حېكمەتەوہ.....
 ۱۱۳.....ئامووس لە زمانى حېكمەتەوہ.....

۱۱۵.....	دروھ چاۋى ھېكمەتھە.
۱۱۷.....	ھېكمەت و ھەزىمەت
۱۱۸.....	مېدىئالە گۆشەنىگە ھېكمەتھە.
۱۱۹.....	خۇشەۋىستى لە روانگە ھېكمەتھە.
۱۲۱.....	... ۋە مەۋە فرىۋى خوارد
۱۲۱.....	مېژوۋلا پەرمى پەندە ۋە غېرەتەكانە.
۱۲۲.....	ئەۋ شە بچوۋكانە ھى شەنى گەۋرە لەمەر شەنبەن ھەلمەگرن.
۱۲۳.....	دەربارى كات.....
۱۲۳.....	نەفرىنەكان.
۱۲۴.....	شۇكى رۇزناۋا.....
۱۲۴.....	بەھەشت.....

بەشى دوۋەم (مەۋە و رەفتارەكانى)

۱۲۶.....	پەرسىش.....
۱۲۸.....	مەۋە.....
۱۳۰.....	رېزىكرتن لە مەۋە.....
۱۳۱.....	ھاۋسەنگى نېۋان دل و جەستە.....
۱۳۴.....	لېۋوردەمى.....
۱۳۶.....	خۇبەكەمزانى.....
۱۳۹.....	مەۋەنى.....
۱۴۲.....	مەۋەنى بىلەن جەۋەرى.....
۱۴۵.....	گوناھ و پاكىۋونەھە.....
۱۴۷.....	نەنى و پاراستنى نەنى.....
۱۵۱.....	بەلەي زەمان.....
۱۵۴.....	بەلەن.....
۱۵۵.....	نەمكىن.....
۱۵۶.....	بەش و بەشەر
۱۵۷.....	مەمەلە و ھەلسوگەۋت
۱۵۹.....	بەكەننى ھەستە بەرزەكان
۱۶۰.....	نەمەت و ھەستەكەن بە نەمەت
۱۶۱.....	خەمخۇرى و دىلسۇزى.....
۱۶۲.....	تەۋجىد و خۇشەۋىستى خوا.....

۱۶۳.....	مەشخەلى بەرزەخ
۱۶۴.....	دونيای ناووم
۱۶۵.....	بیری چاکمخواری
۱۶۵.....	دۈست و ھاۋرېبەتى
۱۶۸.....	مروھە گرانېمھاکلن
۱۶۹.....	مەزئەتقەن سەرمایە
۱۶۹.....	قانییوون
۱۷۰.....	پیکمەن و گریان
۱۷۱.....	دەربارمى ترس و ئومىد
۱۷۱.....	دوو رۇز بۇ ھەممووان
۱۷۲.....	نەمەى گریان و پیکمەن
۱۷۲.....	تەمەنى بەپیت
۱۷۳.....	ژبانى راستەقىنە
۱۷۳.....	تەنیاىى
۱۷۴.....	بونیادی ھەست
۱۷۴.....	خراپە
۱۷۵.....	ھەندىك لە نەخۇشېبەکانى دل
۱۷۵.....	ھەلپە
۱۷۶.....	لادان
۱۷۷.....	نەزانی
۱۷۸.....	رەۋى راستەقىنەى دوتیا
۱۷۸.....	رۇخە تاۋانبارەکان
۱۷۹.....	رۇخە ھندالاساكان
	بەشى سېھەم(نەخلاقى كۈمەلایەتى)
۱۸۱.....	مېللەت
۱۸۲.....	گەنج
۱۸۴.....	گەنجىتى
۱۸۵.....	ھاۋسەرگىرى و خىزان
۱۸۸.....	تەلاق
۱۹۰.....	دايك و باوك
۱۹۲.....	ھندال

۱۹۴.....	ماغمكاني مندال.....
۱۹۶.....	لمخلاق.....
۱۹۸.....	فهريلمت.....
۲۰۰.....	په رومردم.....
۲۰۴.....	ناموژگاري.....
۲۰۶.....	راويژ.....
۲۰۸.....	حمق.....
۲۰۹.....	حق و دادپه رومري.....
۲۱۰.....	خير و شر.....
۲۱۱.....	سيستمى كؤماري.....
۲۱۴.....	سياست.....
۲۲۴.....	مژگهوت و فهرمانهكاني.....
۲۲۵.....	بازرگاني.....
۲۲۷.....	دمربارمي زمان.....
۲۲۸.....	بيري ماكيافيليستي.....
۲۲۸.....	سمركهوتنى چاكي و جواني.....
بمشی چوارم (روانگهی بزاوتن)	
۲۳۰.....	مهردى خزممت.....
۲۳۱.....	پيشكهش به مهردانى ئيرشاد.....
۲۳۵.....	(آمنت)ى مروقه مهزنهكان.....
۲۳۶.....	گيانفیداياتى خوشهويستي.....
۲۳۷.....	نامانج و هوکار.....
۲۴۰.....	راويژ.....
۲۴۱.....	تمدير.....
۲۴۵.....	لارامگري.....
۲۴۶.....	بهرمهگرتن نمك زويربوون.....
۲۵۰.....	داممزرراوى و هملگهراومه.....
۲۵۲.....	باومردار جاريك دمخلمنت.....
۲۵۵.....	بزيهكهكان.....
۲۵۷.....	بيري خزممت.....
۲۵۷.....	نماينده له همموو ناستيكد.....

۲۵۸.....	یەكېتىنى ئىخوان ئاۋمۇۋە ۋە دەرۋە
۲۵۸.....	رۇخى ئىۋوۋىنى
۲۵۹.....	ئىرادە بەھىزىمىكان
۲۶۰.....	غەرىبەكان
۲۶۰.....	رۇخى مىللەت
۲۶۱.....	بىرى يەككىرىن
۲۶۱.....	سەرمەتە نەخشە
۲۶۲.....	پىلان
۲۶۲.....	ئىنجام
۲۶۳.....	مەردى خاۋىن دەۋا
۲۶۴.....	ئامراز ۋە ئىنجام
۲۶۴.....	ھۆكەرى ئاخىق
۲۶۴.....	ھەزى خۇشگوزىرانى ۋە پالداۋە
۲۶۷.....	ھەزى پىلەۋپايە
۲۷۱.....	گۈرۈتىنى لەدەستىراۋ
۲۷۱.....	تېكچۈۋىنى پىۋەرمىكان
۲۷۲.....	زىادەمەۋى ۋە كۆرۈنمەۋى
۲۷۲.....	نەسەۋۋى دىشتەكىيەنە
۲۷۳.....	گېزەۋى خۇپەرسىنى
۲۷۶.....	لە پىكەي نەبەدىيەتدا
۲۸۰.....	دوۋا

دەربارەى گەشت بۆ جىھانەكانى ئەودىو

نەى گەورەترىن مەزنا

كاتىك لەو شت و ڤووداوانە ڤادەمىنىن كە ئەوپەڤى گونجان و سازشيان لەنئواندايە و، تەماشاي ئەو ورتە ھەرە ڤرشنگذار و ھەرە ھاوسەنگانە دەكەين كە چاوەكان نەبلەق و، سەرەكان تووشى سوورڤمان دەكەن و، لە سىنەى ئەو سروشتەدا داتناوہ كە كۆڭاى ھونەرەكانى تۆيە و، كردووتە بە ئاوتنەى ھەزار و يەك ڤەنگى تەجەللىي جوانىيە نەيتىيەكانى خۆت و سەرنجراكيشتري و داھىتەرانەترىن بەرھەمە ھونەرييەكانى خۆت تىدا داناوہ كە لە جوانترىن شەكڵ و شىروە ڤىنچاوتنەتەوہ و، لەسەر ڤىنگەكەماندا وەك ڤىشانگايەك خستووتنە ڤىنچاو و، ڤاشان ئىمەشت بۆ بىنىنى بانگەيتشتكردوہ.. كاتىك لە دەنگى قەلەمەكەتدا و لە ڤىنكۆڤىنكىي ئەو كىتەبەدا كە بەو قەلەمە نووسىوتە تۆ دەمىنىن و تۆ دەبىستىن و ھەست بە تۆ دەكەين و شابالڤدەگرىن، چاومان دەچىتە سەر كانگاى ھەمرو ئەو ياسا و ڤىسا و ڤىنكۆڤىنكىيەى لەو كۆلۆڤۆشنانەوہ دەمىرنىن كە لەژىر ڤووناگىي ناوہكانى تۆدا دەكرىنەوہ و، گشت ئەو ڤەنگ و شىوانەى كە موشاھەدە دەكرىن و، تىنكراى ئەو دەنگ و نەغمانەى كە

دمیسترین و، پاشان سرجهم نهو کۆرس و سه مقۆنیایانی که لم دهنگان
پنکدتن! نیدی چاوه کانسان به نهیتی نهو جیهانه مه زنانه سر مهست دمن که
سر چاره ی هدمو شتیکن...

به ته ماشا کردنی نهو په نجه ره جورا و جورانی که له دروی چاوی دل و
نیسان کراونه ته وه، پرکیشی نهو مان کرد له شیوی دره ختیکدا موشا هدهی
ناسنامه ی نهلی نهو ناوکی توپای به هشت به کمین که له دمو و نساندا به..
وه خۆمان بۆ گه شتیکی زۆر درور و، زۆر سخت، به لام له هه مان کاتدا زۆر
به تام به رو نهودیو و، نهودیوی نهودیوکان ناماده کرد. له مهشدا "بیانه" که ی
تۆمان کرد به رابه ری رۆحمان و، له ژیر رۆشایی پرشنگی ناو و سیفه ته کانی
تۆدا و، به هۆی چهند حهقیقه تیکی نوورینه وه که به رو نه به دییه ت در ژدینه وه
بالمان گرت و، پزاینه سر پینگه کان.

له گه شتیکی مهزن و پیروزی له جۆردها که له گوفتاره که تدا باسکراوه
و ونای کیشراوه و، نهانته به چو و کترین ورده کاریه کانیشی تۆمار کراون و، له
کۆتاییدا به هۆی میعراجی پیروترین به ندوه سرجهم دمرگا کانی به ته واومتی
کراونه ته وه و، به هۆی نه مه شه وه هه لی نهو هاته پیش که هدمو پالماوانیکی
بواری مه عریفه ت له پینگه ی عمرشیه کانی نار دلیمه به رو نهو جیهانانه
به مرزبیتته وه، نه گهر سنووری خۆمان به زانددیت و دهمستان بۆ قولفی دمرگا
نه نییه کان بردیت. په نا بۆ لیبرده میت ده بین و داواکارین بیدیه پال نادانی
نهو رۆحه کال و کرچانه مان که نه وه و نه رکان نازانیت و، لیمان خوشبیت.
نه ی نهو به دییه نه ره مهزن و هه ره جوانه ی که نیسه ت به برون گه باند و،
چیزی ره های هه بونت به هه ناومان به خشی! نهو تۆیت که نهو جیهانه
مه زنانه ت وه کو کتیک له به رده هه ماندا والا کردوه نهو تۆیت نه نییه کانی

ناویان دہمیت بہ گونی ویزدانماندا دیسان ہمر تۆیت کہ ویزدانمانت کردوہ بہ کہنارنک بڑ دریای پم لہ شہبۆلی نہنئیہ لاهوتیہ کان! نہ گمر تۆ نیتہ بہ دینہ ہیتیہ، نیتہ نہماندوتانی ببین، نہ گمر نہم گہردوہ نہ سوسورہ ہنہرانت وک کتینیک لہ بہردہماندا والانہ کردایہ و، لہ پریگی نیراو و ناسیتہرہ بہ پریزہ کانی خۆتہوہ بۆت پروہ نہ کردینایہ تہوہ، وہو گروہ نہ فامان کہ تۆ ناناسن و ناگمن بہ قولاییہ کانی ناخی خویان، بہ پەرشتانی نہم دونیایہ مان جیتہ ہشت، گمر لوتفت نہ نواندایہ و بہ گورتی ناست و پلہ و بالامان ہاسی خۆت بڑ نہ کردینایہ و، نہو بہ کہمین تہدیقت لہ رۆحماندا جیتہ کردایہ تہوہ کہ زانست و معریفہت دہکات بہ زانست و معریفہتی راستہ قینہ و، بہ یومندی نیوان جیہانی دہموہ و ویزدانمان دہستہ بہردہکات و، ہہمو نہو شتانہ و مردہ گرت و ناراستیمان پندہدات کہ دریاری زاتی نولہ ہیبت زانیومانہ و دہیزانین، لہ کونہ نہم شتانہ و تۆمان دہاسی و، بہ ریگاکت سہرام دہوین؟!

نیتہ بہندی زنجیرلہ ملی بہردہرگاکہ تین و، نہو پرشنگانہش کہ لہ ویزدانماندا دہدہوشیتہوہ، نووری بوونی تۆن، نیتہ ہہرجیہ گمان ہہیت، بہدشی تۆیہ، جارنکی دی نہمہ رادہ گیہنین و، بہ داننان بہودا کہ بہندہ گیہنکی و ہای بہردہرگاکہ تین کہ بہ نازادی پازنابین، دہمانہوت عہد و پیمانمان تازہ کینہوہ.

نہی سولشانی دل و نہی نہو زاتہی کہ زیکر و فیکرت ناسوہمی بہ رۆحہ کان دہہخشت! لہ پناو گیہاندنی نہو شتانہدا کہ تۆ فیرت کردوین و بہ گونی رۆحماندا چپاندوہ بہوانہی کہ دلان بہرنہی دلی نیتہ مردوہ و دہرہ دمرن، گاہ چوینہ نار دۆلایی شان و رورداوہ کانہوہ و، گاہ گہر اینہوہ

بۆ ناو دهروونی خۆمان و، ههولماندا له هه‌موو ئه‌و شتانه‌دا که پروده‌ده‌ن ئه‌و په‌نجه‌وانه‌ی که به‌پروری بوونی تۆدا ده‌کرته‌وه، و، ئه‌و پڕیگایانه‌ی بۆ حه‌زوری تۆ به‌رزدینه‌وه ده‌ستیشانبه‌که‌ین. کاتێک وێستان ئه‌و پڕۆزی به‌خته‌وریه‌ به‌دین به‌گۆنی موحتاجاندا که تیندا زاتی ئه‌وه‌یه‌یه‌ت و به‌ی هه‌یج په‌رده و پڕیگرتک تۆ ده‌یه‌ین، نه‌مانتوانی وابه‌سته‌ی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ هه‌ره‌مه‌زانه‌یه‌ن که ده‌هرینه‌ هه‌ره‌ پاک و ینگه‌رده‌کان ڕته‌ و نه‌خشان ده‌کێشن. له‌په‌تتاو باسکردنی شتاتیک بۆ هه‌ندێک پڕۆخی کال و کڕج که له‌ قاوغدا ماونه‌ته‌وه، و، دلیان به‌ جوانیه‌ پرۆکه‌شه‌کانی ئه‌م دونیایه‌ داوه، دیواره‌ پڕۆزه‌کانی موچه‌پڕه‌مان هه‌تایه‌ له‌رزه، و، شایشان به‌ بالایی دیاریکراو (مشخص) و ماده‌ده‌دا گوت. پڕیگه‌ له‌به‌رئهم‌وی نه‌مانتوانی ناشکراترین حه‌قیقه‌ته‌کان هاوڕی له‌گه‌ڵ پاک‌ی و پرونی ئه‌لی خۆیاندا پڕیگه‌شه‌که‌ین، تاوانمان نه‌ه‌جامدایه‌ت، و، خه‌مه‌تی هه‌وا و ئاره‌زووی خۆمان کردیته‌...

گه‌ر هه‌له‌مان کردیته‌، له‌ پڕیگای هه‌تای به‌رو تۆ و، له‌ کاتی هه‌ولمان بۆ په‌شاندانی پڕیگا به‌وانی دیکه‌ کردوو‌مانه، سه‌ره‌رای هه‌موو ناتمه‌واری و که‌موکرتیه‌کانمان هه‌رله‌سه‌رپه‌ی تۆ بووین. هه‌له‌ هه‌میشه‌ هه‌له‌، که‌موکرتیه‌ش هه‌ردم که‌موکرتیه‌. هاوڕی له‌گه‌ڵ مووچه‌که‌ی ناو ده‌لان و، چه‌ماومی قه‌دی پڕۆحمان و، زنجیری هه‌ماندا، به‌ هه‌زار و یه‌ک گیان چاره‌په‌ی ئه‌و به‌رپاڕه‌ین که ده‌ریه‌که‌یت. کاتێک نه‌مه‌ش ده‌لێن ده‌زانین که پڕه‌حه‌مه‌ ینسوره‌که‌ت هه‌میشه‌ له‌په‌ش غه‌زبه‌ته‌وه‌ بووه، ینگومان که‌موکرتی و ناتمه‌واری سه‌بارته‌ به‌و به‌نده‌ته‌ که شه‌ه‌ریان به‌ لوتف کردوه‌ شتیکی جوان و شایسته‌ نییه‌، به‌لام ته‌کایه‌ پڕیگه‌مان به‌ ده‌لێن که له‌خۆشه‌وه‌ن زۆر له‌ تۆ جوان و لێت ده‌تا

به‌لێ، سولتان "سولتان سولتان، و، گه‌داش گه‌دایی لێدێت!"

همونوکه نه گهر لیسان بیوریت، حقیقه تی گشتکردن بهر جیهانگانی
 نودیر له تاییه تترین جینگه ی دلخاندای به پارتیزرای ههله گرین و، دمانه ویت
 لایه پره گانی کتیبی گهره وونه کت ههلبه پینه و، هاروپی له گهل نییه تی
 گشتیکی نویدا خومان له نیر موتالای دورودرتر بهارین و، گوئی بۆ نه
 دهلالانه ههلبه خهین که باسی تۆ دهکن و، به نهغه گانی تاییه ت به تۆ
 لههوشی خومان بهچین. دها نه و محتاج و دهره دهرانه پیاریزه که دمانه ویت
 به "بهزم تی تۆ بگهن و، به لوتفی ورسالشت دلشادیان بکه!.."

دەربارەى پېنوار

مروڤ گەشتيارنكە و، گەردونىش پېشانگايەكى پىنگاوپىنگ و
كتىپىكى زمگىن و پىنگىنى وەھابە كە بۇ موتالاكردن خراوتە بەردەستى.
پېنوار بۇ نەوى نەم كىتبانە بخوتىتەو و، عىرفانى خۆى پتر بكات و،
بەرو مروڤىتى پاستەقىنە بەرزىتەو نىرراوتە نەم دونىايە. نەم گەشتە
پىنگاوپىنگ و بەچىزە تەنھا يەك جار بە نىسبى مروڤ دەيت.. وادەستەكەم
نەم گەشتە تاقانەيە سەبارەت بە كەسانىك كە ھەستەكانيان ھوشيارە و دلىان
پىدارە، سەرووزىادى بەدەستەيتانى باخەكانى نىرەمى بەھەشتە. وەلى نەوانەى
بە چاوى نوقاومو دىزىن، وەك نەوى ھەناسەيەك ژىابىن، چۆن ھاترون ناواش
دەپۆن.

كەسك كە بەقولى لە ياساكانى سروشت و ژيان راودەمىنيت و
ھەلباندىنگىتيت، ھەر لە پىنگى بىرقەدارى گولەكانەو ھەتا گەلەى
لەرىوى درەختەكان و، لە زمگى ترسىنەرى ھەروەروسكەكانەو تا نەغمەى
ساز و دروستى بالندە و پىچووۋەكانيان، لە ھەموو شتىكدا جىلۋەكانى جوانىيەكى
ھەتاهەتايى دەمىنيت و، لە گشت دىنگىكدا ھەست بە تەقدىسكراى قودرەتلىكى

په دهکات و، له پروډاو و یاساګانی وک پروګانی و جوړه و هېزی پراکشان و په یوځای کیمیا و شینوازی "دانه بر" (سوق) و نیناره کرانیاندا، شونموار و نیشانه ی تهجه لیلیه خوییه کان دهینت.

کاتیک پړوح له زاوړاوی نهم جیهانه ماددیه و دهغه غه ی که شهرواګه ی دورده که ویتمه و به قولاییه کانی جیهانی و هغه تا پړوده چیت، به دم ته ماشاګردنی تهجه لیلیه سرسورپه یته وکانی به دیته یری مه زنده و له گمردووندا له هوشی خزی ده چیت، به باره ت به که ساینک که تا نهم نه ندازیه له هغه کانپاندا به رسالی نیلامی گه یشتون و، خویان پادستی هله چرون و داچوونی شه پوله کانی و هجد و نیستیغرافتیکی ناکوتا کردوه، کولان و و طوله ی قولایی بنکی زیریاکان و، دیمه نی جوانی گۆشه چه په ک و دورمه دهستان و، وستانی به ریفاری لوتکه ی نه و چایبانه ی که پشپرکین له گگل همروکاندا دهکن و، نه و سپه ره بزوکانه ی که نیواران له بناره سموزه کاندا یاری دهکن و، نه و باخچه نه فسونواریانه ی که به سر پروی زویدا در ژبونه تمه و، نه و بونه جزراو جزرانه ی که چوارده وریان مهست دهکن و، نه و گولانه ی که له گگل شه مال یاری دهکن و، نه و شومنه نی که له سر ته ختی گولان دانیشتون و چاو له دوروبه ریان داده گرن.. به لن، همرو نه مانه گمر تیشکدانه وی جوانیه یینسوره کی نه و نه بن که جادوو له مرلف دهکات، دهیت چی بن؟!

زاتران یان نه زاترانی ماهیه نی نه و لای ننه ج مانایه کی هیه له کاتیکدا که همرو دمنګنک نه غمیده که لای نه ووه دبت و، همرو شتیکش ناصیه که لای نه ووه پخوانه کراوه ۱۹ دادور و شاعیری نه لمانی "گۆته" دملیت "ننه هم له پړوحی خواماندا و هم له سروشتا ههست به بوونی خوا

دهكېن. نېلې نوزانینې ناوړوکی و ماهیپته کدی چ گرنګیپه کی همیه؟ بهلن. چی دزانین له سر ماهیپته نولوهیپت؟ بیر و بزچرونه سنوودار و تېسکه کانی نیمه دبراری خوا چ مانابه کیان همیه؟ نه گهر هاپړی له گهل سدان نار و چندهما سیفته تیشدا یادی بکه موره. دیسانیش له حقیقه توره زور دوور دم. مادم به دیپته نری موزن نهک تهنها له مرزفدا. به لکو له همورو پرود اوونکی گوره و بزچروکی جیهاندا و. له سیندی دوله موند و به توانای سروشتدا به همورو شپوهیک تهجه للی دهکات. گمونه تایا نو فیکر و بزچرونه کی که له سر ناستی پنومره مرویه کان دبراری نه زاته کامله به دمیستی دهینین دتوانیت وه پیرست و دهوردمر بیت؟! به موش نامازی بز نو موجوده مېجهوله دهکرد که به هوی ناسواره کانیوه خوی دموه خات و له ژپانی دونیادا زاته کدی نابیرت.

نېش له پتاو نه زاته ده که له چاوان پنهانه و دیمورت له ریگه کی سخته کانیوه خوی به نیمه بناسیت. بیر له ری و ریواری دهکینه وه. دمانمورت همیشه له ریگای بهر نوودا بین و. به کردنوهی بهردوامی نو درگیاندهی بهرووی نوودا دپوانن. ریگایه کی ناکوتامان هله ژاردوه. خو نه گهر جیهانیش بومستیت. نیمه ینگومان به وتنی سرود و گوزانیه کانی تاییت به نو. دنیا له ولوله پرده کین... جا چون وا نیت. له کاتیکدا که نیمه و همورو شتیکی دیش له بهر خاتری ناسین و ناساندنی نو لیرمین و. نمرکیکی دیکه کی له موه موزتریش پینازانین. نیمه همرومان سپهری بودی نمرین و. نورش کانگا و سرچاروی همورو شتیکه.

نوه نموه که ناو له ناخی زویپوه هله دپولیتیت و له به خشنمی و سه خاومنه ندی خویپوه کانیپه کان دمه قیتیت. که موری پروناکی له ملی

خۇر دەكات و تاجى گىرمى دىتتە سەر، خاك بە گولانى پىنگارپىنگ
نارايشت دەكات و لە يەك كاتدا ھەزار و يەك پۇشاك لەبەرى زوى دەكات.
ھەورەكان بە چارى دەرياكەن سەيرى "ئەو" دەكەن و، دەرياكەنىش بە زمانى
ھەورەكان يادى "ئەو" دەكەنەو. ھەر "ئەو" كە ھەناوى خاكى لە ھەزار و يەك
نازار و ژان پىر كەردو و، جىگەرى مەرجانى تىزاوى خويىن كەردو و. خۇرەكان
كۆيلەى بەردەرگەى ئەو و، دونياكانىش بەندى زنجىرلەملى نەون.

نەى بەدەپتەرى مەزىن! تىنگراى مۆلك و سەلتەنتى جىھان لەزىر
ئالەكى تۇدا سەر بۇ تۇ نەوى دەكەن و، سولتەنەكان لە دەرگانەى تۇدا
كۆيلەيتى ھەلدەپىزىن! ھەمىر شتىك بەرو تۇ راھەكات و، سۆلى "بۆون"
لە تۇ دەكات؛ بەلام تۇ لە خۇتەو ھەيت! بۆونەورە كاتىيەكان دىنە بۆون و
شكىل و شىرە وەردەگىرن و پاشان دەكۆيتەو و دەرۆن؛ بەلام تۇ لە ھەمىر نەم
شتانە پاك و پىنگەردىت! تاكىت. بۆونەيت. پىنەست بە ھىچ نىيە! ھەمىر
بۆونەوران ھانا بۆ لای "يەكتايى" تۇ دىيەن. يەكتايى تۇ كەوسەر و بەھەشتى
نەوانىيە كە لە بىاباندا بەجىمارن. نەم شۆنەنە بە فەرمانى تۇ لە جىگەى
خۇياندان. گومەزى ناسان بەھوى تودەت و نىرادەى تۆو دىنكۆيىكى
خۇى دەپارزىت. نەگەر ھەمىر نەمانە پىشيان بە تۇ نەبەستايە، پەيۋىندى
نۆوان نەستىرەكان دەشورا و بەرنەى دانەكانى تەزىيەك بە ھەناوى گەردەوندا
بەرش و بلاو دەپوون و، كەيش نەبەتوانى پىنگريان لى بكات.

نىيە ھەمىرمان بەھوى تۆو بە بەختەورى گەبىشنىن. بە ناسىنى تۇ
بەختەورى راستەقەنەمان ناسى. لە بەختەورىيەك ھەلدەپىن كە پىشتى بە تۇ
نەبەستو و لای تۆو نەبەت و، نەفەرت لە بەختىارەكەش دەكەپن كە تۆمان
بىرەبەتەو. بەلى، پىنەستە بەرامبەر بە ھەر شتىك كە باسى تۇ ناكات پىنەنگ

بائی پاپی

حکماں

www.iqra-ahlamontada.com

دورباری زانست

دورکه‌وخته له زانسته نه‌رنی و نه‌زمرونییه‌کان له ترسی نه‌وی له‌وانیه مروف به‌رو نیلحاد بیهن، کارنکی مندالانیه و، نه‌مارکردنی زانسته‌کانیش وه‌ن نه‌وی شتانیکی ته‌وار پنجه‌وانه‌ی دین و نیحان و هژکاری نیلحاد و کوفر بن، بریارنکی پشیننه و نه‌زانیه.

زانسته‌کان به‌نه‌ندازه‌ی گهرمتی‌کردنی به‌خته‌وه‌رمان و به‌رزکردنه‌وه‌مان بز مروفتیی راسته‌قینه به‌سرودن، به‌پنجه‌وانه‌وه، نه‌و زانست و ته‌کنه‌لوجیایه‌ی که مروف دووچاری کابوس ده‌کات، جادور گهرنکی شه‌رنگیز و شه‌یتانیکی ره‌هایه که سه‌ری رینگه‌ی لینگرتورین.

له‌برامبه‌ر نه‌وه‌دا که له سه‌ره‌قای نه‌م سه‌دهیه‌دا هه‌ندیک مادده‌په‌رسی بیرته‌سک زانستیان کرد به‌خوا و هه‌مرو شتیکپان به‌قوربانی کرد، زانایه‌کی هو سه‌دهیه که له‌سه‌ر ناستی هه‌موو جیهان ناسراوه، وتی "زانستی یی دین لهره‌وه، دینی یی زانستیش شه‌له"، به‌م وته‌یه‌ش به‌نیانترین شیوه‌ی توانجی هو وپرنه و شتییه‌ی ترساکه ده‌گرت که سه‌دهیه‌کیان ته‌نیوووه، نازانم داخو ه‌گهر کوریز و شه‌له‌کانی نه‌م سه‌رده‌مه‌ی بدیبا چی ده‌وت؟!

بانگه‌شه‌کردن بز نه‌وه‌ی زانسته نه‌زمرونییه‌کان هیچ شتیک نیی

نه زانې و ده مارگيريه و، پر مكر د نښې هم موو شتيكېش له درېموي نه وان
 كونه په رستيه كي بيرته سكانه به؛ به لام ټنگه بشتن و قبول كړدني نښې كه
 مروښ له ژيزو پوښايي هر زانياريه كي نوندا، چهندها شتي ديكه ي
 نه زانراو دپته پيشي، نيشانه ي زيهنكي زانستي و پاسترويه له بير كړدنه ودا.

زانست و تهنه لوجيا له خزمه تي مروښ دايه و، هيچ هوكارنكي جديش
 يو ترسان لني له گورپندا نيبه، مه ترسي له زانستيوون و بنياتناني دونا
 به شويو به كي زانستي نيبه، به لكو مه ترسي له نه زانې و بيشه ووري و
 خوزينه وده دايه له هه لگرتي به ررسيارتي.

نامانجي چاوه پوانكراو له زانست

له بهرنه ودي ژيانې راسته قينه ي ناده ميزاد ته نها به وزي زانست و
 عيرفانه و به دمه تدبېت، نه وانه ي فزيوون و فزيوون فزيوون فزيوون گهر
 زيندوش بن هر به مردو نه ژمارده كړن. چونكه گرنگترين نامانجي
 به ديهاتني مروښ بينين و زانين و گهياندي نهو شتانه به به كسانې تر
 كه فزيان بووه.

بېر كړدنه و به ريارې هر كه سينك به نه ندازي په بېر كړدنه و
 به رياره كي به عقل و لوجي كه و به ركه و توه. عقل و لوجي كېش له گمل
 زانست و مه عرفه تعا راسته وانه ده گورپنت، له بهرنه مه به به هر جينگابه

زانست و معرفه ته ټيندا نښت، عقل له کارکوونو و، لوجيک فريردم و
برياره کانيش نادروستن.

مرؤفيتي هدرکسک به فزيرون و فزيکردن و پوښنکردنوهی کساني
دی ديار و دمرده گهرنت. گه سیک که نازانيت و له هه مان کاتيشدا بير له
فزيرون ناکاته وه! بهو شتانهش که فزيان دميت خوی نرشناکاته وه و نايست
به نمونه يو کساني تر، نه گهر به وړاله له مرؤفیش بچيت، که سبتي
ناووهی جنگه ی گومانه!

نمو شتانه ی فزيان دميين و فزي کساني تريان ده که ين، پيوسته
بيناراستی هه لماليني نهيتيه کاني ماهيه ته مرؤف و گهر دودندا ييت.
نمو زانستې تيشک ناخاته سر نهيتيه کاني ناو مرؤف و، خاله تاريک و
تمنگ و تمسکه کاني بوون پوښ ناکاته وه، زانست نيه.

نمو پلورپايه يی که له ريڼگي زانست و معرفه ته وه به د مستده نيرنت،
لور پلورين گانه بهرتر و تمه ندرېز تره که له ريڼگه کاني نرمه د مستده کون.
چونکه زانست له دودنيادا خاونه که ی ده کاته دارای فزيلهت و له خراپه کان
دروړی ده خاتمه و، لور دوياشدا به نيمان و غير فانه که ی به جوړنک به ختموړی
ده کات که له هروړو رنناکردنه و ميه.

هه موړ دايک و باوکنک پيش نموهی ميشکی منده له کانيان به شانی

ناپوښت پرېکړت، پټوښته به زانست و عېرفان تېریان بکمن. چونکه نمر دلانې خالین له حقیقت و نمر پړوحانې محرومن له معرفت، واکو کتلگه یه کی گونجاو وان بؤ نه شونما کردنی هموو جوړه بیرؤکمه کی خراب. سهرتا هر تړونکیان تیندا بجیترت، له کزتايشدا هر نهوه درونه دهکرت.

مېهېست و نامانج له فېرموونی زانست بریتیه لومو کی زانیاری بیت به رابهړ و چاوساغي نادهمیزاد و، شتانی فېرکراو پښگانګانی گېشتن به کهمالاته مرویه کان پروناکېکه نهوه. بهر مېهېنای نه مه، نمر زانستانې له پړوحا نه چه سپون، بارن به سهر خاومنه کیانمونه؛ نمر معرفت هاش مروف بهرو نامانجه بالاکان ناراسته ناکات، همالتیه لهر ناستی دل و بیر.

”زانست زانینی زانسته

زانست خو ناسینه

که ر تو خو ت نه ناسیت

نه مه که ی زانینه“

زانستیک که نامانج و مېهېسته کی دیاریکراوه، سهارت به خاومنه کی، هژکارنکی بهر دهکتی هتاهه تایی و گهنجینه یه کی نه پراومه. نهوانی خاومنی نه م گهنجینه یه، به در ژایی ژیا نیان، تهنانت دواتریش، واکو کانیه کی شیرین و سازگار همیشه سهر داند کړن و دېنه های خیر، گرمانه و بیردوزه بهتاله کانیش که نامانجیان دیاری نه کراوه و، گرمان و دودولی له سینه کان دهان و، پړوحه کان دود چاری تاریکی دهکن زیلگایه کن بؤ کزبونموی پړوحه نانرمید و لېله کان، یان تله یه کن بؤ پړوحه کان.

همچنین زانست و هونر هاروی له گمل لی و پهله جوراوجوره کانیان و نمو سودانهش که هه ره کیک له م په لانه هه لیانگرتون سود به خشن بۆ زۆریه ی زۆری مرۆفه کان، به لام چونکه ته مهنی مرۆف و توانا و هه لومهرجه کانی سنووردان، مه حاله هه موویان فیزییت و سوودیان لیومهرگرت. له م درووه پیوسته هه موو تاکیک نمو شتانه فیزییت که پیوستن بۆ خۆی و میلله ته که ی و، ته مهنی خۆی له شتانی یته ورددا به فیرونده دات.

له بهر نه موی زانای راسته قینه هه میسه له زیر پۆشنایی راستترین هه واله کان و، دروستترین گوتاره کان و، نه زمروته زانستییه کاندای به رد هوامی به هه ول و لیکنۆلینه ره کانی خۆی ددات، هه میسه دلی ناسوودیه و کاره کانیی ناسان دهن. هه ندیک پۆحی دامویش که له سه رجاوه ی راسته قینه ی زانست ییه ش، چونکه به به رد هوامی پئی و ناواسته ده گۆرن و هه رچهند ده که ن له خه یالی خار رزگاریان نایت، هه میسه له تیر خولگی یته یراییدا دهنالین و دهنالینه وه.

نرخ و بهای هه ره که سیک به نه ندازه ی ناوهرۆک و ده وله مهنیدی نه زانسته به که به دمتی هینه وه. نه و که سه ی زانست ته نه ا له پینار قسه و قسه لۆن دا به کاره مهنیت، نرخه که شی هه ره نه مهنیده، نه وهش که له ناسی شان و پرووده وه کاندای ده کهر تاویزه یه که به کاری ده مهنیت و، به بالی عیرنان به تاریکترین گوشه کانی شرفن ده گات و، بارهش به راستیه کانی نه وه به شروشت دا ده گات، نرخ و بهای نه مهنیده...

زانست و نه زانی

نه گهر هېنان و پرېزکړدن و جوړنه وې زانسته کان و داپرشنه مېان له شيرې
کتېدا لمو پرووه به سوو دېت که شتانی زانراوی نېستا جارنکی دی
موتالاده کرتنه، لمو پروانگه يوه که پوځی نیلهام و هلېنجان نیفلیج ده کم،
ده کرت بوترنټ که هزار و يه ک زیانی هیه.

زانست راپه رنکی گرنگی هیدایه ته.. به تاییه ت نه گهر پال به
وه حیه وه بدات و له ووه خوراک وهر بگرت.. له پرووه نه و ده گات به
رهمه تده گه لیک که سنوره کانی زوی و ناسان تیده په ریتیت و به هایه کی
جیاواز ورده گرت.

له نېستادا که سی داهینه و دوزمروه پناگات، به لکو که سانی
چارلنکه و لاسایکه مروه هله ده کن. پینوستان به رڅنکی یاخی وهایه
که به شپو میه کی گوزمې گوزانکاری له همورو شتیکدا بکات. همورو
شېک ده گوزیت. کتېب و قوتابخانه و درگا و ره طه و همورو شتیک.. وه
دستپنکړدن به ره خنه به ردی بناغه یه.

نه زانی خراپترین هارې و زانیش و هادارترین دوسته.

کاتېک عېلم له گډل حېلم په کډه گرت، ده گات به فورلیه کی
سرسووپ هېنډر.

نه زان کاتېک تروپ ددیت ده کړته هاتوهاوار، به لام عاقل نه خښی نه و
شانه دادمېرېزیت که ینوسته بکرتن.

فهزېلهت، له سر ینای عېلم و حېلم و پهرتش ددومنتیت.

نه گهر زانست نه بوویت به سرچاوهی کردار، مه حکومی وشکبونه.

ینوستی، ده لالی چاوتیژی دوزینموه زانستییه کانه.

تینگېشتن جیا به و زانین جیا به، تینگېشتن له شتیک باشره له زانینی
هزار شت!

خوت له سر وتی "نازانم" رابهینه، بؤ نهمی هر گیز دوو چاری
شمرمی وتی "نازانم" نه بیت!

همروک چون پېشېر کئی جزراو جزر ده کړت، گهر پېشېر کئی نه بوونی و
همزاریه کانیش بکرا به، ینگومان نه زانی تاجی پادشایی ومړه گرت.

پېنگرتن له بیر و بېچوون

په څه گرتن له همدو شتيك و بيانوگرتن له همدو شتيك همدې
كاولكاريه. نه گهر مړو شتيكي به دل نهيت، پيوسته همدې باشتره كې
بدات. چونكه پروځاندن وړانه و، بنياتنانش ناوهداني لن چيدعيت.

پيوسته مړو زياتر له دوژمنايه تي نهيني و پقي ژبره ژر
بترسيت، وهك له تورپمې و توندوتيزي ناشكرا. دستان نه گهر
پرويه پرو پړق و توندوتيزي بن، له پاشه مله هميشه وهك فرشته
پاريزم په فشارده كهن. به لام دوژمنان له نهمونيانيدا ته له دمنه وه؛
تورپمې و پقيشان له و كاته دا به درده څه كې به وڼه ي جالجالو كې
نېچيره كېان خستوه داووه.

دلېن "فلانه كس همدت به شني ناو هموا دهكات"؛ قورياني كسي وهابم!
نې دمنيت چي به وانه بوتريت كې لمړيز بارانيشدا تم نابې ۱۹ له كور و دانېشته كاندا
پېز له همدو وتېه كې بگره! تمنانه تم بيرو كانه ش يه كمر په كمره كې له گڼ
بړچون و بيركړه نمرې تودا ناگونجيتن. بير لمو بكمرو كې له وانيه څاونه كې
مېمېتيكي ديكې همېويت، بزيه تا كوتايي نارامگرېه و گونېگره!

۱. كورد، وهكو ناماز، همدې وړانې و دره كې دمليت "فلانه كس كاعزې سې دموښمېه". لېرېدا
مطالعاتي نم پنده كورد په لمرې پنده توركيه كې دابېين، به لام لهېر خاتري پراستې په كوردوڼي
څوان شيفاران وهكو خوي ورمانيگرېا.

شەزمون، ماموستای عقل و پرابەری بیرکردنەوجە.

دین

لەو پۆژمۆدی نادەمیزاد هەبە هەتا نیتنا، مەزوف نارامی و ناسودمی
پراستەقینەیی لە هەرنسی گەرموگرپی دیندا دیوتەو و تەنها لە سایە
دیندا توانیویەتی بەختمەر بییت. لە جینگایە کدا کە دینی تینا نییە هەروە
ناکرتت باس لە پەوشتی بەرز و فەزێلەت بکرتت، بەهەمان جۆر ناوھێنانی
بەختمووی و کامەرانیشت هەتا بلیت سەختە. چونکە سەرچاوەی نەخلاق و
فەزێلەت وێژدانە. تاکە شتیکیش کە حوکمی وێژدان دەکات، ئەو دینمە کە
بریتییه لە پەڕمندی بە خوای گەورەو.

دین، بە پیت و بەرە کەتترین قوتابخانەیە کە لەبەر خاتری خو و
پەوشتە جوان و باشەکان کراوەتەو. قوتابییه کانی ئەم خۆتەنگا مەزن
و بالایەش هەموو مەزوفەکان بە گەورە و بچروکیانەو. هەرکەشێک
خۆی وابەستەیی ئەم خۆتەنگایە بکات، زوو یان درەنگ، بە نارامی
و ناسودمی و ناسایش و دلنایایی دەگات، بەلام ئەوانە کە لە
دەرووی دەمێننەو، بەتێپەڕبوونی کات هەموو شتیکیان، تەنانت خود و
ناوەرۆکی خۆشیان دەدۆڕێنن.

دین، تنکرای نمو پرمسیه خواییانبه که مرزفکان هارپن له گهل
نیرادی نازادی خویاندا بهرمو خیزهکان ناراسته دهکات. همیشه دهگونجیت له
دستور و یاساکانی دیندا پیشکومتی مادی و مدعنوی مرؤف و. نمو
بناغانی که سرجهم به ختموریه دونیایی و دوارؤزیه کانی ناماده کمن
بلزرتنه وه.

دین، بریتییه له ناویشانی ناسینی خوا و به کتاییه کوی و. گه یشتن
به پاکزیی رۆح به ههنگاونان له پیگاکیدا و، پینکختی په یومندیه کانی
له گهل کسانێ تردا به شتوپه ک که نمو پرزاهه ندیی له س ریت و
به ناراسته ی فرمانی نمو بیت و، تنانته ههستگرنه به په یومندی و
خۆشویستییه کی قول بهرامبر به هه موو یوون له بهر خاتری نمو و
له پیناوی نه ودا.

نموانه ی دین قبولناکمن، به تیپه رینی کات دهستده کمن به نیرتیزکردن
بهرامبر به چه مکه بالاکانی وه ک ناموس و نیشتمان و میللهت و
هاوشیوه کانیان.

هه موو جزره کانی بیرهوشتی چلپاوینکی وهاییه که له سهرجاوی
بینینیوه هه له قوتیت، هه موو جزره نازوه و ناشوونیکش برشین له زه قومه
ناشرینه کانی دۆلی بینینی.

همدنيك لمو ييناومرانهی كه ژيانان بو دژايمه تيكردنی دين تمرخانكردووه،
هيچ نهيت نه دميرو تا نيستا همدنيك له سوود و ميوه و بهر ويومه کانی
يدينيمان پيشانبدن؟

دين و زانستی راسته قينه وهك دوو پرووی يهك حهقيقت وهان. دين،
مرؤف به رینگا باشه كاندا دهگيريت و به نهنجامگه ليكي وای دهگه نييت
كه به ختموهری دهگمن. نهو زانستهش كه نامانج و مه بهستی دياريكراوه،
بهورتهی مه شخه ليك، لم رینگايانه دا و له بواری خويدا بهرده می مرؤف
رووناكده كاتموه.

تيكرای گوله جوانه كان له باخچهی ديندا پينگه يشتون. نهوه دستور و
ياسا کانی و، نهوش پتفه مبهران و نهوليا و نه صفاكان كه ميوهی قه شهنگ
و دروشاوهی نمو باخچه يه..! نه گهر ييناومرپان چاو له ناستی نم ميوانه شدا
بنوقتين، هيشتا ناتوانن له نيو لاپهري په رتوو كه كان و سينه ی مرؤفه كاندا
بيانسپ نهوه.

پتفه مبهران له ناو مرؤفه كاندا وهكو چيا وهان. ههروهك چؤن شاخه كان
ماکی نارامی و سه لامهتين بهوهی كه زهوی جينگيره دهگمن و ههوا پاكرده كه نهوه،
پتفه مبهرا نيش له ناو مرؤفاه تيدا هه مان رؤل دميينن. له بهر نم هؤكار به كه
ناوبه ناو ههردو كيان پينكموه باسكراون. بهلن، له نوح و جودي و، موسا و
طوب و، موحه مسد و حيرا، ههريه كه بيان هينمايه كن كه پهرده له سه ر نم نهيتی
و تمليسه لادممن.

دین، له سر بیرى ساغ و، ژیرى تندرست و زانت راگیروه. لم
روانگیمه هیچ یه کیک له بامته کانی په خنمیان ناراسته ناکرت. نهوانه ی که
نایانموت بیناسن، یان سیسته می بیرکردنه ویان شیواوه، یان تیگه پشتمیان بړ
زانت هدلمه، یاخود داومری ژیریان که مرکورته.

دین، سرچاومه کی به پیتی وهایه که دستوره کانی شارستانی
راسته قینه له خوزه گرت. له سایه نه ودا ناده میراد له سر ناستی دنیای
دل و هسته کانی بهر زده میته و، سهری ده گات به جیهانه کانی نه و دیو
فیزیک و، ده گات به ناسویه که تنیدا به کامی دلی خزی له کانیاوی
سره کی سرجه م خیر و جرانی و فزله تکان ده خوانمه.

نه گهر که سیک به شون فزله تدا ونلېو، پنیسه له دیندا بړی بگمړت.
نومى که یندین خاومى فزله تیت و دینداری راسته قینه ش ینبش یت
له فزله ت، یه کیکه لمو رووداوانه ی که به ده گمن ده پیرت.

له سایه دیندا مروف په ی به مانای مروفتی دبات و له زندمورانى
دی جیاد میته و، له دیدی یندیندا مروف له گمل ناژولانى تردا جیوازیه کی
نیه.

دین، رینگای خوابه و، یندینش رینگای شمشانه. لمبر نم هوکاره،

بروخته‌ها به لایم له هموو نو دادگایانه‌دا که بژ نم مبهسته دامه‌زاون.
قورنان پروانه‌ی بیتاوانی و مرگرتوه و سرجه‌م پینکدانه‌کانیش به
سرکه‌رتنی نو کوتاییه‌اتون.

قورنان نورنکی بلوریه له دلاندا و کانیاونکی تیشکبه‌خشی وهایه که
پژحه‌کان پښنده‌کاته‌وه و سرتاپای پشانگای حه‌قیقه‌ته‌کانه. تنها نو
پژحه باوم‌دارانه دمتوانن پروی راسته‌قینه‌ی بناسن و لئی تیگمزن که له
گولیکدا هه‌ست به گشت جوانیه‌کانی گه‌ردوون و له دلۆپنکدا ته‌ماشای
تۆفانه‌کان ده‌کن.

قورنان خاومنی شتوازنکی وهایه که کاتیک پروانیژه‌کانی عه‌ره‌ب و
عه‌جهم نایه‌ته‌کانی نوریان بیست سوجدیان برد و نو نهدیه حه‌قیقه‌تناسانه‌ش
که هه‌تیان به جوانیی ناومرۆکه‌کی کرد و لئی تیگه‌یشتن، به‌نده‌دبه‌وه
له‌بهردم نو "سولتانی وته‌یده‌دا سوریان دانه‌واند و چه‌مینه‌وه.

موسلمانان تنها له‌پینگه‌ی ته‌سدیق‌کردنی قورنان و باوم‌هیتان پنی له‌ناو
خویناندا گه‌بشتروون به یه‌کیتی و یه‌کریزی و له نیتاشدا تنها به‌هوی
ته‌سدیق‌کردنی نو و باوم‌هیتان به نو به یه‌کیتی ده‌گن. نه‌وانه‌ی ته‌سدیقی
قورنان ناکنم هه‌روه‌ک به موسلمان نه‌زمانا‌کرتن، به‌هه‌مان جزو مه‌حاله
یه‌کیتی و یه‌کریزیه‌کی جیگیر له‌ناو خویناندا به‌ده‌ست‌بیتن.

کاتیک دوترنت "نیعان بابیتیکی ویزدانییه"، مهبست لومیه که "پا به ویزدان تسلیمی خوا و پنه‌مبیر و قورنان بکمن نیک تمنها به زمان". هم‌سور جزره‌کافی پموتش که وابسته‌ی ندم تیگیشتنن، دمرکه‌وتیه‌کی پیوست و حتمی ندم تسلیم به‌هیز و پنه‌ویه.

له سدرده‌میکدا که مرؤفایه‌تی له‌نیز وه‌شمتی نه‌زانی و و کوفردا دملایم، قورنان وک توفایتیکی درونایکی دمرکوت و به یهک هه‌لمه‌ت جیهانه‌کافی نوعی نور کرد.. ندم نالو‌گۆز و گۆزبانکاریه هه‌ره مه‌زنه که می‌وو ناتوانیت نمونیه‌کی هاوشنیمان پیشانبدات، تنها جارنک پرویداره و نمریش قورنان هیتاویه‌تدی. می‌رووش ره‌کر گه‌واهدر سه‌روزیاده!

نمه قورنانه که له دووتونی هه‌ستیارترین هاوسه‌نگیدا مرؤف فیزی مانا و ماهیه‌تی مرؤف و، حق و، حیکمت و، زات و سیفیت و ناوه‌کافی خوای گم‌ره ده‌کات.. وه نه‌سته‌مه لهم بواردا هاوشانی نه‌و کتینیکی دووه‌م نیسانبدرنت. نه‌گر سه‌یری حیکمتی نه‌صفیا و فله‌سه‌فهی فیه‌له‌سوفه هه‌قه‌رسته‌کان بکبت، توش له‌مه تینه‌گیت!

نافه کتینیک که فرمان به دادپه‌رومیری و نازادی راسته‌قینه و خیر و ناموس و فزلیت و به‌زمیه‌هاتمه‌ه ته‌نانه‌ت به ناژه‌لایشدا ده‌کات و، به‌ناشکرا شتم و شیرک و ناحه‌فی و نه‌زانی و به‌رتیل و سو و درؤ و شایه‌نی درؤ قه‌ده‌مه‌ده‌کات قورنانه.

نمو کښه ش که مافي همزار و سته ملنکراوان د پارتوت و، پادشا و
کزیله و، سرکرده و، سرباز و، داراکار و داوالنکراو لسه هه مان کورس
داده شتیت و دادگیان دهکات، دیسان نه نه تورانه.

نشانفانی توران وکو سرچاوهی نه فسانه و خورافات، جگه له همدنک
ورتهی یی بنه ما که له عمر به نه زانه کانی چواره سده له مومیشموه
بوییدنه کانی نه مرؤ به میرات مارتموه، هېچی دی نییه. حکمت و
فلسفه یی راسته قینه گالته به وها تنگه شتیتک دهکات...

نوعه یی که قسه به توران و نمو شتانه دلمن که نمو هینا ریمتی. ندجوو
نه گمر به شترمه کی کاتیش بیت شتیک دویاره ی رنسا و نارامی و ناسیش و
سه لامعی نادمیراد بلین؟ راستیه کی کاتیک شارتانیمته ناموگان به توران
پمرشان و دریمدون و، دلانی مه حروم له تشکی نمو لمتو نارهمه تی و پزاره و
فیراندا دعالینن. تنگه شستن لم باخیبون و سره ختیه شکی زور سخته...

رېنکړنکړین زیان بؤ مرؤ فایده یی نمو زیانیه که تیدا نه ییسی توران
هلمعزیت. به هورتک زور بهناسی دتوانین بلین همدنک لمو هوانیانه ی
شارستانتی که نیستا له همدرو لپه کی دویادا به شایسموه چه پله یان بؤ
لنهدرته همدواوهی نمو شتانه که توران چمنین سده له معرفش خلکی
بؤ لپان هاندوه. کموانه تاران و که موکوونی می کښه... ۱۹۰

نموانه‌ی که لای نیمه له دیر زه‌مانه‌وه دژایمتی قورشان ده‌کمن و شتانی ناراستی ده‌خنه پال و غزخدریککردنیان پتیه‌وه کردوه به پیشه‌ی سه‌وه‌کیی خویان به‌گشتی نمو نه‌زانه‌وه برون که نه‌نانه‌ت نه‌یان‌زانیه که نازانن. به‌داخه‌وه نم داماوانه نه لیکولینه‌وه‌یه کیان لهو قورنانه کردوه که دژایمتی ده‌کمن و نه شتیکیان له‌باریه‌وه خویندوه‌وته‌وه. له‌راستیدا له‌نیوان بانگه‌شه‌ی نه‌مان و لافی نمو نه‌زانه‌وه که پشتیان له زانسته نه‌زمورونی و نه‌رنییه‌کان کردوه جیارازیبه‌کی نه‌رتز بورنی نییه. به‌لام بز نه‌وه‌ی خه‌لکی چاویمان به‌پرووی راستیه‌کاندا بکرته‌وه. پتیه‌سته‌کات ماویه‌کی دیکه‌ش چاویم‌روانی بکرت.

نموی باومر به قورنانه به‌پیتت، مانای وایه نیحانی به‌هه‌زرمی مرحله‌مه‌د (اَصْلُ الْفَعْلِ رَسَدًا) هیناوه نه‌وش که نیحانی به‌هه‌زرمی مرحله‌مه‌د (اَعْلَى الْفَعْلِ رَسَدًا) هیناوه باومر به‌بورنی خوی گه‌وره‌ش ده‌کات. نمو که‌سه‌ی باومر به قورنانه‌کات، مانای وایه باومر به‌پنجه‌مه‌رتیبه‌ی هه‌زرمی مرحله‌مه‌د (اَصْلُ الْفَعْلِ رَسَدًا) ناکات، نه‌وش باومر به‌هه‌زرمی مرحله‌مه‌د نه‌کات، به باومر‌دار به خوی گه‌وره نه‌ژمارناکرت. نه‌مه‌یه به‌هه‌نده‌کانی موسلمانیتی راسته‌قیه..!

مروف له‌سابه‌ی قورنانه‌دا گه‌بشوره به‌به‌رزترین پله‌وه‌پایه‌کانی چه‌شتی دونه‌راوی له‌لایمن خوی گه‌وره‌وه. که‌سینک که شعوری ینگه‌یه‌کی له‌م جزا ده‌کات، لهو قورنانه‌دا که له‌سه‌ر زاریمتی گوئی له‌په‌رومه‌د گاری خزی

ده گرت و، له گدلی ددونت و، نه گهر سرنښېش بخوات که له گدلی دواوه،
له سرتنده کېدا به دروزن دانانرت.

مروث له همرتمی پوښنی قورنندا، کاتیک هیشا له دونیادایه، بهناو
گوږ و بهرزه خدا تیده پېریت؛ مه حشر و سیرات دېښت؛ له تاو ترسناکي
دوزه ته زوو به گیانیدا دیت و بهنږو بناره ناسورده خشه کانی به هشتا
گهشت دهکات.

نموانی مرسلانانیاں له ټنگه یشتن له قورنن و قولبوونه و تنیدا
ښه شکره، له نه نجامدا له روحی دین و کړوکی نیسلامیش دووریان خسته و.

پښ وایه له داهاتووه کی زور نړیکدا و هارپړی له گدل نیگای ترخانمن
و سرماسی و به گهره زانیندا، پروپاره کانی زانت و هونه و ته کنه لوجیا
که بهر ورمای قورنن ده کشین. کاتیک پرژانه سرچاوهی به پرمی خویانموه
و نارتمی بوون، زانایان و لیکولهران و هونه رمدنایش جارنکی دی خویان
لعتبر شه بوله کانی نه و دریاېدا دېښنموه...

پوږگاری داهاتو و هی قورنانه، نه مدهش نایت به زور ته ماشا بگرتا!
چونکه قورنن مگرفتاری زاتیکي و مایه که دوتن و نه مړ و سېښی
پنکموه دېښت و دزانتا!

حه زرمئی موحه مهده (سَلَّ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

مرؤفایمتی له سایه ی هه زرمئی موحه مهده دا شارستانیستی راسته قینه ی ناسی. له دوای نمو، هه مورو نمو هه لاندی بهم ئاراسته یه دا دراون جگه له لاسی بکردنموه و نه نجامدانی هه ندیک گۆرانکاری لهو دستووانه دا که نمو هه تاونی هه جی دیکه نین، له م پورموه وا گونجاوتره نمو به ”داهه زرنه ی شارستانیستی راسته قینه“ ناوزه دبکرت.

نمو زانه ی پوروی به ته مه ل و ته مه لی نه داوه و. کارکردنی به پهرش نه زمارکردوه و، چه بله ی ستایشی بز کارکر و هه ولدەر لئداوه و، نهودیوی نمو چه مرغه ی پیشانی شونکه وتوانی داوه که تیدا ژیاون و، ئاسۆی بوون به لایه نیکه هاوسه نگه ی له نینو تیکرای مرؤفایه تیدا نیشانداون، هه زرمئی موحه مهده (سَلَّ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

حه زرمئی موحه مهده (سَلَّ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له دهرکه وتیدا وه ک شمشیرنکی پالموان و پوانییز له دژی کوفر و وه حه شت و، پراگه باندنی زابه لی هه قیله له هه مورو لایه کدا و، نیشاندانی پینگاکانی بونی راسته قینه به مرؤفایه تی، زاتیکه هاروا و ورنه ی نییه.

نه گهر که سیک هه ییت له سه روزمیدا که نه زانی و کوفر و وه حه شت

خوښيان نموت، ښگرمان نموه، هه زړمتی موچه مسمده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نمو
دلانهی به شونڼ هه قیقه تدا عهدالن و تینووی عیرفانن، زوو یان درمنگ
به دوایدا ده گه پڼن و دیدوزنموه و جارنکی دی له شونڼیې نمو لانامن.

نمو زاتهی له چوارچېرمی هاوسه نگیسه کی زور ورد و دراسادا ته بلیفی
مرؤفایه تی کردوه که هه موو هملیک له پتناو پاراستنی دین و ناموس و
نیشتمان و میلله تدا جیهاده و، جیهادیش پلده کی ښجگار بهرزی به ندایه تییه،
هه زړمتی موچه مسمده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

نمو که سی بز په کم جار بانگه وازی نازادی راسته قینهی به گرنی
مرؤفایه تیدا دا و، له ورژدانه کانی گه یاند که مرؤفه کان له پروی ماف
و دادپهرومیهوه په کسانن و، له نه خلاق و فزیه لته و ته قراوا به دواي
بهرزی و مه زښتیدا گه پرا و، هاوارکردنی هه قیقه تی له بهرام بهر سته مکار
و بیري سته مکارانه وه به په رستش هه ژمارده کرد، هه زړمتی موچه مسمده
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو.

نمو که سی په ردهی سر فغان بوون و مردنی دراند و، گورپی وهک هولی
چاومروانیی کراوه به پروی به خته ورمی هه میسه پیدا نیشاند و، نهوانه ی له
هه موو جیهه کدا به دواي به خته ورمیدا و نلېوون گه یاننن به چه شهی خضر و،
جامی نیکسیری جاویدانی دانه دمت، هه زړمتی موچه مسمده (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

تەسەووف

فەلسەفە و ھېكمەت ناسۇى بىر كۈندە ئۆى مەۋف فرزانە كەن ر. لە
ناسىنى شان و پروداۋە كاندا يارمەنى دەدىن. ھەرچى تەسەۋۋىشە، لە
پەندىكى سەۋرۈ نىدراكدا، بەركەۋىتى نىزان مەۋف و بەدىئەنى شەن و
پروداۋە كان دەستە بەردەكەت و، دىكەت بە دۆست و ھاۋدەمى خۋاى گەۋرە.

تەسەۋوف، ۋەكەر لای نەھلى تەرىقەتەش دەپىرنەت، بىرىتە لە
پروناگېۋەنەمى پۇخى مەۋف لەپىنگەى زىكەر و فېكەر و، ۋەرگەرتى
فەيز لە كەمالەتە خۋاىيە نىسۋەرە كان. سەرەتاكەى بەۋە دەستەدەكەت كە
مىتتى مەۋف دەكەرت بە يەكەمەكى پىۋانە و بەھۋىيە ھەندىك ھىل و
سەۋرۈ گەۋرەمى و ۋەھمى بۇ ناكۋتايى دادەرنەت؛ كۋتايە كەشى بىرىتە
لە دەشتەن لە مىتتى و نەپتەيە كانى مىتتى و، قەۋل كەردنى نەۋ راسىيەى
كە ھەمەۋ شەنك لە نەۋەۋىيە.

تەسەۋوف، بىرىتە لە پىنگەى لىكۋلىنەۋە لەۋ راسىيەى نەۋەۋىيەتەى كە
فەلسەفە دەستى پىنى ناگات بەھۋى دەستى دل و قاچى دل و چارى
دەۋرە، لەم پىنەدا كە ەقەل بە خۋى و سەرى قۋتەن و پىنى خاۋبەۋ
تەختى زەۋى دەكەرت، دل ەك ھەلۋەك لە شەقەى بال دەدات و، لەپىنگەى
پىۋەرە قەدەرشەسە كانى خۋىيە ھەلەمەدات نەۋ مەۋجۇدە مەجھۇلە بىنايت.

پاشان نوو غیرفانې به دهمستی هیناوه لمړنګې وتنی (ما عرفناك حق معرفتك) یوه راډه ګمېښت.

تسهووف پړحی نیسلامه. ناکرتت بهین نوو بیر له نیسلام بکرتتوه. همرچی تهریقه ته کانیسه نه مه یان سیسته ماتیزه کړدوه.

کلتور

کلتور، سرچاومه کی ګرنگی وهایه که هر میلله تیک له پیشکومت و بهر یوونه وی تاییه تی خزیدا زوو زوو سهری لېنداد. له نیوان تهنروستی و راسترویی ژیاڼی میلله و پاکژی سرچاوه کانی کلتور دا هه میسه پمپوښیه کی نریک و توندوتول بوونی هه بووه.

کلتور، بریتییه له کوی هندیك لهو بناغانه کی که له زمان و پهر و مرده و دابونمرت و هونمری کومه لګه یه که یوه سرچاوه کی ګرتوه و. پاشان به دوو بارمپوښیه بهر دوام وه کیتوازی ژیاڼی نوو کومه لګه یه کی لېنها توه. چارداختن له ناستی نه م بناغانه دا کورنیه و. هه ولدانیس یو دوور خسته وی کومه لګه لېیان کومه لګه بهین رینګا و شینواز و ناراسته دهیلتتوه و. سهرام و سرګردانی دهکات.

کلتور، له نهنجامی بهر یه ککه وتنی کم تا زوری میلله تان له ګمل

په کتروا، تا نه دنازمهك بهوتنه ی شارستانی، ده کړنت له کوملگمېره، بز
دانه بې تر بگوازرته وه. به لام نه گهر لم گواستنه ومېده پالیرگه کانی
دوخی میللی به بای کارنه کمن و، پالاوتن و تنه له ی پیرس
نه نجامه درنت، له نه نجامدا قه برانی کلتور و شارستانی شتیکی حنی
دمیت.

کلتوری راسته قینه به کولانی به درهوام له منجملی دینی راسته قینه و،
نه خلای بیروز و، فزیهت و زانسته هدرسکراوه کاند پینه گات و کاملینت.
له که شیکدا که یینی و بیرموشی و نه زانی بالادسته، نه ده کړنت تینا
باس له برونی کلتوری راسته قینه بکړنت، نه نهو که سانهش که لم که شدا
پنه گمن هلی نه میان همه سوود لم سرچاومیه ورمیگرن.

نمو کوملگایانه ی گوايه له گهل کلتور و شارستانی میلله تانی تردا
دهچنه که زاوه ی هاوسه رگیریه وه و، له هه مان کاتدا همولدمن به درهوامی به
بوون و مانه وی خویان بدن و وکر نهو درهخانه وان که میوه ی درهخانه
دی له لق و په لیانه وه نالاوله هم کومیدین و هم فریودون.

کلتور، له سروشتی میللهت و کوملگادا لدایکیمیت و گه شده کات. گول
و میوه کانی درخت چی بن بز درهخته که، کلتوریش هه مان شته بز کوملگا،
نمو نعمتوانی نیان توانیوه کلتوری خویان کاملیمکن یان له دصیانداره لهو
درهخانه دهچنه که نیان توانیوه میوه بگرن یان میوه کانپان ورمیون. نه گمو نه موش
نعیت ینگومان سبه ی دهر رنمده و وک پارچه نه ختمیه کی مردو به کاره خیرنت

كلتور" له ژباني هه موو ميلله تيكدا پينگه به كي زور گرنگي هه به.
كلتور" تيك كه نارته ي رابردوي ميلله تيك بوه و به ترندي به ډه گي
ډو جيره به ستاوه، پينگه گاني زيان و به رزبوونه وي نو ميلله ته ده كاته وه
و ډوشني ده كاته وه. به پينجه وانه وه، هه موو ډوژنيك كيشاني زيكاك هادوي
له گملي بير و تينگه يشتن و بزووني جياوازا، نو ميلله ته كرمول ده كات
و ته خني زمري ده كات.

نازادي

نازادي، بريته له موو ډوژ جگه له هست و بيرمهرز و بالاكان هيج
كوت و به نديكي ديكه قبولته كات و، جگه له خير و فزيلت ديلي هيج
دستور و ياسا به كي ديكه نه يتي.

كه ساني وها هن سهرپاي به سترا نه ويان به كوت و زنجير، هه ميشه
له ناساني نازادي وړدانباندا ده فرن و بؤ سانيكش هست به ديلي و
هه حكومي ناكمن، ولسي كه ساني وهاش هن سهرپاي ژيانيان له منو ناز
و نيمه مني سهرنچر اگيش و پرشكوي كوشك و ته لاره كاندا، له قولايي
خوياندا هست به نازادي راسته قينه ناكمن و نايچيژن.

نه وانه نازادي به سهر به ستي رها تينده گمن، بزانه يان نه وانه

نازادی ناژولانه و نازادی مروییانه ټینکلاو ده کمن. نه مه له حالینکدا،
 نهو سدرهستیبهی که دپرونه بهرولکان به مهبهستی هېنانه دی داخواییه
 تاریکه کانی لاشه و جیمانیبهت په نای بؤ دېمن، به ترواوتی دروشتیکی
 ناژولانه، به لام نهو نازادیبهی که به هه لگرتی بهرسته کانی بهردوم دړوح
 زه مینه بؤ بالگرتی ویزدان سازده کات، دروشتیکی ترواوتی مروییانه به.

نازادی، ده کړنت بهم جوړهش لیکیدرته وه. بریتیه له نازادپوښی هزری
 مروؤف له سدرجهم نهو کوؤت و بهندانهی که پړی له پیشکورتی ماددی و
 معنوی ده گرن.

نازادی به مروؤف ده لیت "ده ترانیت هر شتیک ده ووت بیکهیت،
 به مخرجیک په چاوی حق بکهیت و زبان به کهسانی دی نه گه به نیت."

نازادی جوان و قبرولکراو، نهو نازادیبه به که خاوتی شارستانیتیه.
 نهویش نهو نازادیبه به که به زنجیری نه لماسی دین و دپوشت و، قایشی
 زېږینی بیرکړدنه وهی نه ندرسته به سترواوتوه.

نهو نازادیبهی که ههستی تایینی و بیرى دینی ناناسیت و، گرنگی به
 نه خلاق نادات و، نایت به شه تلگابه ک بؤ فزیهت و خهسلته چاکه کانه له
 نه خوشیبه کی وهک گهری و گرلی ده چیت که هه موو میلله ټیک پړی لینمی
 و لئی راده کات. نهو کز مه لگابانهی نهو نه خوشیبه یان تروشتیت، هه ووهک

زوو یان درمگ تمندروستی و سهلامتی خویان لهدمتدمن، بههمان جور
به تنهپرینی کات چواردموره کهشیان دمدورپنن.

شارستانی

شارستانی، دوله‌مندی و نه‌زاکتی پروالمتی و دابینکردنی چیزه
جه‌سته‌یه‌کان و سوورانه‌وه و نوقمیوونی لاشه له‌نتو هرزمیدا نییه. به‌لگو
شارستانی بریتییه له دوله‌مندیی دل و، نه‌زاکتی رۆح و، قوولی بیر و
بۆجرون و، داننان به مافی ژبانی کسانى دى و قبولکردنیان.

شارستانی راسته‌قینه هه‌میشه له‌وه‌رنمانه‌دا دمرکه‌وتروه که ئیندا زانست
و نه‌خلاق پینکموه و هاوشانی یه‌کتر پینش‌پویان کردووه. له‌م پرووه، شارستانی
رۆژناوا که هه‌مرو شتیکی تمنا له پروانگهی زانسته‌وه هه‌له‌نگاندووه.
هه‌میشه به نیفلیجی ماوتموه! شارستانییه‌کانی رۆژه‌لاتیش که دمرگایان
به پروی زانسته‌کاندا داخست و له‌ناو خویاندا خویان زیندانی کرد. له ئینتادا
نه‌گهر به‌شینویه‌کی هه‌نده‌کیش بیت، له‌ناو وه‌حشەت و نامۆبیدان. شارستانی
داهاترو، له شمتلگای زانست و هونه‌ری رۆژناوا و باوم و فله‌فه‌ی
نه‌خلافی رۆژه‌لاتنا سمرزدیته و نه‌شونما ده‌کات.

شارستانییه‌که پال به نه‌خلاق و فەزێله‌تموه نه‌دات و، له هه‌وزه‌کانی
عه‌قل و ریزدان پاراواناکرت، پینگایه‌کی کاتی و راگوزمیری وه‌هابه که

خزمت به همدنیک دوله معند و همرسی همدنیک له هموایدستان دهکات.
بهدبه ختی و سرگردانی بؤ نمونه ی به تیشکه ههلبوره و کوزاوه کانی
فریوده خوژا

نایت وایزانت که شارستانی بریتیه له پیشکوهنی زور لهواری
زانسته سروشتیه کان و هونهره جوراوجوره کاند و، بوون به خاومنی کهشتی
و شه معنده فمر و فرۆکه و نامرازه مۆدپرنه کانی دی و، ژیان لهناو شاری
گموره و شه قامی فراوان و بینای بهرزدا. دانانی نهم شانیه که له دمستی
کهسانی باومردار و خاومن راسترمیدا تنها نامرازی شارستانی، به خودی
شارستانی! جگه له خهله تان چیتربیه.

پنیرسته لهویدا به دوای شارستانی تاکه کاندای بگه پرین که ناوک و نۆوی
شته جوان و باشه کانی ناو ناخ و نامرۆکی مرۆف به گه شه کردنی بهردوام
فیترمینکی دووه میان لئ پیکیت. نهوانه ی جلویه رگ و چیترومرگرن
له ههمو جۆره کانی لهزته جهسته بیه کان به شارستان ههمارده که،
همدینکیان کۆمه لیک بیهشن له داومرسی ژیری و، همدینکی دیکهشیان
کۆمه لیک چارموشی وهان که بوون به ژیر داخوازیه بینسوروه کانی ژیان
جهسته ییموه.

هیچ گومانیک لهویدا نییه که میلله ته وه خشی و دهمته کییه کان خوتنخور
و ستمکار و تالانکار. نهومنده هدیه چونکه حالی نه مان لای ههمو
که سیک ناشکرا و زانراوه، نهوه شتیکی زانراوه نهوشه حقیقه ته که بؤ

کسانې تر زور زیانې خوش نین. نهی د مینت چی بورتنت د مریای نمو
 مددیه د دشت کبیانه کی به چه که مؤذرنه کان پر چهک بوون و همدیشه
 به درای هلی خویند خوړیدا ده گمړن ۱۹

شارستانی، نه گمر بریتیت له گوزار شت کردن له یوونی میللته تک
 له لایمن خویمو، نهوا پیوسته کمرسته ی ندم وتاره پر شکویه، زانت و
 نه خلاق و بهر مه مه ته کنه لوجیه کانی نمو میللته یت. چونکه پرموردی
 کومه لایه نی و هونمر و سمنه جؤراو جؤره کان شکل و شیریهک به
 شارستانی دمه خشنه به لام نه خلاق. بهرنه ی زمانیکی پوان و پارو،
 گوزار شتی لیده کات و رایده گه یه نیت.

پيشكهوتن

گه شه كردن و پيشكهوتنى ميللەتەك وابەستەى پەروەردىبەرونى تاكه كانى
نەو ميللەتەيه لە پوارەكانى فيكر و هەستا. نەو ميللەتەنەى پراشنەبەرونى
بىر و دونىاى نادەو لە تاكه كانيدا گەشەى نەكردىت، ناتوانرەت چاودەرنى
پيشكهوتنەشان لىبكرەت.

لە بەرزبەرونى ميللەتەندا، گەيشنى تاكه كانى كۆمەلگا بە بەكىتى
نامانج و مەبەست مەرجەكى سەرەكەيه. لە كۆمەلگەيه كدا كه يەكەك بليت
سى و يەكەك بليت رەش، نەگەر گاه بەرو راست و گاه بەرو چەپىش
هەلنەوتىن هەيت، هەرگىز بەرزبەرونى و پيشكهوتن تۆمارناكرەت.

نەو نەوانەى پەروەردەيه كى هاوبەشان نەديوە، بەگەزەى نەو كەلتورە
جىاوازانەى كه وەيرانگەرتووە، هەميشە بۆ گروپ و چىنى جىاواز دا بەشەون
و بەكترىان وەك دۆزەن ديوە، چاودەرنەكردنى پيشكهوتن لە وەها كۆمەلگەيه ك
كه لەناو خۆيدا لىكەهەلەشاو، نەگەر مەحالىش نەيت، هەندە سەختە كه
نزىكه لە نەتەمەو.

هەموو پيشكهوتنەك سەرما لەسەر ناستى بىر و وناكرەت (تەورا)
دەردەكەوتە پاشان وا لە كۆمەلانى خەلك دەكرەت كه باوەرى پيشكهوتنە

دواتریش به هیځمهت و هډولې نوو تاکانه دېته دی که دلیان ناوړته دی
پدکلی بډوه. بدينچموانهوه. همدوو هډولیکي پښکهوتن که لاسر ناستی
بیرکړدنهوه فیزدی زانستی وهرن گرتیت یان دووچاری به دبهختی دهرنهران
و گوزارشت لټنه کران برویت، مه حکومه به مایه پوچي و ښته نجامی.

پاکتر و پرووتر و رېنکوینکتر و باشری همدوو شتیک نوو به شیه تی که
گه شهی کردوه و پښکهوتروه. له پروانگه یوه، قابلبون به بدرهمی نیتا
کورتېنای هیځمهت و، تپه راندنی نیتا و هینانه دی بدرهمی رېنکوینکتر
و ناسته رزتریش پښکهوتنه.

پسکردن و وشککردنی چیا و دشت و، گوزپنی باخ و ښتانه کان
به زبلدان نرمبونوه و دواکهوتنه؛ خاونکړدنهوهی ژینگه نالهاره کان و
گوزپنی زبلدانه کانیش به باخ و باخچه پښکهوتنه. میلله تانی پښکهوترو،
نیشیمانیا به هشت و، چیاکانیا باخ و، پهرستگاگانیشیا دلیت
کوشکیکی شکزداره. له بهرامهر نهمه دا میلله تانی دواکهوترو، شاره کانیا
وزرانه و، کولانه کانیا زبلدان و، پهرستگاگانیشیا دهلیزی بونکړدوه.

هرچمنه ناکرت کاریکه ری خرنندواری لاسر پښکهوتن و
به رزبونوهی میلله تان نینکاری بکرت، به لام چونکه نهوه کان به کلتوری
میللی بهرمو ناراستمیه کی دیاریکراو په رورده نه کراون، نه نجامی چاوه رانکراو
نه هاتروه ته دی و ناشیه ته دی...

همه‌مو هملینکی پیشکوتن به نه‌ندازی گرنکیدانی به سوود و مرگرتنی
 باش له حالی حازر و که‌لک و مرگرتن له نه‌زمرونی نهمه‌کانی و ابردو و نمجاسی
 دمیت. به‌پنجه‌وانه‌وه، نه‌گه‌ر همه‌مو نمویه‌کی نوئی بیر له سوود و مرگرتن
 نه‌کاتمه‌وه له نه‌زمرونی نهمه‌کانی پیش خوی و. همرکه‌سه و به‌دینه‌گه‌ا
 بروت، نه‌گه‌ر له‌نهمجاسی نهم همه‌لسوکه‌وت و خوره مندا لانمیه‌دا همه‌میشه
 له‌ناو خوشیاندا مقوم‌مقویان بیت، هینتا به‌قه‌دمر دمنکه جزیه‌کیش ناتوانن
 ری به‌رن.

هونه‌ر

هونه‌ر، رۆحی پیشکوتن و گرنگرتنی نه‌و ری‌نگایانه‌یه که فراوانی به
 هسته‌کان دهمه‌خشن. نه‌و توانا و لیهاتنه به‌دبه‌ختانه‌ی که هملی به‌کاره‌بنانی
 نهم ری‌نگایه له‌دمت‌مدن، به‌در‌ئوایی نه‌مه‌نیک، چه‌شنی خه‌ل‌کانی نیقلج،
 همه‌میشه لایه‌کیان به‌مردوویی ده‌مینیتته‌وه.

هونه‌ر، وه‌ک کلینکی نه‌فسووناوی وه‌هایه که گه‌نجه‌نه نه‌نییه‌کان دد‌وز‌تسه
 و دمی‌کاتمه‌وه. له‌پشتی نه‌و دمر‌گایانه‌دا که به‌هۆی نهموه ده‌کر‌نهموه، فیکره‌کان
 جلی رنه‌ ده‌پوشن و خه‌یاله‌کانیش وه‌ک بلینیت به‌رجه‌سته دمن.

نه‌گه‌ر هه‌لویه‌کی بیر‌کر‌دنه‌وه‌ی وه‌ها هه‌ینت که له‌قوولایی و نا‌قوونایی

• • •

مەڭگەر ھەر لەسايەى ھارپىيەتى نىزان ھونەر و نىھاندا نەبزو كە
نەم دونيا شەكزدارە بە خۆى و پەرستگا بالگرتوۋەكانى و، مەنارەكانى كە
بەرنەى پەنجەى شاھستان جىھانەكانى نەودىو نىشانەدەن و، نەخشى
بەرلەزى نىچاۋانى مەرمەرەكان و، ھونەرى جۇراۋجۇرى خۇشخوسىيەكان

و، زاخاودانه جوان و پړاوه ګان و، نه خښه هډلګو لړاوه زموږ نه پوره ګان و، نه و
نیګارانه ی که هیندی بالی په پوره جوان و همدې په پیاوړتیا
داده ترڅو، حالتی ګاله ریه کی هینده جوانی ودرګرت که چا و له تماشاکردنی
تیرنایت.

زانستی راسته قینه هاوړی له ګډل هوندو خوی نیشاندات. که ښک
هیچ شتېکی هوندی نه هیتایته میدان، ناتوانرت بوترت که دارای
شتانیکي زور دوزانیت.

زیندویه نی توانا و لپهانته ګانی مړوف په پوهندی کی نژیکي به پوهی
هوند ریه وه همدې. مړوفیکي بین هوند و دور له هوند، نه ګر مردوش
نمیت. به زیندو نه ژمارناکرت.

همو نه هډل هوند ریه نی که لای پوه هوند مه نده ګان به هایدان
نیبه و پړواج په پیداناکدن. هډل هوند ریه نیبه له هډل هوند، نه ګر ترو و که ناتوان
پوه و شکل له یه کتر جیابکه نه وه.

هیچ ګومانیک له ودا نیبه که قبول لکران و ګرنگییدان و بهر زرخاندنی
هم بهر همدې هوندی. له خودی خوی زیاتر، پوهی له هوند و
کارامه یه به که له پوهیدا هډل ګرترو و.

نەو هونەرە کە ناسن لە زێر و مەیش لە پرۆژ بەنرختر دەکات. بەلێ،
لەسایە هونەردا بێنرخترین کانتراکان، لە زێر و زیو و ئەلماس زیاتر نرخ
پەیدا دەکەن.

تەبکرای نەو هونەرە جوانانە ی کە لەسەر هێلی بێرکردنەوی خۆمان،
هەروەک دیاریی نەمریی پۆخە هونەرمەندە پیرۆزەکانن بۆ مرۆڤایەتی، بەهەمان
جۆر هەر لەو کاتژمێرانەو کە کاتمان پێراوە گەیەنن هەتا نەو چاویلکانی
کە لە کاتی لاوازیاندا هێز و قەد بە چاومان دەبەخشن؛ لەو ییتەل و
تەلەفوتانەو کە مەودا دوورەکان نزیکدەکەنەو هەتا نەو تەلەفزیۆنانە ی کە
دەنگ و پەنگەکانی هەر چوار لای دنیا پادەکێشن و لەو ژوورەدا دەیدەنەو
کە تێیدا دابیشوین؛ هەر لەو نۆتۆمبیل و شەمەندەفەر و فڕۆکانەو کە لە
جێبەکەو بۆ جێبەکە ی دەمانبەن هەتا کەشتیە ناسمانیەکان و گەشت نەو
نامراز و نامیزانە ی تر کە بە هۆکاری ناسوودەیی و خۆشگوزەرانیی مرۆڤ
دادەنرێن. هەموویان بەرەمە ی نەو پۆخە ناسک و هەستیارانە کە بەرپرسی
هونەردا کراوەن.

تەبکرای نەو پۆخانە ی بە پرۆی هونەردا داخراون، بوون و نەبوونیان
هاوتای بەکە؛ بریتین لە هەندێک کەسانی وشک و برنگی وها کە سوودیان
بۆ خۆیان و خێزان و نەتەویمان نییە و، بگەر زیانبەخشیشتن.

نەدەبییات

نەدەبییات، زمانىكى گۇياي پىنكەتەي رۇح و، دونىاي فېكر و ژيانى
عېرفانى ھەر مىللەتتە. نەو ئاكانەي لە ھەمان پىنكەتەي رۇحى و
سىستەمى فېكرى و ژيانى عېرفانىدا ھاۋەش نىن، ئەگەر سەر بەھەمان
مىللەتەش بن، مەھالە لە يەكتىرى تېگەن.

وتە، بەكىكە لە گرنگترىنى ئەر ھۆكارانەي كە بىر و ھزر لە دەماغىكەرە
بۇ يەكتىكى تر و لە رۇچىكەرە بۇ رۇچىكى دېكە دەگوازىتەو. ئەر نەربايى
فېكرەي كە دىتوانن ئەم نامرەزە بەسەر كەرتوۋىسى بەكاربەتتىن، لە مارەيەكى
زۇر كوردنا چەندىن نامېنە دەپىننەو بۇ ئوتتەرايەتپەردىنى نەو بىر و
ھزانەي كە لە پۇجەكاندا ھەرتەكەيان دانائە و، خۇيان و فېكرەكانبان
بە جاۋىدانى دەگەن. ئەوانەش كە ئەم توانايەيان نىيە، ھاۋرەي لەگەل نەو
ژانە فېكرىانەدا كە بەدرىژايى ژيانىان چەشتوۋانە، يىتەوۋى شوتتەوارىك
لەدۋاي خۇيان جىبەتلىن دەسپىنەو و دەۋرۇن.

ھەر جۇرئەك لە جۇرەكانى نەدەبییات، بە خۇي و جۇراۋجۇرى نەو
كەرمەتەي بەكارى دەپىننىت و، نامانچ و مەبەستەكەي و، تايەتمەندىيەكانى
لە كانى جىبەجىكەردنا، زمانىكى سەرەخۇي باسكردن و پروۋىكەردنەو
زارىكى تايەتە بىو جۇرە. ئەگەر ھەموان شىتەكىش لەم زمانە تېگەن

تنہا نمونہ شاعران و نمدیبانن که دقتوان به شیوہی کی راستہ قینہ نمر زمانہ
به کار بستن و قہی یبیکه.

ههروهك چۆن زېږمگه‌ران له زېږ و زو تېده‌گه‌ن، ته‌ن‌ها زېږمگه‌راني
 وشه‌ش له گه‌وه‌ري وشه‌ سرد‌دوده‌گه‌ن، گوښكي كه‌وتو له‌ر زه‌ري،
 ناوړل دېخاته‌ دهمي و دېخوات، پېنده‌زان قاچي پېندا د‌ميت، به‌لام مرزفه‌كان
 بژني پېوه‌ ده‌گه‌ن و له به‌خه‌ و سېگاني د‌ده‌ن.

هزر و چه مکه بهر ز و بالاكان. ديت به شيرازنكي بهرزي وها
 پيشكه شيركن كه بچه ناو زمينه كانه و، جوش خروش له دلانا پندار كنه و،
 و، له روه كانشدا قبول كړن. نه گينا له وانه به هديك له رواله پهرستان
 تماشاي عمباي شر و دراي سرشاني مانا بكن و، بهمه شدا بريار له سر
 پتريخي، گهره ركه ي ناوي بدن.

نه گهر نه دمیات نه بویه، نه حکمت نه پنگه شکوډاری خوی
 ومړه دگرت، نه فلسفه نه دیتوانی بدم پر ژگاری نه مړې بگات، نه وتاریزیش
 دیتوانی نهو شته بیه خشت که لئی چارو پړانده کړت، نهو څه عیبه همره ک
 له حکمت و فلسفه و وتاریزیش دپوهه مندیی بوار و کایه کانی خویان
 له شپوې سر مایه پدې کی نه پړاودا هلم شتروته بهر دم نه دمیات و، نه مریان
 ښه خشمه.

نه ديبان و شاعيران له دونيای ناوړه و دهرهه (دهرهه و ناسزا دا له
نه پرمينک دچن که گوزارشت لمو شتانه ده کهن که دهبين و هه ستي پندکښ
مرؤفه کان به هوږي نه مانوه په ي به مانا و چييه تي نهو دمنگانه دهم که
لم کورس قهربالفهوه بهرزدبههوه دما نهو که سانه ي ښاگان لهو بلېسانه ي
که هاوړي له گڼل ههسته کاند ا دين و روهيان دته نن، نه له نه ي و نه له
داد و هاوړهش که له نه په وه بهرزدبههوه نه سته مه تيبگن.

هه موو لقيکي هونه و هه موو بهر هه مينکي هونه ري، به هرچنک
هر چاوه که يان پاک و روون بيت لهو ورووه که گوزارشت له جواني هه رني
جوړاوجوړ و گوړ و ميوه ي نهو هه رنه هه مه جوړانه ده کهن، جوان و
خوشه ويست و قه شنگن.

نه دمي تيش وه کو هر په کيک له جوړه کاني ديکه ي هونه، هاوړي له گڼل
حال و چوښتي و رهمه نده کاني وه هه و، ناوښته بوون له گڼل شتان
و، نامانج و، بهر زبونونه به هر کاتدا، به هه مېشه ي و نه مري ده گات،
لېمېر نهوه، زور گرنگه هونه رهمه نديش هه موو نهو شتانه تېپه پښت که
دېمېرېن و هه ستیان پنده کړت و، دلي بؤ نهو شنه بایانه نامادېکات که له
چېهانه کاني نهو دېووه هه لده کهن.

له بابېني دهرېرني نامانج و مه به سته کاند، پښته هر و نه په کي
هر وادار و هر په حشايک که به کار دېمېرېن، وه کو سه ده فیکي پارېم واپن
بؤ که دهرېر بير و هرز، ناپيت چنگاي نه مېگر نهوه و شونې يې له ق

ېكمن. نهم سه دهغه نه گمر له زهبرجه دېش ښت، به نمننازي شار دنوموي
ناوړوك و مېهست و نامانچ، كارېگهري و هيزي وريا كړدنه موي ههسته كان
له دمستمدات و، مه حاله و تمه يكي له م جوړهش ته مهنر تر ښت.

زمان، له پال نه ودها كه نامر ازي گوزار شت كړدنه له بير و بوچوون و
ننگېشتن، پمير منديه كي توندوتولي به بابته كاني و لك هونم و جواني و
نهمېشه ههيه و، پندچېت وشي "تدميات" يش دمرخهري نهم لايه نهي
نم ښت.

ماكي سه دهكي له نهمياندا مانايه. له م وړانگه يوه پتړسته شتاني و تراو
كورت، به لام پر و زنگين بن. هه رجه نده هه نديك كس و ستوريانه له پړنگي
زاراوه كاني و لك چواندن و پړه گزدوزي و تيليشان و هاوشته و كانايه و ده
به شيك بوون له بابته ي رومانيزي و خوشخواني لاي خه لكاني پشپن،
نهم بابته پړونې كنه و ده به لام بمر اي من پتړسته له و پړخانه دا كه به
همه جان خرؤشاون و، له و خه ياله فراوانانه دا كه دهزانن چوون هم ورو بوون
پينچنمه و له دلياندا جني بكه نده و، له و دماغه باومردار و خاوين تواناي
پنكه پتان (الزكې) نه دا كه سه ركه و تورو بوون له مورتالا كړدني دنيا و عوقبا و كمر
دو ورو جياوازي يه كه حه قيقهت، به دواي قورلترين و مانابه خستريني
وته كاندا بگه پرين.

همه و لك چوون شارستانيتي و كلتوري جوراو جوړ له سه رزويدا همن
بووني جه ندين نهمياني جوراو جوړيش شتيكي سروشتيه، نومنده ههيه
نهميات، هاروي له گمل نهمي ناو وړخي و، خوشويسي جواني و،

خفت و نغمه‌ی تابیه‌ت به کتیبی سروشت، سره‌برای نه‌وی چندین پروی
همه‌جوری همه، به‌لام دیسانیش گشت (کل) ینگی تاقانیه و ینگومار
گتگر و جیهانیه.

همه‌رو راستیه‌ک، سره‌تا له پروی مروفتا له‌شیری کاکلیه‌کا
دوده‌گموت؛ پاشان هه‌ستی پنده‌گرفت؛ پاشان به‌هوی وشه و قه‌لم و چه‌کوش
بهره‌سته‌ده‌گرفت و، هموله‌درفت خال به خال و خه‌ت به خه‌ت له سیمای
بهره‌مینگی هونریدا، یان له بهره‌مینگی هونریدا گوزارشتی لئ بکرت،
گیشتی بهره‌مینگی له‌م جوړه‌ش به پره‌نده‌کانی سه‌روو کات و شونز،
بهنه‌لوتی وابسته‌ی باوهر و پله‌ی عه‌شقی ناو نه‌و باوهریه.

له‌وانیه هه‌ندیک جار له‌نیوان خه‌لکانی هه‌مان شونیشدا جیاوازی و
پنکادانی نه‌دی پرویدات. نهم جیاوازییه‌ی که په‌یومندی به پروکاری
دعه‌کیموه همه، له هوکاره‌کانی وه‌ک جیاوازیی پروانگه له ته‌ماشاکردنی
شان و پروداوه‌کان و، قبول‌کردن یان نه‌کردنی باوهر و به‌هاکانی دیکوه
سرحاوه‌گرت. هه‌روه‌ک چون سه‌بارت به‌وی که له‌سر لوتکه‌ی چیاپه‌که،
نغمه‌ی تابیه‌ت به نه‌وانی له بنکی دۆله‌که‌دان وه‌ک گرمه‌گرمی یشان
دپته بهر گوی، به‌هه‌مان جوړ نه‌وانی نار دۆله‌که‌ش له‌وانیه وشه‌ی
نه‌وانی سر لوتکه‌که به نه‌فه‌تق نه‌زماریکمن.

بهره‌مینگی هونریی باش په‌یومندی به کاملیی نهم ساکانوه همه
که چنارینه‌مه مه‌دان، کاملیی نه‌مانیش پاهندی کاملیی تاله‌ناکی

نمر جوزنانمن که یتکیان دهمین. له جیه کدا کاکله و ناومرؤک ساغ نهیت
هستی پاک نایت، له شونتیکیدا که هستی پاک نهیت، مه حاله برهه می
پشکوناسا و گوشتاری بلنسه داری و ما یینه گورپی که بؤ هه میسه
بهزیندوی بیتمهوه.

نمدیش بهرنه می هه مورو هونه رهنه دینکی تر، له رینگ و شکل و
خهت و شیره گهردووندا بهدوای شانتیکی تاییهت به خویدا ده گهرنت.
نمر پوزهی که نهو شانه ده دوزیتوه که عمودالیا نه و ده توانیت گوزارشیان
لیکات، قهله مه که می خوی ده شکتینیت و، فلچه که می فریندهات و، له نپو
سرسامی و سرسورپماندا له هوش خوی ده چیت، له بهر نه می هویه پینسته
لناو نهو که سانه دا بهدوای هونه رهنه ده هره مهزنه کاندای بگه رپین که به نده می
خوان و، پو شنبیرن و، هارپی له گهل شعور و ویزداندا دژین.

شيعر

شيعر، جگه له گوزارشت لښکرانی شاعيرانه‌ی نو جوانی و هاونا مه‌نگیبه‌ی که له پژوی گم‌دووندا شاراومیه و، نو خه‌نده و سرنجم اکبشی و دلبر فنییبه‌ی که به روخساری بوونده دمرده‌کمرت، چیدی نییه. له‌نیو نهم پژوه بلندانه‌دا که‌سانی وایان تښایه که دل‌بان بووه به هؤقه‌یه‌ک و، نه‌فه‌سه‌کانی (روح القدس) یش بووه به مره‌که‌بیان.

شيعر، نو تهاوت‌هاوارتمه که له ړنگای په‌بیردن به جیهانه‌کانی نه‌دیودا دمیسرتت، بان ناله‌ی نو همولانه‌یه که لم یشاره‌دا ده‌درنن. دمنگ و نه‌غه‌کانی ناو شيعر، به‌گوزری حالته‌ی پژو و قولی ناخ له ده‌می و ترانیدا، وه‌کو ناوړنک، گاه هاروړی له‌گه‌ل گرمه‌گرم و هازمه‌از و، گاه‌یش ورده ورده و ندرم ندرم ړنده‌کات. لم ړوانگه‌یه‌وه، دمنگ و وته‌کانی ناو شيعر، تنه‌ها لمو حالته پژویه‌دا به‌ته‌واوشتی دمرکیان پڼده‌کرت که و تراون.

شيعر، به‌گوزری نو باوړ و کلتور و شینوازی بیرکردنه‌ومیه له‌دایکه‌مینت و شپږه و مرده‌گرت که کاریگری له‌سر بوجوون و ټینگه‌پشتن و هه‌ستکردنی شاعیر دادمینن. نومونده ه‌یه نو تاکه سرچارومیه‌ی که قولی پڼده‌خښت و دمیگه‌مینت به ناستنکی سروو نیدراک، تنه‌ها نیلهامه. له سپنه‌یه‌کنا که به نیلهام خړوشایت، گم‌ردیله دمیت به خور و، دل‌زپیش به دریا.

له شيعردا، دژولی عهقل و هزر چەندەش گەورە بێت، ديسانیش دل و دەروونی مرۆف لەپیش هەموو شتێکی دییەو لایەتیکێ قوولی نەو پێکەهێنن. وە بە گوتهی "فوزولی"، "وتەم، میری لیوای لەشکری شاعیرانە". نەو بیرانەی کە لە دەرووندا سەوز دەبن، نە گەر بەهۆی خەیاڵیشموه پال بگرن، دەفرن و پال بە دەرگاگانی جاویدانییەو دەنن.

شيعر، مەشخەلێکە نێستا پروناکە کاتەرە و، بلاجەکتۆرنکە نوور بەسەر داهاتوودا دەپرژینێت و، بەستەبەکی عەشق و هەیه جانی وهایه کە سەرچاوێکە لە جیهانەکانی نەو دیووه هەلە قوڵیت. لە هەرنمی شيعری راستە قینەدا چاوێکە بە پروناکی دەگەن، دوروێکە نزیکی دەبن و دۆخەکان بە عەزم و شەوقێکی نەکوژاوه دەگەن.

شيعرەکانیش بەرنههی دوعا و پارانهوهکان، هەلبەز و دابهزی دونهی ناوهی مرۆف و، حالەتەکانی وەک شەوق و حوزن دەهێنن سەر زمان و، بەنەندازی چەڕبوونەوی تاکیش لەسەر حەقیقەتە بەرزەکان، شێوی هەناسەي لاهوتی وەرە گرن. لە راستیدا هەموو مەرجاتێک شيعرە و، هەموو شيعرێکیش مەرجانە. نەمەندە هەیه شيعر پێرستە بزانیت چۆن بەرو نەبەدیەت لە شەهەي بالبات.

شيعرێک کە لە بیری نەمريدا سەوزیروە و، بەهۆی بالی دل و هتێ

پروچیشه وه له ناسانه کانی بیرکردنموی پاك و پروندا دستی به پرواز کردوه،
هاوشتیری زانسته کان گرنگیه کی زور به بیرکردنموی نهزمونگه رایانه
نادات. نو، تمنا وه کو نامر از نك خوی له گهل شتانی دیاریکراو (مشخص)
سرقالده کات. نامانجی سه ره کی نو بریتیه له دوزینموی شتانی
پهتی (مجرد) و پاوکردنیان.

نه گهر هه مورو نو شتانی ناو شیمرتک که هه ستیان پنده کرت و بیریان
لی ده کرتیه وه، بتوانرت ته سه ووری کرن و، ته سه ووره کانیش بهی خلت به ناو
بیژنگی داومی زیریدا بتوانن تیپه پ، پاشانیش نم ما که نهیانی که
له دونیای ناوموی شاعیردا هه ریه که بیان له شتیری سرویه کدا ده رکه وتوو،
گهر هه تا نو کاتهی که له پینگهی وشه و رسته وه هه ناسه یه ک دهن بوون
و زیندوو یه تی خویان پارزن، مانای وایه نو شیره کاندیده بو مانموی
به ردوام و، تازمی و زینمی هه میسه ی. نه گینا نو شتانی که به ناوی
شیره وه ده یه به گور، له گهل نه لقه یه کی مس که نقیمی زبه رجه دی
له سه ریت و، له گهل پارچه نه لاسیک که گهر دهنه کدی خه لوزیت،
هیجی جیاوازیه کی نایت.

شیر، چونکه گهرانی به دوا ی "مه وجودی مه جهول" دا وه کو نامانج بز
خوی هه لباردوه، دهن گینکی فرمه هندی وهایه که له سه راستی بیر و
هه راز نامیزه و، نو پینگایانه ش که دیگرتیه به تاریک و نه نگهسته چاو و،
له زور پرویشه وه دله ی هه رنی داخرا و نالوزی وهایه که به زه مت
مروف ده تانیت لنی تیگات. له به رنم هه کاریه که له هه مورو ده

و پرستمه کی شیمری پرسته قیندا همدت به موشاهده، و همدتکردنی
گهشتیارنکی فرهمه ستیاز دهگرت که له کوشکیکی رازنامیز و نه فسوناوردا
همه ورو بیستتک و بینیتک رایدچله کتن.

شیر، داچله کینی دل و، همیه جانی روح و، فرمیکه، فرمیکیش
لرپانیدا بریتیه لهو شیره پاک و پرواندهی که له وشه گان یاخی برون.

شیر، واته کومه لیک گولی په ژموردمنه بووی شاعیران و، واته نهو
بونی که نه م گولانه به چواردورپاندا بلای دی دهکمنه وه، نه گهر خاکیان پاک
و، ناویان پروون و، توخه که شیان دیار یت، نیدی کهس له رهنګ و بونی
نم گولانه تیرناخوات.

ژماره ی نهو شاعیرانه ی به یی تنگمیشتن دملین و، له بهرام به رشدا
نموانه ی که نالین و تیده گن، هرگز کهم نین. له بهرام به لاف و گه زافی
نموانه ی به که مدا، روانین و بیر دی دهمته ی دووهم، یتنموی پیوست به وشه
و پرسته بکات، دمتوانن زور شت بؤ مروف بابیکه.

تمبیکردنی شیر تنها له وته ی سرواداردا، بؤچوونیکه هله یه.
چمنین په خسانی وها همن که روح که مهنه کیش دهکن و، ناوړوک و
شینوازی دهرپنیاں سراسمی دهرزنن و، ههریه که بیان په یکه رنکی بالای
شیرین.

شیریش به‌رته‌ی هدریه‌کینک له لاله‌کانی دیکه‌ی هونه‌ر، نه‌گهر له روانگه‌ی نه‌نجاموه دمتله‌ملانی نه‌به‌دیه‌ت نه‌یت، نه‌زوک و خاموشه. همریک له رځی نینسان که مه‌فتونی جوانیه هه‌میشه‌یه‌کانه و، دلی مرؤف که نارغزوی ناکوژایی ده‌کات و، ویزدانی مرؤف که جگه له نه‌به‌د و نه‌به‌دیه‌ت به هیچی تر ناسوودناییت، هه‌میشه ده‌چیتن به گونی هونه‌رمه‌نددا بۆ نه‌ودی خۆی به که‌شفکردنی جیهانه‌کانی نه‌ودیه‌وه سمرقال یکات. هونه‌رمه‌ندیک که هه‌ست به‌م ناله و تاسه‌به نه‌کات که له دل و رځ و ویزدانیموه به‌رزده‌بنموه، به‌دریزایی ته‌مه‌ن هه‌ولی لاساییکرده‌وه‌ی دیوی دهره‌وی شان دده‌ات و، بۆ ته‌نها جارنگیش له بینینی دیوی نه‌و دیوی نه‌م پهرده رهنگاو رهنگ ناتوانیت سهرکه‌وتور بیه‌یت.

گهر له شیردا شیره نه‌کرت به فیدای مانا و، ماناش نه‌کرت به قوریانی شیره، به‌پنجمه‌رانه‌وه هه‌ردوکیان وه‌کو په‌یومندی نیوان جه‌سته و رځ مامه‌لیان له گه‌ل بکرت. مانای رایه نه‌و شیره ده‌کات به هه‌رموژیه‌کی وه‌ها که هه‌مه‌و که‌ینک خۆشی بونت و به شتیکی سروشتی بیه‌یت، وه سه‌باره‌ت به شیرنکی لهم جۆره‌ش، ناتوانرت خه‌یالی پالنه‌رنکی باشتر و تازه‌تر بکرت.

شیر دهرنکی دهره‌کیشی هه‌یه که تیندا زیاتر وشه و ڕسته و پنه‌وه و نه‌دا و لایه‌نه‌کانی هاوشیومیان بالادستن، هه‌رچی دیوی ناوه‌مشیته، له‌مه‌یاندا رځ بۆ گوزارشتکردن له‌و بیر و هه‌زانه‌ی که له جیهانی ناوه‌مه‌دا هه‌روشی کردوه، به‌دوای ڕسته‌گه‌لینکدا ده‌گه‌رت که چه‌شنی سه‌جای گولان

و بالی په پړوله کان ناسک و قه شنگ بن و. گاه عمودالی وشه گه لیک دمیت
که بهرنه ی پزرسک له همر جینهک بنیشیتوه ناگری تینمیدات و. گاه
وتلی درای زار او گه لیک دمیت نالهی هاو شتوی نالهی نهی بهینته مهیدان.
پاشان دیاندوزتته و هدریه که بیان له شوننی گونجاوی خویاندا داهمیت.
دترانین نهمهش به "به موسیقابوونی شیر" ناوژدیکه یین.

چونکه نهیننی و تاماژکان به کینکن له سمرچاوه سهره کیه کانی شیر.
تیا یاندا همدت به فراوانی و دهرمدانیکي زیاتر ده کرت. به لام نهم دهرمدانهش
دپان له ناو حمده می شیردایه و به شوراکانی نهو دهرمدراوه. شیر، تمنانت
کاتنکیش که له باومشی یادومر یه کاندایه مهنندی جوزا و جوز ورده گرت و بهر
همرنی دمنگار پښکی ماناکان ده کشیت و فراوان دمیت، هیشتا همر خویه تی.

له شیردا توتیک بالادسته که له نه نجامی به کگرتن و تیکه لېوونی
نیوان بیر و همدتا هاتووته گزړی. به لام بهرنه ی شانه ی زیرمیشکه پښتن
له جهسته ی مرؤفدا، دوو لایه نی گرنکی وهک نیبت و پروانگه همن که
له پشتی بیر و همدته کانه وه حوکم ده کن و له هممو خالیکدا کاریگری
خویان دهرده خمن. نهمانه له هممو بهیت و نیو بهیتیکدا وهکو پښتن
دهرده شتته و. لهو جیناندا که فیکر قاجی دهرزت دهستی ده گرن
و. وهکو چرایدکی نه فسونواری له بهر دم همدتا، همیشه پروانکی به
پښتاکاندا دهرزینن.

شیر، همناسه کانی نهو کومه لگایه که تینیا سوزیوه "کومه لگا به

خۇزى و ھەمىو ۋىق و قىن و نەفرەت و ھەمىەجان و ئازار و ژان و نوسىدە و
 نانومىيەكەمەۋە.. شاعىرىش گام بۇرىى ھەمە و سىيەكانى كۆمەلگايە و،
 گامەيش خۇدى زمان و لىرىمەتى. لەم پرومە ھەمىو شىعەرتك نەگەر ھەمەپەن
 لەگەل ئايەتەندىيەكانى نەم كۆمەلگايەدا مامەلەى لەگەل بىكرەت و
 تەوتەنەكرەت كە تىندا لەدايكەمە و كەمەستەكەى پىنكەتتارە، چەمەنەن شتى
 جۇراۋجۇر دەتوانىت پرونىكەتەۋە. بەلام نەگەر لە ھەلسەنگاندەدا پەمچاۋى
 نەم كۆمەلگايە نەكرەت كە دايكايەتى كەردەۋە، تىگەيشتن لىنى كارنىكى زۇر
 زەھمەتە.

ژيان و پۇق

ژيان نەيتىيەكى خوايە؛ ماھىيەتەكەشى تەنھا نەوانە دەمزانن كە ناشناى
 نەيتىيە خوايەكانن.

ژيانى پەھا، ژيانىكى جەستەيە. گەرمى و زىندوويەتى ناو جەستە
 بەتەۋەتتى شتىكى فەتتەيە و، لە نەنجامى گۇرپانى خۇراكى وەرگىراۋ بۇ
 خۇنن و وزە دېتە بەرھەم.

نامانجى ژيانى لاشە بىرتىيە لە جۈۋلە و زىندوويەتى و بەجىپەننى
 ھەندەك نەركى جەستەيە؛ ژيانىكى لەم جۈرەش لەنيوان مەۋۇف و نازلەما
 ھارەتە و لەم پرومە جىاۋازىيەكەن لەتەۋاندا نىيە. بەلام ژيانى راستەقەيە

مروغانه ژياننکه که له ههمان کاتدا همدک له شعور و ټنگېستن و
کراموون بېرودی جیهانه گانی غمبېشدا ده گړتېوه، ژيانی راسته قیندش
همر نه مېه.

ژيان به مانای پړوح نایه. نه، ژياننکی جهسته یه. همرچی پړوح،
شېتل و پارچه پارچه نایه. برونه ورنکی نه رمونیان و، تیا بیه کی
نهمری تی خاوه شعوره و، له جهمره ماده یه کان جیاوازه.

پړوح، له گمل ژياندا پېرمندی به جهسته ده کات و به جیا برونه ی ژيان
نمیش جیاده مېته وه. ژيان له ناوده جیت و ده کورته وه؛ به لام پړوح بڑ هه میسه
به ژيانننی خوی گه وره دوی.

سرحاوی ژيان فېتره و په هنده کانی شی روشن. به لام پړوح
نه فېنکی خوابیه و، خاوهی پېنایکی وهایه که له سروو فېتره و
سروسته مېه. ژيان دارای کزتابیه و مردن دیگړتېوه؛ وطنی پړوح نه به دی
و نه مړه.

پړوح، له سروو میکانیزمی می شکوه، خودی نمو برونه مېه که
هسته کات و دمېست و داواده کات و ده خوازنت. پېرمندیشی له گمل
لاشه دا، بریبه له دراوینیه یه کی کانی و چارنووبنکی هاوېش.

ږځ، بوږنه مورنکي نيمري وهايه که همدوله مردن کاري لټاکات
 و بدناساني به سر چالي گوردا تپه پرت، به همدان شيره يټموي
 بهر په سته کاني وه که بهر زخ و مده شورش بهري لښکر، دمروات و به
 نه به ديته به هشت و دوزخ ده گات.

ږځ، گاه له شوي مرؤفا و، گاه وهکو هلينکي ناسک و، گاهيش
 چه شني جهمورنکي دي له نارينه مياليه کاندایان له خمون و خولياکاندا
 ږمگه داتموه و، بهرته ي فريشته کان له گهل خير و بهر کته کان، پان وهکو
 شمتانه کان له گهل شپ و ناتواريه کاندایه کانگيره.

ژباني راسته قينه ژبانينکه که تپيدا ژباني ږځاني و جه سني
 هاوشاني يه کترن، ژبانينکي له م جزره له همدان کاتدا توروک که
 گوله گهني ژباني راسته قينه مرؤف له م دونيا به دا ده گرت و،
 له ردونيا شدا ژبانينکي به هشتيانه ي وهايه که لق و پهل دمردکات و
 نه شوما ده کات.

شعور و پاکی، دمړجامي ژباني دل.

لای نمر که سانه ي ژبانينکي ناجددبيانه دمزين، ژباني دل بووني نيه..
 نه وانه گريانه کانيشيان درو يه کي جياواز تره.

له مو ساتموي هاتوښته دوتيا ژيانې پرسته قينې نښه پيچراوه له
ژيانې نازولمېانه وه، وهكو نه مانه تيك له پيښاو كه شفرودن و گهشه پيښانيدا
لامان دانراوه. هه تا نمو كاتهش كه په يومنښي نيتوان جهسته و پړوح كوتايديت
له نه ستوماندا ده مينښته وه.

مروف له پروي ژيانې نازولمېه له گډل نازولان تېكه له و، له پروي
ژيانې روحيانه وه هارپړني فرشته كانه. نه وانه ي بتوانن به ياشي توانا و
لنهادن و ديناميكه گاني ناو خوږيان به كار بهيښن به تنيم پروني كات سيفته
فرشته يه كان ومرده گرن. نه وانهش كه توانا و لنهادنه كانيان كوتړده كمنوه.
نه ناهت خراب به كار يان ده پيښن و دميكن به نامر ازك بو پرو خاندن و
كاولكاري، به حتمې زوو يان درمگ دادمېزنه ناستي خوار نازولان و،
نه ناهت ناستي شيتايش.

موعجيزه و كهرامات

كه سيك بارمې به موعجيزه نه پيښت، ماناي وايه په به معزني خواي
گهوره و قودرته كمي نه بر دوه. نمو كه سي دمليت "موعجيزه ناتوانيت
مانگ له بكات"، له راستيدا دمليت "خوا ناتوانيت مانگ له بكات".
نمو كه سي كه دمليت "مردروان زيندو و نابنه وه"، بانگه شي نوره ده كات كه
گوايه خواي گهوره ناتوانيت نه و كار نه نجامېدات.

که رامهت شتیکی درماسای وهایه که له ولبیدا درده کمونت و، پشیرانی
له موعجیزی پیغه مبر و پیغه مبرایه تیبه که ی دهکات.

که رامهت، دیاریه کی خوابی وهایه که له سر دمستی نهو دؤستانه ی
خوا درده کمون که لانی پیغه مبرایه تی لینادین. وه تهنها نهو که سانه دهران
لنی تیگمن که له مرؤف تینه گمن.

ریلابهت، مقامی خوشیستنی خوا و خوشیسترانه له لایمن خواوه.
خوای گموره نم بهنده راستگزیانه ی بهرد مرگاکه ی، ههروهک دهگونجیت
بهو لوتف و نیحسانانه ی که به خعیالیشدا نایه سهر فرازیان بکات و لئاو
خهلکدا درمیان بهغات، بههه مان جوریش دهگرت هاوشینوی مرواری شاروی
ناو سهده فکان، ههتا ونستگهی کۆتایی له خویان و له کهسانی دیکهشیان
بشارتموه...

نم قامهته بالایانه ی که کراون به دروی بههره و ترانا و لینهانی وهادا
که زور لهسروو ههست و نیدراک و تیگه یشتنی کهسانی ناسایهمن، له
دوویه کهوه نونهنمرایمتی سینهری ههقیقهتی پیغه مبرایه تی دهکمن، دووری
نم نینهانش به گوریزی نه میده.

وطی، به مانای "خاوهن هیکمهت" دیت. هیکمهت چهند له فلهسه فه بهرزتره
وطیش نهمنده له فلهسه سول گموره ره، لهنانهت به جۆرنک که بهراورد ناگرتن...

خەون

خەون، برىتييه له يىنىنى ھەندىك پرودادى پابردو و داهاتوو وەكو خۇيان
يان ھاوپرى لە گەل ھەندىك ھىنا و ناھاژدا لە ڤىنگەى نەو پەنجەرەنەو
كە بەسەر جىھانى ھەقىقەتدا كراومەن. بە شەندازەى دووركەوتەنەوى زىھنى
مرؤف لە فشارە جوړاو جوړەكان و بېرپارە لە پېشەكان، ھەموو خەونيك وەكو
پووناكیەك كە لە جىھانەكانى غەيبەو دیت، دەتوانیت تارىكیەكانى بەردەم
مرؤف رۆشەبكاتەو و ڤى نیشانبدات.

لەبەرئەوێ لە خەوندا پىوست بە چار و ماددە و پووناكى ناكات و،
شتانى پىزارویش بەھۆى بەسیرەت و ئىدراكى رۆحەو ھەستیان پىدەكەرت،
زۆرجار شتانى را جوان و فراوان یز مرؤف باسدەكەن كە لە رەشاكردنەو
دوورە، زۆرجار زانیارى فراوان دەبارەى دوتنى و نەمرۆ و سەبىنى
بەجۆرنك كە لە چەند كىتىنكدا چىنگەى نەیتەو، لە ڤىنگەى خەونكەو
دەدرت.

پىنچىت كەس نەیت كە خەو نەبىنیت، لەم پروووە دەتوانىن بە موشاھەدەى
سروشى رۆح نازەدى بكەین. بەھۆى نەم موشاھەدەى مرؤف دەچت
دەروەى سەردى جىسمانىيەتى خۆى و، لە ڤەھەندىكى تەوار جىاوازدا
دەزى و، لەوانە بە ڤى بە چەندىن نەیتى قەدەرش ببات...

نمو خورنانه‌ی که وهك خویان هاترونه‌ته دی نمرند زورن که نه‌گه‌م
هه‌مورو که سیک ته‌نھا نمو خورنانه‌ی تو مار بگردایه که لنگدانده‌کیان هاترونه
دی، چمنین بهرگ کتیبی پرده‌گردوه.

چهنده‌ها خمونی وه‌ها همن که به‌گورهی توانا و لینه‌تیی دله پاک و
خاوتنه‌گان، له جیهانه‌کانی غه‌بیموه بۆ ناسۆی موشاهده‌ی مروف دین
و. دل له خورنانه‌دا گه‌شت و سه‌یرانی خۆی ده‌کات و، ده‌گات به‌ هورزی
کومهری نمو باخچانه‌ی که هه‌ریه‌کیان وهك باخی گول وان و. هه‌نا
تیریبون لئی ده‌خواتوه و، له ده‌لاقه نه‌پننیه‌انه‌وه که به‌ پروی نه‌به‌دیه‌تدا
کراوم، به‌ ته‌ماشاکردنی تابلزگه‌لنک که گوریه‌کان نه‌بیستون و، چاوه‌کان
نه‌یانیتون و، رۆحه‌کانیش له ویناکردنیان ده‌سته‌وسان، له هوش خویان
ده‌چن...

له‌سایه‌ی خورنه‌کاندایه که هه‌ست به‌ دوو خاسیه‌تی وهك دل و به‌سیرتمان
ده‌کین و، له زیندانی سێ به‌هه‌ندی جه‌سته‌ پرگارمان ده‌یت، له‌راستیدا
لای رۆحانیه‌کی به‌رز که له‌گه‌ل حه‌قیقه‌تدا ناوتنه‌به‌ون، بۆ موشاهده‌کردنی
جیهانه‌کانی نه‌ودیه‌و پیرست به‌ خورنه‌کان ناکات، نه‌وان هه‌مورو ده‌م و ساتنک
نمێ و نیره‌ پنگه‌ره‌ ده‌بین و، له‌گه‌ل جوانیه‌کانی نه‌به‌دیه‌تدا به‌ هه‌ست
و خوماری ده‌زین. نه‌مونه‌ هه‌به‌ نهم ده‌رگایه بۆ هه‌مورو که سیک کراوه‌ نییه‌
نه‌وانه‌ش که بۆیان کراوه‌وه، ته‌نھا دوا‌ی هه‌ول و کوششیه‌کی جدی و
نه‌زمونی سه‌ختی مۆحی بۆیان مسۆگه‌ریه‌وه.

نمونه‌ی که زبانی مروّیان ره‌کر زبانی شته پیس و بزگنده‌کان دیو
یان له دونیای ته‌ماوی هسته ناژله‌پیه‌کانیاندان لیکدانه‌میان بز نم بابه‌ته
کردوه. خه‌ونه‌کانیان که بریتین له جینگایه‌ک بز هزار و یه‌ک شنه و سرودی
نیلهامه‌کان وه‌ک که‌ونه‌قالی لرخه‌لرخی نه‌ستی ناناگا دیتوه و همرهم جورمش
پیشانی کمانی تریان داوه. وه‌لن نه‌و داهینه‌رانه‌ی که یه‌که‌مین نیلهامیان
له خه‌ونه‌وه و هرگرتوه و هزاران دوستی خواش، هه‌میشه به‌ردوام‌دین له
منه‌تباریون به‌رام‌به‌ر به‌م هه‌رنمه به‌پیت و به‌ره‌که‌ته‌ی جیهانی میال.

نه‌و مه‌زترین رۆحه‌ی که جیهانی نوقمی پورناکی کردوه
اَعْلَىٰ اَصْلَ الصَّالٰةِ وَكَاتِلِيهِ، ته‌نانه‌ت کاتیکیش که له و دهریانه‌ی مه‌عریفه‌ندا
گه‌شتی ده‌کرد که به‌هوی چارۆکه‌ی خه‌ونه‌کانه‌وه به‌روریاندا کرابوروه.
چارویار بز نم یه‌که‌م پله پیروژه ده‌گه‌پایه‌وه و. چه‌ندین جار ناماژدی به‌م
شمتلگه‌به که بریتییه له به‌شیک له چل و نه‌ومنده به‌شی پیغه‌مبه‌رتی کردوه.

عەشق

عەشق، یەكێكه له پازنامیزترینی نمو لوتفانهی كه له لایەن پەرحەمەتی
 یسنووری خواوه بە ئادەمیزاد بەخشاوه. عەشق، وەكو ناوك و تۆو، له هەموو
 تاكنێكدا بوونی هەبە، بەئەندازەی گونجاری هەلومەرجەكان نمو ناوك و
 تۆو، بەوێنەی درەختەكان لق و پەل دەهاریت؛ وەكو گولان شكۆفە دەكات؛
 چەشنی میوه‌كانیش بە كۆکردنەوەی سەرەتا و كۆتایی، زنجیرەی پێگەبەشتن
 كاملەكات.

عەشق، وەكو هەستێك، له دەلاقەكانی وەك چاو و دل و گۆنۆه دەپژێتە
 نار جیهانەكانی ناووی ئادەمیزاد؛ هەتا كاتی بەیەكگەشتیش، وەكو
 بەنداریك پەرمیت و، وەكو هەرمی بەفر هەتا بیت زۆر دەمیت و چەشنی
 بێسەبەك هەموو بوونی مرۆف دەگرێتەوە. كاتێكیش بە بەیەكگەشتن
 كۆتایی پێهات، هەموو شتێك ڕور له نیشتنەوه دەكات؛ ناگر دەكۆژیتەوه،
 بەندار خالی دەبێتەوه، هەرمی بەفریش دەترشێتەوه و نامینیت...

عەشق كه له كاتی لەدایكبوونەوه وەكو مانا و ناوڕۆك و تۆزێك لایەنێکی
 گەرنگی هەموو ڕۆحێك پێكەڵەبێت، نمو دەمە تۆن و ڕەمگی راستەقینەی
 دەردەكەرت كه دەگۆڕێت بۆ عەشقی راستەقینە؛ كاتێكیش گۆرا نەبەدیەت
 بەدەستەبێت، له بەردەرگای وصالدا دەگۆڕێت بە چێز و لەزەنێکی پەتی.

نم لوتکمی‌ی که له مروڤدا کراومیه به ږوی نه‌جملییه خواویه‌کاندا، دله. دیارترین نیشانه‌ی مه‌زه‌ریه‌تی دلان بز ندم نه‌جملیانه و له نمنجامیښدا بز خوشه‌ویستی خوايي، عشق و نیشتیاتی ناو ندم سینانیه به‌رامبر به به‌دیه‌نتری مه‌زن.

خیزاترین و کورتترین و سه‌لامه‌ترین ږینگا بز گم‌یشتن به ناسوی مروڤی کامل، ږینگای عه‌شقه. ږینگا‌گه‌لنک که به ږوی عه‌شق و نیشتیاتی کراوه نمین، گم‌یشتیان بهر ناسویه هتا بلنیت زه‌حمته. ده‌توانریت یرترت له بابم‌تی گم‌یشتن به حقیقه‌تدا، جگه له ږینگای "لاوازی و هزاری و شوق و شوکر".

عشق، له ږینگای د‌وزینه‌وی به‌هه‌شتی له‌دست‌راودا، بورا‌نکه که له‌لایم خوی گه‌وروه به دیاری پتمان به‌خشاوه. هتا نیتا هیچ که‌سینک لموانه‌ی سواری ندم بوراقه برون، له نیوه‌ی ږندا به‌جینه‌ماون، لم‌راستیدا ده‌گونجیت که‌سانکی وه‌اش بییترین که ته‌نانه‌ت له‌سر پستی ندم بوراقه ناسمانییه، هاوړی له‌گمل شته‌حات و نه‌شوی سرخو‌شیدا، به که‌ناری ندم ږینه‌دا ږنده‌کمن. به‌لام ندم به‌ته‌واو‌تی وابه‌ستی عیباری په‌میوندی نه‌وانه به خوی گه‌وروه.

عشق، چونکه مروڤی به‌ته‌واو‌تی سووتاندوره و کرد‌وری‌تی به

خوله مېش، نیدی له مودوا نه ناگره کانی دنیا و نه ناگره کانی عوقبا
 نایسوتیتن و ناشتوان بیسروقتین. چونکه بهر مېنای نه وی که ناکریت
 دور له مېتی و دور ترس و، دور نیشتیاق و دور ژان له یدک کاتدا له
 مروفتیکدا جیان بیتوه، نه وانه ی که به در ژایی ژیانان سین بیان به وودی
 بلنه کانی ناگری عه شقدا کردو و مته و و له دنیای ناومو میاندا له گهل
 ناگره دوزخیه کانداهستریه خه بوونه توه، بز دووهم جار هه مان نازار
 و هه مان ژانان تروشنایه توه...

عشق که بوونی خود له بیرى مروف دېاته و له گهل بوونی
 یاردا ناوخته ده کات، بریتیه له ناویشانی خواستی مه عشوق له لایم
 دلوه دور له هه موو جزره کین و رق و لیلیهک و، توه ووهی له ویست و
 نارموزوه کانیدا. پینوايه مراد له مروفتیش هه نه مېه.

له مېشرمی عه شقدا پروانی چاری عاشق بز شتانی دیکه ی جگه له
 یار حرامه و، نه نجامدانی نم حرامهش به مانای مەرگی عشق دیت،
 ژبانى عشق، به نندازه ی نه و به رد و امدیت که خامنه کى هه رچیهک له
 چواره وریدا هستینه کات، به ناو و نیشانی یار و، په سنی جوانی نه و
 داستانی که مالی نه و بزانت نه گینا ده کوژپته و و دهرنت...

عاشق ناتوانیت له هیچ بابته کندا بیر له دژایه تیگردنی مه عشوقه کى
 بکانه و، به نایبته هه رگیز نایموت شتانی تر پشی دلداره کى بکونه و
 دوو چاری له بیر کرانی بکن. بگره هه و ته یهک باسی نه و نه کات به پووج و

یسود نژمارده کات! هر کارنکیش په یونډی به نهموه نیت، به یزده فای
و نانکورنری ده زانیت بهرام بهر به نهم.

عشق برینیه له حالتی په یونډی دل و، مدیلی نیراده و، پاکز یونډی
هسته کان له نه غیار و، جگه له خهون و خولای م عشق هسته کړنی
له تیفه کانی مړوف به هیچ شتیکی دی، نیدی له همدرو په قارنکی
عاشقا مانا و واتابه ک درباری خوشه رست ددرو شته وه؛ دلی هارپی
له گهل نیشیاقی نودا لیده دات، زمانی همبشه چپی یادی نومی
لی همدرو مړت، چاره کانیسی همبشه له گهل خدیالی نودا ده کړنه وه و
داده خرین...

عاشق له پای هملکردو و، نهمی باران و، هازه ی روبار و، شنه ی دارستان
و، گزنگی سپی و، شوی تاریکدا همدرو هست به بونی خوشه رسته گهی
ده کات و زیندوود میتهمه به یینی دروشانه وی جوانیه کانی نهم له
چوارد موریدا ده جوشیت؛ له همدرو سرویه کدا هست به نه ده کانی تاییت
به نهم ده کات و دلخوش دمیت و، چاروباریش به هست کړنی به گلهم کانی
نهم ده زانیت...

نهم عاشقانه ی که به ناسوی نیشانه کانی تاییت به م عشقدا چاروان
هم له پناه و، هارپی له گهل خونی سووری سر لیر و، توفانی مگر گرتوی
سینماندا، خویان له نار بازنده کی ناگریندا دمینه موه، نیدی هه زناکه
همرگیز نهم د زده به چیره به جبهیلن.

نژمارکردنی عشق به خۇشمیستی شهوانی خراپه‌کاران هه‌لویه و
 نیشانه‌ی نه‌زانین و نه‌ناسینی عشقی راسته‌قینه‌یه. له راستیدا هه‌ندێك
 جاریش عشقی مه‌جازی گۆزپاره بۆ عشقی راسته‌قینه. به‌لام نه‌مه
 هه‌رگیز به‌ مانای نه‌وه نایه‌ت كه عشقی مه‌جازی له خۆیدا خاوضی
 نرخ و به‌هایه! به‌لكو به‌پنجه‌وانه‌وه، ناماژه به‌ كه‌مرگورتی و ستورده‌اری و
 فانیبرونی نه‌وه ده‌كات.

عاشقانی راسته‌قینه به‌هۆی نه‌وه تایی عشقی كه لییان هاتروه،
 دنیای ناوهمیان هه‌میشه وهك بوركانێك له نرگه و ناله و دووكه‌لدایه. له
 دیدی نه‌وانه‌دا كه هه‌ست به‌مه ده‌كه‌ن، ناله‌ی نه‌وان وهك تۆپه‌لی ناگرینی
 فریادرای بوركانه‌كان وه‌هایه! به‌ر هه‌ر كۆنیه‌ك به‌كه‌ون ده‌یسووتینن و له‌ناوی
 ده‌مین و ناگرینی تیدا به‌ریاده‌كه‌ن.

گۆزارشتكردن له عشق به‌هۆی وشه و وته‌وه زۆر زه‌حمه‌ته و ته‌نانه‌ت
 نه‌سته‌میشه. له‌به‌ر نه‌مه هۆیه‌یه كه زۆریه‌ی نه‌وه شتانه‌ی كه دهریاری عشق
 وتراو، جگه له پهن‌گه‌نده‌وه و شوتنه‌واره‌كانی نه‌وه له جیهانی دهرمه‌دا هه‌یجی
 دی نه‌ین. چونكه عشق "حال" و نه‌وه زمانه‌ش كه ده‌توانیت گۆزارشتی
 لێبكات له‌مها خردی عاشقه.

عاشق سه‌رمه‌ستێکی وه‌هایه كه خۇشمیستی خوای کردووه به‌ مه‌زه‌یه‌ی

خزى و، ژيانى خوى بؤ سراسمى و هميرانجون به يار و منمتبارى و شوکرانه بزرگى يار نمرخانکردوه. پيتمچيت تنها به صورى قيامتيش بيتوه هوشى خوى.

عاشق وه کو گمرگان وايه، هوردم له نار خويدا ده کوليت.

نه گمر تاکه شتيك هديت كه نازارى فەنابوين بسپرتوه و، ژانى ناگرى نمر پوخانه خاموش بکات كه له گهل خه زاندا ههلمستن و دادفیشن. نمره عشقى حەقیقه. بهلى، تاکه چارمه و دهرمانتيك بؤ زامى چمندين ساهمان و، ترس و نهنديشه کانمان و، قهيران و ناردهتيه کانمان و، نمو نه خوشيانه مان كه واماندەزانی هەرگيز بزمهته نابن، تنها عشقه.

کاتيك ههولمدرنت نه وه کان به هوى زانست و عيرفان و کلتورى نهم دژرگاروه زيندوبکرتهوه، نه گهر به نه نندازيه کى كه ميش يت، پرسکين له عشق له دليان نه هاورترنت، هوردم به كه هورکورتى و ناتموای دمينتوه و، هەرگيز ناتوانن جيسانيه تي خويان تپهرپتن.

ژن

ژن، سهارهت به پەرورمه و فیرکردنی مندالان و، پینکوپینکی و نارامی و ناسودمی خیزان، یه کهم مامزستای قوتابخانه‌ی مرؤفتیه. لهو باورمه‌داین لهم وؤزگارمه‌دا که خه‌لکی به‌دوای همدنیک پله و پینگه‌دا ده‌گه‌پین بز پیناسه‌کردنی ژن، جارنکی دی بیرخسته‌وه‌ی نهم پینگه ناوازیه‌ی که دمستی قودرهت به ژنی به‌خشیوه، پین له همدنیک گه‌پانی فزولی ده‌گرتت.

مالئیک ژنکی به‌ناموس و خاوه‌ن پەرورمه‌ی باشی تیدا بیت که پهموندیه‌کی به‌پینی به هیلانه‌که‌یه‌وه هه‌یه، گۆشه‌یه‌که له گۆشه‌کانی به‌هشت و، نهو دمنگانه‌ش که تیدا دمیسترین، له‌گه‌ل نه‌فسی حوری و غیلان و هاژی که‌وسه‌ردا هیچ جیاوازیه‌کیان نییه.

مرؤف کاتیک ژنیک دمیئت که له‌زیز باری جوانی پراله‌تیدا پلشاوتموه، به‌خوی دلیت "داخو ههمان گرنگیش به‌ناموس و پاکیزمی و فه‌زله‌ت دعات که به‌جوانی ناوه‌کیی نافرهت هه‌ژمارده‌کرن؟"

نهو شته‌ی که ژن له فرشته‌کانیش به‌رزتر و مه‌زتر ده‌کات و دمیكات به‌نه‌لماسنکی بیرنه، قوولی ناخ و پاکیزمی و یقاریه‌نی.

ژنيك كه قه لهر پاكي زميه كې بگړنت پارميه كې قه لېه و. نه گهر
نيو يقارش يټ بوړكه له يه كې گالته پي كراوه. له كه شوه وايه كدا كه نه م
جوړه كسانه ي تېدان، مه حاله باس له خيژانكي ته ندروست و ندرميه كې
ته ندروست بگړنت.

ژنيك كه لهر ناستي جيهاني ناوړمې چاوي به ږوي فزېلته
كرايتموه، له ماله كه بډا له سورميه يه كې كريستالي ده چټ. له گډل هر
جوړلانو ميه كيدا، هه موږ لايه كې ماله كه به ږنگه كاني دبرسي كينموه.
هه چي نو به دې ختېشه كه جلوه رگي ژني له بهر دايه و به لام له دوني اي
ږوحي خوږدا ته تسليمي بيره تاريك و ږشه كان بوړه، سرچاو ميه كې دو كمل
و ژمگي وهاي به هر جينه ك بگات پسي ده كات.

ناكه كتي بيك كه هه ميشه ژن پيخو نيتېتموه و له دستي نه كهرته خوار.
كتيني پهر و مړمړه ي كوښه لايه تيه؛ هه چنده ناتوانرنت بو ترنت كه هه نا نيستا
بهنواو مې و به كاملې نو و سړا و مته وه.

پيشينان دميانوت "د مرزي دمستي ژن و كو شم شېري دمستي جهنگاو مړ
وايه." راستيه كې من هيچ زيات د مړمويه ك له م قه يه دا نابېنم.

نو سهر دم و ږو زگارانه ي كه تيا ياندا ژن كه مرسته ي چيژ و. بابته ي
ډاډا وږدن و. كالاي ږي نكلام بوړه هه رگيز كم نه بوړن. به لام سوپاس بو خوا،

هموو نم سمدوم و دوزگار تاريكانه بوند به سمرخايهك يو زيندويوننومه
و نويوننومه و دوزيننومي ناخ و ناومرؤكي خؤي.

پنشينان به كوپيان دعوت "مه خدم" و به كجيشيان دعوت كهريسه، نم
وشميه كه واتاي گلينه ي چاريش داگه به نيت، گوزارشت له شتنگي زور
به نرخ دهكات كه به نندازمي به نرخيه كه ي پيويسته و، به قهدير پيويسته كه شي
ناسك و نيانه.

دليين "دامينت له ته پوتوز پياريزه"، ته گهر نه مه رايت، دميت چمند
گرنگي و بايدخ به پاراستني زن بدرت كه گلينه ي چاوه ۱۹

زني خاوم فزيهت ههروهك جواني و نارايسته كه ي ناموس و
پاكيزميه كه به تي، نمو لايه نهش كه پيويسته له هموو شتنگي تري بهرز
به رخنينت و به سمرساميه ره پيشوازي لينكرنت، بهرورده ي كۆمه لايه تي و
راستگۆيه تي بهرامبه ر به هاوسه ره كه ي.

زني باش نمو ژنميه كه حيكمت له سمر زاريه تي و، وردى و ناسكي
و نياني له دژجدايه و، له په قتاره كانيشيدا دپيز و حورمهت بهرامبه ر به
هموو كه سبك دهينرنت، به خۆرنك، نمو روانينه ناشايانه ي كه ههست به
لايه نه پيرؤزي نمو دهكهن، دهوانن هيلنجي ناره كي خۆيان كه له سروشي
مرؤيموه سمرچاوه ي گرتوه، له سايه ي نهواندا به گۆرپن به عيبرت و تيرامان.

ژینگه که له‌سه‌ر ناستی ژبانی جه‌سته گه‌ش‌ه‌ی کردیت، به‌لام نیتوانییت
په‌ره به تۆوه‌کانی دل و پڑخی بدات و شکۆفه‌یان یه بکات، نه‌گه‌ر
ماوه‌یه‌کی دیاریکراو له‌و گولانه‌ش بچیت که له یه‌خه ددرین، به‌ه‌دنی
سیس و زه‌رد هه‌له‌گه‌ریت و، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک په‌ره‌کانی هه‌له‌مورین و
ده‌گه‌رته ژیرین. نای نه‌مه‌ش چاره‌نووسیکی چهند خه‌مناکه بۆ نه‌وانه‌ی که
په‌نگای نه‌به‌دیه‌تیا‌ن نه‌دیوه‌ته‌وه!

ژن، هه‌تا نه‌و کاته‌ی فریوده‌درت و ده‌خه‌رته ناو زۆنگاوه‌کانه‌وه
گه‌وه‌هرنکی به‌رز و به‌په‌ژه، هیشتا هیوا‌ی نه‌وه‌مان له‌ده‌سته‌نه‌داوه که له‌لایه‌ن
نه‌وه به‌خه‌مه‌وه‌ره‌کانی داها‌تووه‌وه که چاویان به‌ پرو‌ی زانست و عی‌رفان و
هه‌قیقه‌ت‌نا هه‌له‌په‌تاوه‌ نرخ و به‌های به‌رز و به‌په‌ژی خۆ‌ی پیندرت و وه‌ک
گه‌ینه‌ی چا‌و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکرت.

ژنی نینه، پته‌وترین به‌ردی بناغه‌ی شه‌وه‌فی میلی و نه‌جیب‌شانه،
به‌شی نه‌و له‌ بنیاتانی پاره‌دوری دورودریژ و شکۆدارماندا، هیه‌چی له
به‌شی نه‌ر موحاهیده‌نه‌مان که‌مه‌تر نییه که له‌گه‌ل دورماندا ده‌سته‌وه‌خه
جنگان.

نۆربه‌ی نه‌وانه‌ی بانگه‌ش‌ه‌ی صاف و نازادی ژنان ده‌کهن، جگه له
خه‌راشانه‌ی هه‌زه جه‌سته‌یه‌کانی و خه‌مه‌ه‌ردان له‌ پڑخی، هیه‌چی تر نا‌کهن.

ژېنک که له دړچیدا به کاملی گېښتېښد له سایې نمر دړله چاکانه دا
که یی گمباندون و له دوی خوی جی ښتون هه ښه هیلانه کی
بونی بخورداننکی لېږت و، ناسودهی و خوشه ختی به دلان دمه خښت.
ژینگه کی ناخیرتی له جوری که نم جوره بون و بهرامانی تنایه،
باخچه کی تراوخی به هڅه و له هرو هه سو جوره پتاسه و ومفیکمویه.

ژېنک که دلی به نوری نیان و، سرشی به زانست و پرموردی
کومه لایه تی وړشکر دیتوه، وک شهوی هه سو د ژېنک سر له نوی ماله کی
بنایتیتوه، په هندی نری جوانی بؤ زیاده کات، هرچی نمر هه رزه و
نه فامانېشه که خویان ناسن، مال و هیلانه بنیاتنراوه کانیښ خاپورده کون و،
وک گزړنکی تنگ و تاربان لیده کون.

ژن هه وک قای خواردن و. پارچه کانزایه کی ښرخ نییه، جیگه که شی
چښتخانه و شوننی هه لگرتنی پارچه کانزاکان نییه. نو، مرواریه کی نایاب
و، یی هیچ گوماننک پیوسته له سده فی تاییهت به مروارید پارتررت.

ژن له بابته ناسکی و نهمونیانی و هه ستیاریدا خاونی پښه کی
ناوازمه، نمر، هاروی له گهل نم تاییهتمه ندییانه یدا، تنها له حالته
مانومیدا له جوارچنوی سروت و فیرتهی تاییهت به خویدا دترانیت حود
به خیزانه کی و کومه لگاکی بگه پینت.

همو نمر پښتیارانې که همتا نیتا فیمینسته کان له پښاو نافرندا
خستویانته گزړې، نافرمت سووک و که مایه خ ده کم و، قبه و ډق و
ناشرنی ده کم و، سروشت و فیرمتی ده پرتنن. نهمه له حالینکا که ژن
له زنجیرې بوندا نه لقه یه کی زور گرنگه و، گرنگترین لایمنی نمریش
رېزگرښتې له سنور و چوارچنوهی فیرمت و سروشتی خوی.

سروشت

سروشت، به گشتی به مانای ټیگرای بوون و تایه تمه ندیه کانی و نمر
خه سلنهانې دیت که له به دیهاتنیدا همن، له مروښدا به واتای خور و
ږوشت و میزاج و که سایه تی دیت. سروشت، هه لوښته له سر همر شپوه و
شکلنکی بکرت، بریښه له نه خشینک که به ره همی ده ستی قودرمتی په پایه
و، له ده ستی توانست و هیزی به دیه تنه ردا یاسایه و، کتینکی وه پایه که
سر بوردی حکمه ته کانی نمر ده لیته وه. سروشتیش به ونه ی ماده، ینه ست
و بیشعوره. له ږووه نمر، هم به زمانی همو نمر بوونو مرانه ی که
ږوانه له سینیدا به دیده پرتن و، هم به زمانی همو نمر به دیهاتروانه ش
که دروست بوونیان پښرتی به شعور و نیراده و نیراک و پلاتی زانستی
همه، هزاری و بیتوانایی و دستموانایی خوی راده گه به نیت. واته نمر
پرمدم هاوار بوزانستنکی گشتگیر و، توانستنکی شکو موند و نیراده یه ک
ده کات له پښی خویوه که زیریه کان سر سام ده کات.

مادم سروشت بریتیه له خهله ته گانی مادده و نمو تاییمه مندیهانی که له به دیهاتنیدا همن، کمواته ناکرنت بوونی له پیش بوونی نمو ماددیموه بیت که قهرزاریه تی، کمواته گمراهنمووی بوونه و مران و پروداوه کان بز سر نمو و هولدان بز شیکردن و میان له رنگی نموهوه، جگه له خهله تان و خهله تانمن هبچی تر نییه.

نهمرژ ته فاهات نهمانهش که که مترین سمرقالبیان به زانسته سروشتیه کانهمه همیه، زورباش دهمانن که سروشت هیزنکی کمر و کورزه و ناتوانیت هیچ شتیک به دیهیتنیت، مادم راستی نه همیه، کمواته هولدان بز دانانی نمو له جینگه هیزی به دیهیتنهردا، دهیت جگه له کۆنه په رستی کوفر شتیک دیکه نیت.

نیشاندانی سروشت به شیرمهک که جیاواز بیت له بوونی راسته قینهی خوی و ناساندنی به نموه کان وه نه وهی که هیزنکی داهیتنر و به دیهیتنر بیت له کاتیکنا که زور به بوونی ماهیه تی سروشت دهمانن — دژابه تیکردنی زانسته گانه و، به بیهیزیکردن دهمانن به رامهر بهو شتانهی که لهم پشانگا سروسرهمیتنر و ناوازیه ی دنیا دا نهایشکراون و، له راستیدا ههریه که بیان بریتن له بهرمه مینکی هونه ری ناوازه.

نه گهر سروشت خودی بوون و بوونه و مران بیت، نازانم داخو نه وانه ی

دملین "سروشت به دېهنتاوه" ناگاداری نهومن که بهم قسمیمیان له راستیدا دملین "هون خوی خوی به دېهنتاوه" ۱۹ خو نه گمر مه به شیشیان له سروشت خو و سیفت و تایه تمه ندی و یاسا و دینا و شتانی لهم جوړه یت، ناپا پیوستناکات پرونی بکه نه وه چون سروشت شتان و پروداوه کانی به دېهنتاوه له کاتیکدا که سروشت کتلگه و یشکه یه که بو نه وان ۱۹

به سیروت

به سیرت بریتیه له بناغمیه ک بو زانین و ناسین و هلسنگانن و هستیکردن و بینین به هوی زانست و نه زمون و نووری فیراسه توره و به یتگیشتن و پدیدتیکي تهوار و کامل دوتریت، بهم مانایه، مروفي خاوهن به سیرت نه گمر له همدان کاند کراوش یت به پروی جیهانه کانی نهودیودا، نیدی نمو پالموانیکي براری حقیقه تی وهابه که عزمی هون به مروفي کاملی کردوه و، پالوانیکي کایه ی معنویه ته.

عقل، سرچامه کی گرنگی زانسته به سیرتیش کانگایه کی جدی عیرفانه. که سیک عقلی همدیت و به سیرتی نهیت، نه گمر زور شت برانیت و له زور شتیش یتگیات، زه حهته بهو شتانه ی که دیزانیت به جینگایه ک بگات، بگره نهسته میسه.

نه گمر به سیرت بریتی بیت له پمبیردن به شتیک وهک خوی بان نریک له
خوی، نمو له وانمیه هموو زیر و خاوم عه قلیک به خاوم به سیرت دانه نریت.

له عه قلیکدا که خاومی به سیرت نه بیت زرو زرو گومان و دوودلی و
ناجیگیری دمرده کهریت؛ له بهرامبهردا ژینگهی خاوم به سیرت هممیه
تیندا گهرموگوری و نهرمی و دامه زراوی و سلامه تی تیندا بالادسته.

عهقل و فیکر، کوتا ناستی پمبیردن و تیگه بشتی دهماغه، ههرچی
به سیرتمیه، به کم پلهی نیدراکی رژه. لوتکهی به سیرتمیش هیکمه
که تورنانی پرورز به نایه تی "کمی هیکمه تی پنبه خشرایت، ینگومان
خیزوینرکی زوری پندراوه"، نامازه بو نم ههقیقه ته دهکات.

نموانه تی تنها به چاو ته ماشای بوون دهکن به نه ندازی توانای
بینین و دهرمدانی چاو لئی تیده گهن. وهلی نموانه تی که شان به هوی
به سیرتموه شیتل دهکن، به رفتهی گهرانی ههنگ به سر گولاندا و
کۆکردنه وی ههنگوین لیبان له ههموو شتیکدا ماناگه لی شکر و شریه
ناسا هه لئه گوزن.

چاو، شکل و شیوه و سیما و بهژن و بالای نمو که سانه دهبیت که
ته ماشایان دهکات. به سیرت، له سهروو نه مانه شهوه، ههست به شانی وهک
نه خلاق و نه زیلت و پله و نرخی رژهیش دهکات.

چاوه‌کان لایه‌نی دهره‌کی و ماددی شان و پروداوه‌کان دهینزا به‌لام
به‌سیرت دیوی ناووه و ناوهرۆک و سوود و نامانج و هیکه‌تی شانیش
دهینت و دیانسانیت و تیان ده‌گات.

به‌سیرت، هه‌روه‌ک به‌مانای عه‌قل نایه‌ت، واتای بیرکردنه‌وه‌ش
ناگه‌یه‌نیت. هه‌روه‌ک بیرکردنه‌وه و تیرامان خودی عه‌قل و به‌ره‌مه‌کانی
عه‌قل تینه‌په‌رنیت، به‌سیرتیش به‌ره‌ه و مه‌له‌که‌یه‌کی خوایه و زۆر له‌پیش
بیرکردنه‌وه‌یه.

نهره‌شی مرۆف له‌ناژۆل جیا‌ده‌کاته‌وه، شعور و به‌سیرت و، پاشان
مه‌زه‌ریه‌تی نیله‌هام و هیکه‌ته. نه‌وانه‌ی له‌م تابه‌ته‌ندیه‌یه‌ نه‌ه‌شن،
ه‌کل و شیره‌یه‌یه‌ هه‌رچۆنیک بیت. مانای وایه‌ نه‌میان‌توانیه‌ به‌گه‌ن به‌و دوا‌یه‌ن
خاله‌ی که‌ پیره‌سته‌ پنی به‌گه‌ن.

به دېل ده گړين، د هېكوژين بان لني خړشعمين؟ كاتيك په كيك ناموسان له كه دارده كات، نيمهش ناموسي له كه دارده كمين يان مرغانه هلسوكوت ده كمين؟“ نيمه له پنگي نمو هه ستموه كه له سهرهواسمان كړد، لمنپوان نم دوو لاپه نندا لايه كيان هه لدمبريزين.

هست، به هوې هيكه ستموه دشوانرت پهرود هېكرت و گه شهي پيدرت. به لام فله فدي ماده پهرستي د هېكوژين ستموه و كورزي ده كاتموه. له م روووه نموانه هه سهرهواسمان بېه كيك بو عه قل ده گپ نه ده، هه رگيز ناتوان دنياي روشي هه سته كان بناسن.

هستي راست، داخوازي هه ستيا ريه كي بين دق و قين و بين فرتوفله. هه ستيا ريه كي تهاومتی و راسته قينهش له هه ستيكي تهاومتی و راسته قينهده له دايك كمينت.

سهرجه م سهر كوته كاني كساني ينهست و بينوژدان سهر كوته نناژلمين و برين له زنجير ميهك له سووكي و رسوايي. هارووني جيسانييت و بهت بهراندني نه فسانيه تيش، به شكاني پهر و بالي روح و. نيفليج بروني ميكانيزمي و ژدان كوتاي پيدت.

نموانه له ويزدانپاندا هست به نازار و ژاني نمو به لا و موسيجه تانه ده كمن كه به سهر دين و نيشتمان و ميللمندا هانود، كوسه لېك دلامي

بلندی وهان که لسمر ناسی دونهای هسته گانیان پندارونه تموه و، له پیتناو
نم به با لایانه دا که دلیان پیتان داوه، بهریمری خزشحالیموه سل له
به ختکردنی ژیانان ناگه نموه. هرچی نموانه شه که پنهستن، نه گهر زوریش
بلین دهریاری فیداکاری، هیشتا توانای نومیان نییه بهر و کترینی نهو شتانه
جیه چیکمن که دملین.

همه بونی خسلته کانی وه که مخوری بز که سانی تر و، ژیان له پیتناواندا
و، هستکردن به چیت و نازاره گانیان له مرؤفدا که همریه کیان به هایه کی
سره خون، له بهریمری هستی رځانیی نو که سهوه سهر چاوده گرت.
لوانه شدا که به تروارستی له م هستانه پنهستن، نه که ترواری نم خسلته تانه.
بدلکو ناتوانرت تا که دانه یه کیشیان نشان بدرت. هرچی نهو شتانه میسه که
به ناری فزیلهت و جوامیریه وه له که سانی له م جزرده دهرده کهون، تنها
له ورته رتی وتنه وهی به سته یه که ده چیت که که سانی تر شیمر و ناوازیان
بز دانوه.

بهرزونه وه و پیشکورتنی هر نه ترویه که وابسته یه یکیتی هست
و قولی هستیاری ناگه کانیستی، تنها نهو که سانی له دونهای
هسته گانیاندا قولبونه تموه، نامادمن بهی چاوتروکاندن له پیتناو بیر و
بامرپاندا همور شتکی خویان به ختیکمن، کاتیکیش که بیچاره مانوه، بان
شیت دمن بان نه خزشده کهون و دهرن.

بهروزترین پلهی هست نهو تای تروم میمه که له گانی دستدر ژیکردنه

سەر بەها دینی و میلییه کاندای مرؤف دهگرتمه و، وهکو مهلاریا پوچه
ههستیارهکان دههتیت و رایان دههشتیت. دهترائین ناری پەرۆشی تیش له مه
بنین.

پەرۆشی، بریتیه له نازار و ژان و کهفوکولی پوچیک له دمی
زێرازووروی بهها بهرز و بالاکان و، دیارترین خهسلته بۆ جیاکردنوی
مرؤفی راستهتینه لهو یونهرهوانه ی که به شیره و پوالت له مرؤف دهجن.
ههر له بهرزترین پوچی سەر لوتکهوه (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَوةٍ وَسَلَامٍ) ههتا خاوه
ژان و نازارهکانی نهمرۆ، تینکرای دهماغه ژانگرتوهکان که ههرهکیان
بههشهی بوخوردانیک دهرۆتین. بههۆی نهه تابهوه که لیان هاتوه. گاه
له چیاکاندا و، گاه له نهشکهوتهکاندا و، گاه له گۆرهکاندا ههستارن و
دانیشتون و، گهراون و بیریان کردووتهوه و، نالاندوویانه و پشتیان شکاوه
و قه دیان چه میوتهوه. وه بهرای من نهوانه ی که له میژرودا شکۆمه نهفرین
سهردههکانیان بنیاتناوه، نهه قارههاتانه ی بهاری ههت و پەرۆشین.

بریسکهکانی جیگهت یاخود ههسهفه به لای منهوه

دزایهتیکردنی زۆرینه ههلهیه. نههه له کاتیکدا راسته که زۆرینه لهسهه
حق بن. بهپنجهوانهوه نهگهز زۆرینه لهسهه حق نهبن. دینیکهوتن لهگهلیان
دزایهتینه کردنیان ههلهیه. ههروهک کهسێک که پینچهوانه ی رای کۆمه لێک
نهنازیار دهرباری نهخۆشییهک دهجوولیتمه به ههله دانانرت. بهههمان جوو

● ● ●

● ● ●

نەك تەنھا ښارمې، بېلكو هورېك له نېمېوني زانست و بېر و هونېرش
هېزارېن. لېم ږوړوه نېر دوله مېندانې كې ښېشن له زانست و بېر و هونېر
بې جزړتېك له جوړه كان بې هېزار دادمېرنن.

هېندېك چار چارېله كې دېروازې موشاهېده و نامېرازه بې بېنېنې چارې
چارېش هېموو كاتېك بې عقل و، عقل بې بېسېرېت و، بېسېرېت بې وېژدان
و، وېژدانېش بې ږج.

نېر كېسې له شېتخانه دا حالې له هېموو كېسېكې تر شاپانې بېزمېه
كېسې عاقله. نه گېر شېتېش بېته نار نېمېوه، شاپانې بېزمېه. هېموان
شېتن، تېنھا جوړې شېتېبېه كې جېاوازه.

مرؤفاېمې درېختېكې و نېمېوه كانېش لق و پېلې نېر درېختېن... ږوړدوه كان
كې له ږمېمې بې هېژ دېچن، بې نېمېدازې هېژ و تونډېان لق و پېله كان دېچن
بېمېه كېا. بې گومان زېانه كېشې هېر بې درېخته كې دېنېت. پېنچېت ماناې ونې
"هېر كېسېك هېرچېبېك بېكات لېر اېتېدا بې خوړې ده كات"، هېر نېمېه بېته.

شېوان، وېكو كړمې لېك مېدانې كړاومې وان بې پېنگېشېتن و گېشه كړدې
مرؤف و، نامادېمېروني بې ختېمورې نادېمېزاد. هېر و بېر هېمې معزېنه كان
هېر دم لېنېر نېر مېندالډانه نارېكه دا پېنگېشېتون و، پېنكېش بې خرمېنې
مرؤفاېمې كړان.

همیشه نمواندی که بز گهشتی نمودیر ناسمانه کان بانگهتت کراون
لنمواندا هلهیزراون که گزنگی بهمانیان که و تروننه ری.

گمده، نهو خوراكانه دهرژته دهرهه که هدرس نهبروین و یسود بن
پاشان تف له نیوچاویان دهکات. کات و میژدوش ههمان شت بهرامبه به
کهسانی یسود دهکات.

ژمنگ درژمنی ناسنه و، قورقوشم هی نهلماس و، ههرزهیش هی روج.
نهرژش نهیت ییگومان بهی، دهرژنتت و لهناوی دهبات.

هموو زهردیک زفر و، هموو درهشاوبهک دروناکی و، هموو شتیکی
بهخویش ناو نییه...

هموو لافارنک، بهرههی کز مه لیک دلۆبهی وردی رههایه که گزنگی
به برویان نادریت تا، له نهجامدا دهگات به ناستیک که هیچ شتیک ناتوانیت
لهبردهمیدا خوی رابگرنت. بونیادی کز مه لگاکانش همیشه به پرووی نم
جزره لافاواندا کراون، جاری وادهیه نم لافاوانه نهوانهش له گمل خویان
دعبن که دیاندرت خویان بکمن به "بهنداو".

باسکردنی زانست و حقیقت بز نهزان و نهدیوهکان، نهگهر به نهاندازی

خيرڪيون له گهل شتاندن سخت و زهه متيش ڀيت، بالواناني نيرشار
پيوسه به پيوري خوشحاليهه ندم نه ركه پاپه پرتن.

ترسناڪترين به لا نهو جو ريهه كه به خندموه بهرو پروي مروف ديت.

له به رنموه هه مرو كه سٽك ناتوانيت له هه مان ناستا له حقيقته
روتنه کان تنبگات، نهوا واز له پڙنگاي پهن (نجرید) هيتراوه و، پني
به رجسته كردن (تشخيص) و نمونه هينانهوه (نمیل) گيراوه به بهر.

هه ميشه سڪالا له دست کات و شون ده کرت. كه چي له راستيا
ناوانباري سره كي نه زانيه. زه مانه و فلهك بيتاوانن به لام مروف زور
بله و زور نه زانه.

نيشمان باخچه به نهك دارستان. بو پڙنگهستن و پازاندنموه پيوسه
ندمامي بهردار و گول و گولزار بنيزرت.

كه سٽك باخچه كي بو هيرشي مگروگيای زيان به خش به جنبه بليت
و، پاشان سڪالابكات و بليت "ناخ فلهك"، نازانم داخو دهيت چي
بنيزرت؟!

جهنمها پڙنگاي جواني رهها هن كه به نار گول و جيمن و لاله زاردا

تیند پمپرن به لآم نموسمریان له بیابانی بکړمونه دودمچیت، چمنلها تولومرنی
سه ختیش هنن که دمچنموه سمر نمر لایه ی پردی سیرات که پروی له
بده شته.

پیندچنت یه کینک له مه زنتین حیکه ته کان نمر فسیه بیت که دلپیت
”مروږ، لغزیز زمانی غویدا شارراوموه.“ به پای من له مەش گمرومتر
نم و تبه یه که دلپیت ”نه گمر دوست دمویت خوا به سه؛ نه گمر هارپنشت
دمویت فورنان.“

خلکی، دمرك و شتی دمركینکراو دهناسن، به لآم بکهری کاری دموکینکرن
ناناسن. نمر شتی که ده زانیت و دهناسیت پوچه، عقل و چاو نامران،
نموی دهنیت پوچه.

جورله، نه گمر له نهنجاسی پالنه ره عقلی و سروشتیه کان یته گوزی
ناژطیه؛ گمر بهرهمی پالنه ره نیرادی و ویزدانییه کانیش بیت، شوکات
پوچی و مرویه.

عدم، هیچینگی ترساکه. هیچیتیش بیابانینگی بینسور و سامانگی
دهایه که تمنانت یه لا گهر دیله شی تیدا نادوزرتموه نامازه بؤ بوون بکات.

له نیتادا به دینداران ده گوترنت ”ده مارگیر“. ده مارگیری برنییه له

پنداری لمر ناحق و سودر یونی کوزانه لمری. به لام دامه زراوی
لمر حق فضیله و نه م په فشاره ی نیماندریش هر گیز دهمارگیری
نیبه.

فلسه فیهک که پشت به واریداتی نیلاهی نه به ستیت، شکست و نسکزی
بیر گردنمویه.

فلسه فیهی راسته قینه، نازار و ژانیکه لمر ناستی بیر و روح و،
تنها و تنها له نه نجامی ناگادار کرانه وی مروف له لایه ن خوی گموره
و ناراسته کرانی به رهو حکمت دیته میدان.

حکمت

مخشه لیکي خویی وها هبه که پینگای عقل پوشنده کاتوره و
ناسوی نونی به پرودا ده کاتوره و، له پوشناییه کمیدا به کاترمیرنک دهنارت
موردایه کی وها بهررت که تنها به سالتک نه بده کرت: نهویش فیکره.

کاری فیکر گمرانه به دوی راستیدا. له نابقگی فیکردا که توانا
و بهره به خشراوه خوییه کان ره کر که مرسته به کاردهیترن، زورنک له
راشیه کان دیسان لمر خاتری خودی راستی، چمندها جاری بهک
له دوی بهک ده گورن و، نه صالحتی فیکریش هر نه مهبه.

فیکر واته بیرکردنموه. بیرکردنموه، له بری نهموی بریتی یت له باوم کردن
بمو شتانهی به خعیال و عقلدا دین بهین هیچ جزره داومریهک و،
به فیروذانی ته من یت له همولدان بۆ دوزینهوی که موکورتی کهسانی
تر و په خه گرتن لینیان، بریتییه له همول و کوششکی خاوم فزیلهت که
ناده میزاد به حقیقهت ده گیه یت و، هیزی خوی له لوجیک و حیکمت و
واریداته خوابیه کانهوه و مرده گرت.

فیکر، له پرویه کهوه، بریتییه له ناسکیبون و نورانیبون عهقل.
نمبونی فیکر به مانای نهمونی عهقل نایهت. له بهرامبر نهوه که عهقل
له پروناکیدا ههمو شتیک و مرده گرت و هلیان دهه نگیئت، فیکر زیاتر
همزده کات له تاریکیدا نهو شتانه موتالابکات که پیروسته موتالابکرزن.
بعلی، فیکر و پوچ له تاریکیدا زیاتر کارده کهن...

حیکمت یان فهلسه فیهی نیسلامی، ههردهم له بناری نهم جزره
فیکرانه دا نه شومای کردوه. له ههر کات و شونتیکدا بیرکردنموهی دروست
فرمانه ترا بوویت حیکمتهی دروستیش هه بووه. لهو کات و جینه شدا که
بیرکردنموهی که موکورت و ناتهراو بالادهست بوون، فهلسه فیهی ناتهراو و
فریودمر دمرکهوتروه.

نه گمر فهلسه فه سهرم ای ههمو که موکورتی و ناتهراوییه کانی ناوی

حیڪمتهی لینرنٽ، فہیلہ سرفیش کہ بہ مانای عاشقی حیڪمت دینت،
دہوانرنٽ بہ حکیم ناوزہد بکرنٽ.

بہ کینک لہر سہرچاؤہ گرنگانہی پرووناکی کہ بیری مرؤف لہ یلی
و، دلشی لہ نامزیی و وہحشت دہبارنرنٽ و، رُوحی پاکژدہ گاتہر،
و، مہشخہ لیکي و ہا دہداتہ دہستی ویزدانی کہ بہ ہر جیندک بگات
رُوشنی دہ گاتہوہ و، بہ ہویہوہ لہ پرووناکیدا دہتوانیت نورسروی سہر
رُوخساری برون و برونہ و ہران بخورنیتہوہ، حیڪمت یان فہلہ فہی
نیلامیہ.

زانستہ کان لہ بازنہی عہ قلدہ دہسورپنہوہ حیڪمت لہ کہ شہوہای
رُوحیانتا گہشدہ کات، بہ لآم مہعنوریہت زور لہودیو بازندی عہقل و
رُوحہوہ، لہ ہورنی رُوحانیہتدا لہ دایکدینیت و گہورہ دہیت.

نامانجی حیڪمت پروونا ککردنہوی نمہ رینگایانمیہ کہ بہ خوا و رُوح
دہگمن، نمہ پروونا ککردنہویہ، ہمدینک جار لہ ہونہرہوہ بؤ خاوضی ہونہر و،
ہمدینک جاریش لہ خاوضی ہونہر مہمنہوہ بؤ ہونہر دہیت، ہمدوہ دہنگاکہش
بہ نمنازی ساغی و دروستی نیہت و روانگی نمہ کسہی کہ مہشخہلی
حیڪمتهی ہدمستہوہ گرتوہ، دہتوانن مرؤف بہ خیر و جوانیہ ہماکان
بگمینن.

زانا (عالم) نمو کسه نییه که ده زانیت، بملکو که سیکه له ویزدانیدا همت
 بمر شتانه دهکات که دیاتزانیت، مهوای نیوان زانا و نه زان چمندیت، هی
 نیوان زانا له لایهک و حکیم و فعيله سرفیش له لایهکی دیکموه نمرمنعیه.

زانا، پهبومندی له گه گه جیهانی بیزاو و تنها پرودی مولکی شان
 دهستیت، وطن حکیم هردم سرفالی جیهانه گانی غیب و نوردیر
 دهیت...

زانا، نهو شته جوانانهی که دهیانیت و شایه تحالیان دهیت،
 نه گهر له ویزدانیدا له شتوی چیرینکی له دونتیدا هستان پشتهکات،
 لهوانیه شتانی جوان به ناشرین نه زماربکات، به لام حکیم له بهرنهوی
 بهرمه بنای نهودیری پردهی شان مامه له یان له گه لدا دهکات، نهوا
 چالاکیه فیکریه گانی هروک بلیت له نیر نه شوی پرستشکدا
 نه نجامده دات.

همرو شتینکی خوشه رستراو مدرج نییه بهرهای خراب و ناشرین
 یت، مندا لان عز له خوندنهوه و بیرگردنهوه و دمرزی و دهرمان ناگمن...
 به لام بز پاریکردن له گه ل مار و ناگر دهریقینهوه... ده کرت له هه مان
 نم چوارچنبه شدا جیاوازی نیوان عقلی زانست و عقلی جیکمن
 مورتالاکرت.

فەلسەفەچىيەكانى لاي خۇمان زۇرتىيان نومانن كە كەمترىن
پەيۋىندىيان بە فەلسەفەمۇ ھەمبە. نەو شتەي كە زۇرىمىيان دىمىكەن تەمنا
دەرگىزائىكى نېرە و ناچلە.. غۇزگە بىيانتوانىيا نەمۇش بەمباشى بىكەن!

حېكەت، لە ۋىنگەي تەسدىق و شايمىتى ۋەھمە ھەلەمەنگىزىت نەك
بە عەقل. بەلى، تەنھا حېكەت دەرئانئە لە حېكەت تىبگات، عەقل يان
دوژمىنى حېكەتە، يان دۇستىكى سارد و دورر.

نەمۇي كە زۇرجار عەقل حېكەتى بەدل نىيە، ھى نەمۇيە كە دەرگى
ناگات، بايەتەكانى حېكەت ھىندە ورد و سەرور عەقلين، عەقلىك كە بەھۇي
نېلھاممۇە بالى نەگرتىت، زۇر زەھمەتە، بىگرە نەتەمىشە يىنى بىگات.

نەگەر عەقل سىنەي چاۋ يىت، حېكەت ۋەشەنەكمىەتى. عەقل لە
نوردا و دوۋەھمىشيان لە تارىكىدا لەدایكەمىت...

عەقل بىرىيە لە دەستلىدان لە تارىكىدا، بەلام حېكەت ۋەوانىنە بە چاۋ
عەقل نارىشانى ۋەوانىنە بۇ بوون لە ۋىنگەي چاۋىلەكەرە، بەلام حېكەت
بىرىيە لە سەيرگەردنى بەھۇي دوۋرىين و تەلەسكۇبەمۇ.

عەقل ناتوانىت سەنۋەكانى ماددە بېزىنىت.. تەنھا حېكەت و
فەلسەفەي ۋەستەقىنە دەرئانئە نەردىۋىرى ماددە بىيىن و ھەسنى يىيىكەن.

جنى داخه خه لکى لمبرى بيستى زايه لى به گوم و فريونه دمري حيكهت،
دهچن گرى بؤ دهقؤل و زورنا ده گرن...

دوو مده خهل همن كه ريگا تاريك و پينچاوپنچه كاني ژيان پروونا كده كهنره:
يه كيان عه قلى دروست و ساغ و نهوى دييان حيكهت...

زانسته كان پروونا كيبى عه قلن؛ هه رچى حيكه تيشه، نهو هه مربروسكانن
كه له ناسمانى ريوخدا دمده كه ون.

تنگه لكردى نه له فهى ماده گهرى و حيكهت به به كتر، نيشانه
نمناينى هه مردوكيانه، به داخه وه، نهو شتهش كه نيستا له هه صوو جيهه كدا
دميسترنت، چه نه بازيى نهم جوژه نه زانانه به!

نهر هه كيمى هه رته كدى له گهل حيكهتدا هه لشيراره، له هر دېوارى
زيندان يان ژورو به چو كه كيدا نه ماشاى گه ردوون دهكات و، ده گان
به پتنگه لىكى وهه دور و ده ستلنه دراو كه گه شتيارانى دنيا گه برش
نميان توانيوه يه كه له هه دى نه وهى نه وان بيهن...

به فهيله سووف دهوترنت گه ردووناسى؛ نهو كه هه دى حه قيه تناس و
عارف باهه نه نيت، به فهيله سووفى راسته قينه دانانرنت.

همه مو و تپه‌ک، به گورزی پله‌ی عیرفان و کلتوری خاوخه‌ک‌ی، له
 روجیه‌وه هه‌له‌قولیت. نه‌مه‌ش ته‌ن‌ها نمو که‌سانه لئی تینه‌گن که ناسویان
 لهو ناسه‌دایه. تینه‌گیشتن له وته و حه‌قیقه‌ته ورد و ناسکه‌کان یاخود
 یه‌نبیان وه‌ک شتانی یه‌تترخ، له نه‌زانی و ره‌قونه‌قیی روجیه‌وه نییه. به‌لکه‌ر
 هه‌کاره‌ک‌ی یه‌به‌شبرونه‌تی له عیرفان.

میله‌نان زوو زوو له‌زیز پۆستالی هیزی یی حکمه‌تا نالاندویه‌انه.
 له‌راستدا کاتیک هیزی یه‌حیکمه‌ت حیکمه‌تی یه‌ته‌یز ده‌شیلیت، ته‌ن‌ها یه‌ک شت
 هیه که به‌راستی ده‌په‌لیشتموه و ده‌گری؛ نه‌ریش حه‌قیقه‌ته...

قه‌دری زه‌ر لای زه‌ر‌ه‌نگه‌ره و، هی زانا لای زانا‌یان و، هی ناده‌میزادیش
 لای نمو مرۆفه کامله‌نی که به‌ز ناستی مرۆفایه‌تی به‌رزیه‌ونه‌تمه‌ره.
 گه‌مه‌ر له‌بازاری ناسه‌نگه‌راندا خه‌ریبه‌ زانا له‌ناو نه‌زاناندا، مرۆف له‌ناو
 رۆحه‌ نازه‌لییه‌کاندا، حه‌کیمیش له‌دونه‌یه‌کدا که تیندا داوهری و ره‌ژدان
 به‌شگه‌رنه‌راون.

ویژدان له پوانگهی چیکمه ته وه

ویژدان، که ناریشانی هستکردنی مرؤفه به خوی و به برونی خوی، میکانیزمکی پړوچه که ده خوازنت و، هسته کات و، تینه گات و، همیشه به پوری نه به دییه تدا کراویه.

نیراده و زین و دل که نامرازه کانی هستکردنی پړوحن، له مهمان کاتدا گرنگترین بناغه کانی ویژدانشن، لیره مرؤف به که مالاتی مرؤیی و، لموتش ناده میزاد به به خته وهری همیشه یی و بینینی خوی گوره ده گمبزن.

ویژدان نارنیه کی ینگورد و دره خسانی ره پایه که خوی گوره نشانمعات و، له برون به ترجمانی ذاتی نولو هییه تدا ورنه و هارتای نیه. نمونه هیه پورسته پړوچنکی دمت بکه ورت که لینه وه برونی دمریخات و، گرته کی چنگ بکه ورت که دمنگی خوی پینگه یه نیت!

له هر نمونه ویژدان، هست و مرشاهده و نیدراکی پړوچه، نوا همیشه سرور شونه و، کراویه به پوری جیهانه کانی غیبیدا و، پنومره کانی پتورن و، پاکیزمی و بیتاوانیه که شی و دکر بیتاوانیی فرشته کان نه ژمار کراوه.

موفتییه کان زۆرن و، زۆریه ی زۆرشیان به نهندازی تیگه‌بشتیان سه‌ر له
کۆمه‌لیک سه‌رچاوی دیاریکراو دهم و، فه‌توا دهم ده‌که‌ن. ویزدان، موفتییه‌کی
چاوتیزی وه‌هایه که له کاتی فه‌توا داند هه‌قیقه‌ت له‌به‌رچاوه‌گرت و، له
فه‌تواکانیشیدا که‌س ناخه‌له‌تینیت و ناخه‌قی له که‌س ناکات.

ویزدانی گشتی، که به مانای هه‌ست و دم‌ک و تیگه‌بشتی زۆرینه
دیت و (سواد الاعظم)یشی پینموترت، زۆر به‌که‌می فریوده‌خوات. به‌تایه‌ت
نه‌گه‌ر زانیاری و که‌مرسته وهرگیراوه‌کانی له هه‌مان کانگای نیله‌ها‌مه‌وه
سه‌رچاویان گرتیت...

کاتیک ویزدانی گشتی له حوکمی دادوه‌رنکی فریونه‌خۆر و فریونه‌ده‌ر
دایت، هه‌موان ته‌نها نه‌ویان بۆ ده‌میتته‌وه که به‌ه‌ریاره‌کانی پازبین و بیکه‌ن
به‌دادوه‌ری خۆیان، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که له هه‌ندیک باب‌ه‌تدا کۆتا
به‌ه‌ریاره‌ده‌ر نه‌وه.

نه‌رکی په‌یرو، نه‌ر کاربه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پنده‌کات و، ویزدانه
ساخه‌کانی وه‌ک پنه‌مه‌به‌رانی‌ش جبه‌جبه‌ی ده‌که‌ن. شتیکی له‌م جۆره‌ش هه‌رگیز
ناکرت قبول نه‌کرت. خوا، حاکی وه‌هایه و، ویزدانی‌ش په‌ست‌رین ناو‌ته‌ی
نه‌وه. نه‌گه‌ر جاروبار شه‌ته‌کانی ناوی لیلیش ببن، زۆریه ی جار به‌ په‌ستی و
دروشی شان نیشاندات.

پنکریتکی په فتار و هلسوکهوته کانی که سیکه، له پنکریتکی په روح و
فیکریموه سمرچاره ده گرت، له دونییه تی ناو په فشاره کانیسی، له کراوه یونی
وړزدانییه تی به دروی جیهانی نمودېده...

زانست له پوانگه ی حیکمه ته وه

خوتندن و خوتندنه وه و مورتالا کردن و گمراڼ به دواى معرفه ندا، خورا که
همه گرنگه کانی په روح، بیه شبون له مانه، محرومېونکی جدیدی وهایه
که قهرېوکرده وهی مه حاله.

له کاتیکدا بینگانه کان کونج و قوژبنی نیشتمان که مان ده پشکن ر، له
گمنجینه کانی زانست و هونه و کلتوری نیمه سوړدوړه گرن، نه گره نیمه
له سمرچاره کانی زانست و کلتوری تابیه به په ابردووی خومان نه کولینه وه
و نه میخوړنیمه وه و نه توانین بیخوړنیمه وه، پیرسته دابیشین و یو حالی خومان
بگرین.

پنیازی و بیناکیمان وه کو میللت بهرامبر بهو همدرو بهرهمه زانسی و
نعمییمه که بابیرانی شکو منندان وه کو میرات بویان به جهنشتوین و دونیای
نمرو (به شوق و تاسوه به دوستاندا وتله، راستییه که ی تیگیشتن لنی نه ته مه...

نموانه ی که به هزی همدنیک زانیارییمه که به تمرواوتی نایاتراڼ، یان

دیانتان به لایم نمیانتوانیوه همرسیان بکدن، بیر و زیهنی نمرهکان لیل دهکدن،
تمنها زیانبهخش نین، به لکو به ناپاکیش نه ژمار دهکرنن.

ژان و چله کیشی، بینگه ردرترین سه چاره ی نیلها من.

بوون و شکومه ندیی میلله تنیک له گدل قولیی کلتور و هونیری نمر
میلله ته دا راسته وانه ده گزیریت. میلله تنیک که له همر چوار لای دویادا
بهره مه زانستی و هونرییه کانی پیشچاو ده خرین، به نه ندازی بهره مه کانی
دلیت "منیش هم".

نرخ و شهره له نار مرؤفه کاندا، پابه ندی زانست و مدعریفه ته. تعنانت
که سبکی نرم و بیترخیش هه میسه ده توانیت دوله مه ند بیت، به لایم همرگیز
نایت به که سبکی شهره فمه ند.

زانباریه کانی که سبک هه چه ند زور و زه به ندش بن. هیشتا نایت
بیه دینگ له به رده م خوتنده وه و فیزیوونی زیاتردا. زانایانی راسته قینه،
له بال نموانده که هه میسه سه رقالی لیکولینه وه بوون، زیاتر له ناو نموانده
دو کموتون که زانباریه کانی نیستایان به که موکورت زانیوه.

کاتیک حق دست به قه ده کات، نه زانی تورده دینت، دمارگیری کبیج
ده کمرته کمولی، به لایم زانست، گوئی هه لده خات و دمیستت.

راست نییه گهر به هه موو نه زانیک بو تررت زانیاری پیتییه. نه زانی
راسته قینه، نمو که سمیه که له هه سترکردن به حه قیقه ت پینه شه. که مینکی
لهم جوړه نه گهر زوړش بزایت هیشتا هه نه زانه.

ژیان، بینین و بیستن و خواردن و خواردنه وه نییه، به لکه هه سترکردن و
نه مومونکړنه. زانا سوو به خشه و نه زان زیانه خشه؛ به لام نه وی که کم
ده زانیت زوړ له وه زیانه خستره که هیچ نازانیت. نه وانه ی که به تروا وحی
ده زان و نه وانه ش که هیچ نازان نه گهر به ده گمن فریوش بخون که س
فریونادنه؛ به لام نه وانه ی که کم ده زان، فریودهرنکی زوړ باشن.

نمو شت و بابه ته زانستیپانه ی که ده گونجیت بو ترتره وه و
پروونبکړنه وه. به شتانی پروون و، نه وانه ش که ناتوان ترن بو ترتره وه
و پروونبکړنه وه. تا نه دنازه به شتانی تهماری و هه رسته کراو
نه زمار ده کړن. له بهر نهم هویه، کاتیک باس له تینه گیشنی گنج
و لاهه کان له قوتابخانه گاندا ده کړت، پنیسته که مینکش له بهر حالی
ماموستا کان هه لرنسته بکړت.

هه نا نمو کانه ی قوتابخانه کان له بهر دمستی ماموستا راسته قینه کان
وهو پهرستگایان لېد کړت. چاره پیکړنه ی خالی پروونه وی به مندیخانه کان
شتنکی پنه رو دیه.

کاتېک مرړف نېپه ټی کړدنی کارټک دهېټیت، دهیت سمرنا همربادات
نم شتانه بهباشی فزیتیت که په یوښیایان بهو کاره دیاریکراومه همبه.
کاتېکیش باورې ته اوتمی هینا بهوی دهوانیت نهو کاره نه نجام بدات، نایت
له دستبه کاروونیدا که مته رڅه می بنوتیت.

پنوسته همورو که ښک کار و پشه ی څوی زور بهباشی بزانت و، تا
چند ده گونجیت له بواری پسوړی څویدا بېټیتوره. چونکه همورو که ښک
ناتوانیت له درووی چوارچووی پسوړی څوی سرگوتو بیت. هر یو به
پنوسته پزیشک وک پزیشک و، نندازاریش وک نندازیار بېټیتوره.. ماموستان
نایت پزیشکی بکات و، پزیشکیش نایت له بواری یاسادا زور له څوی بکات.

ناموس له زمانې څیکمه ته وه

ناموس، همدیرنکی پیروزی ودهایه که له پاکیزمې و ده فا و راستگوزیموه
بهره مدیت. به جزړنک، له بنیاتانی هر بینایه کدا به کارهاتیت، لمرزین و
کهوتنی بیناکه نه بېنراوه. یان زور به ده گمن رویداوه.

ناموس، همدیرنک لایمن و گرن گترین سیغه ټی پالموان و نمبر ده کانه. همدیرنک
و نر مترین لایمنی دلیره کانیش، ینباکی و ینهر وایانه له بابنی ناموسدا...

شهره فمه ندرتین و به نرخترین لایمنی هر خانمیک، بنگه مرد بوونیتهی لسم
ناستی پاکیزمی و ناموس. نهواندی که له بابتهی پاراستنی ناموس و
پاکیزمی خیزانیاندا ههستیار نین، پروون و ناشکرایه که له بواری پاراستنی
ناموس و شهره فی میللیشدا ههستیار نابن.

ناموس شتیگه و شهره فیش شتیگی تر. لهوانیه ههروته بیت به
بناغهی شهره، به لام به خشمی ناموس نییه. ههرجی هه ژارشه. هه رگیز
سیغه تیکی وها نییه که بتوانیت تیکی بدات.

ناموس، به دینگه وتنی هه مور میلله تان و سوئند خواردن له سوری.
پیرۆزه و له نیو ماکه کانی فەزله تدا به کینکه له گرانبه هاترین مرواریه کان.
نهواندی به های ناموس نازانن، شهره و فەزله تیشیان ساخته و درۆیه.

ناموس. نه لمانیکی پیرونییه و پیروسته له به نرخترین و پارێزراوترین
جینگادا هه لیگیرنت. بهم جوژه. نه و نهندی تر نرخه کی زیاد ده کات.

نهواندی که به نه ندازدی شهره و ناموسی خویان، به راصهر به شهره
و ناموسی کهسانی تر ههستیار نین. هیچ شتیکیان پیناسپیرنت و. له هیچ
بابه تینگا متسانه بیان پیناکرنت...

ههروک چون شه شه مه گوریه ههزی به پروناکی نایهت. پینینه کان دین

و. نه‌زانه‌گان زانست و، بېرته‌وشته‌گان ياسا پرته‌وشتيې‌گان و، نمرانه‌شې که ناموس ناناسن، ناموسيان ناوښت و همزی پېتناکښ.

درو له چاوی هيکمه‌ته‌وه

درو، وټيه‌کې کاغرانميه. ليزه، بڼه‌وې که زوو يان درمگ له‌بهرچاری ويزدانې گشتيدا ناشکرا دميت، مروف دووچاری بېترخي ده‌کات و، لومړنياش مه‌حکوم به دوزخ.

درو، ماسناوچيېه؛ به‌لام حقيقت جددی و بېته‌روايه؛ درو فسل و پروچه، وېلې راستي شکومند و بموقاره.

ولاتيک درو و نيل و دزی و بوختاني تېدا بلاوېوېته‌وه ورنانه‌يه؛ خه‌لکه‌کې هه‌زارن و، سربازه‌کانيشې داگيرکار...

درو، هه‌ر شکل و شېوېه‌ک پېژنيت، هيچ کات ناتوانيت خوی له ويزدانې گشنې بشارته‌وه؛ به‌تاييه‌تېش له پړاښي پړ له فيراسمنې نموانې که به نوردی خوا دمړوانن، هه‌رگيزا

همرکاتيک درو پړواچې هېيت و، گزوپان و مېدانه‌گان دمگې نمويان تېدا بزرنگېته‌وه، مانای واپه زمانې راستي پړوازمه‌وه.

ویزدانی گشتی له دمریایهک دهجیت؛ نه گهر دروکان خویان هتا
ناوهراته گشتی بخزنین، دیسانیش دمریا کویانده کاتموه و له کهناردا هلیان
دهریت.

نه گهر یه کتله هدیته که هه میشه تف له روخاری درو و یلینی و
ریاکاری بکات و سووکیه تییان پیکات؛ نهوه ویزدانه.

درو و خودمرخستهکان خامنی زاوهران، به لام حهقیقهت و سهرپاستی
یینغکن. ههرهبروسکهکان پیش ههرهگره به شون و نامانجی خویان
دهگن.

حېكمەت و فەزىلەت

فەزىلەت، لەناو خەلكدا لەسەر دۆشەك يان لەسەر خاك داوېشىت، بەلام غرور لە كورسىيە كەشخە و پاراۋەكانىشدا جىي نايتمە، نەگەر غرور گومەزنكى ھەلگەراۋە و شىۋەى بىرىك بنوتىت، دەتوانرت فەزىلەت بەر ناسمانە بچوتىرت كە وا دەردەكەرت لەسەر ناسۆ نىشتىتەو.

نەزانى، مەزۇف بەرور غرور و، حېكمەتىش بەرور فەزىلەتى دەبات. غرور، نەوى زۇلى نەزانىيە، فەزىلەت، مەدالى پەسەنى حېكمەتە، غرور، لايمەنگرى خۆسەپاندن و ستەمە، فەزىلەت ھى نازادى و يەكسانى...

غرور، ھەمىشە لە تەنھايىدا دەگەرت و بەدواى ھاوونەى خۇيدا وتلە؛ بەلام فەزىلەت ھاوونى لەگەل ناسوودمى و نارامى و دۆزىنەوى ھاوونەدا، ھەمىشە لەناو خەلكدايە.

دەوتىرت "چاكە بە زۆر ناكىرت"، راستە! گەورمىش بە زۆر نايىت. نەم دوانە ھەردووكيان رىزدانى گشتى ديارىيان دەكات.

ھەندىك ھەن لايان واپە نەوانەى خۇيان بەدلە گەشپىن، و، نەوانەش كە خۇيان بەدل نىيە تەشپىن، نەمانە، ستاپىشى دەستەى يەكەم دەكەن

و باوشیان بۆ ده که نموه، به لّام وهك بَلّیت دسته ی دووهم شاربه دوردوکن
له راستیدا نموانه ی که پئوسته شاربه دمریکرتن نهم "خۆیین" غۆیه رستانن

گه شیین، هه موو شتیک به باش و، ره شیینش هه موو شتیک به خراب
دمینیت. نهم دووانه هه ردووکیان زیانبه خشن. بینینی باش وهك باش و، خراب
وهك خراب "حه قیقه تبینی" یه.

میدیا له گۆشه نیگای حیکمه ته وه

میدیا، زمانی گۆزای ههسته کانی نه ته وه، رابه ری چین و توژ وه کانی
کۆمه لگا و، بلاز که رهوی بیر و هزریانه. نمو، له ژیر چه پۆکی دسه لانه
سته مکار و خۆسه پینه کاندای هه میسه یان دیل بووه یان ماستاوچی.

هه موو نووسه رتیک پئریسته له گوفتار و رهفتاره کانی داوینی نه ده ب و،
له زمان و قه له مه که شیدا دارای پاک ی و ییگه ردی یت. دها له پیناو سوودی
وههیدا، رمنگه بیهت به هۆکاری چه ندین زیانی هه تمی...

نهو میلله تانه ی که نووسه ر و دانهر و دژنامه نووسه کانی
به ناراسته ی بیر ی میلی و هه تمی میلیدا نه توانن نهو شتانه

بنوسن كە دىيانەۋىت، چەندەھا پەردە لە "دىلىتى يابل" دەھىنە سەر
شانق و وىناى دەگەن.

بەھۇى نەھى مېدىا دامەزراۋىدەكە بە پروى ھەسرە جۇرە بىر و
بۇچوۋىنىكى دروست و نادروستدا كراۋىيە، دىمىت بەگىزەى مىللەت و پۇھى
مىللەت پىنكىخىرت.

پىرىستە پۇرنامە و تەلە فزىۋەكان بەتوندى خۇيان لە خىزمەتكردى ھەوا
و نارەزوى تاكەكان پىارىزن و، تەنھا و تەنھا پىشموۋىكىردى خەلىكى ۋەك
نامانج بۇ خۇيان ھەلىپىرن.

چەندىن كەللەسەرى ۋەھا لە گۇرپستانەكاندا ھەن كە لەگىل خۇياندا
چەندەھا كىتىپى نەنرەسراۋيان بىردوۋە كە شەم و خۇسەپاندن و سانزور
نەپانەشتروۋە بنوسىرن.

خۇشەۋىستى لە پۋانگەى جىگەتەۋە

خۇشەۋىستى ۋانە مەىلكردى جۋانىيە ماددى و مەعنەۋىيەكان.
خۇشەۋىستى بەرامبەر بە شتانى ماددى ھەستى و جەستەيە و، بەرامبەر

۱. مەنىيە لە فۇناعى مەىلكىران و كرچى زۇرسىلىسى مەھەدىيەكان مەرو پامل پاش پووخاى شانتىپى
مەھودا لىسر دەستى پاملەيەكان. نەم فۇناعە سالى (۵۸۷) ى پىش زامىن دەستى پىگىرد و سالى (۵۴۸)
ى پىش زامىن مە دىگىركراى پامل لەلامىن خارسەكامرە كۇتاجات.

به شتانی مه عنمویش دوحی و ویزدانیه. له م روانگیه وه، خوشبوستی
جوانیه روانیه کان، له بمرنموه ی جوانیه کان همیشمی نین، له دووونی
خویاندا هیجرانیان هه لگرتوه. هه رچی خوشبوستی شته مه عنمویه کانه.
همیشه و خالیه له هیجران.

وتی "گهر له دینکا خوشبوستی راسته قینه ههیت، دوزمابهتی
دیت به شتیکی مه جازی، نه گهر دوزمابهتی راسته قینه ههیت.
خوشبوستی شتیکی مه جازییه"، کلینکی نه فووناوی وهایه که زۆرنه
له گهرته کان چارمه کات.

به دستهتانی نمو شانهی نومیده کرن، هاوپی له گهل نومیدا، مردنی
عشقیه. هه ریه له نومید و عشق باله کانی دوحه عموداله کاتن و، له
دهمی گهراندا همیشه هاوهم و هاوپیان دهن.

پزیشکه کان، له دینگی نیشانه کانه وه کاریگهری نه خوشیه کان دمانه
به لام نه خوشه کان ههستی پنده کمن و دهیچیزن. بمرتهی نه مه، نهها عاشقان
له عشق و، مه جزویه کان له جهزه و، عارفان له چیزه دوحانییه کان نیده گمن
زانستی حالش هه نه مهیه!

... وه مړوف فريوى خوارد

نه گمر من سيناريزيه كم بنوسيبايه، يه كه م وشم ”... وه مړوف فريوى
خوارد“ دېور.

ميژوو لاپه رې پهنه و عيبره ته كانه

چاوم نكردنى دويازمېرېونه وي پروداوه ميژوييه كان وهك خودى خويان
شېنكي هله يه. هه مېرو پرودا ونك، نه گمر چي له گهل دمه خوسكه كانيشيدا
لميه كچوونى هديت، له كات و شونينكي سنووردادا پروده دات. له م پروده
له ميژووه پهنه ومرده گيرت نهك وانه.

لنپو نهو شانده دا كه خويان به سردا هلديت و ناوادميت، شينكيان تندا
نيه كه به تازمي بېنيتته وه.

ناكه كه پيلك و تاكه نه دېومېدك دمتناكه و نت كه بؤ هه مېشه له لوتكه كاندا
ماييتته وه.

پنوتته مړوف له پال لاهمه جوان و خوش و نمرسريانه كاني ميژوودا

لاپمړه سامناک و ترسناکه کانیښی بخوتنیتمه، همتا ناگاداریونموهی پورست وریگرت. نه گینا لموانیه هه میسه له بیرکردنموه کانیډا وهک مندالیک بپنیتمه.

نډو شته بچووکانه‌ی که

شتانی گه‌وره له‌سهر شانیان هه‌ندمگن

دمکه شقارتمیدک دمتوانیت دارستانیکی زمبه‌لاح که بنیاتنانی هتیدی
دونیایه‌ک کاتی دومت، له چرکه‌ساتیکدا بکاته خوله‌میش...

جاری وا هه‌یه شتیکی بچووکمی به‌ئندازه‌ی دمکه نؤکینک پیارنکی
گه‌وره‌ی دیوناسا ته‌ختی زوی ده‌کات.

دره‌ختی گه‌وره له ناوکیکی بچووک و، مرؤفی ویزل‌گیراو له زسندومرنکی
زور گچکدی تمها به‌وردیین بپنراوو، خور له گه‌ردیل‌کان و، دمریاکانیش
له دل‌وپه‌کانه‌وه پیدادمین. چهنده‌ها ناوک و هؤکاری بچووک و، چهنده‌ها
نمنجاسی س‌رسووپ‌هینه‌ری دیکه‌ش..!

دهربارې کات

کاتېک خواردن و خوارندنه ده کان ده خهینه دهمانه وه و له گډل جهته مانددا
تېکه لیان ده کهین، چیر و سود ومړده گرین. کاتیش هر وایه: کاتېک چرکه
و خولهک و کاژیر و پوژ و هفته گانی ده کهین به مولک و مالی خومان،
هست به چیر ده گانی ده کهین و حه زنا کهین تیرېږین. ژبان، بهمنندازی
هست کردن به چیر ده کهی و جهشتی نه شو ده کی و، به لیدنی شانی جوان و
باش سهارت به نه مړ و داهاترومان، نیعمه تیکي نه پراوه و به چیر. به لام
کاتېک خالی بوو له هست و شعور و ناگای، له گډل کولیکي سر شاندا
هیچ جیاوازی به کی نییه...

کات، بریتیه له شپاړزی درېژ بونموی ناکوتای کومه لیک لوولېچ که
به جه قه که وه به ستران. نه بازنه یی و نه هیلنکی راسته، به لکر به رزی و
نشری تیدایه. وجودی کاتی راسته قینه، نابلوی نووسین و کوژاندنومه
(الرح المحر والانات).

نه فرینه کان

همروک چرن له جهستې مروفدا جهند خال و پنتیک هن که دارای گرنگین
بژ ژبانی تادمیزاد، به ههمان جزر له لاشی میللمه شدا بابهنکه لیکي زور

گرنگی وه باوم و شعوری میژووی و کلتوری میلی و نامانجی بالای
میلی بوونبان همیه. همدروک نه گهر تاک زمرنک بهر یه کینک لهم پسته گرنگاندی
زیانی بکمونته دکمرنت و دپرووختیت، بهمه مان جوړ گهر میلله تانیښ به کتو
لهم لایمته گرنگانمیان زامدار بیټ، به حتمی دادپرمین. هزار نه فرین لهواندی
پاریان به باوم و میژووی میللهت کړدا هزار نه فرمت له دوزمنانی ډاډورو!
هزار نه فرین لهواندی کلتوری میلی و نامانجی بالای میلیبان وزان
دکمن! هزار نه فرین لهو به دبیین و پرهیبینانمهی که داهاتو پرهش و تاریک دهبین
و رهاس پشانی ددما!

شوکي پوژناوا

شورشی پشه سازی نهو ډووداومیه که یه کم شوکی له جیهانی نیسلامیا
هیناوته ممدان. همدروک چوڼ پشيله مشک شوک دهکات و پاشان به دلی
خوی یاری پندکات، پوژناواش لهو پوژموه جیهانی نیسلامی تووشی شوک
کردهوه و یاری پندکات.

به ههشت

به ههشت، نه شرنتی بهرزیرونه وه و نه جینگای نزمیرونه وه، نهوی،
همرنی قبولیرونه وه له چیرهکاندا.
رشم نالاهلگری له شگری شاعیرانه.

بائیجی دووہ

موقوف

رہنما لکھنؤ

پهرستش

پهرستش، نارنجشانی گوزارشتکردنی ته‌واونی و کاملی سبغی
پهرستراوی خوی گه‌وره و، به‌ندایه‌تی و پهرستیاری مرفقه، وه بریتییه له
رینک‌خستنی هه‌لسوکه‌وته‌کانی به‌ندبه‌کی راسته‌قینه به‌رام‌به‌ر به پهرستراونکی
راسته‌قینه، له چوارچینوی په‌یومندی نیتوان به‌دیته‌نهر و به‌دیته‌نراودا.

پهرستش، بریتییه له سرباسگوزاری به‌نده له هه‌م‌به‌ر نهمه‌ته‌کانی
وه‌ک بوون و زبان و شعور و نیدراک و نهمان، نه‌نجامه‌دانی پهرستش
نه‌گه‌ر کورنیه‌کی ره‌ه‌اش نه‌یت، هیچ گومانیک‌کی تیتا نییه که سه‌لمیه‌کی
نهریزانه‌به.

پهرستش، بریتییه له رینگای وصال و نادابی وصال، له‌یتاوه‌گه‌بشتن
به به‌ختموهری دنیا و عوقبا که نامانجی نهمان، له‌لایه‌ن نه‌و زانه‌وه که
فرمانی باوه‌ه‌یتانی یتکردووین، کردوویه‌تیه‌ره و خستوویه‌ته به‌رده‌مه‌مان.
نهمانه‌ی ناتوانن نه‌م رینگایه‌ بدوژنه‌وه و نه‌م نادابه به‌دمه‌تیه‌نن، مه‌حاله به
خرا به‌گمن.

پهرستش، بریتییه له کورترین و سه‌لامه‌ترین رینگای گه‌بشتن به (حق)
البقیه‌ی نه‌م راستیه هه‌ره مه‌زنه‌ی که به‌شیره‌یه‌کی نه‌زه‌ری ده‌زاره‌ت. له

همه‌میزلنکی نهم وینه‌دا که شعور به باله‌کائی دیز و خه‌شیت باله‌گرت
و به‌دای یه‌قین‌دا ده‌گه‌ریت، مرؤف به وسملمتیکي جیاواز ده‌گات.

به‌شیک له‌و رۆحانه‌ی که به‌رووی راستیدا داخراون و به‌ناری حه‌قیقه‌تموه
ته‌معیان له‌ چیرۆکی بابته نه‌زه‌ریه‌کاندا به‌فیرۆدده‌ن، نه‌گه‌ر به‌درئزایی
زیانیان له‌ هه‌رنه‌ی گۆیاترین زمانه‌کان و نه‌فسروناوسترین گوزارشت و
بیانه‌کانیشدا بژین، هه‌شتا ناتوان هه‌تندی دهریه‌ک دینگا بپرن.

به‌رسترا سه‌رچاویه‌کی خاوه‌ن به‌ره‌که‌تی ره‌هابه‌ که هه‌یز و پێز به‌ مه‌یلی
باشی و راستی و جوانی له‌ مرؤفدا دمه‌خشینت و، نیکسیرنکی سهرناستیزی
وه‌هابه‌ که مه‌یله‌ خراپه‌کائی نه‌فس ده‌گوزریت به‌ چاکه‌ و به‌رو جیهانی
فرشته‌کان ناراستی ده‌گات. نه‌و رۆحه‌ی هه‌مرو دژۆنیک چهند جارنیک
هاوێی له‌گه‌ژ زیکر و فیکردا سه‌ر له‌م کانه‌گایه‌ ده‌ات، جووته‌ سه‌ر پنی
بوون به‌ مرؤفی کامل و، تا نه‌ندازه‌کیش به‌رامبه‌ر به‌ فیل و ته‌له‌که‌کائی
نه‌فس سیزی به‌ستوه‌ و جووته‌ سه‌نگه‌روه‌...

به‌رسترا له‌ سه‌ر دینگای گه‌ڕان به‌دای چۆنتی بوون به‌ نه‌هلی به‌هه‌شت،
برتییه‌ له‌ په‌ر ده‌ی گه‌شه‌پیدانی توانا و لیهاته‌ نه‌تییه‌ فرشته‌یه‌کائی ناو
دروخی مرؤف و، کوژتر دله‌کردن و دینگه‌ستی توانا و لیهاته‌ جه‌ستیی و
نازطییه‌کائی، هه‌روه‌ک له‌ درستی و نه‌مه‌رؤشدا که‌سانیکي زۆر هه‌بوون که
به‌هه‌زی په‌رستشوه‌ نه‌واو پێشی فرشته‌کانیان داوتموه‌، ژماره‌ی نه‌وانه‌ش

که م نین که به هوی دووریانمونه له پهرتش بهرو نزمترینی نزمیه کان
بهروونهتمونه.

چاکترین جوری پهرتش ناسین و خوشروستی خوا و، به سوودبوونه
بؤ مرؤفه گانی تر. لوتکی نهم لوتکه یهش، هاورپی له گدلی چاوساگی
ویژدانیکدا که همیشه قیلنماکه ی راستی نیشاندات، بریتیه له
په چاکردنی دزماسه نیمی خوی گهوره له هه موو کارنیکدا و، جوشان و
خروشان له هه مبه ر زایه له ی «فانشیم کفا اُمزت» و گه ران به شونن نه و
راستیه راسته قینه دا که نامانجی بالایه بؤ هه ر باومردارنک.

مرؤف

مرؤف بوونه و مرنکه به ههسته بهرزه کان پرچک کراوه و، توانا و لیهاتنی
فهزله متی پینه خشراوه و، مهفتوونی ههتا ههتایی و نه به دییه ته. تهمانه ته له
دوخی خراپترین و نزمترین مرؤفیشدا هه رنمیک یه لکه زه رینه ناسا ههیه که
له بیروکی نه به دییه ته و، عهشقی جوانی و، ههستی فهزله ته ینکه هاتوره
بهزبوونه و گه بهشتیشی به نه مری، وابهسته ی گه شه پیدانی نهم توانا و
لیهاتنانه ی نار ماهیه ته یه تی.

پهرسته لهو دوحی مرؤفدا که تاهه زرو و عاشقی نه به دییه ته به دوا ی
مرؤفیشی مرؤفدا بگه رپین، نهک لهو جهته نازملیه پدا که فانییه، له

پرومرو، لهو کاتانه دا که لایه نی پوچی فواموش ده کرت و، تنها له پروانگی لاشه یوه ههلمسه نگینرت، هرگیز به تیزوون نه گه بشنوه و نه شوانراوه ناسوده و تیر بکرت.

به ختمووترین مرؤف نهو که سهیه که وژدانی هه میسه به عشق و تامه زوویی جیهانه کانی نمودیو سرمهسته. نهوانه ی که له زندانی سنوردار و تهسک و خنکینه ری جهسته دا تهه نیان به سه رده بن، نه گهر له کوشکیشا بزین، هه به به ندرکراو هه ژمارده کرتن.

یه که مین نه رکی هه موو مرؤفیک بریتیه له خۆدوژینه وه و خۆناسین و، پاشان به یارمه تیی هاووته ی نهو ماهیه ته ی که له م سایه دا پوژشبوو ته وه، پروکردنی ته ی له پرومرد گاری خۆی. نهو به ده بختانه ی که ماهیه تی خۆیان نانس و شارمزی نین و، ناتوانن پهموندی له گهل به دیه تهری مه زنا سازیکن، وه کو نهو هه مالانه دهوین که نازانن له سه ر پشیان چ گه نجینه یه ک ده گوازنه وه، بیتا مانج تپه په پرن و کۆچه که و دهرۆن.

مرؤف له خودی خویدا بوونه و مرئکی کۆله واره، به لام نموش هه قیقه ته که له سایه ی پشتجه ستی به توانستی ره های پرومرد گاریه وه، خاوسی دهه لاتیک ی نههراومه. به لن، له بهر پالدا نه و مه تی بهو توانسته ره هایه وه که دهیت به ره و بار له کاتیکدا که خۆی دلۆپنکه و، دهیت به خۆر له کاتیکدا گهر دهیه وه، دهیت به پادشا له کاتیکدا که گه دایه کی یه دهه لانه.

مرؤف، بدمندازهی یه کانگیربون و ناوخته بونوی له گهل کتبی بوندر
رووداره کاند، له دونیای دلیدا بریسکه کانی حیکمت بدمرده کمون. له سایی
نهمه دا نهور، ناوهرؤکی خوی دناسیت؛ به مه عریفه تی خویی ده گات، پاشان
دهرات و به خوی گموره واصل دینت. نه ونده هه به دینت نم سیر و
سلوکه ی که ده خوارزنت له سهر ناستی بیر و هزار نه نجام بونرت، پنی له
پنابوری و نکولیکاری هه لئه نووتنت.

مرؤفه راسته مینه کان، چالاکیه هاربه شه کانیان له گهل ناژه لانی تردا.
بهناراستی بمرده وامیدان به نهور و مه چی مرؤف و، هاورپی له گهل هستی نهور
و به هر سيارتیدا و، له چوارچیتی پیناویتیدا پاده پیرتن. هرچی نهوانه شه که
بمعی پنور شون چیت و نارمزوه جستمیه کانیان ده کمون. معودای نیران خویان و
بونهورانی دی به چوک ده کمه و ستوری مرؤفتی خویان دهمزتن.

رینگرتن له مرؤف

ناژل کاتیک دهرنت، له بیرده کرت و گۆر، که شی ون دینت. به لام
مرؤف وها نییه... نهور میلله تانه ی که پارزگاری له یاده مری و گۆری
باوبایرانان ناگهن، نازانم داخو ناگاداری نهور ههن که نهوانیان بۆ ریزی
ناژه لان دابه زاننهوره ۱۹ له راستیدا رینگرتن له مردوان. وهک سه لامه تی و
گهرمتیه ک وایه که به زینهورانی داهاتوو دجه خشرت.

هاوسه نگیی نیوان دل و جهسته

ژیانی راسته قینه، نمو ژیا نه به که له سر ناستی دل به سر دهریت. نمو مروغی که له سر ناستی دل برونی هه به، به بینینی رابردوو و داهاتوو وک دوو پرووی یه کشت، دهیت به برونه وهرنکی سهروو کات، روجنکی لهم جوړه نه به نازاره کانی رابردوو داغدار دهیت، نه به ترس و نیگه رانییه کانی ناییندهش. ههرچی نهوانمیشه که له دلپاندا خویان نه دوزیومه، به هزی ژیا نه خام و کال و کرچه که یانه، هه میشه له به دینیی و رهشینیدان. له دبدی کهسانی لهم جوړه دا رابردوو گورستاننکی ترسناک و، داهاتووش بیرنکی بیننه! بمرن هه نازاره و بهیننه وه هه نازاره...

په بومندی مروغ به رابردووه کی دورودریژ و داهاتووه کی نه براموه. تنهها وابسته ی تیگه بشتیه تی له پله کانی ژیا نی دل و روح، نمو روح به ختمو مرانه ی که لهم ناسته دا دویژن و دهرکی ده کم، رابردوو له شپوی تهخت و خیرمی باپیران و، داهاتووش له شپوی رینگایه کی دورودریژ دا دهین که نوسه ری به به هشت ده گات و، به دم خوار دهری بهردوام لهو کهوسه ری که له ریژدانپاندا هه لپانقولاندوه، لهم خانی دویایه دهرژن و کوجه کم. ههرچی نمو چارمه شانمیشه که دهرکی ژیا نیکی لهم جوړه نا کم، ژیا نیان له مردنیان خراپتر و، مردنیشیان تاریکیه له ناو تاریکیا و له دوزخ خراپتر.

کردار و پرفتاره‌گانی مرقوف و ژبانی ناوودی، یارمستی به‌کتر دهمور،
به‌کتری پینگه‌خنه و، به‌کدی کامل ده‌کن. دهمورین نه‌میش به "بازنبدیکی
داغراوی چاکه‌کاری" ناوژده بکه‌ین. به‌گورزی نه‌مه، هه‌روه‌ک کرداره‌گانی ره
عزم و پنداگری و دامه‌زراوی و به‌ردوامی، له جیهانی ناوودی مرقوفیندا
پینگه‌دمنه‌وه و دنیای ناوودی نورانی ده‌کن. به‌همان جور پوشتیونووی
ویردانیش، عزم و نیرادهی مرقوف ده‌نازورن و، ناسوی به‌رزتری نشانده‌ن.

نمو به‌ختمورانه‌ی که پرفتاره‌گانیان له‌ژر فرمانی پوچیاندا،
همیشه به‌مرو پهمانه‌ندی به‌دیته‌نر و مرقفایه‌تی و فزیله‌ت همنگار
دمین؛ قیله‌نمای نه‌وان همیشه ناماژه به‌همان میحراب ده‌کات، گنجی
جولانه‌وشیان همیشه ههمان ناراسته نشانده‌وات. نه‌گه‌ر جارویار همندیک
له‌رزیش پرویدات، هاوپی له‌گه‌ل په‌شیمانیه‌کی قوول و ناله‌یه‌کی به‌کولما،
نمو گوناخانه‌ی که دلایانی ته‌نیره له‌پوچیاندا ده‌توتنه‌وه و له‌پویش
به‌ردوام دمین.

نمو پوچه‌پیروزانه‌ی که هاوپی له‌گه‌ل نه‌ویه‌ری هه‌ستیاردا سه‌رجم
له‌سراوتیه‌کان هه‌تا ده‌گات به‌به‌جووکتیرین ورده‌کاریان جیه‌جیده‌کن، له‌بال
نمودا که دنیای دهموریان به‌پنا و یاسا و پیکوینکی و عشقی نه‌ک
و له‌سراوتی پاراوتموه. له‌سر ناستی جیهانی ناووشیان همیشه وه‌ک
بوخوردانیک دهمورین و، پوژانه‌چهند جارنک له‌شقه‌ی بال دهمور و، به
به‌زمی فرشته‌کان ده‌گمن.

تینگه‌بشتنیک که به‌درترایی چه‌ندین سده له‌گه‌ل بیرۆ‌کی نمبه‌دیه‌مدا
کولاره و همدتی عه‌شقی هه‌تاهه‌تایی له‌ دل‌ماندا داناوه، به‌نیه‌دیه‌مونی کات
جی خۆی بۆ شکل‌جیتی بیرۆ‌ح و بۆ‌چوونکی میستیک (Mystic) ره‌ها
جیه‌بشت که خاوه‌بوونه‌وه و ته‌مه‌لشی له‌گه‌ل خۆیدا هینا. نیدی له‌و رۆژه
نهم بیرۆ‌که شوومانه نیله‌هامه‌کانی خۆیان که له‌شیوه‌ی برسکه‌ی گوله‌ستیه‌دان
به‌ هاوتای شه‌پۆله‌ نوورانییه‌کانی ره‌حی زانی و، رینگای ره‌وونای نیمه‌بان
دووچارای تهم و غریار کرد و، ناسانی مرۆ‌فی نیمه‌بان تاریک کرد.

له‌دوای ههمو نه‌مانه، به‌پرای نیمه، ده‌کرت چوار‌جیه‌ی پالمانی
بواری حه‌قیقه‌ت به‌م شیره‌یه‌ بکشرته‌: نهم، له‌سه‌ر ناسی جیه‌مانیه‌ت
خاوه‌ی جه‌سته‌یه‌کی پۆلایینی ره‌هایه‌ که ده‌توانیت به‌رگه‌ی ههمو به‌لا و
گرفتیک بگرت، له‌ روانگه‌ی بیر و هزرشه‌وه خاوه‌ی مینشکیکی ینکهنه‌تری
ره‌هایه‌ که تینگه‌بشتن و بۆ‌چوونی رۆزگاری خۆی له‌گه‌ل فعه‌ماشه‌کانی
خواه‌مندا ینکه‌ل و ئاوتته ده‌کات و، به‌مونه‌ی کیمیاگه‌رنکی کارامه، له
ههمو ساتنیکا به‌ سه‌نتیزنیک و ینکها‌تینکی نوێ ده‌گات، له‌سه‌ر ناسی
مه‌له‌که‌ی رۆحی و توانا و به‌هره‌کانی دلشی، رۆ‌حینکی ره‌هایه‌ به‌ کولانی
له‌ ههمان نهم مه‌نجه‌لانه‌دا که به‌درترایی سه‌ره‌مه‌کان شکل و شێره‌بان به
ممولانا و یونس نه‌مه‌ره‌کان به‌خشیه‌وه، کامله‌بوره‌ له‌ کۆتاییشدا دلکی کاملی
ره‌هایه‌ که به‌رمی به‌ فله‌سه‌فی "بوون به‌ مرۆ‌فیک له‌ناو مرۆ‌فه‌کاندا" کردوه
و، فیداگاریکی ره‌هایه‌ که له‌پیتاوه‌ به‌ختمه‌رمی که‌سانی ترده‌ هه‌ز و چیره‌کانی
خۆی له‌بیر‌چیه‌وه‌وه.

ليښورده يي

سينت بکهوه بۆ هه مووان چه ند ده توانيت، با وهك زمريان واینت! هاورى
له گهل نيمان و باوهردا بجوشى و مرقوت خوشبوت؛ با دليكى مه مزون
نه مينسته وه كه ده ستى بارمه تيت بۆ درتژ نه كريدت!

چه پله بۆ چاكه ي چاكه خوازان لينده؛ بهرامهر به دلانى باوهردار خاوى
جواميرى به؛ له گهل بيناوهرانش هينده نهرم ره فتار بکه كه كين و نه فرميان
بوتوه وه؛ وه تۆ به هه ناسه گانت هه ميشه مه سيع به!

كاتيك له سه ر بهنگاوهره نگه ترين بهنگايت و، به يارمه تى سه ر نه بهر اگيشترى
گرفتار و به يانه كان نالوگۆر له گهل ناسه نه گانتا ده كه يت، هه رگيز له يادت
نه چيت كه له دواى بهر بهرى مه زن توميت! له بيرت نه چيت و، بير له حالى نه
كه سانه بکه ره وه كه هيج به كيك له م تايبه ته نه ديانه يان نيه و، به نيناف به!

به چاكه وهلامى خراپه كان بدوه؛ گوى به هه لو كه وته نه ساز و
نه شياره كان مه ده؛ هه ركه سه و به ره فتاره گانتى كه سايه تى خوى درده خات.
تۆ به رنگاى ليښورده يي هه لبه زيه و، بهرامهر به وانه ي كه ناداب و بهير مه
نازان، عاليجه ناب به!

•••

خوشیستی خوشهویستی و دوزمنایه تیگردنی دوزمنایهتی، دیارترین
نشانهی دلنکه که به باومر خرؤشایت. همیوونی رق و قین بهرامبر به
همیوان، یان بریتییه له دوزاندنی دل به شیتان، یاخود نیشانهی شیتییه.
تو مرؤفت خوشبوت و؛ حهیرانی مرؤفایهتی به!

دهخیل نهکەیت بۆ یەك جاریش نهفست بکەیت به داومر؛ چونکه بهرای
نەو هەموو کەسینکی دیکه جگه له تۆ تاوانبارە و هەموو تاکێک بەدبەختە.
نەمەش له گەرفتاری نەو کەسەدا که راستگۆترینە (اَللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ)، به
مانای لهناوچوونی خاموینی نەم بۆچوونه دیت. تۆ، هەتا دتوانیت بهرامبر
به نهفست رهق به و، بهرامبر به کەسانی دیش له نەرم نەرمتر به!

ناگاداری نەو رهفتار و هەلسوکەوتانە به که وات لیدەکەن کەسانی دیت
خوشبوت و له بهرچاوت خوشهویستیان دەکات! لهبیرت نهچیت هەمان نەو
شانە دەکرت بێن به هۆکاری خوشیسترانی تۆیش. هەمیشە مرؤفانە
هەلسوکەوت بکه و خاموینی بهزمی به!

پنۆسته مامەلهی خوای گهواره له گهل خۆتدا بکەیت به پێوم و.
به گەزەهی نەمە رهفتار له گهل خەلکیدا بکەیت. نەو دەمە، کاتیک لهناو
خەلکیدایت هاردەمی "نەو" بەدست دەهینیت و، له وهشمینی هەردوو
تهنیا به که رزگارت دەیت...

بموجینگیه ی که له دلتا بۆ نموت تهرخانکردوو، دهتوانیت ینگه ی خۆن
لای خوا بپیریت! ینگه و پایه شت له ناو خه لکدا، دهتوانیت به ههلسوکه رنه کانت
له گه لیاندا، بپیریت و ههلبه سنگینیت. بۆ چرکه به ک له خوا بیتاگا مه باره
”مرۆفیک به له ناو مرۆفه کاند!“

نه گهر به ته واته ی نهو بۆ چوونه له وختدا چهسپیت که مرۆفانی
باوه ردار دهتوانن خراپهت به رامبه ر بکه ن و زیانت پینگه یه نن، بزانه که نه مه له
نه بوونی داوهری ژیری و، که می عه قل و، زه بوونی له به رامبه ر نه ف و،
ژیرده ته یی و له هه ر سه رچاوی گرتوه! وه خیرا سه ر له ر به یانییه کی وها
به که فووی ژیان به دلتا به کاته وه و چارت ته ر به کات!

به کورتی، بۆ نه وه ی خۆشه وستی و ریزی خۆت له ناو مرۆفه کاند
یارتریت، له به ر خاتری خوا شتان و که سه کانت خۆشه ریت و، له به ر خاتری
خوا رقت لێان بیت! وه که بکی وا به که هه مبه دلی به پروی خوا
کراوه بیت!

خۆبه که مزانی

نهوانه ی هرویان له سه ر زه ییه، هه م لای خوا و هه م لای خه لکی
به پله و به یی نه هراوه ده گهن. نهوانه ش که به پینچه وانه ی نه مه وه لوه یان
به رزه و که شوفش ده که ن و به سووکی ته ماشای هه سوو که سیلک ده که ن.

همېشه له لايښ غه لکه وه ييزيان لينکراوتمه وه، لای خواش دوو چاری
مزا کړون.

نومې که مرؤف خوی به دل ښت و خوی به گوره بزانت، بدلگه به
له سر که می عقل و کالو کرچی روح، که سیک که زیر ښت و دومی کامل
بوریت، هر شتیکی باش له خویدا شک ببات، دیگه پر ښتونه بز به دیتمری
مدن و، هاورئ له گه ل همتی مته تاریدا همېشه له بهرامبریدا
دچه مېتمه دېت.

خوبه که مزانی، له هم بهر قه دهری به دیتمه و، سوکایه تی و نازاردانی
خه لکه وه، ناسودمی به دلی مرؤف د به خشت، به لې، نو که سی که
هر له سره تاوه سنووری خوی د مزانت و، باله کانی خوبه که مزانی له
زوی ده خشت، له بهرام بهر هه موو جوړه سوکایه تیه کی گریمانکراووه که
دوگونجیت له خه لکیمه وهرچاوه بگریت، باشتین د ښوونې گرتووه بهر
و له قه لایه کی پارتزراودایه.

خوبه که مزانی، ښانه ی کاملی و فزیله تی ناک و، کیر و خوبه گهور مزانی
ښانه ی نرمی و که می مرؤف، کاملترین که کان، نواندن که زورترین
کانه کانپان له نار خه لکه و به سر د بهن و هاو د میپان ده کن، که موکوو تترین
که که کانیش نو به دناو و به د به ختانه که خوبه گهور مزانیپان ناهیلنت ټیکلی
خه لک ښ و له گه لپان هستن و دانېشن.

نمو کسانه ی که له کۆمه لگهی خۆیاندا به هار پرتیان نازانرت، بهمۆی
سیفه تی جوانی خۆبه که مزانییه وه، زوو یان درمنگ بهمۆ دهنه وه و شمره
به دست دههین. نهوانهش که گرنی دهرۆنی لووتبه رزیان ههیه، له نهنجامی
له به کخشانی بهرد هوامییان له گه ل کۆمه لگادا، به تیه پوونی کات وه
شتیکی نامۆ و ینگانه یان لیدیت.

نیشانه ی بهرزیرونه وهی مرۆف بز مرۆفتیی راسته قینه خۆبه که مزانی
و، نیشانه ی خۆبه که مزانی نه گۆرانی مرۆفه له دوا ی به دهسته تانی نو
شانه ی که لای کۆمه لگا به نرخن، وه ک پله و پایه و سهرووت و زانست. نو
که سه ی له هه ره کیک له م باباته نه دا، له بیر کردنه وه و په فتاره کاندای درو چاری
گۆران بیست، نه خۆبه که مزانی دهسته وتوه و نه مرۆفتیی راسته قینهش.

خۆبه که مزانی، وه ک گلبلی زۆریه ی په وشته جوانه گانی دیکهش وایه. نو
که سه ی به دهستی بهینیت، دهوانیت په وشته و خووه جوانه گانی تریش چنگ
بخات. نو که سه ی که نه م په وشته ی به دهست نه خستوه، زۆریه ی جار بیه شه
له په وشته جوانه گانی دیکهش. پینه مبه ر نادهم کاتیک هه لخوا و کهوت،
بهمۆی خۆبه که مزانییه وه سه ره له نوئ هه موو نو شتانه ی به دهسته تابه وه که
تایبهت به جیهانه گانی غه بب، له دهستی دابوون. شهیتانی که له هه مان
هه لیدیدا بهرزیرونه وه، بوو به قوریانی کیر و غروره که ی.

له ته که و خانه قاگاندا، هه میشه نهوانه بهرزیرونه وه و په روازیان کردوه

که سمریان له سهر زهوی بووه. له مددرمه و قوتابخانه کانیښدا، هميشه
خوبه که مزانه کان زانیوريانه چوڼ سود ودریگرڼ و پاشان بؤ کومه لگا کانیان
به سود بن. هدریه که له وانهش که لوتبه رز برون و په چاری نادانی ته کیه و
خانه قایان نه کردوه و، نهو چارمه شانهش که غروریان نه بیشتووه له واندی
هیچ ماموستایه کدا له سهر نه ژنؤ دابنیشن، هممو کات و سرده میله
دؤراندوریانه و له ناورچرون.

له بهرنه وهی کیبر و مدزنی له سیفته ته کانی ذاتی نولو هییه ت، نه واندی
که خویان به گه وره زانیوه و لوتبه رزییان نواندوه، هميشه ناوی قهار تی
نمو په خدی گرتوون و له ناوی بردوون. نه وانهش که سنووری خویان زانیوه و
خاکی بوون، بهر مو خزووری نهو بهر زیرونه ته وه.

مروافیتی

پنرسته مرواف له سهرجه م هلسوکه مته باش و خراپه کانییا بهرامیهر به
خملک، نه فسی خزی بکات به پنومر و هممو شتیکی پی پینوت، هرچییه که بؤ
خزی پنی خزه بؤ کهسانی دیکهش پنی خوش ییت و، هرگیز ناییت لمبادی
بچیت نمو هلسوکه مته و مامه له یی که نه فسی پنی خوش نییه، کهسانی
تریش هزی لیناکمن و پتیان خوش نییه. بهم جزره، هم له هلسوکه مته هله
و هم له دمنجاندن و نازاردانی کهسانی دیش دزگاری دمیته.

کاتیک خەلکی چاکەمان لە گەڵ دەکەن، دڵمان نەرم دەیت و لە ناخماندا
بەرامبەر بە خاوەنەکی پێژ و خوشەوستی دەروژیت. لەمەورە دەواتێر
رینگەیک بەدۆزینەووە بۆ نەوێ کەسانی دیش نێمەیان خوشبوت. "مرۆڤ
کۆیلە ی خێز و چاکە". چاکە و خێز، باشترین قەلغانە بۆ خۆپاراستن
لەوانە ی کە لە شەریان دەترسین.

کەمالی مرۆڤ، بەرەدا دەرە کەوت کە تەنانت بەرامبەر بەو کەسانەش
کە خراپەیان بەرامبەر کردووە لە حەقەدرستی لاندات و، چەند لە دەستی
دێت بەرامبەرەیان چاکە کار ییت. بەلێ، مرۆڤ دەیت تەنانت بەرامبەر بەو
کەسانەش کە زیانیان ینگەیانندوو، لە جوامیزی و هەلسوکهوتی مرۆفانە خۆی
نەبوژیت. چونکە، خراپەکردن هەلسوکهوتی کە نازەلانیە؛ وەلامدانەوی
خراپەش بە خراپە، ناتەواری و کەموگورتییەکی جەدییه لە مرۆڤدا؛ هەرچی
وەلامدانەوی خراپەیش بە چاکە، بەرزی و مەزنی و جوامیزی.

سوودگەبانان بە کەسانی دیکە سنووری نییه. تاکینکی هێمەتێر،
دەواتێت هەتا ناستی بەخشینی ڕۆح، دڵۆز و خەمخۆری کەسانی ترییت.
نەرمە هەبە نەژمارگرا نیە جوامیزی بە ڕیزی قەزیلەت بۆ نەو کەس،
واپەستی مەبەییەت و حەبیەت و نییه تپاکی و، دوربوونیەتی لە
دەستگیریی نەرمە و هۆزەو.

مرۆڤیتی و جوامیزی کەسێک بەو مەبەر دەیت کە لە دۆست و

خوشمویسته کانیوه نریك بیت و، پاشان نهم نریكبوننهش بهردموم و هه میسهیی بیت. دوریوون لهران و پاشان ده مگورتین له جوامیزی، بانگه شهیه کی یینه مایه، بهستنهوی چاکه کارییه کانیشمان به چاکه کانی نهمانهوه که بهرام بهرمان دیمکن، باخود بهچراندنی جارنا جاری چاکه کانسان بهرام بهریان و سزادانیان، نیشانهی کالوگرچی رۆح و نه گه یشتنی مرؤفه به حهقیقت.

به کیک له گهورترین نمو چاکانهی که مرؤف دهوانیت بهرام بهر به کسانێ تر بیکات نهویه که چار له که مگورتی و هه لسوکهوته نه شیاره کانیان پیوشت. گهران بهدوای که مگورتی خه لکدا یته دمییه و، باسکردنیان به راست و چهپدا شایانی لیخوشبون نییه، هه رچی داندهی کرداره خراپه کانیشیانه به نینوچاوانیاندا، وهک گورزیک وایه وهشترایت لهو زنجیری برابه تییهی که خه لکی پینکمه دبهستنهوه. نهسته مه نمو نیگزیانهی که گورزیک لهم جۆریان بهرکهوتروه، جارنکی دی به کبگرنهوه و به کیتی و به کربزی دروستیکهنا

نهمانهی گهورترین چاکه کانی خۆبان بهرام بهر به خه لک وهک شانی نینه ها دمیین و، بهچووکترین چاکه کی کسانێ دیش به گهوره دهزان و بهرز دمیانه رختین، بهرمو نه خلانی خرابی بهرزبوننهوه و، مرؤفگی لیککی کاسلی وهمان که له ریزدانپاندا به هزوری نمو گه یشتون، کسانێ لهم شیزویه، نه چاکه کانیان به رۆی خه لکدا دهمنهوه و منه باریان دهکفن نه له بهرام بهر نادادی و خراپهیی خه لکپشموه سکالا دهمه رن.

مروفتي يان جوابي ٿري

نمو مامه لهي تڙ چاومرڻيت خه لکي له گه لٽ بڪن، هه مان نهو مامه ليميه
 كه خه لکي له تڙ چاومرڻي ده ڪن.

چوون به دم يارمه تيداني ڪه ساني ترموه، ڀوانگوترين بانگه بشتاميه ٻو
 ڪڙمه ڪي خوايي.

نه گهر نه نها به زمرده خه نه يه ڪيش يٿ، نايٿ دلخوش ڪردني براڪه ت
 فراهوش بڪه يٿ!

خوشويستي خه لک و دهرختي خوشه ويستي ٻويان، نيوي عه قله.

پنگه ي تڙ لمانو خه لڪيدا، به نه نڌاره ي پنگه ي نه وانه لاي تڙ.

نمرانه ي ڪه هه ميه له چواردمريان تورده دمين و هاوار ده ڪن،
 به پنجمره وانه ي نارمزروي خويانه ووه، دڙسته ڪانپان دهورننن و، دڙمنه ڪانپشان
 خوشحال ده ڪن.

نور که سدی سر به هم موو شونتیکدا ده کات، هر گیز له نژمدت پر گاری
نایت...

لمیرت نه چیت هه مان نوو شتانه ی تو رازی و دلخوش ده کمن، خه لکیش
رازی و دلخوش ده کمن!

مروفی ژیر نوو که سدی که هیزی چواردوره کشی به قازانجی خوی
به کار بهیت... بیخه قل و نه زانه کان، نک هر ناتوان نم وزمه به کار بهیت،
به لکو به نومه کردن و سر زشت کردنی که سانی چواردور یان، نوو هیزه له
دزی غزیان به گه پرده خن.

دراوسیه تی له گمل دراوسیدا ده کمنت...

جارنگیش هه ولبد به چاکه کردن نوو که سانه نرم بگهیت که له شمریان
دفرجیت!

له کاتیکدا لښخو شپوو به که توانای نوله سندنره و سزادانت هه بیت، ههنا
لیبورده کت مانا و به هایه کی هه بیت.

هر گیز لمیرت نه چیت چمنین برای وعات همن که له باوهشی دایکتدا
دانه شتون!

که سانی دهمارگیر سبگه لهوانی که بی هیچ شهرت و مهرچلده
گورنرایه لن، چواره دوری خویان دوشکستن و دهرژن.

پازیکردنی هه موان، به هه مور پالهموانیک ناکرنت.

پینگای چاکه له گهل کران به چاکه کردندا تیده په پیت...

برق و قین، مرؤف کریر و کمر و دلبرق ده کات.

نمو کاره چاک و خراپانهی که به رامبه ر که سانی دی دیانکه مین، تودی
نمو شانمن که سبه مین پوویه پرووی خومان دهنمه.

له نارینهی دژحدا، خراپه کانیس به مونهی چاکه بریز پیزن.

مرؤفی نمونهیی، به پینچه وانهی سوود و به دژموندیه کانی خوی، ده گرینت
و خملکانی تریش دودناک ده کاتهوه...

نه گمر زمانی وریر و دستي کورت له ماره کان جوان بینه سهاریت به
مرؤف به به مارپوون نژمارده کرنت.

به‌های لیغوشبون پاسته‌وانه له گمل توانا و هیزی سزادان و توله‌سه‌ندنهوه
 ده‌گوریت.

گونه‌ها و پاکبوندهوه

نه‌گه‌ر گونه‌ها شنوان و تینکچوونی فیتروت یت. توره و په‌شمانیش
 سرله‌نوئی گه‌پانه‌ومه بۆ فیتروت.

گونه‌هیک که ژمگی له دل نیشتوره. وه‌کو فایرژیتیک وایه به‌سمر جه‌سته‌دا
 زال‌بوسیت؛ زوو یان درمگ جینکه‌وتی خوی دهرده‌خات.

بیرنه‌کردنمه له مردن. له ژمگ‌گرتنی دله‌وه سه‌رچاوه ده‌گرت؛ ترسی
 مردنیش له که‌می یه‌قینه‌وه...

گرمانی خراپ. یان نه‌خوشیه‌کی عه‌قلیه یان چلکی دله. رینگای
 دزگاریون له‌مانه‌ش بریتییه له هه‌ستکردنی مرؤف به گونه‌ه‌کانی خوی.

تعه‌نا ده‌توانین به قه‌رمبوکرده‌نموی پشت‌گورن‌خسته‌کامان لهو چالانه
 دزگاریه‌ین که به‌موی پشت‌گورن‌خسته‌نمیه تیان که‌وتوین.

نه گمر مالت له شووشه به، ته نانهت بهرد له کولاندی خدکیش مەرگه!

نهر که سی سهرقالی عهیب و عاری خه لکه، به درژایی ژیانی خهریکی
ته نجامدانی عهیب و عاره...

دلین "نه سوار هه به تا نیستا نه گلاینت و نه نه پیش هه به تا نیستا
نه کموتیت". گرنګ نه مه به درای که وتن راست بیته وه و بیته وه سهر خوت،

بیروکه ی "بهیانی دمی که م"، به کیکي تره له ناویشانه کانی بینیرادمی.

گهورترین گونا هه کان له نه مامگهی شه هوت دا نه شونما ده که ن...
زالبورن به سهر شه هوتدا مه زترین زالبورن و دهه لاتنداریه.

بیناکی و بیهروایی به راه بهر به گونا هه کان. گهورترین گونا هه.

درهخت نه گمر وشک نه برویت، هه ست به بههار ده کات...

کاتنلک دمی نیت خورای گهوره سزات نادات له سنووی خوت دهره چزا
بیر له وه بکه ره که مزلتت دهوات و، بهلرزه!

بمانداری راسته قینه نهو که سه په که همیشه له پهموندنی بهردو امداپه
له گهډل خواډا. گوناوه کانیښ نهو بلنسه زیان به خشانن که نهم پهموندنیه
دهرتین.

نهیننې و پاراستنی نهیننې

نهیننې، وهك سهرچاوهی هیزنکی مهزن و سوپایه کی نه بهرد وایه که
دوچارې شکست ناپهت.

نهیننې ناموروسه نهو که دهی بیپارزنت سیدی می خوی بیت یان
که سانی دی - نامووسی خوی پاراستوه. نهو که سهش که نهیننې ناشکرا
دهکات. ناموروس و شهره فی خوی ده خاته مه ترسییه وه.

همندیک کار همن نهیننې تیایاندا وهك خدری زنده وایه هتا به نهیننې
بشیتوه کومه کی زیاتر له گهډل خوی دهینت.

پینځگیش هیکم تنکه. بهلام ده کچه کانی نهم بواره زور که من، یاخود همر
نین.

نو که سدی مروف نهی لالا ددرگینت، پیرسته هینده نه مین پنه
که نامویشی پین بپیررت و، له پاراستیشیدا به نه ندازی جلدی پینی
به رامبر به ناموسی خوی، هستیاری بنونیت. نه مانده ناسپیررت به
که سیک که نه مین نهیت، نه پینیش ناسپیررت به که سیک که ناموس نهانیت.

نو که سدی زمانی زیندانی دهکات، لهوه پرزگاری دهیت که بیت به
دیلی قه کانی خوی.

پاراستنی نهی و پرزگرتن له نهی کسانى تر، به هرچه کی موی
که به تمواونی وابسته ی نیراده و نیدراکه. هر وک چاوپری ناکرت کسانى
پینیراده نهی پپارتن، به هه مان جور نه وانهش هینده ساویلگه که دوک به
سرمجامی گوفتار و کرداره کانیان ناکه، نه سته مه پازپارتن بین.

نه گر مروف پاش نهوی چنه جارنک نه پینیه کانی له لایم کسانى
دیکمه ناشکراکران، دیان نهی لای هه مان نو که سانه بدرگینت، نیشانه
نومچه که توانای دبرکی نییه و له بابتهی هه لپژاردنی هارپنی نه پپارتن
لاوازه. که سیک که به هوی باومروه دلی دامه زراوه و چاری کراومه، نایت
له زیانیدا نومده به خه له پیررت و فریویدرتا

مروف، لهو چینگایانه دا که پیرستن درونکره نموه بدات. نو شانه درون
بکاتومه که ده کونه سرشانی، به لام پیرسته خوی لهوه به دوریگرت

که به خورایې سرفایې دلی هملبداموه و نه پښه کانی ناشکرا بکات. نایت
هرگز نموه له یاد بکرت نه وانه ی له همدو جینگاه کدا و به بهرچاوی
همه وانه نه پښه کانی خویان ناشکراده کمن. د ژړنک دیت که هم خویان و
هم کز مه لگا که یان به رو مردنیکې حتمی راپنجه کمن.

پنښته مرولف نه و په پری دوره پورزی بکات له همل شتی نه پښه کانی
به ملا ولادا. به تاییه نه گمر شتاییکی ینخیز و ناشرین و لهنه نجامی شدا ینرود
بن... چونکه نم حالته، زورچار ده کرت بیت به هزکاری روود او گه لیکي
نا به جی و ناخوشی و ما که دستان شهرمه زار و دوزستان خوشحال ده کمن.

سینه کان، له شتوی سندووقدا و بؤ پاراستنی نه پښی به دیه پتروان. عقل
قوفله که مېتی و، نیراده ش کلپله کی. هتا نه و کاته ی که کښه لم کلپل
و قوفله دا نه پښت، مه حاله کهس له گه و هره کانی ناو نه و سندووقه خمبردار
بیت...

نم که سی نه پښی خه لکت لا باس ده کات. ده گونجیت نه پښی توش بؤ
خه لکی بیات. له بهر نموه نایت به هیچ شیزیه ک ړنگا بدرت که سانی ترمی
له م جزه ناگاداری به و کترین و یتتر خترین کارویار و حالته کانمان بن.

دلی که سی گمزه له سمری زمانیدایه، به لام دلی که سی ژیر له
به رزترین بودی سینه دایه.

پنوسته خوزه دوورېگرین له نهښتی گوزپښه وه له گهل که سانی گمړه دا..
چونکه که سانی له م جوړه له پال خراپه ی هه به ستداردا، ده کرت همدېک جار
به نیښتی چاکه کردن خراپه مان به راهبر بکن.

نهښتی هیه په یومندی به تاکه وه هیه! نهښتی هیه په یومندی به خیزان
و. تمنانه ت په یومندی به هه موو کومه لگا و نه ته وه هیه... کاتیک نهښتی
تابیه ت به تاک ناشکرا دمیته، شهرفی تاک و. کاتیک هی خیزان ناشکرا دمیته
شهرفی خیزان و. کاتیکش هی کومه لگا ناشکرا دمیته شهرفی کومه لگا
له که دار دمیته. چونکه نهښتی به کان هه تا له سینه دا به ښته وه سبارت به
خاومه کیان وه هیز وان، به لام که دست خه لکی تر که وتړن، وه کو چه کیکی
وهای لیدنه که ده کرت له دزی خاومه که ی به کار به ښترن. له به نه صبه
که بایرانسان وتویانه "نهښتی به که دلی تویه. ناشکرات کرد، تو دلی
نموت."

چندین کاری به نرخ ی وها که پنوسته تیایاندا پاراستی نهښتی وه
هر میښکی سهره کی ږه چاو بکرت، به لام له به رنموی ناینده کانی نه بیان توانیوه
ږه چاری بکن، کاره که هه نگارنک پښ نه که وتووه، نه نانه ت همدېک جار
سبارت به بکر و هه لسو وړاوه کانی نه و کاره سهری جدی هاتو وښته پښ.
به مایه ت نه گمر نم کاره لهو بابه ته ناسکانه بیت که په یومندی به زبان و
مانموی میله توره هیه!

دوله تيك نه پيشيه كاني خوی لای دوزمناڼی باسكردیت، سرپایه ك جوړوله
 ستراتیژییه كانی له لای هیزه كانی بهرامبهر زانواڼ، پیاوړنکی براری كار و
 بزاوتیش دمتی لای کینبرکینکاره كانی ناشکرا بیت، مه حاله نهو دهره
 بکدوته سر پنی خوی و، نهو سرپایه سرکه ووتوو بیت یان نهو کهه له
 کاره کانیدا سرکه ووتن به دهستپه نیت.

به لای زمان

فسه كړدنې زور، نه خوشیبه كه هیتا بز كه مو كورتی عه قلی و رڼی
 دهكات. قسهی قبولكړاو، نهو جوړمیه كه به كورتین رینگا و، بهی
 نهوی زمینی بهرامبهره كهی بشیرتیت، شتيك له بهرامبهره كهی حالی بكات.
 باسكردنی شتيك بز كه سی دوتراو پتوستی به قسهی دورودرژ نییه؛
 تمنانه ت زورچار قسهی دورودرژ هه ندیک زیانیس له گمل خویدا دهیتیت.
 چونكه قسهی زور له دژبه کی خالی نییه، دژبه کیش له هیتانه معیدانی
 هرسیاری دیکه ی جوړاوجور له میشکی كه سی بهرامبهردا. شتيکی لم
 جزمش سهاروت به دوتراو، له رانه یه زیانی له قازانجی زورتر بیت..

مرؤفی ژیر، نهو كه سمیه كه له بری خوی، رینگای فسه كړدن بز نهو
 كه سانه دهره خستیت كه وته كانیان هم بز خوی و هم بز كه سانی دیکه ش
 سرودبه خشن. له راستیدا فسه كړدنې خه لكانی دی له جزوری كه سانبكدا كه

عه قلیان به زانست و هونه ره گهره دوونییه کان و، دلشیان به بهمه خواییه کان
کاملجوه و ینگه یشتوه، پیریزیه و، یئدنگجیونی نمو پوچه کاملاندر
سبارت به کۆمه لگا جۆرنک له مه هروو موبونه.

قەدی کم و گونگرتنی زۆر نیشانهی فەزێلەت و کاملی و، نازووی
نەوش کە مرۆف بیهوت هەمیشە بلیت و خەلکی گۆنی بۆ بگرن نەگر
هەمیشە بە نیشانهی شتیشت دانەزرت، هیچ گومانیک لێوەدا نییە
ناهاوسەنگییەکی پەها و یشەرمییه.

پێوستە هەر قەیدەک کە دەکرت بەناپاستەیی چارمەرکردنی کێشەبەک
و رەلامدانەوی پرسیارتک بیت. کاتیکیش کە سەری قەدەکرتەوه، پێرستە
دوو پەرمزی بکرت له یێزارکردنی پرسیارکار و گونگران.

یئەنگجیونی مرۆف له جێیه کدا کە پێوستە پێدەنگ بیت و، قەسەکردنی
له شونینکدا کە پێوست بیت، شتیکی ناسایی و سروشتیه. بەلام نەومە
هەبە پێوستە هەمیشە له کاتی قەسەکردندا نمو کەسانه پێشخەزین کە وێه کانیان
بەسوودتر، نەمش پێش له هەر شتیکی دی پەییوندی به نەدمهوه هەبە و،
واپەستی دەرکەردن به فەزێلەتی یئەنگی. باپیرانمان چەند خۆش وتوویانە:
"قەسەکردن زیو بیت، یئەنگی زێره".

مرۆف، لەبری قەسەکردنی زۆر، به قەدی بەسوود له جینگە و دینگە

خویدا، نرخ و بهای خوی به رزده کاته وه. به پنجه مانده نمو که سهی له هه مورو
جینه کدا هه قسه دهکات، به تایبعت نه گهر نمو بابه تانهی دیانیت په یومندیان
به چه مکه بالاکانده هه بیت و پیرسیان به سپهری هه بیت، هه ده کورته
چندین هه له وه. هه نرخ و پینگهی خوی نرم ده کانه وه. و تهی "که سی
فرملنی هه لهی زوره" و تمیه کی زور به نرخ و به جینه.

مرؤف به گوفتاره کانی خوی دهمده خات و به کرداره کانی مه زنیی
رؤخی نشان دهات. نمو فرملنیانهی که سه ری قسه به که سی تر نادن وه
نوهی پیوست بیت هه مورو قسه یه که نموان بیکن، به تپه ربوونی کات نه فرمت
و سوکایه تی له دۆسته کانی خویانه وه دهیئن. نم حالتهش، وا دهکات
خه لکی گوی لهو و ته جوانانهشیان نه گرن که جارویار له وتیاندا سه مرکه وتوو
دمن و، له نه نجایشدا خه لکی به چای سوک بۆ شو هه قیفته مه زانه
دهوانن تمها له به رنه وهی که فرملنیه که وتوونی. دیاره نه مهش یته دهی و
بیریزی به راصه بهو هه قیفته به رزانه.

سه کردنی که میش به رتهی خواردنی کهم و نووستنی کهم، له کۆنه وه
دروشی کهم کامله کان بروه. له بابتهی گه شه مندنی به هره و توانا
رؤحیه کاندایه کهم ناموزگاری بۆ مرؤف نوهیه که ناگاداری زمانی بیت
و، خوی له قسه یجین و "تاپووست" بهارزت. چونکه نهوانی له حق و
ناحق و له هه مورو جینه کدا دهه مان ده کهنه وه و شتی هه له ق و مه له ق دلین،
نمو زمانه مان که له میشکیان و دلیان گهره وه، هه میشه دهیته هۆکاری
دورانیه، هه لیره و هه لهو درنیاش.

به تابهت حالی نماندی شتائیک دملین که خویان نایکه، هم تاله و هم
مترسبار. همدیو به پنه مبری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) پاراستی
زمان و نیوان لاقانی به یه کیک له گرنگترین هوکاره کانی فرین بهرو به هشت
نهمار کردوه.

هتا مروف له نه خوشیه کانی وه فرملیتی و عاشقبون به گرفتاری
خود و موله تنه دان به قه کردنی کهسانی دی به دوریت، له به دیهنه و
به دیهنه راوه کانه و نیکه و لایان خوشه ورسته. به پیچه وانه وه، نه لای خوا و نه
لای خه لکیش نهو شته دی دست ناکه ویت که چاو برنی ده کات.

به لَین

یه ک جار به جیه تانی به لَین له هزار جار به لَین دان باشته.

مانمه له سر پیمان داخوازی و پندوستی مروفتی و زانیی بهها
مرویه کانه.

زوی فسل هیچی لن پهرهم نایهت و، کسی فسلش خیزی بو
کس ناینت.

تہ مکین

• • •

نایت هدرگیز دستبرداری نینال بین، چونکه هزار و بیری

ساغی لیوه پیدایه دیت. به پینجه‌وانه زامگه‌لنکی وای دروست دهن کی
 سارژ بوونیان زه‌حسته و، شنگه‌لنکی وای پروده‌دهن که چاکبرونه‌ریان
 نه‌سته. نه‌گه‌ر دواتر به‌شویه‌کی دروست و گونجاریش هلسرکه‌رن
 بکه‌یت، نه‌ده‌توانیت برینه‌کان تیمار بکه‌یت و نه‌شکاویده‌کانت یی
 چاکده‌کرته‌وه.

باش و باستر

ژیان نیعمه‌تینکی خوییه؛ نیعمه‌تینکی له‌ویش گه‌ورتر زیان‌تینکی دور له
 قمرزدریسه.

به‌ختمومترین مرؤف نه‌واندن که گونا‌هه‌کانیان ته‌مه‌نکورترین؛ له‌وانیش
 به‌ختیارتر نه‌واندن که هه‌میشه داخراون به‌روری گونا‌هه‌کاندا.

خملک هه‌یه‌کات به‌قازانجی خوی داد‌ماشیت؛ خه‌لکیش هه‌یه‌به‌درترایی
 ته‌مه‌نیک کات دایاند‌ماشیت...

لنار پیریما گه‌ورترین دورد که مه‌ینه‌تیه‌کانی پیرتی چهند هینه
 ده‌کات. خه‌م و خه‌فاتی پیرییه...

روید و دیو و نه روی تاریکی شتبیکی باشه! لموش باشتر له بری جوتندان به
تاریکی، برتیبه له هه لگی ساندنی مه شخه لیک نه گهرچی به چو و کیش ینت.

خیزنکی کهم و بهردوام، له خیزنکی زوری ناویناو بهره گه تدارتیه.

هنگارنک بهرو پاراستنی ته ندروستی، له هه ههنگاری سه پرنگای
چارمه کردن باشتره.

تاقه گوانیکی زیندوو، له مهرنکی مردوو خیزداتر و به پیتیه.

عیززت و شهرف له موحه مه دیوونی مو سمانه و جیه..

چۆله کهیه کی ناو مئت، له کۆترنکی سهولق باشتره.

مامه له و هه له سوکهوت

دینداری له مامه له دا دهره گهرنت.

نیساندار به جۆرنک کاره کانی راهه بهر نینت رهک نهوی به مه بهستی و ده بیتی
و پشکنین به خرنه پینچجاری خوی گهوره.

باران له ناسانی همواریدا و، کردار و ږهفتاره جوانه کانش لمر دلاندا
دمیږننه وه که وابسته ی خوی گهورن.

همه ورو شتياك دمتوانرت كوتړول بگرت، به لام خوو زه حمه ته...

شیرخواردنی کسی پیر عه بیه به، برینه ومیشی له شیر زه حمه ته.
تورې مودنی نه و کسی که هیچ توږه ناییت زور جیاوازه...

همروك سینه وی داری خوار ږنگ نییه، نه و کسی نه پتوانییت
هاوسنگی دلی بېاشی ږنگیخت، هلسوکه وته کانی ږنگ و راست نابین.

نه گمر خه لکی به گوزمی هلسوکه وته کانت جیه کیان بو تو ږیراداییت.
همنا حالمنی خوت نه گوزیت، چاوپړنکردنی مامه لیه کی دیکه لپیان
کارنکی ینهرودیه.

هیچ شتياك هیندمی له شاغی و بیومی شیرینتر و، به قه دمر موحتاجیون
به کسی تر نالت و، بارته قای دینداری له کانیکا که هلمومرجه کان
نالمبار و نه خوازوان سه ختر نییه.

همريه له گوشتاري ين كردار و. نېقي يين وموع و. زانستېك كه به
ويلايهت و زوهد نه گات و. دؤستايهتي دورر له ودها و. ژباني دورر له
له شاعی و ينومي، همريه كه خه له تان و فريو خواردينكن.

خه له مېخانه كان هنري نيراده زياد ده كهن. تاك له وندا خؤي ددؤزسته وه. له
خه له مېخانه دا گوښه گيري بناغديه. نه مهش پتيوستي به (باطن) يكي باش و.
(ظاهر) يكي ناناسايي هديه. به لام تاكي كامل له ناو كؤمه لگادا گه شه ده كات.
فيريوني ته واوړتسي په پيوند ييه مرويه كان نه منها له ناو كؤمه لگادا دېته دي...

وه كو عاشقان هاوړي له گهل خؤشه ويستيدا تنكل به يه ك بين. به لام له
كار و مامه له كات تاندا نامؤي و بينگان يي بكن به بناغه!

واز له باسكردني خؤت بهينه! با رهفتاره كات سي تو بكن!

په كينتي ههسته به روزمگان

نمواندي به ناشكرا دؤزستايهتي ناموروس و شعروف ده كهن سوك و پړوان،
نموانهش به نه پيني دېكهن. كؤمه لك ناداني وهان كه خؤيان ناناس و شعرم
له خوايش تاكهن. له راستيدا نمواندي هه لگري ههستي ناموروس و شعروف
نه پين. هه تيان بؤ نه توه و نېشتيانش نيه.

نیعمهت و ههستکردن به نیعمهت

خوای گموره چهنندین نیعمهتی له ژمارنه هاتوری به بهنده گانی به خیر...
گمورترینی نهم نیعمه تاندهش بریتیه له شعوری ههستکردن به نیعمه تان.

له شاغی نیعمهتیکه به سه شانی له شاغانه وه به لام تمنها نه خوشان
قه دری دزمان...

گمورترین نیعمهتی خوا بۆ مرقوف نیعمهتی نیانه. شوکری نهم نیعمهت
مه زنهش سه رینچینه کردنی نهو و یاخینه برونه لئی.

شوکرانه بژیری نیعمهتەکان به شیومیه که له جویری خویان بێت. نیشانهی
قه درانی و نرخناسیه.

زۆرچار نهزان و نه قامه کان به ختمه مر و خوشگوزمران و، نه ربایی هیکه تپش
له مرۆی ماددیه وه به ده بختن. نه مهش دهریده خات که نیعمهتەکانی دنیا
به گومرزی نرخ و بههای مرقفه کان دانا به زن.

زانینی بههای شان گرتنگ نه که نرخیان.

نیسان و لوتفه کانی خوی گه‌وره به‌گوئری مه‌زنی خۆیه‌تی، هرچی
داواکردنی سرباسگوزارشه، به‌قه‌دور قه‌د و بالای نه‌وانمیه که نیمه‌تی
بمه‌ردا پزاندوون.

نیمه‌تیک مرؤف له خوی گه‌وره دور بخاته‌وه، گه‌ورترین موسیبه‌ته.

خه‌مخۆری و دلسۆزی

هیمه‌تی هه‌موو که‌سێک به‌ئەندازەی نرخ و به‌هایه‌تی، نه‌و که‌سێ نه‌نها
بیر له خۆی ده‌کاته‌وه، یان هیچ مرؤف نییه، یاخود بوونه‌وهرنکی ناته‌واوه.
نه‌و ڕینگایه‌ی به‌رمو مرؤفیتی ڕاسته‌قینه‌ ده‌روات، به‌وه‌دا تیه‌ر ده‌بیت که
لەتار بیرکرنه‌وه له که‌سانی دی - نه‌گه‌ر پیرستی کرد- مرؤف خۆشی
له‌بیریکات.

پیرسته مرؤف له‌به‌رامبه‌ر عه‌یبه‌کانی خۆیه‌وه داواکاری گشتی یت و،
له هه‌له‌نگاندنی عه‌یب و که‌موکردنی خه‌لکیشدا پارێزهریان یت.

مرؤفی کامل و دۆستی ڕاسته‌قینه‌ نه‌و که‌سێه که تمنانه‌ت له هاتنه‌ ده‌وه
له دۆزه‌خ و چوونه‌ ژورده‌وه‌ی به‌هه‌شتیشدا یت دڵیت "فه‌رمو پیش بکه‌وه!"

مىزنى راستە قىنە، ھەلۈمەرچە كان ھەرچۆتىك بىز، نەم كەسىمە كاتنىك
شېر دەۋىشتە سەنلەكەي غۆيەۋە، سەتلى خەلگى تىر لەبىر ناكات.

تۆ تۆۋ بوشىتە و بېز، نىدى كى دەيدوررتەۋە با بىلدوررتەۋە!

تەۋھىد و خوشويستىنى خوا

كاتنىك يەككىك دلى يەككىكى تىر دەخوئىتەۋە و نەم شتە دەلىت كە بە دلىبا
تىنەپمىرت، يىنوستە لەبرى قەيىژ تەماشاي نەم خواپە بىكرىت كە نەم
قەسەبى ھىتارە سە زمانى ر، دەيت بىرتىرت "خوا ھىتايە قە". نەم جۈرە
بىر كۈرەنەۋە ھەم ھەلەي تىدا نىيە و ھەم لە مەترسى دورە.

نەم كەسەي داۋاكارىيە كانى لە خوا داۋادەكات، ھەرگىز مەخرومىنايت.

نەم كەسەي ېشت بە خوا دەبەتتە ھەمبىشە زىندوۋە، نەگەر بىشەرت.
بەھۋى نەم پىرەمىندىيەرە كە لەگەل خۇادا ھەيەتى. بە زىندوۋ نەزماردە كىرت.

ھۈنترىن جۈرى خۇشويستىنى خوا نەم جۈرەبانە كە لەلەيەك بە
خۇشويستىنى خوا و لەلەيەكېش بە ترسان لە خوا دورە دارە.

نموی که خوی گه وره مؤله تی داوه و هه لومهرجی ره خساندوه بتوانین
یومان خوشبخت، پایه یه کی چهند گه وره یه

له بینگه ی هه زار و بهک نه زمونده سه لماره هه رکاتیک و تراپت "نم
هزکارانه ده مانگه یه نن به نه نجام"، هینده ی نه بر دوه نم هزکارانه وردوخاش
بوون، نم شته ی ده که وسته سه رشانمان نه ویه که له بتو پشت به خوا به ستندا
ههنا نم پیری توانا سامان کاریکه مین.

نم که سه ی بریاری له ناوچوونی بز دهرکرایت، نه گهر توش لئی
نزیکه میته وه، که وهرزی خوی هات یی هیچ گومانیک قودرت به خه ی
ده گرت.

ده شخه لئی به رزه خ

شه ونویرت رهک مه شخه لیک رایه له ده ستی مروفا به رامهر به تاریکی
به رزه خ، له به نه پمندا هه ریه کیک له پینج کانه کانی نویرت لایه نیک له لایه نه
تاریکه کانی مروف دوشن ده که نه وه و، پروناکی ناماته ی پارچه
دیاریکراوه کانی کات ده که نه، نه گهر نویرت نه بیت ناده سیزاد ناتوانیت له سه ر
هه یه رمی دین به روات و دامه زراو بیت، یهغه به به رمان (عَلَّوْا فَمَلَّوْا وَتَلَّوْا)
نه گهر نه بتوانیبت به سه ر شه ونویرت بکات، له دژدا قه زای ده که نه وه.

پنجه چیت بهم کاره‌ی، رستیتی فیرمان بکات له زیانماندا جی بؤ
بؤشای نه هیلینه وه...

دونیای ناومه

هەر بیر و بۆجورنیک که بچیته رۆحمانه وه و رهگ دابکوتیت، زور بان
درمگ میوه‌ی خوی دمه‌خشیت. نهم میومه، ده‌کرت توپای به‌دهشت
بان "زهمقومی دۆزه‌خ" بیت... که سیک میشکی چاکه و جوانی و لیوردمی
و لیخزشبورونی تیدا بیت، هه‌میشه دلی له باخچه‌کانی به‌ههشت ده‌چیت.
که سیک له‌م جۆره هه‌ر گیز له‌ناکا و ناییت به‌که سیک واکه دزی و جه‌ردمی
بکات و. زینا بکات و پیاو بکوژیت و، مه‌ی بخواته وه و ماده‌دی هۆشبر
به‌کار به‌ییت و. هه‌موو که سیک به‌ سووک ته‌مasha بکات و ره‌خنه له هه‌موو
شتیک بگرت. هه‌موو نهم هه‌ل‌سوک‌ه‌وته نه‌خوازوانه، پتوستان به‌ فیکر و
نه‌خشه‌ی خراپ و له‌پنشین هه‌یه.

نهم کرداران‌ه‌ی که سائیک دیمانکمن که میشکیان له بیرى خراپ و یسوره
پره. به‌مواوه‌ی بریتین له رهمگدان‌ه‌وی دونیای ناومه‌بان. له‌به‌ر نهم هۆیه،
هه‌موو تاکیک هه‌تا له‌سه‌ر ناستی دونه‌ی ناومه‌ی به‌ رینگ‌ینگی و دامه‌زراوی
و راسته‌وی نه‌گات. له‌سه‌ر ناستی دهم‌ه‌وی هه‌ر گیز جوان ناییت و جوان
دهرناکه‌مونت. نه‌گه‌ر جوانیش بیت و جوانیش دهریکه‌مونت. بؤ مایه‌کی درێژ
ناتوانیت به‌ر شیریه به‌ییت‌ه‌وه ناییت.

بیری چاکه خوازی

یه کیله لمو پینگا هره، گرنگانهی که مروّف به نه تحکردنی دلی که سانی
دی ده گه یه نن، بریتییه له چاو مړینکردنی ههل و دمرفهت بؤ چاکه کردن
له گه لیان و. هره که دمرفه تیش هه لکه ورت نه نجامدانی چاکه یه به یی کات
به نیرودان. خوزگه ده مانتوانی دلان به بهردوامی له سر بیری چاکه و
چاکه خوازی نورمیش بکه یی!

دۆست و هاوړینه تی

نهو که سی ریز له دۆست و هاوړینکانی ده گرت و چاکه بان له پروودا
دموړنیت، له بهرام بهر دوژمنه کانی هره چندها بهر گریکاری وها به دهمه عینیت
که بشتگیری لیده کهن.

پنرستی مروّف به هاوړنی راستگوز. له پندار سنبه گرنگه کانی
دیکه کی که متر و له دواتر نییه، نهو که سی له سر ناستی دۆست و
خوشه رسته کانی له نارامی و ناسرو دمییدا یت، له زور بابتهی دیکه شدا له
نارامی و سه لاهه میدا به.

...

مىرۇقى زىر نەۋ كەسەبە ھەر كە پەيۋەندى لەگەل چۈرۈدەرەكەمبا
تىنچچۈر، خىزا دۇيان بەدەست دەھىتتەۋە، ۋە، ناشىيان دەكەتەۋە ۋە دۇستايىنى
خۇزى لەگەلپاندا نۇي دەكەتەۋە. لەمەش ژىرتەر نەۋ كەسەبە كە ھەسنىرى
دەۋىتتە ۋە، ھەرگىز لەگەل دۇستەكانىدا كىشە ۋە گەرتى بۇ دوست نايىت.

ھەرۋەك چۈن دۇۋىنى نەيتى ھەن، دۇستى نەيتىش ھەن. دۇستى نەيتى.
باسكەردى خۇزى بە ماستارچىتى دادەيتتە. كەۋاتە ھەرۋەك چۈن ھەۋل بۇ
ناسىنى دۇۋىن دەرتتە، پىۋىستە بەھەمان چۆر گەۋان بەدۋاى دۇستىدا
فەرامۇش نەكرىت. چۈنكە نەۋ دۇستانەى كە بەيى گەۋان دەۋزىنەۋە.
لەۋاتەبە بەندەدازەى پىۋىست جىتى مەتەنە نەيىن.

بەدەرەمبۈرى پەيۋەندى ۋە خۇشەۋىستى نىۋان ھەۋرپىيان، ۋەبەستەى
نەۋ بۈردان ۋە لەيەكتەر تىگەپشتەبە كە لە رىنگاى مەشروع ۋە كارى
مەعقۇلدا لە ناستى يەكتەردا دەيىرتىن. ئەۋەندى كە لەسەر ناستى بىر ۋە
رەفتارەكانىيان بەرەمبەر بەيەكتەر فېداكار نەيىن. دۇستايەتتەپەكانىشيان كۈرت
ۋە كاتى دەيتتە.

دەستگىلى كەسەبە لەھەمبەر دۇستەكانىدا بەندەدازەى ھەستەردەبەتەى بە
خۇشى ۋە ناخۇشيان لە ۋىزداندا ۋەك نەۋەى ھى خۇزى بىن. كەسەبە كە بە
گەربانى دۇستەكانى نەگىرى ۋە، لەگەل پىنكەيىنپاندا يىتەكەيتتە، بە دۇستى
ۋە ھەدار نەۋمار ناكىرت.

دوست‌پستی و برابری راسته‌قینه، به‌بودا درده‌کمرونت که که‌سه که تمنانمت
لور کاتانه‌شدا که برا و هاورپنگانی له‌ووی دونیاییموه بار و حالیان باش
نییه به‌ردوایی به‌پیوندیه‌گانی بدات، که‌سینک له‌پوزگاری ناخوش و
ناراحتدا و له‌کاتی مه‌ترسیدا لای هاورپنگانی نه‌یت، هیچ پیوندیه‌کی
به‌دوست‌به‌تییموه نییه.

دوستی راسته‌قینه، شو که‌سه‌یه دوسته‌کی له‌جینه‌دا ده‌پارزنت که
نه‌گه‌ری که‌وتنی هه‌یه و ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درزده‌کات؛ نه‌ک که‌سینک که له
هم‌وو کارنکیدا سه‌ری بۆ بله‌قینیت...

نەوانە‌ی زوو زوو له‌گه‌ل چوارده‌وره‌که‌یاندا ده‌که‌ونه کیشمه‌کیش و
مملاتن دوست‌یشان که‌م ده‌یت. که‌سینک بی‌هونت دوسته‌گانی هم‌ زۆر بن و
هم‌ وه‌فادار، پیرسته به‌حه‌تمی خۆی له‌ مشتم‌ری ناپیرسته له‌گه‌لیاندا
به‌پارزنت.

گه‌ر تو خۆت به‌ سه‌ربه‌رزی به‌نیسته‌وه، خه‌لکیش به‌ سه‌ربه‌رزی ده‌زان!

دوست‌پستی پش له‌ هه‌ر شت کاری دله، نەوانە‌ی واده‌زانن که به‌ ریا
و خه‌له‌تاندن به‌دمستدیت، هه‌میشه‌ فریوان خواره‌دوه، نه‌گه‌ر له‌ چوارده‌وری
که‌سانی له‌م شۆرمه‌دا، سن چوار ساویلکه‌ که به‌ پیاوه‌لبان و ماستاوچیتی

خه لمتان بڼ ماو مېه کی کاتیش کۆبښه وه، هر گیز نه گمړی دؤستانه تېبه کی
راسته تېنه و دووږودرتر له گۆږنډا نییه.

مړؤفه گرانبه هاکان

له ناو خه لکیدا همدروک که ساتیک همن که زؤر همرزان و ده کرت به
نرخنکی زؤر همرزان بکړرښ، که سانی گرانې وهایش همن که به دونیا به
زږ و نه لاس ناکړرښ. نه وانه ی نه توه کان بهر ز ده که نه وه و سرکه وتیان
پنمبه خشن، له م جؤری دوو همن. مړؤفه گرانبه هاکان، بهرنه ی هوری
پر له باران، همیشه له نامانجی بالا و فزېلت پرن. به هر شونیکدا
تېپرن، پینزان یان نا، به سوزی له دوا ی خویانه وه جی دهیلن...

عومر موختار به نیالیبه کانی وت "من دهرم؛ به لام به نه به دی
دهمېنممه، وطن نپوه به مردن له ناو دهجن." مړلمان ژیا نی زؤر به گران
ده فروښت؛ ژیا نی فانی دمه خښت، ژیا نی هه میسه ی و مرده گرت. نو
شهش که نیمه به ژیا نه وه به ستووه توه و ناوی له شاغی لیتراوه، له گولیک
دهمیت که جوانیبه کی چمنډ ږؤوی هیه. په پری گول تا نو کانه ی
زښود و له شاغی زؤر سرنجراکېشه، به لام که بس و وشک بو هیچ
نرخنکی نامېتیت.

مهرزترین سرمایه

نه خلاق و ویژدان و پهرورمده و پریر و نهرمونیا نی دراو گه لیکن که له هه موو
ولایتیک ده خون و، له گه وهه رنک دهچن که کیشه و گرفته نابوریه کانی بازار
کار له ترخیان ناکهن. نهو که سهی نه م شتانه ی بهدمهتینایت له بازارگانیکی
ناودار و پرواینکراو دهچیت که نه گهر سرمایه ی دیکه شی نهیت. له هه موو
چینه کدا دهوانیت کرپن و فرژشتن بکات.

فانییوون

ترمه تریه کانی دل، چرپه ی بهستی نهو مردنن که له گهل له دایکیبووندا
دمتی ینکردوه.

زوریه ی خه لکی دیزانن که قیامت نریکیبوووه. بهلام نازانم داخو چمند
کسر هست بهوه دهکمن که ههر پرژره و پارچه بیه که له پارچه کانی بهرپا دهیت؟!

لوان نه گهر بیاتزانیایه دوا ی بهسهرچوونی گهنجیتی و جوانیبیان چمند
من نرغ و بهها دهن. پندهچوو بهبن وچان به دوا ی وینگا کانی گهنجیتی و
جوانی هه میشهیدا وئلبیونایه...

چهندين شت همن كه مرؤف به گرنگان دهزانتت و نرخ و بهمايان پندوات.
بهلام له گهل خويذا دهمرن و لهناودهچن! وملت نمو بير و كارو سوودبهخشانى
كه دميانخه نه روو، له دواى گوڤرېش ده ميننه وه و بۆ ههتا ههتا به دژين...

پينكه نين و گريان

گريان برتبييه له ههولى ناسوودمهرونى پۆحه ههتباركان و. ههلمهتى
كوژاندنموى ئاگرى ويزدان به ناوى فرميسكهكان. نهومنده هه به زۆرى
خهلك لهو جيهه دا كه پترسته بگريه پندهكهن و. لهو جيهه شدا كه پترسته
پينكهتن ده گرين...

كاتيك دۆخ گرى گرت و ويزدانيش سووتا، نيدى نهوكات مرؤفیش
دهگرى. ئا لهم ساته دا فرميسكهكان دين بههاناى مرؤفهوه و ئاگرى دۆخ
دهكوژيننهوه. بهراى من پهيرمىدى نتيوان "چهشم" و "چهشمه"ش هه لههوه
دنت...

دهرباروی ترس و نومید

ترسان له خه لکی مرؤف نیفلیج دهکات، چاومر پیکردنی سوود و قازانجیش
 لیان، زورجار دمیتته هۆکاری خه یالشکان و نانومیدی. تاکه چارمه ری
 نه ترسان له هیچ که سیکیش بریتیه له ترسان لهو به دهنه ری که مرؤف
 پیرسته لئی بترسیت. چارمه ری خه یالشکان و نانومیدیش بریتیه له
 پشبهستن و متعانه بوون به زاتیک که هه میسه به هیزه و ههردم توانای
 هتانه دی به لینه کانی ههیه.

دوو پۆژ بۆ هه مووان

باومرمان وایه هه موو که سیک دوو جۆر پۆژی ههیه: یه کیکیان
 تاییهت به خۆی و نهوی تریان تاییهت به نهوه کانی داهاتوو. نه گهر
 نیمه نه مرؤ له سه راستی یه کیکیان بگهرین و بنالین، به پشبهستن
 به کۆمهکی خوای خاوهن پهحمهتی پهها، لهو بارمه داین که لهوی
 تریاندا پیده که نین.

نهووی گریان و پټکه نین

ډوځنک به ټټه ډېرونی ته من له گمل بیري به ندایه تیدا نارته نه بویت.
له ناسویه گدا که دموو قازانج بکات، دوو چاری به د به ختی دږان دینت.
نه گمر نهو بیتوانیایه دبرک به مه بکات، بز نهو شتانه ده گریا که نه مړ پنیان
پټه کمښت و له په شیمانیدا قه دی ده چه میوه...

ته مهنی به پیت

ته مهنر تره کان نه وانه نین که زور د وین؛ به لکو نه وانه که هر چوڼک
بووه میوه و به ره مېنکی زوریان له ژیاناندا به دسته ټناوه. به گورزی نه
پنومه، هر وړه د دکرنت که سانیکی ته مهن کورتی وها هین که سه سال
زیابن، به هه مان جزر ده گونجیت که سانیکیش هین که به پازده سالی، هادری
له گمل پیت و به ره که ټنکدا که ته نها به هزاران سال به دستدیت، سریان تا
که شکه شان به رزبویتنه وه.

ژیانی راسته قینه

ژیان بریتییه له ناوینشانی چرۆکردن و نهشونمای سهردهمی مندالی و، گهرۆتین و رۆحی ههولدان و تیکۆشانی تانی گهنجیتی و، ههولدان بۆ زیندوو مانهوه له پیناوار شادبوونهوه به دۆستان و خۆشه‌ویستان له پرۆزگاری پیریدا، به داخهوه نهواندی له پهنجهره‌ی کوفرهوه ته ماشایان کرد، گگاه وهك کۆمبهبابهك و گگاه وهك تراژیدیابهك بینیان و، نه‌مه‌ش بیرى شموق و شرکری له ئاده‌میزادا کوشت!

ته‌نیایی

هه‌ستی ته‌نیایی، دهردی بینهرمانی نه‌و زه‌برون و دهربه‌دهرانه‌یه که دلیان به‌گهریزه‌ی نه‌به‌د قورمیش نه‌کردوه و ههرۆتی بیرى هه‌میشه‌مییان له پرۆحیان نه‌داره. پینه‌چیت که‌سانی له‌م جۆره هه‌تا نه‌و کاته‌ش که هه‌سته‌کانیان به‌ نیمان بال ده‌گرت و پرۆحیان روه‌ی راسته‌قینه‌ی بوون ده‌بینت. نه‌ ده‌توان له که‌شه‌مه‌وای ته‌ماوی به‌دینی و ره‌شیی پرۆگاریان ده‌یت و، نه‌ له‌گه‌ڵ تیکرای هه‌وئا ناوێته به‌ن و دۆستابه‌تی و هاوڕه‌یه‌تی له‌ گه‌ڵ هه‌سوو شه‌نگدا پینکه‌یتن.

بونیادی هست

بونیادی هسته گانی مروف راسته وانه له گمل جورى ژيان و، نازار و ژان و رمجی کیشراو ده گزیت. دونیای هستی نه وانه ی همیشه له دمروی ژیان ماونه توه و، دورن له بیرکردنوه و چله کیشان، بدونه ی توانا و اینه تهنه گانی دیکه یان، همرگیز گه شه ناکات و، کسانى له م جزه هیچ کاتک له گمل وجوددا ناروته نابن.

خرابه

نه وانه ی بهردوام خمریکی خرابه کردن، نه گمر کیش رینگه یان لی نه گرنه، رۆژنک دیت که ییگومان دهن به زیر باری خرابه گانی خویانه وه. بهلی، سهرمجامی خرابکاری به بهردوامه کان، زوو یان درنگ له نارچرونه.

•••

شته عمرمزی و دروگه شه کان نه گمر وه کشتانی بهردوامیش دمریکه ون همر کانین، کاتک نه معنی سروشتی یان کۆتایی هات، نه وایش وه همر شتیکی تر دمرن. نه ونده همیه همدیک جار به ها مرویه کانیشمان له گمل خویان دهن.

هه‌ندیک له نه خوشیه‌کانی دڼ

دبنداری راسته‌قینه، نهو که‌سه‌یه که له هه‌مان کاتدا خاوضی به‌رزترین نه‌خلاق و پر‌مشته، له پر‌ستشه‌کانیدا ریا و، له هه‌لسوکه‌وته‌کانیدا خه‌له‌تان‌دن و، له دلیدا رڼ و دوور‌ووسی بوونیان نییه. ریا و خۆده‌مرخستن مرؤف له خوا و، خه‌لتان‌دیش هم له خوا و هم له خه‌لکی دوورده‌خاته‌وه... رڼ له گه‌ل نه‌فره‌ت و، دوور‌ووییش له گه‌ل له‌عنه‌ت باس ده‌کړن و یاد ده‌کړنه‌وه.

هه‌لپه

هه‌لپه، ته‌له‌به‌که شیر ده‌کات به مشک هه‌رکه‌س جارنگ تینکه‌وت نیدی له دمتی رزگاری ناییت.

هه‌لپه دیرنکی وهایه پستی به‌هیزترین پاله‌وانه‌کانیش دعات له زوی.

که‌سک به‌خیل نه‌میت، به تیه‌پر‌وونی کات د‌میت به که‌سک که خه‌لکی به‌خیلی پشمن.

نیریمی لای نیرمه‌وان و، هه‌له لای هه‌له‌کاران، دور دوزخی دونیایان.

نه ماعبازی، زنجیری دیلیتیه له گهردنی ناده میزاداد.

پنویستی، وهک موزانه وایه و ههستی شهر مکردن کون دهکات.. بهتایین
نه گهر نه ماعیش پالېشتی لیبکات زور خراپتر!

مرؤف له باومشی نمو شته دا ده مررت که مه فتورنیمتی.

لادان

ههتا نیتا له پیناو "مههلیکه سولتان" دا چه ندین جار چارو که مان به بروی
چه مندا شرتی نادیار و نه ناسراودا هه لداوه. به لام نه نمو له میلايه مان دوزیمو
که هه شقه که ی راپنچی بیابانه گانی کردین، نه توانیشمان بگه پریننه وه بۆ نمو
که نارانه ی که جمانه پشتبون...

کاتیک کۆمه لگا له ره گه گانی پوخمی خوی دوورده که وخته وه، پرانگی
ده گزپنت و سېسته می به هاگانیشی ناوژوو دېته وه. له کۆمه لگایه کی له
جزره ها جیهاد ناوی "دمسترژی" و نه میش ناوی "دادپهرومهی" لېندمرت!

۱. مینجه له ههسته پکی ووزهلان که نهیدا مههلیکه سولتان پریه کی زور جوان و باواری مهیرو و
له ودهو جهای قلمو. دهی. بیهجهت نووسر له ههمن گاندا مههلیکی نوامیدان بیت له ههلو پستی "لادان
نورک" تگل که له چننیر شهردا مههلیکه سولتان وهک ههیا هک بۆ روژتارا داناوه و به بالیدا ههلینداده.

نه‌رنت له میژوو ده‌کرت و، شته قه‌به و ناشرنه‌گانی نه‌مرف هینده ستایش ده‌کرت، ده‌رین به ناساندا و، سووکایه‌تی به نه‌دهب ده‌کرت و، چه‌پله بۆ ینهمری لېندهرنت و، داوئناکی و پاکیزمی وه‌ک خېو نیشاندهرنت و، ینهمری به شتیکی سروشتی دادهرنت و، له‌کاتېنکدا که رابه‌ستمیون به میللهت و رابردووه به ناشرنترین شیواز سووکایه‌تییان ینده‌کرت، ینهمری و ینهمریگان ده‌رین به ناساندا!

تیکه‌لایوون و هه‌ستان و دانیشتی به‌ردوام له‌گه‌ل ره‌گه‌زی به‌رامبردا و نارهمزوی هاوده‌می به‌ردوام له‌گه‌لیاندا، یان نیشاندی خالی لاوانی مرۆفه، یان ناماژمه بۆ تیکچوونی سروشت، یاخود هینابه بۆ هه‌لگرتی تاییه‌تمه‌ندییه‌گانی نه‌و ره‌گه‌زه.

نه‌زانی

نه‌زانی وه‌ک په‌چمه‌یک وایه به‌سهر دوی شتانه‌وه، نه‌و به‌ده‌خشان‌ی نعیان‌توانیوه نه‌م په‌چمه‌ به‌دینن، هه‌رگیز ناتوانن ده‌سیان به مانا به‌روژه‌گانی ناو گه‌ردوون به‌گات، گه‌ردوون نه‌زانی نه‌ناسینی خرای گه‌رویه، به‌تاییه‌ت نه‌گه‌ر نه‌مه له‌گه‌ل خۆپه‌رسیدا په‌ک به‌گرت، نیدی وه‌ک حاله‌تیکی شتیکی وه‌های لیدیته که چاره‌میری نییه.

پووی راسته قینه‌ی دنیا

همدینک کس دنیا به کهمینک پاره و کهمینک له‌شاعی دادمنین. نه‌گمر
نه‌م بۆچورنه سه‌بارمت به کسانیک که ههمو شتیک بۆ ماده‌ده ده‌گیزنره
و. دنیا به‌و شانه‌وه ده‌بسته‌وه که ده‌یزانن و ده‌بینن راستیش بینت، له
دیدی نمونه‌دا که چاربان به پرووی معنا و حقیقه‌دا کراوته‌وه جگه له
فریرخواردن هیچی تر نییه.

نمونه‌ی نه‌مرفۆ هه‌ولده‌دن دنیا تیکبدن، به‌راورد به‌وانه‌ی دیانه‌ونت
پینکینیکه‌کی پیاڕیزن، وا دهرده‌که‌وێت ههم زۆرت‌ر بن و ههم خاوه‌ی
کارگه‌ری زیات‌ریش بن. نه‌گهر هه‌ترنکی معنه‌وسی وه‌ها نه‌بینت که کار له
هاوسه‌نگی هه‌تریکات، له‌ حالی حازردا زه‌حمه‌ته به‌توان‌ریت به‌ت‌ریت که چاکی
و جوانی له‌ داهات‌وره‌کی نزیکدا مه‌ودایه‌کی گه‌وره‌ ده‌برن.

پۆچه تاوانبارمکان

مرفۆ زارچار له‌ چاویلکه‌ی دلی خۆیه‌وه ته‌ماشای کسانێ دیکه
ده‌کات! به‌هۆی ته‌م و غریبار و دورکه‌له‌سه‌ره که لێره‌دا هه‌یه. ههمو شتیک
و ههمو کهمینک به‌لێلی ده‌بینیت، نمو به‌پیارانه‌ی که له‌م حاله‌ته‌دا دیاندات،
به‌ته‌واوشتی تاریک و ینبه‌زمیانه‌ن. راستیه‌که‌ی خۆبه‌رستیک که دووچارێ

حالتىكى لىم شىۋىيە بوۋە، وادىزانتىت ھەمىر شىۋىكى چواردىۋىرى لىناۋچوۋە؛
كەچى لىراستىدا نىم شىۋى لىناۋچوۋە خۇدى خۇزىيەتى.

پۇخە مىندالىئاساكان

يىزىستە ستايش و لوتف و پروتىئىكرىنى گىمورىكان بۇ نىمە بە داخۋانى
پىداۋىستى و ھەزارى خۇمان و نىشانى گىمورىمى نىۋان بزانىن. پاشان
نىدەب و پىزى خۇمان بە ھۆكارى بەردىۋاسىيان بزانىن و خۇمان لى يىباكى
و نىمرواى پىپارنىزىن. ھەتا نەكەرىنە داۋى شەتەحاتەۋە و شىۋى مىندالىئىكى
ھارۋىھاج و مەنەگىزىن. دىمىل بۇ نەو پۇخە سەركەردانە مىندالىئاسايانە كە
بەخراپى كەلك لى لوتف و چاكە و پروتىئىكرىنەكان و مەردەگىرن!

بِالنَّاسِ سُبْحَانَكَ

وَالْحَمْدُ لَكَ

وَالْحَمْدُ لَكَ

www.iqraalamontada.com

مىللەت

ئەم تەككەننى بەجەدى بېرىپان داۋە بېن بە ستونىكى باش بۇ
مىللەتە كەپان، ئەگەر لەم بېر و بۇچونەياندا راستگۇپن بىن، بەرۇمۇندىيەكانى
خۇيان لەبىردەچىتمەۋ بەلام بېچوكتىرېن بابەتنى تايىبەت بە مىللەتەكەيان بۇ
ساتىكىش لەبىر ناكەن.

پىشكەمۇتووترىن مىللەت ئەم مىللەتەيە كە ھەمۇر كاروبارەكانى لە
چوراجىزى بەكگرتن و بەكپىزىدا ھەلەمەنگىنېت و قورسايى بە راي
زۇرىنە دەت. يىگەرمان دەرگرتنى ھەمان پەرورەدە لە بابەتە گىرنگەكانى
ۋەك دېن و زمان و مىزۋى ھارەش لەلايەن تەكەكانى مىللەتەۋ شىكى
زۇر گىرنگە.

ئەم شەنى كە زۇررىن چىزى لىدەيىن، پىرستە ئەم رەخانىە بىن كە
لەلايەن كەسانىكەرە ئاراشەمان دەكرىز كە خۇشاندەۋن و لە خۇشەۋىتىيان
دەلباين. ئەگەر ۋا ئەكەپن، ھەرۋەك بەھۋى ھەندىك لە كەمۇكرىتتەكانسانەۋ
دۇستانىكى زۇر لەدەست دەيىن، بەھەمان جۇر دەرەتنى راستكردەۋى
زۇرىك لە ھەلە و كەمۇكرىتتەكانىشمان بۇ فەراھەم نايىت.

بەككىكى دېكە لەم بابەتە ھەرە گىرنگەكانى كە ۋەك مىللەت گىرنتارى

لاوازیمان دهکات، ساویلکه ییمانه بهرامبر بهو فیلبارانهی که خویان رهلا
دوست دمردهخن. نهمه لهکاتیکدا دمیت مرؤف به هدموو بهلینیک نهخهلیتین
و پروا به هدموو پرتیشاندهریک نهکات.

نهگمر نیل و خهلهتاندن لهناو تاکهگانی میللهتیکدا به هونه و زیرتی
نومار بکرت، مانای وایه نمو میللهته دووچاری دمردیکی بیتدیرمان بروه.
نمو شتانهش که وهکو نیشانهی باشی و چاکی لهم بونیاد و جهستهیهدا
دمیریزن، وهک نهوه وایه ناواسنی نهندامهگانی نهخوشتیکی تووشوو به
شترهمنجه به گهشهکردن و قهلهویرون دابرین.

نهگمر لهنیزان گشت تاکهگانی میللهتیکدا پهیومندییهکی وهک پهیومندی
خیزانی بیونی ههیت، لهسایدی نهم پهیومندیهدا قدمر و چارمنوس وینگای
نمو میللهته بهرو ناسوی لوتکهگان تهخت دهکات. نمو میللهتانهش که
تاکهگانی بهکتریان خوشناونت و لهدزی پهکترن و ههست به سهلامتی و
مسانه ناکنم لهبرامبر پهکترمه، ههروهک به میللهتیکدا راسته قینه دانانرین.
داهانویهکی گهشیشان نییه.

گهنج

گهنج، نهماسی هیز و توانا و زیرهکیه. ههتا پهرومرده بکرت و بهرو
چاکهکاری ناراسته بکرت، ههرفلیکه بههرو سهختیهکاندا سهرودهکورت و.

همانیت بیت به هیزنکی وها که پرووناکی به دل و پرنکوپنکی به جیهان
به شینت.

کرمه لگا قاپنکی کریستالیبه و گهنجه کانی نارشی شله یه کن تیتدا،
نیوه و رنگی نمر و مرده گرن و له رنگی نهموه دبرده کمون. نازانم داخو
نمر کاره دمت و دمه لاتندارانهای که همیشه گهنجان به مرو گرنزایدلی و
ملکه چی بانگ ده کن. بز جارنکیش ته ماشای خویان ده کن؟!

هوا و ناروه ووه کان له شتی شیرین و فزیده ته کانیش له چیشی ترش و
سوز دهن. نه گهر گهنج سه ربه ست بکرت له هله لیزاردنی به کیک له مانه.
داخو پیرست ده کات بلین کامیان هله دیزرت و کامیان وازله مینیت؟!
نمه له حالیکدا که ناچارین گهنجان وه دؤستی فزیده و دؤزنی
پیرموشی پرمورده بکمین.

هعنا نمر کانهی پرمورده به هانایموه دهرات. گهنج نمر زینگه بی
تیتدا دئری پهرانهی چواردوری هوا و ناروزور و چیزه کانه و. شبتیکه
دور له زانست و به سیرت و لوزیک دهرودیتموه. پرمورده کی باش که
گهنج له گمل رابردوری خویدا ناوخته ده کات و بز نایینه نامادی ده کات.
دیانکات به عوصه ده کانی ناینده.

پهریزوموه و نزمیوموهی مهلمتیک پهمردیهان به روح و شعوری

نمونه گمنجه کانی و، نهو پمرومده و فیزکردنموه همیه که ورمیدگرن. نمرو
میلله تانه ی گمنجه کانی بهباشی پمرومده کراون همیشه کانیدین بڑ یشکموتن
و سرکموتن. لهبرامبهردا دواکموتنی نهو میلله تانه ی که لاره کانی خزی
پشگونخستروه شتیکی حه تمییه.

نموانه ی دیاندرت سهبارت به داهاتوی میلله تنک یشینی و
یشگزی بکمن نه گمر ته ماشای پمرومده ی لاره کانی نهو میلله ته بکمن له
بریاره کانیاندا له سه دا سه دیمیکن.

گه نجیتی

دمرپینی شه فقهت و نمرمونیانی لهبرامبهردا نهوه لاره کاندا. همنگا ونکی
مانابه خشه لهسر پینگای ههستاندنهوی ولات و میلله ته که مان. نمرمده همیه
نم ههستی بهزمی و میهرمانییه نه گمر پرووی له زیانی دل و پوچیان
یتت بهسوده و. بهلام به پنجه وانهوه نه گمر پرووی له جهته و لاشه یان
یتت. زیانه خشه و دیانکات به برونه و مری جهته یی و تناندهت لهوانیه له
شیرازمش دمریان بکات.

همر میلله تنک گرنگی به لارانی خزی دایت یشکموتروه. نموانهش که
له شه پوله کانی همرا و نارمزوی لارتهیدا به جیان هیشتون زور به قورسی
باهی نم پشگونخستنمیان داوه. نه گمر نه مړ ناپاکی چرارد ورمسانی

ئەينى، و ئەمەكان پۇژ بە پۇژ زىاتر لە سنور دەرەجەن، ئەمە بەتەواوتى
 دوشجاسى پىشگىزىشتى نىمە، بەلى، كاتىك سەرمان لەناو ھەورەكاندا
 ھەت و دەچو، ھەستان بەو سارانە نەكرد كە بەنئىر قاچاندا ھەتتا نار
 زورى نووستەكانمان دزىيان كوردبوو، بە دەستى خۇمان دۇغى ناھەموارى
 نەسزەمان نامادەكرد...

ھاوسەرگىرى و خىزان

ھاوسەرگىرى بۇ ھەز و چىژ نىيە، بەلكو نامانج لىنى پىشگىزىشتى خىزان و،
 مانەو و بەردەوامىي نەتەو، پزگاركردنى يىر و ھەستى تاك لە بەربىلاوى و
 پىشگىزىشتى ئارەزوو جەستەيەكانىيەتى. ھەز و چىژەكان لەم ەروو ەو ەو ەو
 لايتىكى تىرى سىروشتى مەروۇف ەرىتىن لە پالەنەك و كرىيەكى يىشەنە.

پىوستە نەوانەي بەنپازى ھاوسەرگىرىن، لەبرى گزىگىدان بە بەژن و بالا
 و، سەروەت و سامان و جوانىي دەرەكى، لەم بابەتە ھەرە جەدەيەدا بە گزىزى
 پىومرەكانى ەو ەو جوانىي پۇچ و، جىھانپىشى نەخلاق و ناموس و، فەزىلەت
 و، بەرزى كەسايەتى بربارىدەن.

ئەو كەسانەي كە وەدەيى پىوستيان نەكردو ە لە ھاوسەرگىرىدا يان
 دەرەتيان بۇ ەو ەو كارىك بۇ ەو ەو كەوتەو، بەدەخەو كاتىك كار دىتە سە
 جىھوونەو، نەدى پىومرە ەو ەو زىرانەكانىش ھىچ سەو ەو ەو ەو نەيت. بەلى.

نامانچ بریتی نیبه له وړزگاروون به که مترین زیان لمو ناگرهی که ملر
تنبیره. بدلکو گرنګترین کار نومبه که هیچ شتک نه برتموه ناو مالومره که
گرماني ناگر کموتنه وهی لښه کړنت.

نایت کچ به که بک بدین که نایناسین و. که چانګیش نه خوازیږ که
نایاناسین. نیکاجنک که له سر شتانی نادیاړی لم جوړه دامه زراوه. یان
به سرمجامینکی وهک ته لاق کوناییدنت که خوی گه وړه پنی ناخوښه. یان
سبارت به لایه نه کان وهک نه شکه نجهی لښدنت.

خیزانګه لیکي وها پیروز هن که هر له یه کم نیازوه وړ چاری وړامه نښی
خوايان کردوه و له سر لوجیک و داوړی ژیری زیانان دامه زراوه به درژایی
تدبیریک وړلی قوتابخانه ده گنډن و بهر شاگردانهش که پینان ده گه یمن
مانوه و بهر دواړی بهر میلله ته دبه خشن که پتوی په یومندیدارن.

نمړ هوسرگیری و کزبونونه وانهی که به باشی بیران لښه کراوتموه. به
هوسری چاو به فرمیسکی سرگردانی کوچه و کولانه کان و. همدیرګه لښک
که له خانه یی سر به رشتان فریندورن و چهند کارمات و درنډیه ک
کونایان پښت که جگړی تاکه کانی خیزان کون کون ده کم.

نه گهر سودی هوسرگیری بژ تاک بهک پښت. بژ نومعت و نه تموه هه زاره.
لم ورومه تهر کړدنی هوسرگیری چه شنی هوسرگیری ناته منروست.

کچان سرگردان و کوربان پهریشان دهکات و وهکو نه خوشی کولیرا ناو و
خون له جهستی میلله تدا ناهیلئت.

نهو خیزانهی که هه ره له سه ره تاوه له سه ره بنچینهی بههیز دامه زراوه و شه مالی
بهخته وهی مادی و معنه وهی تیدا دهشت، پتموترین بهردی بناغهی بوون
و مانه وهی میلله ته و قوتا بخانه یه کی پیروزه بؤ پینگه یاندنی نهو ی چاکه کار
و سوو به خش. نهو میلله تانهی که ماله کانیا ن هیندهی قوتا بخانه کانیا ن فیز
و بهر که تی تیدایه و خورندنگا کانیشیا ن به قه ده ماله کانیا ن گهرم و نه رمه،
گهرمترین بزورتنه وهی چاکسازیا ن نه نجامداوه و ناسروده یی و بهخته وهی
نمه کانی داها ترویا ن سو گه و کردوه.

نه توه له یه که ی پتکه پتته ری خیزان پتکه دیت، له م دووه ماله کان باش بن
نه توه باشه و، ماله کان خراپ بن نه توموش خراپه. خوزگه نه وانه ی چاکه ی
گه لیا ن دهوت پش له هه شتکی تر هه ولیا ن بؤ چاکسازیا ن خیزانه کان
به یه!..

به گوریهی مرؤفه کانی ناوی به "مال" دهوترت "مال". هه مالیک
دانیشتوانه که ی دیز له به ها مرؤیه کان بگرن، به به ختمور نه مرؤمه کردن.
به لن، دهوانین بلین که ناهه میراد به پارمه یی ماله که ی دهوانیت زیانیکی
مرؤفانه بڑی خانوش به گوریهی مرؤفه کانی ناوی دهوت به "مال".

مال نمتومیه کی بچوکه و نتمومش خیزانیکي مهزنه. نمو کمدی که به
دینکریکی و بهین که موکورتی خیزانیکي بچوکه یان گهوره بپژمره دود، ر
تاکه کانی خیزانی بو مرؤفایه تی پاسته قینه بهر زکرد و ونه مو، نه گمر هملکي
که مېک زورتر بدات، دهوانیت له دامه زراوه گهورتر و بهر زتره کانشدا
سمر که وتوو بیت.

نارینکریکی و ینسرویه رمی ناو خیزان دمره دمری و پهرنشانسی رومی
دانشنودانی نمو ماله ر، شیواری و پیسربوخلی و نارینکریکی مال و دوکان
و کولانه کانی شارنکیش پله ی ههستکردنی فرمانبهرانی شاروانیه که ی
دمرده خات.

ته لاق

ته لاق بریتیه له خودارینسی تاک له بهلیننامه و قیدی نیکاح، نه گمر
به ده گمن وهک شتیکی ناسودمه خشیش دمرکه ورت، زوری جار ناسودمی
و ینسرمای له گمل خوی دهیتیت.

جیا بونمو، له دیدگای دیندا. پیژراوترینی مریاحه کانه. نمونده ههیه
قهدهغه کردنیشی ناسروشتیه.

چاونروقانن لمناست نمو ناچارینه ده که داخوازی ته لاق، له نه ناسینی

ماهیتمی مرؤف و تاییه تمه ندیه کانیموه سمرچاوده گرت. چاومرئکردنی گونجان له نیوان هه مورو ژن و میردینکدا که هاوسرگیری ده کم نیشاندی سارلیکمییه کی وهایه که وا ده زانیت هه موزان وه یک خاوضی هه مان سرشت و مه زاج و ینکها ته و که سایه تین.

هه مورو ته لاتنکی بیهرو بهر سه بارهت به ته لاقدر په شیما نییه و بۆ ته لاقدر ایش ناهه قییه و، بۆ تاکه کانی خیزایش سمرچاودی نانارامی و ناناسودمییه کی وهایه که هه ندیک جار به درێژی ته مهن وه برینکی تازه نازار و ژانه کی به رد هوام دهیت...

نه گهر ته لاق نه شته رگه ری بیت بۆ نه ندا مینکی نه خوش، بنیاتنانی هاوسرگیری له سه ر بناغهی عه قلی و لوجیکی، خۆباراستنی هه ستارانییه به را سه به نه خوشییه کان. له به ر نه وه، ینش نه وی خیزان به ته لاق و، به ر له وی به قه ده غه کردنی ته لاق ویزدان و نرا نیکرن، ینسته له هاوسرگیریدا گرنگییه کی زۆر به گونجان به درت و هه رگیر شلگیری له وه هه لومهرجانه دا نه نو نترت که نه م گونجانه له دا هاتو دا ینکمه ینن.

به شینکی دونه به درێژی چه منین سه دهی دورودرێژ به قه ده غه کردنی ته لاق بان به ستمه وی به چه مننه ها مه رجی سه خت و ده گهنه وه. هه ولی دا به زۆر که سانبک ینکمه به ینسته وه که به ر له ژبانیکی هاو به ش ناکمه وه. به شینکی ده بکهی دونه ش وه که شه کینک له نافرینی روانی که کهی رستی

په پېژمېدو، و گه ی رستی دهری بکات. یه کټک له مانه سزادانی پیاوه و، نمری دیکه شیان نه ژمارنه کړدنی نافرته له ریزی مړوف.

دایک و باوک

دایک و باوک دوو بورونه وهری پیروزی وهان که مړوف له پېنښ هدمو که سټکی ترمه رېزیان بگړنت. نو که سټی له ریزگرنتیاندا که موکورتی بنوښت. مانای وایه پرومېرووی خوا بووخته وه. نو که سټی نهوان نازار بدات. زوو یان درمنگ نازار ددرت.

مړوف، لهو رېژوهی که هینشتا زیندمورنکی گچکه به، هدردم وکو بارتک لمر شانی دایک و باوکیه تی. لهم پروموه نه ده کړنت فولی میهربانی دایک و باوک بهرامبر به روله کانیان پیترت و، نه خووری نو ناره متی و نازارهش که له پتناویان دیکشن دیاری ده کړنت. همو ریه ریزگرنتیان هم قدرنکی مړوفایه تییه و هم ندرکی نه ستویه.

نوموای نرخی دایک و باوکیان دوزانن و به هوکاری گه یشتن به په دهمه تی خرای گهورمیان دادمتن. هم لهم دنیا و هم لهو دنیا له ریزی هره به ختمومره کانن. نومانش که برونی نهوان به بارگرانی دوزانن و ییزاریان له بهرامبردا دهرمېرن، کومه لیک به دبه ختی وهان که جه فا و نالینکی زوریان له رنګادایه.

مرؤف به نه ندازی دِیژی بهرامبر به دایک و باوکی. ریزداره بهرامبر به بهدیتته ده کی. نهمی دِیژ لهوان نه گرت، بهرامبر به خواش بیریزه. لهم ریزگاره نامو بهی نیتادا نهک تنها نهوانی بهرامبر به خوا بیریزن، بهلکو نرانس که بانگه شهی خوشه ویستنی خوا دهکن به بهرامبرامی بیریزی بهرامبر به دایک و باوکیان دنوتن.

پنرسته مندال نهمی دِیژ و گوزرایلی له بهرامبر دایک و باوکیهوه برنیت. له بهرامبردا نرانس پنرسته به نه ندازی گرنگیدانیان به لابه نه جهستیه کی، گرنگی به زیانی دل و دوحشی بدن و، هدرچی زوه تملیمی بهرورده و فیرکردنی کارامهترین هکیمه کانیان بکن. نمو دایک و بارکی دل و روحی منداله کیان له بیر دهچیت چمند نزانن و، نمو مندالش که دیت به قوریانی نزانیه کی لهم جوره چمند به دهخته!

نمو مندالی مانی دایک و باوکی به چاو ناکات و سرنهچیان دهکات "جانهرمنکه له شیرهی مرؤفدا" و، نمو دایک و باوکانس که بیهشن له همرلی گهرمنشیکردنی ژبانی معنهمی منداله کانیان کومه لیک ستمکاری بیهمیزمین. بهناییت نمو دایک و باوکانی که ههوله من منداله کانیان نیفلج بکن. له دوی نهمی که رینگای بهر و بال و فرنیان دوزیمهوه!

خیزان به کی سهره کی کومه لگابه. تا که گانی ناو خیزان چمند دِیژ له

نمرک و مافی په کتر بگرن. کومه لگاش نومونده پتمو و نمدروست دمیت.
نه گچنا گهران له نیتو کومه لگه دا به دواي نمر دېژ و میهره بانییه له خیزاندا
ونېروه له نار کومه لگادا کارنکی یتهوودیه!

منډال

نارک و تۆو بۆ بهردوامی جوړ و نومی دره خته کان چمند گرنگه.
منډالیش خاومنی هه مان گرنگیه له بهردوامی نوه و په گهزی مرؤفا.
نمر میلله تانمی که منډاله کانیا ن فراموشده کمن مه حکرومن به لیکه لوشان
و نوانه ش که رادمستی ینگانه و کلتوری ینگانه یان ده کمن مه حکرومن به
له دمدتانی خود و ناوړوکی خو یان.

منډالانی نه مړو دواي سی بۆ چل سال دهن بهر گه نجانمی که چالاکترین
و پر بهر مه مترینی چینی کومه لگان. نوانه می که منډال به بهرک و یترخ
ته ماشاده کمن پیرسته بیر له ره بکه نوه که چ کوله که په کی گرنگی ژبانی
میلله تیان فراموش کرده و دمیت مووچر که به گیانیاندا یت.

نمر خراپیه می که له نوه کانی نه مړو دا دمیرنت و. نمر نه بودنی توانا
و لنهاتن و شایسته می که له همدنیک له بهر نومبراندا دمیرنت و. نمر
نه هه مته تیانه می که بهر نهمه که ماندا دنت. بهر بریاریتیه کی له نمخوی
دمه لاتناران و په روره کارانی سی سال له مومیشدا به. هر چه کارمات

پاخود چاکه‌کاریسه‌کانی بازده سال دواى نیتاش، له هگمردنی نموانه‌دایه که
په‌رونده و فیزکردنی نه‌وه‌کانی نه‌مروږ دهمین به‌رینه.

همر نه‌تمه‌وبه‌ک بیموئت داهاتووی خوی مسوگمر بکات، پنیسته به‌شیک
نور سر‌مابه‌میهی که به راست و چه‌پدا به‌فیروی ددات، وه‌کو ومهره‌تانیلک
بیخانه خزمه‌تی په‌رونده‌کردنی مندالانی نه‌مروږ که هگموره‌پیاوانی سبه‌پنن.
نه‌گمر زوری زوری نه‌و شتانه‌ی که له یواره‌کانی تردا سرف ده‌کرنن
به‌فیروش بچن، هر‌گیز نه‌و شتانه‌ی که به ناراسته‌ی به‌رزکردنوه‌ی نه‌وه‌کان
بؤ مروغایه‌تیی راسته‌قینه سرفکران، به‌خزوبایی ناروږن و چه‌شنی کانیاونکی
همه‌میشمیی به‌ردوام‌مېن.

نور زه‌روون و، خراپه‌کار و، گیزه‌شینن و، تیرزیست و، سرخوش و،
تلیاک‌کشانه‌ی نه‌مروږ که به په‌له‌ی تیرچاوانی کومه‌لگا دادنن، ههمان نور
مندالان‌ی دونننن که که‌متره‌مېمان له په‌رونده‌کردنیاندا نوانموره، نازانم
داخو بیرمان لموه کردوونموره که سبه‌ی له نه‌نجاسی که‌متره‌مېمیه‌کانی
نه‌مروماندا چ جوړه نمویه‌ک شه‌قام و کوچه‌کانشان پر ده‌کمن؟

نور میله‌تانه بالادست دهمین به‌سر قه‌دمری داهاتوودا که سامه‌له‌ی جدی
له‌گمل دامه‌زراوی هاوسر‌گیریدا ده‌کمن و دهمانن چوږن نه‌وه‌کانیان به‌رزیکه‌نموره
بؤ ناستی به‌رزی مروغایه‌تی، نه‌ک نموانه‌ی که خاومی زانست و، نه‌ک‌نیک و
نه‌که‌لوجیان. نور نه‌تموانه‌ش که به‌جودی له هاوسر‌گیری و مندالبورنیان

نمروانیوه و به فلهسه فهی پدرومردی خویان نموده کانیان گوش نه کرده و، نه گمر
نه مړوش نه بیت ینگومان سبهی، مه حکوممن بموی له زیر جنگ و دانه
تیره کانی زمانه دا وردوخاش بېن.

مافه کانی منداڼ

ناده میزاد، له گغل هاورپنی ژیانیدا به دیهینراوه. نو کاتمی به تنها
دهمینتیموه هینده که مه که له حرکمی نه بودایه. نه مهی که هر له سهرتای
بوینیموه له گغل هاوره که یدا به دیهینراوه. نشانی ددات که هاوره گیری
سهارمت به مروف شتیکی فیتیه. گرنگترین نامانجیش لم ندرکه
سروشیه دا خسته وهی وچه ته. بهر مه بنای نه مه. نو هاوره رگریانهی
که نامانج تیا باندا پدرومردی کردنی نوره کان نییه راباردن و سرکشیه و. نو
مندالانهش که له وها هاوره رگرییه که ده که ونه وه. کومه لیک به دبه ختی وهان
که برونه ته قوریانی همتیکی کاتی.

نموی مروف تنها به مروفی راسته قینه بهردیوام دیت. مروفیک که
بهرو ناسوی ژیانی دل و روح بالی گرتوه... نو نه وانهی که پدرومردیان
نه بینیموه و. توانا روجیه کانی خویان پیشه خستوه و بدم هویه شمه
نمیانتوانیم بهر زبینموه بز مروفایه نیی راسته قینه. نه که رچی له نموی
ناده میش بن. له راستیدا کومه لیک به دیهاتروی قبه و ناقولای وان که تنها
بهروالمت له مروف دهن و. نو دایک و بارکانهش که به خنوکردنیا ده گرنه

هست، دستیهك به دبه ختی وان که له باوهشیاندا جانمور گزوش ده کمن.

دایکان و باوکان به نه نازهی پەرورده کردنی مندا له کانیاں و به خشینی فززیلت به کسه بیان مافی نهمیان ههیه که به "رۆله که مان، جگهر گزوشه که مان" بانگیان بکمن. بویه ههر گیز ناکرنت نمو دایک و بارکانهی که پەروردهی مندالی خویان پشتگورنخستروه، هه مان بانگه شه بکمن. به تایبته نه گهر ریگی خراب و ناشرینی نشان بدین و له مرۆفایهتی دوروی به خنده...

مانعه و بهردهوامی میلیه تک بهنده له سهر نموه گه لیک باش پەرورده کرا. نموه گه لیک که بوون و رۆحی میلیی تندا کامله... نه گهر نه ته وه کان نهمیه کی وا نمونه بیان پینه گه یاندیت که داهاتووی خویانیان پینسیرن. مانای وایه نابینجان گومانووی و تاریکه، هیچ گومانیک له ودا نییه که له پەرورده کردنی نهمیه کی باشد نه رکی یه کهم ده که وشته سهر شانی دایک و باوک.

نه گهر دایک و باوک بهوردی پەروردهی مندا له کانیاں بکمن و، بیر و ههسته کانیاں به ناراستی قازانجی خویان و کۆمه لگا که بیان به خنده کار. نهوا بناغه و کۆله که به کی نوی و پتهو پشکهش به کۆمه لگا ده کمن. به پینچه مانعه، گهر له سهر ناستی ههسته مرۆیه کانیاں پشتگورنیاں به خنده. نهوا وهن نموه وایه که دهنده و جهره جانموریاں له گیانی کۆمه لگا بهردایت.

ههتا نمو کاتهی دروخت خزمهتی بکرت و نازمیش چاودیزی بکرت و

نیسار بگرفتند، هم میوه و بهر و بر و میان دمیت و هم بهر و دوا می به پر گزند
خویشان دهان، به لام گهر خرمه تنه کرنن و به خیتونه کرنن، درخت زهر و ناز طیش
نیسار هم دمیت. نهی نهو مرز فدی که به هزار و یک توانا و لیهاتنمه
دروانی دنیا کراوه؟ نابا نایت هیچ نه بیت به نه اندازی درختک پرورود،
بگرفت؟

نهی ناده میزاد، تو منداالت هیتاونه دنیا! نه رکی بهر ز کردنوشی بز
نمودی ناسانه کان دسان هی تزیه. هر و هک گرنگی به تندرستی لاشی
دمیت. له بر خاتری خوا به زهیت به زیانی دل و روجشیدا بیتوره، نو
پنجاهمه پر زگاریکه و مه هیله به هیچ و خورایی به فیروز بچیت!

نه خلاق

بورن به زانا شتیکه و بورن به مرز فیش شتیک دی. کاتیک زانا
به خوی و زانسته کیهوه ده چته زیر فرمانی مرز فیتی و، به نه اندازی
نوشته وایه بیکردنی زانسته کی له پرینگی نه خلاق و نه زیله توه له حمالی
زانین و زانست پر زگاری دمیت و ده گات به پایدی مرز فیکی بهر ز.
نه گهر پنجموانی نه مه بیت مانای وایه له گهل دامارنکدا که ته معنی
به فیروز داره حیوازی به کی نیبه.

نه گهر بشتخه لیتنن، نه کی کس بخه لیتنیت! جگه له مه، هر گیز

له پاستىگۆيى ر راستىموى كه له گه‌وره‌ترين فەزىلەتەكانن لامەدە، نه‌گه‌ر
مەندىكجار بىن به‌ هۆكارى مەهرومبون و دۆرانيش!

لەم‌رۆدا چەبى نه‌خلاق وه‌كو سەردەمانى پىشتەر به‌ تىكرای فەزىلەتەكان
دانانرت. بەلكو خەلكى نەم رۆژگارە دىه‌وت تەنها له‌ چوارچىوى نەزاكەت
و پەروە و نەتەكىتى كۆمه‌لايه‌تيدا لى تىنگات. هىچ نەيت خۆزگە له
هەموو كەسێكدا نەمەشمان دەدى!

نه‌خلاق، سەبارەت به‌ هەلسوكەوتەكانى مەرووف كۆمه‌لىك دەستورى بەرز
لەخۆدەگرت كه‌ هەموويان له‌ بەرزى رۆحەو سەرچاودەگرن. بەرمەبنای
نەمە دەتوانين بلىن نەوانەى نایانتوانیو له‌ گەل رۆحى خۆياندا ناوتەبىن،
زەحمەتە بۆ ماویه‌كى دۆژر نەمانىمى یاسا نه‌خلاقیه‌كان بکەن.

پىشتەر خەلكى دىمانوت "نه‌خلاق تەنها له‌ كتنیه‌كاندا ماوه‌وه." نىستا
دلىن "له‌ كتنیه‌ كۆنەكاندا ماوه‌وه." نه‌گه‌ر راش یت، نەم شتە بەفرخى
كه‌ دەویسترت بەزۆر كۆن بكرت، چەندین شتى "تازە" هەن كه‌ شایانى نەویه
بكرن به‌ فیدای.

بەختكردنى بەرژمەندیه‌ كەسپیه‌كان له‌ پێناوى بەرژمەندى كەسانى
تردا، بەرزى رۆح و جوامىریه‌. نەوانەى بەین چارەنكردنى هىچ جۆرە
بەرژمەندیه‌ك بەبەردەوامى چاكە دەكەن، كاتێك له‌ كات و شۆتىكى

چارم رواننه کراودا پروم پروی بیر و کرداره چاکه کانی خزیان دهنموه، هارمئ
له گهل سرماسی و سروسوم ماندا، زوده خنه دهارته سر پروی خزیان ر
چارموبشیان.

فهزلهت

همیشه به دواى شهره و پله پايه ی نوندا بگه یرى بؤ نهو رۇحهت که
هتا نه بهد بهردوام دهیت! همیشه ش له هوشیاری و ناماده باشیدا به یز
پاراستن و نه دؤراندنی نهو شهره فانه ی به دهست هیتاون!

نه گهر له کز مه لگابه کدا گرنگی به گه شه و نه شونما کردنی که سه خراب
و خرابکاریه کان نه درنت و، که سه باش و کرداره جوانه کان وک تاوانبار
مامه لمیان له گهل بکرت و، عاشقانی حقیقهت و فهزلهت پروم پروی
سوکایه تی و تازار بکرنه وه، ناشه خلایق به ناسانی سر به گشت جینه کما
بکات، سهارت بهوانه ی که له پیناو فهزلهتدا دهژین ژیر خاک باشره له سر
خاک.

فهزلهت بهو ده فتارانه وتراوه که مروفه کان به رزیان دمرختن و ناژه لان
ههزیان لیناکمن و، ناوی دهزله تیش لهو هه لسوکه و تانه تراوه که مروفه کان
سلیمان لنده کمهنه و لیان دورده که ونه وه و ناژه لان بهین گوریندان نه نجاسی
دهدن، نه مهش پیناسمیه کی ته و او گورنجاره.

خوشمروستی توند بهرامبهر به چه مکه بالاکانی وک دین و میللت
و نشتان و دولهت، کاری دژحه جوامیز و دلبره کانه. نمران نم راستیه
به رزانه پایه مال ناگمن و ناهیلن که بیش پایه مالیان بکات، نه گهر پیوستیشی
کرد نامادن لهو پیناودا به دیره ری خوشحالیموه گیانی خویان به ختیکه ن.
نمو به دبه ختانهش که له دژحیکی به رزی لهم شیموه بییه ش. نم کاری
نمون به شیتی ناو دهمن.

فزیلته. نه گهر له همدنیک حالت و هلمومرجیشدا بیته به هژکاری
همدنیک زیان دیسان همر فزیلته. تماشاکردنی به سوکی و په شیمانجیونموه
لنی. هه میسه ناحه قییه. نمو زیانانهش که به هژی فزیلته دوه پروو له مرووف
ده کن پیوسته دیسان له دژنگی فزیلته هه لگبرین و له ناویرین.

فزیلته بریتییه له گرنگی نمدان به دژ و حورمه تنیک که ته واره و مافی
که سه که خویه تی، به لام غرور بریتییه له حالتی دژحیی که سیک تمنانهت
لهو جیانه شدا که مافی نییه داوای دژ و ستایش دهکات. کاتیک فزیلته
ده گمرته گزو. غرور په نا بؤ سینهی مینتی دجات و به دم نالینه وه گری
ده گرت.

یادکردنموه پینشانان به خیر هم مافی نمدانه و هم نیشانه ی
قدرشناسی نیمیه. چونکه نمون وه کو نمو دژگانه وان که دهمینتی

به ميللت دمبه خشن؛ همولدان بؤ وشککردنی نهوان به مانای ترساندن و دوررختنموی ميللت دیت له رابردوه شکزداره کوی.

نموانی کسانى ناویانگ باش بهرزدهرختن و یادی به خیریان ده کمن به دلنیا ییموه پوژنک دیت که به خیر یاد ده کړنه وه. نهوانهش که دهیانورت به رځه گرتن و تانه دان له ناویانگی کسانى دی ناویانگ دریکن ناویانگیکی زور خراب به دمه سته هین...

خوناسین به سیره ته و خوینینیش کړیبه. نهو که سى خوی دهاسیت هم له خوا و هم له خه لکمه تریکده پیته وه؛ وطن نهو که سى خوی دمیښت، جگه له خوی له هممو شتیکی تر دورده که رته وه.

هه لسه نگاندى هه له کانی رابردو و ویرگرتی سوو لیان و، تا نه اندازمه ک لیخو شېبون له خه لکانی رابردو و سمرقالنه برون پیانه وه، په فتارنکی ژیرانه یه. تاوانبارکردنی نابه جی رابردو و دانیشتروانه کشى جوړنک له گه مژمیه.

په روه رده

قسمیه ک له نارماندا باره دلیت "مندا ل نازیزه، به لام پورومده نازیزتره." و تمبه کی چمند به جینه.

يىنىستە دايىك و بارىك لە پەرومىردە كىردى مىندالدا ۋەك كەسلىك ۋاين كە
بۇرۇم دەكەن ۋە لە پەرومىردە زۇر بەبەشى پەچاۋى پىۋىرەكان بەكەن.

مادەم خوار تەمەنى پىنچ سالى كىراۋىرىن قۇناغى نەستە لاسمورى
مىندالە، كەۋانە لەم قۇناغەدا يىنىستە ھەمىۋ ھەۋلىك بۇ پىشاندىنى نىمىرەنى
باش بە مىندالەكان بىخىرتە گەپ.

داھاتورى ھەمىۋ كەسلىك راستەوخۇ پەيۋىستە بە كارىگەرى سەردەمى
مىندالى ۋ گەنجىتىنى نەۋ كەسەۋە، نەگەر مىندالان ۋ گەنجەن لە زىنگەيەكدا
پەرومىردەمىن كە بە ھەست ۋ نەستە بەرزەكان بىخوشىن، نەۋا لىۋىۋى ھالىنى
زەھنى ۋ فېكىرىيەۋە زىنەۋ ۋ لە ۋرانگەي ۋىۋىشت ۋ ۋەزىلەتەشەۋە پالۋىراۋىن
بۇ نەۋى بىن بە نىمىرەنى چاۋلىنكراۋ.

مىرۇف، بە نەندازەي دۋورىۋىنى ھەستەكانى لە شتە نىمەكان مىرۇفە، نەۋ
كەسانەي كە دىيان لەۋىز فشارى ھەستە خراپەكاندايە ۋ نەفەسلىيەش چىنگى
لە ۋەجىيان گىيەر كىردۋە، نەگەر بە ۋالەتەش لە مىرۇف بىچەن، لە ناۋەۋىكاندا
گۈۋراۋىن بە شىنكى تر، ھەمىۋ كەسلىك نەۋ بەشى پەرومىردە ۋەزەنەت كە
پەرومىردەمىن بە جەستەۋە ھەيە، بەلام زىمارى نەۋانە زۇر كەمىن كە لە پەرومىردە
فېكىر ۋ ھەستەكان تىنەگەن ۋ لە راستىدا نەمەش بىناغەكەيە، نەمە لە ھالىكاندا
پەرومىردەمىن جۋىي يەكەم جەستەي خاۋىسارلىكەي بەھىز ۋ جۋىي دۋومى
پەرومىردە مىرۇف خاۋىن ۋىۋى ۋ ھەستە بەرھەمەمەن.

خرمه تکردن به چاکسازی میلله تیک به وه دهیت که نه وه کانی به کلتر و
 بهرومدهی میلی بۆ ناستی مرو قابه تی راسته قینه بهر زیگر نه وه، نه که به
 له ناویردنی خراپه کاره کانی ناوی. هتا توونکی پیروز که له تیکله ی دین
 و، شعوری میژوو و دابونه رسته کان پینکدیت له همر چوار لای نیشتماندا
 نه چیترت، له گه ل هه لکیشانی همر خراپه یه کدا چه ند دانه یه کی نوی له
 جینگایدا دهروین.

نمو کتیبانه ی که بۆ خوئنده وه ده خرته بهردهستی مندالان، نیدی شیر
 بن یان په خشان، پیوسته به جوژیک بن که هیز به بیر و، خوگری به روح و،
 بهر هگهت و پیت به ههول و هیوا بیه خشن؛ هتا نه وهی خاوهن نیراده ی به هیز
 و فیکری پتهو پینگهن...

پیوسته له بهرومده کردنی منداله که چه کان له و پرووه که دایکانی
 سهیمین، وه کو گول مامه له بیان له گه ل بکرت و شیویه کی ناسک و نیان
 و میهرمانانه بکرت به بناغه، به لام له روانگی لایه نگرنتی هه و
 سهرخستیه وه پیوسته وه پولا واین. نه گینا له پیناو ناسکی و نه زا که تدا،
 دیانکه بن به کۆمه لیک داماری دمت و بن سی و هه زار.

بهرومده خۆی له خۆیدا جوانیه و له ههر که سیکدا ههیت شایانی دپۆلێتانه.
 که سی خاوهن بهرومدهی جوان نه گهر نه زانیش یت هه لکی خوشیاندهوت. نمو

میللمتانی که له کلتور و پرموردی میللی ښه‌شن، لهو کهه ښه‌نیز و، نه‌زان و سره‌ریانه ده‌چن که نه له دوستایه‌تییاندا وه‌فا و نه له دوژمنایه‌تییاندا جدیعت هه‌یه. نه‌وانه‌ی که متحانه به که‌سانی له‌م جزره ده‌کهن. هه‌میشه نویسی نانومیدی دهن و، نه‌وانه‌ش که پشتیان پښ به‌سترون پښ پشت و پنا ده‌ښخه‌وه.

نور ژن و پیاوه پرمورده‌کارانه‌ی که پوژنک له پوژان شاگردیسی ماموستایه‌کیان نه‌کردوه و له سه‌رچاومه‌کی به‌هیزوه پرموردیان ورنه‌گرتوه. ده‌ک نه‌و کوزرانه وان که چرایان بؤ ړینگای که‌سانی تر هه‌لگرتوه. ښه‌رمی و ښه‌رویی منډال له لیلی نه‌و کانیاوه سه‌رچاری گرتوه که پښی گوزش بووه. نارپنکیی بیر و هه‌ست و جووله له خیزاندا دوو چمنډانه له پوچی منډالما ښمگه‌دانه‌وه. ښگومان له‌رښه‌وه بؤ کوملگا...

پښوښته له قوتا‌بخانه‌کاندا به‌لایه‌نې که‌موره به‌نه‌ندازی وانه‌کانی تر گرنگیش به پرمورده و کلتوری میللی بدرت، بؤ نه‌وی پوچی ساغلم و که‌سایه‌تیی پته‌وی وا ښیگه‌ن که نښتمان بکهن به گوزشه‌یک له گوزشه‌کانی به‌هه‌شت. پرمورده جیاوازه له فیزکردن. له‌وانه‌یه زوړه‌ی خه‌لکی بتوانن بین به ماموستا، به‌لام زوړ که‌میان دهن به پرمورده‌کار.

کلتور و پرموردی میللی که‌مترین گرنگی پښه‌درت له‌نور وانه‌ی قوتا‌بخانه‌کاندا. له‌کاتیگدا له هه‌موره شتیکی تر پښوښته. نه‌گمر پوژنک

برپاری کارکردن بهم شتوازه بدمین، مانای وایه باشتین همنگاومان نارو، به ناراستمی پیشخستنی ولاتدا.

شاعیر، به شاعیری له دایکدهمینت، نیمرولقه یس هرگیز قوتابخانهی نه دیوه، نه نیشتاين له خوندنگا رایکردوه. چونکه بیرکردنه وی جیاوازیور. نیوتن له ماتماتیکدا دونه چوره، به لام تیوریه که ی له سر ماتماتیک بنیاتناوه. نیمه، هه ولده دمین چیشتی ناو مه نجه لی خه لک به که وچکی خومان تیکومریدمین.

یه کهم خوندنگای نه و مندالانه ی که رۆحیان هیندی ناوئنه کان پروو و بهنه ندازه ی کامیزه کان خیران له تۆمارکردنی شتانی چوارد مورباندا، له مالی خویانه وه و یه کهم په رومرده کاریشیان دایکیانه. ینگیمانندی دایکان وه کهم په رومرده کارنکی باش له بری نه وی له ملالوادا به فیرو بچن، گرنه گترین بناغی بوون و مانه وی میله تیکه.

ناموزگاری

ناموزگاری، کوله کی سه ره کی دینداریه.

نه گهر ناموزگاری بيسرود بووایه، هرگیز خرای گه وره ینگه مبه رانی

ناموزگاری هۆکارنکه مرؤف به خیره‌کان ده‌گه‌یه‌نیت؛ هۆکاری خیره
به‌رتنه‌ی خیره‌که پاداشته‌درتته‌وه.

دینت که‌سی ناموزگاریکار پینش له هەر که‌سینکی دی نو شتانه له
خوبدا هه‌بن که دیمانلنیت، هه‌تا متحانه‌به‌خش و باوه‌پینکراو بیت. به‌پرای
من پیرسته له‌مه‌دا به‌دوای کاریگه‌ری دوتنی و ناکاریگه‌ری نه‌مه‌رۆدا
بگه‌رین.

نوانه‌ی شوین رابه‌ری کورن کەوتوون، نه‌گه‌ر له‌بری هه‌نگاونان له جینی
خویندا بوستن، له نامانجه‌که‌یان نزیکترن.

کلیلی دل‌کان کردار و گوشتاری نه‌رمونیانه.

وتاریژر نه‌و که‌سه‌به که پینکه‌وه هه‌موو نامادهمووان دینیت و کۆتره‌لیان
ده‌کات.

هه‌میشه‌ پروونکردنه‌وه و باسکردنی شتیک له‌پینگه‌ی کرداره‌وه کاریگه‌رتربه‌وه
له باسکردنی به‌گوفتار.

به‌نهرمی که‌سه‌که، هه‌تا دهرگای دل‌کان به‌گرتنه‌وه و وێژدانه‌کان "فه‌رمود"

له بۇچورونه گانت بگه، په چاری نیخلاص بگه له کاروباره کانتدا، هتا
کاریگریت بهرده وامتیت!

کاتیک همدور و ته گانت به خورایی له هودا دهمیننمه، لمرانیه
ناقیکردنهمی لومه کردنی دوتراوه گانت به چاکه کردن له گهلان، شتیکی
باش یت...

خیزی گهورتر له خیر و، شپری گهورترش له شپ همن.. تنها کسانى
ژیر و نوانه ی که کراون به پروی نیلها مدا دهزانن که ی کامیان هه لبرزن.

پاوژ

پاوژ، به کم مدرجی راست و دوستی نمو به یارانیه که دهمده کرن،
نمو بابه تانه ی به باشی بیران لی ناکرته وه، نو به یارانیه ی یتش و مرگرتی
پا و بۇچورون و په خنه ی که سانى تر دهمده کرن، زورجار به شکست و دؤران
کوتاییان دبت. که سیکى خۇبه خو که له بیرکردنهمدا داخراو یت و پژ له
بیرو بۇچورونى که سانى دى نه گرت، نه گور خاومى سروشتیکى بالا، نه نانه ت
بلیمیش یت. به اورده به که سیک که له همدور بیر و کارنکیدا پاوژ ده کات.
که متر به هله مدا دهچیت.

ژیرترین کهس نمو که سبه که پزینکی زور له پاوژ ده گرت و زورترین

سود له فیکری کهسانی تر وورده‌گرت. نمر دؤحه کالوکرچانه‌ی که له کاره‌کانیاندا بیرگردنه‌وی خویان به‌لاوه سه‌ووزیاده و، تمنانه‌ت زور له خه‌لکیش ده‌کمن و به‌سه‌ریاندا دمیسه‌پیتن، چواردوره‌که‌میان هم‌میشه نه‌فرمت و یزبان لیده‌که‌نوه.

هه‌روه‌ک به‌که‌م مهرجی به‌ده‌سته‌بنانی نه‌نجامی جوان و باش راویژه، به‌کینک له هؤکاره گرنه‌که‌کانی خوپاراستن له سه‌رمجامی خراب و زیرکه‌وتنیش، نه‌رامؤشه‌کردنی سوودور گرتنه له فیکری به‌رزی دؤستان و خوشه‌وستان.

پنوسته پتش ده‌ستدانه هه‌ر کارتک راویژی پنیست نه‌نجام‌بدرت و که‌موکوری له نه‌خشه‌کیشانیدا نه‌کرت، هه‌تا له نه‌نجامدا مروف رینی له رینگه هه‌له‌کانی وه‌ک تاوانبارکردنی چواردور و ربه‌خنه‌گرتن له قه‌دیر که به‌لا و موسیبه‌ته‌که دووچه‌ندانه ده‌کمن هه‌لته‌که‌رت، به‌لن، نه‌گه‌ر پتش هه‌ستان به کارتک به‌جوانی بیر له دهرمجامه‌که‌ی نه‌کرتسه و راویژه به‌که‌سانی خاوم نه‌زمورن نه‌کرت، خه‌یالشکان و نانومیدی و په‌شیمانی سه‌رمجامینگی هه‌تی دهن.

چه‌ندین کار هه‌ن که به‌ن بیرگردنه‌وه له پتش و درای ده‌ستیان دراوختی. خاومه‌کانیان نه‌ک هه‌ر نه‌پانتوانیه هه‌نگاونک به‌رو پشی به‌ن، به‌لکه له نه‌نجامدا بوون به هؤکاری نه‌سانی متانه و ناوهرانی خاومه‌کانیشیان. به‌لن، که‌شیک هه‌ر شتیک به‌خه‌پالیدا هات جیه‌جینی بکات، به‌هزی نه‌و

خیالشانده که له نهنجاسی پینگا ههله کانهوه نیشان ده کمونت، نهانده لهر
شته شدا که له ناستی توانا و وزمیدان و دهوانیت تییاندا سهر کموترو بیننه
زوو یان درمگ دوو چاری ناورمیدی دهیت.

پیرسته مرؤف هه رگیز نهو دمرگیانیه نه کانهوه که له داخستیان
دستموسانه. چونکه نهو شه و دین و درنجانیه لهو دهلاقانهوه دزه دهکنه
ژوومروه که کراونه تهره. هه زیان له کهسانی دی دهدن و. هه نابرووی
خاومه کهشی له گهل خویان دهن. چهن دین کهسی را هه که سهرمؤیانیه و
بهین پاوژ کردن به را و بۆجوونی کهسانی دی خویان له باووشی هه نیتد
سهودا هارشته تهره بهلام له نه نجاهدا هه له لایه نهو مارانهوه گه زاون که
یناریان کردوونه تهره و هه سهرانه تهره. خۆزگه نه سهرانه هه شه نهها
خویانی بگرتایه تهره!

حهق

نهو کهسی ههقی لایه خۆشتره و قیولکراوه. نه گهر دۆپاوش یته
بهلام ناحهق ناشرین و بیزلیکراوه. نه گهر براوه شه یته...

ههق له خۆیدا جوانه و خاومنی هه قیش شیرینه. خاومنی ههق نه گهر
له لهویش بنیشیت هه شتا پاک و بینگه دهه بهلام ناحهق نه گهر به میسکیش
بشۆررت هه شتا ناپاک و بۆگه نه...

گەر ۋىنگ و شىۋىش بىگۇرېن ناۋىرۇك ناگۇرېت.. نار و نىشانىش
 بىگۇرېن زات ناگۇرېت. نەۋ شىشەش كە زۇرىەى جار مەۋقەكانى خەلەتاندوۋە
 گۇرېنى ۋىنگ و شىۋە و نار و نىشان بوۋە.

نەۋ كەسەى سىنەم لە لاۋازان بىكات، نەگەر براۋەش يىت ھەر دۇراۋە،
 خاۋىنى ھەق نەگەر دۇراۋىش يىت ھەر براۋىيە.

ھەق و دادپەرۋەرى

دادپەرۋەرى لە بەھىزىترىن سىستەمە مىكانىكىيەكانىش بەھىزىترە.

نەگەر ھەق شىشەزىكىش يىت بەۋرور سەرتەۋە، سىل لە دىۋىزىكرەنى ملت
 مەكەرە!

ھەق، كاتىك كەسانىكى دىستەكەۋىت كە لىنى تىلەگەن و بۇ كەسانى تىرى
 ۋەۋىندەكەنەۋە و نۆنەرايەتى دەكەن و خۇشيان دەۋىت، بالدەگىرت.

دادپەرۋەرى سەرمەپەكە لە ھەمىر شىۋىتلىك دەۋات.

دادپه‌رووری، په‌کټکه له رنگه‌کانی نریک‌پوونموه له خوا، به‌لام نمو شتی
مابه‌ی سه‌سامیه نمویه که زوری‌ی خه‌لکی خویانی لڼ به‌دوورده‌گرن.

شورواکانی نی‌سلام حق و، دهر‌گاک‌ی دادپه‌رووری و ناوېوشی به‌ختمویریه.

نمر که‌لوانه‌ی که تیا‌یاند‌ا دادپه‌رووری بالاده‌سته له کوشکه‌کان به‌مخترین
و. نمو سه‌رایانه‌ش که له هاتو‌هاواری سته‌مدا خنکاوړ له ویرانه‌کان په‌مشتاترن.

به‌هیزوونی یه‌قین سه‌بارت به جیهانه‌کانی نه‌ودیر، به مانای به‌هیزوون
و پتمویرونی بیري حق و دادپه‌رویرش دیت.

نمو که‌سی ململانی له‌گه‌ل حه‌قدا بکات، زور یان درمنگ د‌مشکنت.

کاتیک خه‌لکی پتشیله‌که‌یت، ههر‌گیز له‌بیرت نه‌چیت که هیزنکیش هب
بترانت پتشیلت بکات!

خیر و شهر

نه‌نجامدانی خیر له روانگی دینموه نهرک و، له سزنگی ریژدانیشموه
ده‌فتارنکه شایانی ستایش‌کردنه. نه‌نجامنده‌دانی خیر له دیدی دینموه گوناوه

و. له پروانگه‌ی جېکه مېته‌وه که می نه‌خلاق و، له گزندی ویزدانیسمه
نیروایی و همزمیه. له‌وانه‌یه همدېک چار خیر یسوره و نه‌نانه‌ت تا
نه‌ندازه‌کیش زیان‌بخش ییت. به‌لام هرگز ناییت به شمر. به‌لام شمر
به‌تواضعی پنجه‌واندی نه‌م‌په...

سیستمی کوماری

کومار، به مانای نیدارمېک دېت که تیدا خدک مافی هملېاردن و
راوړتیا هیه و، په‌کم کتیش که به‌شېوه‌کی تواو و دور له گشت
که موکوړتیه‌ک پرونی کردیته‌وه قورنای پېروژه. نیشاندای بېستمی
کوماری وه شتیکی پنجه‌وانه‌ی قورنای نه‌گر به‌نه‌نقه‌ش نه‌ییت.
شرتمواری نه‌زانییه‌کی خه‌سوخوله، لایه‌نگرتی بېستمی کوماری و
چا وروقتانن له‌نات سرچاوه‌ک‌شیدا جگه له عینادی و که‌لله‌رقی چیدی
بیه.

پنجه‌مېر (عَلَيْهِ أَصْلُ صَلَوةٍ وَالسَّلَام). همدروک نیددیعای پاشایه‌تی نه‌کردوه،
حلیفه ناوازه و نایابه‌کانیشی نه‌یانېشتوه ناویان وهک مه‌لیک و سولتان
دورچیت. پاشایه‌تی. به دورکه‌وتنه‌وه له رڼای نیلام هاته گزې و،
به‌مننازی دورکه‌وتنه‌وه‌ک‌ش بوو به هژکاری ستم و خوسه‌پاندن.

سیستمی کوماری که پالی به بیري نازادی راسته‌قینه و

دادپهومیوه داوه، له پال نهوهدا که شتواژنکی نیداری بهرز و سلامت،
 سیته مینکی هه تابلت ناسکه. به تایهت نه گهر لهم پرووه چاودیری و
 پارزگاری لته کرت، به ناسانی نیلحاد و نانارشی له هه نایدا چه کر،
 دهکات.

سیته می کوماری شتواژی نیداری پوچه بهرز کانه و گونجاوترینشان
 له گمل شهره و کهرامهتی مرزفدا. به لام سه بارهت بهو پوچه کالوکرچانی
 به کمال نه گیشتون یان هه تیان به ریگاکانی که مالانی مروی
 نه کردوه، سهرابه له بیایاندا و، چه رداخنکی پیس و شری وهابه که بز
 مانره و نیسته چیرون دستادات.

سیته می کوماری، له حوکی دایک یان پهرومده کاری نازادیده،
 نوره کانی عاشق به نازادی، نمر گوش و گهرمان دهکات. گزشیان دهکات
 و گهرمان دهکات به لام هه رگیز نیدارمیه ک نییه بز "نازادی سهرتاسری
 پهها"، بلکه حکومتی نه زیلهت و نازادی نه خلاقه.

کومار، له ریگای نمر بهه یانره که مرزف بهرزده که نوره زهینه بز
 بهرزده نمری مرزف ناماده دهکات، پاشان له گمل نه خلاقه بهرز و ریزدانی
 هوشیاردا به تمنها جی دهبلت. له مهرووا نیدی هه مور تاکیک له ماله که میا
 و له کاره که میا ره کو خاوم نیراده کی نازاد هه میسه بیر له چاکه و نه زیلهت
 دهکاتره و، دواي بهها بهرزه مرویه کان دهکات.

ه‌رج، ه‌ورئ له گه‌ل نه‌و ئاره‌زوی نازادییه‌ی که له هه‌ناویدییه، نایمونت
هیج هه‌زنکی بالادست کۆنترۆلی بکات. له‌بهر نه‌وه، به‌هه‌رچه‌کردار ده‌لامی
نه‌و نه‌ورانه ده‌دانه‌وه که بۆ به‌یرکردنه‌وه و ده‌فتار و گوشتاره‌کانی ده‌کێشێن.
له‌م ده‌وه‌وه نه‌وانه‌ی لایه‌نی سه‌سته‌می کۆماری ده‌گرن، کاتێک له‌لایه‌ک ماف
و نازادیی فراوان به‌ تاکه‌کان ده‌بخشن، پێوسته له‌هه‌مان کاتدا به‌وه‌وه نه‌خلاق
و فزیلته و به‌یرکردنه‌وه و نه‌یراده‌ش به‌رزیان بکه‌نه‌وه.

پاراستنی هه‌ستی نایه‌نی و به‌یری دینی له‌ پێداوستی و داخوازیه‌کانی
به‌سته‌می کۆمارین. له‌م ده‌وه‌وه، سووکایه‌تیکردن به‌ خه‌لکی له‌سه‌ر هه‌ست
و به‌یری دینیان و، ده‌ستدرێژیکردن بۆ سه‌ر مافه‌کانیان و تاوانبارکردن و
نازانانیان له‌ به‌سته‌می کۆماریدا، له‌پراستییدا سووکایه‌تی و ده‌ستدرێژییه
بۆ سه‌ر به‌سته‌مه‌که خۆی.

کۆمار، پێوستی به‌ که‌سانیکه که به‌ته‌واوستی لێی تێبگن. پێوسته کۆم
و به‌هه‌مانه‌کانی نه‌و به‌ته‌ندازه‌ی کۆچی به‌رمه‌ند و هه‌که‌مه‌کان به‌هه‌رکار و،
هه‌یه‌رگانه‌ش به‌هه‌ندی دادگا هه‌ره هه‌ستیاره‌کان دادپه‌روور و هه‌به‌هه‌ست بێت.

سیاست

سیاست هنرمندی نیداردان و برنومیرده بهنازاستی رازیکردنی
خداک و خوا. حکومتهکان، بهمندازمی پاراستنی خهلکی خویان له شر
و زیانهکان له ږنگی هیز و دمه لانه کیانموه و، پاراستیان له ستم
سحوی دادپرومویه کیانموه، له سیاستدا به سرکومتوو دادوژن و بدلینی
داهاتویه کی گهش دمدن، نه گینا ږوشنایان دهکوژیتوه و دپرووختن و، له
دوایانموه کارلسویه که جنمهلن که تشیدا جوژن و له عنه تیان بز دمنردنت.

سماعت به نیاداری و سیاسیهك نم تاییه تمدنیانه زور گریستن: ریزگرتن
له حق سرووری یاسا، شعوری ندرک، ههستکردن به لپهراوشتی له کاره
ههخت و مگرانه کاندایا، بههره و شارمزیی له کاره ورد و ناسکه کاندایا.

حکومت واته دادپرووری و ناسایش. له جنگایه کدا نم شتانه دین باس
له بولنی حکومتیش ناکړت. نه گډر حکومت به ناشنک بهیږونښ، نو
ناردی دویډکات ناشتی و نارامیبه. ناشنک نم بډرهمانه ی نهیت. نهها
نمکنمه و هموا دهاریت.

نمودی که مصلحت به حکومتی دمسالاندار بلیت "حکومت‌ه‌کم"
لور، گرنگتر، حکومت به مصلحت بلیت "مصلحت‌ه‌کم". برای من نمو

نایبتمه نندیږي که هممیشه خه لکان به دوايدا ده گمړین هر نه میده.
به پنجه وانمونه نه گدر میللت حکومت ته کدی به زموږ په بېنیت که دمنی
له گمړوی گیر کردوه، مانای وایه نو سر و نهو لاشیه له میزه له یه کتر
د اېرون.

پنښته له ړینگې په فتار و هلوکوتی دمه لاتاران و دلوزیان
له کار و خرمهت و فرمانبره کاند هملو بؤ به دستپتانی ړیزي خه لک
برامبر به دولهت و حکومت بدرت، نهک له ړینگې زموږ ونگی
فرمانبره کانیوه. هتا نیستا کس له ړینگې خوښ پاندنی فرمانبره
سته مکاره کان و فرودانی جه ماوړی خه لکوه پایدار و سره رز نه بووه.

نو فرمانبرانه ی که نیډاره ی دوله تینکی چاک و خاوهن فزېلت ده کم.
نه گمر له ړینگې په مایه تی فیکر و همت و ناوړه کیانمونه هلبېر زرن.
نور دوله ته باش و بهیزه. حکومتیکش که دوچار ی به د به ختی برویت
و، که ساتنکی بیهش لدم تاییه تمه نندیان بهکات به فرمانبره ی خوی و
کاریان پینکات، حکومتیکش باش نیبه و هر گیز ته مهنریژ نایت. چونکه
په فتاری خرابی فرمانبره نابهره په کان زرو بان د ونگ وهک په لیه کی
پهش له نیوچاوانی نهویش دمنشیت و، له بهر چاوی ویزدانی گشتیا پهش
و تاریکی دهکات.

پنښته فرمانبران له په فتاره کانیاندا په چاری جوارچینوی یاساکان

بکەن، بەلام بەنەندازی نەرمیی وێژدانیشیان نەرموێیان بن. بەم شێوە
هەم دەرمان ناپرووی خۆیان و، هەم هی یاساکان و، هەم هی دەرمانیش
پارێژن. ناییت ئەوە لەیادبکەرت کە زیری و ڕەقیی لەنەندازمەدەر تەقینەوی
چاوڕواننەگراو دەهێنێت بەرەم و، نەرمیی لەنەندازمەدەرش دەیت بە
هۆکاری نەوی کۆمەلگا بێت بە شەتەلگی بیر و بۆچوونە چەوت و
زۆلەکان.

یاساکان، لە هەموو شەرتێک و هەموو کاتیگدا بۆ هەمووان یەکانن؛
پێدەکەرانیشی پێیستە هەم نازا بن و هەم دادپەروەر، بۆ نەوی کاتێک
جەماوەری خەلکی لێیان دەرستن و، بەتەرەوتی هەستی نارامی و سەلامەتی
لەدەستەدەن.

نەگەر دەرمانێک لەلایەن کەسانی پڕوادر و زیرەک و بەهێز و دینامیکەر
نۆتەرەرایەتی بکەرت، بەهێز و دامەزراو و لە نەنجامیش دا بە بەختەر
دادەدرت.

باخەوان نەمامەگانی گۆشەدەکات و بەختیان دەکات، لە نەخۆشی و
نافەتەکان دیمانپارێژت، پاشان لە گاتی خۆیدا میوەکانیان کۆدەگاتەو.
پەيوەندی نێوان حکومەت و میلەتیش پێیستە بەم جۆرە بێت.

حکومەتە شەژدەرەکان لە میلەتە شەژدەرەکانمە لەدایکەن، میلەتە

یځوډاره‌کانش له نډو‌گه‌لنکی وه‌واوه دروستمېن که تا‌که‌کانی خاوضی
 رومی زیندوون و، گرنگی به زانست ددمن و، ه‌لومه‌رجی نابورریان له‌باره
 و، بیر‌کردنډو و ټی‌گه‌یشتیان فراوانه و، شم‌پی "مانډو وه‌ک خود" ددکمن.

نو میله‌تانه‌ی هیشتا ه‌م‌وو تا‌که‌کانی به که‌مال نه‌گم‌شتوون، پنیسته
 لغار خویاندا به‌دوای زان‌اترین و شار‌مزاترین و به‌هرمه‌ندترینه‌کاندا بگ‌رېن
 و نیداری میله‌تیاں بدرته‌دمست. سه‌بارت به میله‌ت، له ته‌سلی‌م‌کردنی
 دسه‌لات به که‌سانیک که له زانست و عیرفان و به‌هره‌پیشه‌شن، ته‌سمووری
 به‌لایه‌کی نری هاو‌شپوه‌ناکرت.

نمانه‌ی که له عیرفان و ر‌مه‌نیتی پینه‌شن و له کاروباری دولت
 ټټ‌ناگمن، نه‌گمر به‌ه‌له‌خرابه‌سر ن‌رک و کارنک، که‌م‌ترخه‌می نا‌کمن
 لوم‌ی ه‌یزی حکومت بو خویان به‌کاربه‌شن و، به‌خراپی که‌لکی لیو‌بر‌یگرن
 و، له ه‌م‌وو جیه‌کدا به‌دوای به‌رژوم‌ندیه‌کانی خویان بگ‌رېن و به‌ونده‌ی
 پادشایه‌کی خزه‌پین به‌ر‌ده‌واسی به‌هوکمی خویان بدن. له ول‌اتیک‌دا که
 که‌سانی له‌م جوره‌کاربه‌دمست بن، جگه له ن‌م‌پی ته‌م‌کاران و ناله‌ی
 ته‌ملیک‌راوان چیر نایسترت و، له شو‌ن‌نیک‌شدا که ن‌م جوره‌دنگ و
 س‌دایانه‌بیس‌ترن، چار‌منوسی عاد و سه‌مود د‌مرضا‌م‌بکی ه‌ستی د‌میت.

حکومت پنیسته ه‌مل‌ه‌دات بیر‌کردنډو و ټی‌گه‌بشتنی میله‌ته‌که‌شی
 رنک‌بخت، نه‌ک ته‌ن‌ها کار و جو‌له و ه‌لو‌که‌وته‌کانی. گرنگ‌ترین بناغی

نەم رېنگەشتەش بىرىيە لە بەكىتتى بىر و، بەكىتتى ھەست و، بەكىتتى
پەروودە و فېزىكردن. نەگەر نەم ناگانەى مىللەتەك پىنگەھىتەن، بە كىتورى
جىراز و بىرى جىراز گۆشكراپىن و، دۆريەتى بەكتر بىكەن و، لەسەر بىروداى
جىراز مىللەتەى لەگەل يەكترىدا بىكەن، رۆژىك لە رۆژان بەھەتەى يەكترىش
دەخۇن.

بەكىتتى بىر و كىتورى سەبارەت بە بەھىزى مىللەت چەند گىرنگە.
تىكچەونى يەككىتى دىنى و بەكىتتى نەخلاش لە دارپوخان و
پارچە پارچە برونىدا بەھەمان نەندازە گىرنگە.

ھەموو شتەك سىياسەتى تاييەت بەخۆى ھەيە؛ سىياسەتى نەوانەش كە
زىندەبوونەوى مىللەت نامادەدەكەن بىرىيە لەوى بىر لە ھىچ شتەك و تەنەنەت
چىژە شەخسىيەكانى خۇشيان نەكەنەمە و، تەنھا و تەنھا خۇشى و چىژەكانى
مىللەت گوردوتىيان پىندەت و، بە نازارەكانىشەمە بىلەنەمە و بنالەن.

پىويستە لەنار كەسانىكدا كە مىشكىيان لە نەنجامى بىر كىرەنەوى بەردەوامدا
زانەكەت و كۆيلەى ھەقىقەتەن، بەدواى ئىدارەى باش و سىياسەتى چاكدە
بىگەپىن، نەك لە سەر و رېشى سى و، پاشقۇل و فرودانى ھەندەك لۆبى و،
كۆمەلەك بىلمەپايدى وھا كە رىپاكارى و ماستاوجىتى بە مرۇفى دەجەخەن.

نەگەر ھەموو مالىك سەبارەت بە دانىشتەوانەكەى خەندەنگايەك يىت بۇ

پدرمده و فیرکردنیا، هممو خورتندنگایه ک سوریازگمبه کی بچو کی وها
 یت که گه شه به رومی سوریازی بدات، هممو سوریازگمبه ک پهرله مانتیک
 یت بؤ گفتوگؤ کردن دهرباری بوون و مانده و ناسایشی میلله ت، هممو
 پهرله مانتیکش له روانگی نمرک و دمه لاته کانیمره ده کر تاقیگمبه کی
 کومه لایه تی کاریکات و، هممو نمو بابیه تانه ی دینه بوردستی به ناوژی
 رومی میلی و بیر میلیدا تینمریان بکات و هلیان به ننگینیت. مانای
 رایه نمو میلله ته خاومنی نمونه ییترین کادیرانی نیداری و سیاسییه.

بیرکردنموی جیاواز و موتالای جیاواز کاری مرؤفه کامله کانه. به لام
 نمونده شه هیه کهس مافی نموی نییه لیئوورده یت به رامهر یت به تیگمیشتن
 و بؤچوونه جیاوازانیه که کومه لگا بؤ چین و توتژی جیاواز پارچه پارچه
 ده کهن. چونکه رینگه دان به دابه شبوون و پارچه پارچه بوون، چارنو قاندنه
 له ناست له ناوچوونی میلله تدا.

به رامهر به کهسانیک که هه مان بیر و هستی میلییان نییه چمند گهشین
 و گومانباشیش بن. نایت نموه به دوربگرن که ده گونجیت زیاتان ینگمیشتن.
 ره هه رگیز نایت رینگه بدوت دست به سر نمو خاله گرنگانه دا بگرن که له
 حوکمی دهماری ژبانی میلله تدان چونکه مرؤف دمتوانیت سمارت به مافه
 شه خسییه کانی خوی دووچارای متریسی بکات و لیئورده می بنونیت. به لام
 هه رگیز مافی نموی نییه میلله ت و دمولت دووچارای هه مان متریسی
 بکات.

پیرسته نهوه له بهر چاویگرن ده گونجیت که ساینکی وا همن که وک نیر.
 بیرناکه نهوه و خاوضی همدان جیهانیسی نیه نین، به لام له گدشان نیکه لار
 و صمیمین و به سوودن یوتان؛ که واته نایت به پله پرویه پوری نهو بیر و
 بۆچونانمن بنهوه که وک هی نیوهی نین و، نایت خاومنه کانیان بتورنن.
 تنانته به گهران به دواي پینگاکانی سوود و مرگرتن له موتالا و فیکریان
 همیشه درگای دیالوگ به کراوهی جیهیلرنت، نه گینا نه م زویر یواندی
 که تنها له بهرنهوهی وک نیمه بیرناکه نهوه و دوور که وتورنه توه یاخورد دور
 خراونه توه، کوصلی گه وره گه وره پنکده هینن و پرویه پوتان دهنه و نه خنی
 زهرستان ده کهن. زویر یوه کان له میژودا به نهستم کاری باش و نهرن بیان
 تنجامداوه، به لام ژماره ی نهو دموله تانه ی پروخاندویانه نیجگار زورن.

مرؤف پیرسته بزانت چۆن سوود له زانیاری و تینیبیانه و مرگرت
 که په یومندیان به سیسته می خوی و بیر خوی و دنیای خوبه و هیه،
 نیدی خاومنه که ی هدرکه سینک یت. به تابهت هدرگیز سوود و مرگرتن له خاوم
 نه زمرونه کان فدراموشنه کات.

دین، له روانگه یوه که خاومنی خسله تی کۆکه روهی خدگانه،
 دامه زراومه کی گرنگی و هابه که پیرسته همیشه له بهر چاری نه وانه دا
 یت که میللت بهر نومدهن و، پیرسته هدردهم په نا بۆ هیزه نه دژم او ده که ی
 بیرنت.

له داینگردنی سه‌لامتی و ناسایشی دهرلوت و میلله‌تدا ناتوانرت
هیزیکی دیکه‌ی دووهم به‌ته‌ندازه‌ی هیزی نایین نیشانبدرت. چونکه
هه‌روه‌ک دین له ویزدانه‌کاندا کاریگه‌رت‌ترین هیزه، به‌همان جور له پرته‌کشتن
و کوتر‌ژل‌کردنی جووله و هه‌لسوکه‌وته‌کانی ناکیشدا بالاده‌ست‌ترین لایه‌نه. له‌م
دووهم پ‌ن‌یسته کاربه‌دستان ژبیانی نایینی کۆمه‌لگا به ژبیانی میلله‌ت بزانن
و هه‌لبه‌ن له ویزدانی گشتیدا به‌زیندوویی بیهیلنه‌وه.

به‌رز‌کردنه‌وی میلله‌ت وابسته‌ی په‌روم‌ده‌کردنی لاوه‌کانسانه له جوار‌چینه‌ی
بیر و باوه‌ری خۆماندا، به‌لام له‌همان کاتدا له‌و پرۆژگاره تییگه‌ن که
تییدا د‌ژین و، پر‌و‌به‌پر‌و‌بو‌ونه‌وی هۆشیارانه له‌د‌ژی هه‌زاری و نه‌داری و
پاراستنی هه‌ستی به‌روا و متهمانه‌ی خه‌لکی و، به‌پر‌یو‌مه‌ردنی پ‌ش‌مه‌زاری و
بازد‌گانی له‌خولگه‌ی زانست و به‌هرمه.

س‌ی ماکی گ‌ر‌نگ هه‌ن که میلله‌تان ده‌پار‌ژن، دین و حیکه‌ت و چه‌ک.
ده‌توانین به‌م جو‌ره تهن‌وبلی حیکه‌ت بکه‌ین. په‌ب‌ردن به‌زانستی ده‌قیقه‌ت و
ناوته‌بوونی له‌گه‌ل ژیاندا.

دونیا خاندی تاق‌یک‌ردنه‌وه و نه‌زم‌وونه و، تییدا هه‌موو شتی‌ک به‌ه‌وی
نه‌و مانا و به‌هایه‌وه که نه‌زم‌وونه‌کان پ‌نی ده‌به‌خشن. پ‌نگه‌به‌ک ده‌گ‌رت.
به‌پ‌رای من پ‌ن‌یسته له‌لایه‌ک گ‌ر‌نگی به‌و شتانه بدرت که به نه‌زم‌ووندا
تییه‌پ‌یون و، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له نه‌زم‌وون و هه‌له‌نگاندنی نو‌ندا

که مته رخه می نه کرت، ههتا له بهک کاتدا ههم باهیران و ههم نه وه کانی زانست پارتزرتن.

له پارتزگاره کاندای میهره بانی و ههستیاری و لیرسراوتی و، له سهروک شاروانیه کاندای رینکوبینیکی و پاکو خاوتنی و سهلامه تی کووچه و بازار و، له داومه کانی شدا بیرری هه قپارتزی و بینلایه نی و بوژی، بناغهن.

نه گهر میله تان و دوله تان هه به چاره ی به کتر نه کهن، تا راده به کشتیکی سروشتیه. له م دووه سیاستی نیرانیان یان له خولگهی دۆستابه تیه کی گهرموگور و یان له تموره ی به رۆمندی دا ده خولته وه. ههردوکیان ناسین، به مهرجیک لایه نه کان نه زیان بیه خشن و نه زیان وهریگرن. به لام نه گهر نیه که بیش نه خه له تینین پیوسته هه میسه بۆ نه وه ی نه خه له تیرین یندار و چاوکراوه بین؛ نه مهش به کتکی دیکه به له لایه نه کانی سیاست.

نهوانه ی وا دهزانن سیاست تهنا بریتیه له حیزب و پرویاگنده و ههلبازاردن و دهسلات هه له ده کهن. به لکو سیاست بریتیه له تیرامان له مرؤ له گهل به یانیدا و به یانیش له گهل دوو به یانیدا و، هونه رنکی به رینوهردی خاوهن ناسوی فراوانی وهایه که تیندا رهزانه ندیی خوا و خه لک پیکره مواتا ده کزن.

رهبردوو، قوتابخانه به کی به له تابلوی په ند و عیبرت و نهوانه ی

ره‌پاڼه که له ژيانموه وهرگيراون. نه‌وانه‌ی زور باشی قازانج و سووډه‌کانی
 نم قوتا‌بخانه‌یه دمناسن و هه‌لیدمه‌نگینن، دمتوانن سه‌رکه‌وتوانه خوکی
 داهاتووش بکه‌ن. چونکه نه‌مرو دوتنن ده‌چیت و، دوتنیش له ورزی یتش
 خزی.. نموشته‌ی ده‌گوریت تنها ره‌نگه‌کانه.

دسه‌لاتی هیز کاتی و را‌گوزمه؛ نموشته‌ی ده‌میتنموه دسه‌لانداریتی
 حق و دادپه‌روهریه. نم شتانه نه‌گه‌ر نه‌مروش نه‌یت. یت‌گومان له
 داهاتوویه‌کی زور نریکدا سه‌رده‌که‌ون. له‌به‌ر نموه پت‌سته خه‌لکی له حق و
 عه‌داله‌تدا به‌دوای گه‌وره‌ترین سیاه‌تدا بگه‌رین.

به‌شیکي زوری خه‌لکی نم روژ‌گاره سیاست به یاری و فیل و
 ته‌له‌که سیاسیه‌کانی روژانه و، خه‌له‌تاندن و فریودانی جه‌ماویری خه‌لک و،
 مله‌لایه‌کانی به‌رژموندی و دسه‌لات و، نیشاندانی سه‌رجه‌م نامه‌شروع‌ه‌کان
 له‌م پینارمه‌دا ده‌ک شتانی مه‌شروع و پت‌یدراو، ده‌مین. هه‌ریزه له‌پیناو ژبانی
 دل و، راست‌هویی بیر و، په‌یومندیان له‌گه‌ل خوی گه‌ورمه‌دا، دور‌که‌وتنموه
 له هه‌مرو جوولانه‌ویه‌کی سیاسی به‌شیکي پت‌سته ده‌مین. هه‌میه‌ت!
 نم سیاست له کوئی که له‌گه‌ل حق و دادپه‌رویری په‌کی گرتوه و، نم
 مه‌زله‌ی کولانه‌کان له کوئی که زوربه‌ی در و ته‌زویه!

مزگهوت و فه رمانه کانی

مزگهوته کان نمو جینگایانانن که تمنانت له سهختترین و ناخوشترین
 روزه کانیشتا تیایاندا بابه ته کانی په یوه نندیدار به نیمان و قورنان
 موتالاده کړن.

مزگهوته کان، بهرنه ی قوتابخانه یه که هموور ناسته کانی له خوگرتهوه،
 خانده عیلم و غیرفان.

مزگهوته کان کومه لیک پیگه ی ناسانی وهان که تیایاندا له پال پرستشدا
 زیکر و فیکریش به زیندووترین شیوه نه انجامده درن.

مزگهوته کان، له سمرده میکی دیاریکراودا، کوی پراوژی پیوانی
 دهرله ت برون.

نه انجامدانی تمنانت کاره دونیایه کانیشت له جینگایه کی وه پرستگادا
 که به روی جیهانی لاهوتدا کراومه، لمر پرووه که چهنیدن قازانچ پیشکده
 به پوهه کان ده کن، له سمرور و مسفردنه ون.

مزگمۆته‌کان له‌و لایه‌نمۆه که ژیا‌نی نیسانداران پێکه‌خه‌ن، وه‌کو فێرگه‌یه‌کی
ناسانی وه‌هان.

بازرگانی

بازرگانی، برتییه له‌ داواکردنی پۆزی له‌ خوایه‌ی که جله‌وی هه‌موو
شتیه‌کی به‌ده‌سته له‌پێگه‌ی زمانی پاره و شه‌که‌وه. نه‌م کردار و داواکردنه
پێوسته به‌ده‌ستی نه‌جابه‌درت، به‌لام نابێت نه‌وه‌ش له‌یادبکێرت که هاته‌دی
داواکارییه‌کان تاییه‌تن به‌ نه‌وه‌وه.

زانست و ته‌کنه‌لۆجیا چه‌نده‌ش پێشیکه‌ون، پۆلی بازرگانی و
کاربهره‌یه‌یه‌کانی له‌ نایینه‌دا، له‌ نیتاش گه‌وره‌تر و گه‌رنه‌تر ده‌یت. ته‌نانه‌ت
ه‌کومه‌ت و ده‌سه‌لاته‌کان له‌سایه‌ی نه‌ودا ده‌ره‌به‌په‌نه مه‌یدان و به‌یارمه‌تی
نه‌و به‌رده‌وامی به‌ برونیان ده‌ده‌ن.

به‌وته‌ی هه‌موو شتیکی دی، له‌ بازرگانی و سنعه‌تیشا پۆلی زانست و
په‌ڕه‌ی زۆر گه‌رنه‌ن. به‌لام نابێت نه‌وه‌ش په‌شگه‌رتنه‌وه‌ی که نه‌م دوو په‌شه‌یه
له‌سه‌ر بنه‌مای شاگردی دامه‌زاون.

چه‌نده‌ها به‌یه‌تی ناو کتێبه‌کان هه‌ن هه‌تا به‌ ئاره‌زی به‌هره و کارامه‌یی
وه‌ستایه‌که‌دا تێنه‌په‌رن که شاگردی و خه‌لفه‌یه‌تی پێنیه‌وه، نه‌سته‌مه نه‌جاسی
به‌سه‌رد و چاره‌وانه‌کار به‌خه‌نمه‌وه.

سهبارت به بازارگانتيك كه له چوارچينوي حرام و حلالدا كړين و
فروشتن دهكات، همموو نمو خولهكانه ي كه له كار و پشه كيدا بهسري
دهبات به پمرشت حسابن.

لهمېرتهوې زوريه ي جار پاكخواوتني و پړنكوبنكي يان پيسي و شېرهمي
شرتي كار و بازارگاني، پمگداندهوې حالتي دوحی فروشيار و بازارگان،
نايتت نمو راستيه فواموشېكرت كه نم حالت ته كاريگري نمرتي يان
نمرتي لهر مشتهري و كړيار دهيت.

بازرگان و فروشيارى فتلېاز و تلهكهچي بهم كارميان سمرتا دژاېتي
پهرومودگار و ويزدانى خويان دهكېن، پاشان به ناشكرايووني فيلهكانيان لهناو
خلكيشدا، متمانه لهدهستهدهن و، لهو جتيه دا ددهوړين كه دموو قازانج بكن.

دوحى بازارگاني بريتيه له راستي و دروستي و نهمانهت و ټينگېشتن
له پوژگار و پهفتاري جوان و ناسك بهرامېر به كړيار و مشتهري،
نم كهمي له يدېنك لهمانه دا كه متهرخه مي هديت دوحى بازارگاني
زامداركرووه و، له نهنجاميشدا پړنگاكاني قازانجكردني خويان بهدمتي
خويان دهگرن.

بازرگانان و سمنهكاران پتوسته پروخوش و زمانشپرين و خاكي و

پاستگور و دامه زراو و همولدر و کولنه دمر بن. نم تایبه تمه ندیانه ی که بو
هموو خاوم پشه کان دارای گرنګین، سهارت بهم دور پشه به گرنګترن،
چونکه بازرگانان و سمنه تکاران هم له گمل خه لکدا زور ټنکه لاون و هم
نم خه سله تانه په یومندیه کی به تینی به قازانچ و زبانی کاره کانیاموه هیه.

نومانی رېوزانه کاترمیرنک پتش له خه لکی شوونی کاریان ده کمه وه و
کاترمیرنک دواي کاتی ناسایی دایده خن، مانگیان دمیت به سی و پتج
رېوز و سالیان به چوار سه. ینگومان بهو مهرجه ی له شوونی کاره کانیاندا
وه زیغه ی سهره کی به ندایه تی تا چهند دستدات فراموشنه کهن...

دویاری زمان

زمان، په کینکه له گهورمترینی نهو دیاریبانه ی که خوی خاوم رېحه متی
پینسور پتسکه شی مرؤفه کانی کردوه. مرؤف به هوی نه وه مرؤفیتی
خوی دینته سر زمان و، بهر و زانسته کان بالده گرنه و، له گمل نه وه کانی
داهاتوردا دفری... نازانم داخو نه وانه تی ټکی دهن و دیشورتن، ناگاداری
گهورمی نهو خیانه ته همن که نه نجامیان داره؟!۱

بیری ماکیافیلیستی^۱

جاران وا دمزانرا پرینګای خو ناساندن له پرینګی ناشرینکړدن و تاوانبارکردنی کهسانی ترموه تنها تایبته یت به ګرورینک دووړووی پوژمه لاتموه. به داخبره نیتا هینده پهری سندروده که به شینکی زوری نوانهش که به ناوی حقهرو کارده ګمن و له پیناویدا هولو دمدن ګار و چالاکیه کانیان له سر ماکیافیلیزم بنیاتدمین. به دبه ختی بو نوانه ی له پرینګی نامه شروع ناحقهروه به دوی هقداد ده ګرین! به دبه ختی بو همورو ماکیافیلیسته کان!

سهرکه وختی چاکی و جوانی

همونتی سهره کیی دنیا چاکی و جوانی و راستی و فزیده ته. دنیا زوو یان درهنگ دیتموره سر نهم هیل و خولګیه و که شیش هیزی پراګرتی نهمی نییه.

۱. ماکیافیلیزم: ریښه له نمونمکی فلسفې و سیاسي که لمر میر و بزچرونه کای بیکولو ماکیاویل. نووسر و سیاستوال نیوال دامرراوه. ماکیاویل له کتبه پناو بیا که به ناوی "میر". پای وابه مو ګه شین به ناساخ همورو جزیره رنار و هوګارنک پرېکه پینمراوه و. پینوسه دمه لاتنار خو ی له هسته کای دامرینت و سهریل بخانه لاه.

بائی چوراج

روانکا
بزرگ

مهردي خزمهت

مرؤفی خزمهت له پتناوی نهو به هیاڼه دی دلی پتو په یوه مستکردوه نامادیه زور چاونه ترسانه به سر دړک و دال و سهختی و نارېه تیدا بگوزمرت و پروات، مرؤفی خزمهت بهرامبر په روډگاری مه زن هینده ینگه یشتو و به نه دهب و پوشتبه رزمیسه که هرکاتیک نامانجه کی دپنکیت و سرده کموت، خوی ناکاته خامنی سرکه وتنه کان به لکو همووی دهاته پال خامنه راسته قینه که یان، هر دنگ و سه دایه ک به ناوی خزمه توه به رزیتته و به زیگر و ته سبیحی دهزانت، به چای پزوه له همووان دپروانت، هینده پروای به توانا و قودرته خوی گوره هیه که له کاتی چه پله لیدان بو سرکه وتنی تاکه کانیشا سرکه وتنه کان هر دهاته پال په روډگاری و خوی دپارزنت لمو تاکه کان بکاته بت له هزری خویدا.

مرؤفی خزمهت هرکاتیک له هر شونتیک پتو یست بیت کارنک نه نجام برت، نهو په کم کس دمیت که خوی به بهر پرسیار دهزانت بهرامبری. له بهرامبر همو نه وانه کی که خمی هه لگرتنی مه شخه لی حه قیان هیه تا به رزرتین ناست بهر پز و بهر پز دانه، مرؤفی نه پزیه گهر تووشی شکستیش بیت و، دامه زراوه و پلانه کانیشی تنکیشکرتیزت و په کپوون و په کیتی پهرت بکرت و هیزی نهوی بکرت، هینشا بهر په پی پروا و نومیدوه مامه له دهکات و پاشانیش که دووباره پرو به ناسو بهر په سرکه وتن له شه قی بال دهاته و، هر چاوپووشی و لیبردمی دهکاته پینشروی خوی.

مرؤفی خرمات خامن به سیرت (بینایی دل) و کسبکی واقعیینه و هر له سهرتاوه نموی په سندر دووه که نهم رینگابه یهک پارچه هوراز و نغزیه. هوروا هینه باورپنکی پتهو و هیمه تیکی بهرزی هدی که نه گهر چاله کانی دوزه خیش له بهرده میدا بینه له مپهر نامادی تیه راندنیانه و، وهک رنبرارنکی نهوینداری نمو ریتبازی سمری له پشناودا داناره، دهیت هینه وه فادار ینت که ته ناهت له جان و جانان بگوزمرت بهی نموی جازنکی دیکهش بیانیه تیره به خه یالیدا. بدلن نمو مرؤفنیکی رپوح و کسبکی راستگز و له خوبرودی له شتومیه.

پیئشکەش بە مەردانی ئیڕشاد

پیغمبر زمان له ژبانیډا تنها يک جار حجی کړدوه. بهلام همدو
ژبانی له تبلیغ و نیرشادا بهسرېدوه.

نمواندی کاره‌کانیان تبا و گونجاو نین له‌گه‌ل نمو چاکه و به‌خشاندا که خوا به‌خشیوێ، کانیای خۆیان کۆنره‌که‌نوو.

• • •

۱۰. دودکرت همدنیک له فرمینگه کان بین به هوکاری فتهکرونی زورتک له

...

گورمی له کاری گوردا و نه خشی گوردا نییه. بیلگور لوردیه

ناده میزاد چار له پژامه نندی خوی گه وره بیریت و، خوی گه وره یی
بفرموت "من لیت رازیم".

نه کیمیت ومانندی تۆر بخه یته و مرزی دورینه وه و خه رمانده، نه گینا
همولی همدوو و مرزه کت به خورایی دهروات!

مرجه مرؤفی باره دار له زه مینه ی کرداردا بیروباوهری خوی بجه سیتیت.
کاتیک نیجان و کردار هسته کانی که سیک ده خه نه ژیر فشاروه، نیدی له
هله کوته کانی شیدا دامه زراوی و راسته روی به دیارده کون.

دستریشتنی نیمه له زهری خوادا وه ک دستریشتنی فه مانبهران و
کارگوزاران وایه له زهری میریدا.

نه گهر که سیک گونه هه کانی نازاری بدن، مانای وایه چاک و خراب
لمبه کتر جیاده کانه وه.

دوژمنی سه رکوتن خوشگوزرانی و پالده نوه. سه رکوتنی موسلمانان
تنها نمو کانه دیشه دی که وه ک گومانده ساده و ساگار بژین.

نه گهر هیلکه و جوجه لمیه کی زلوت همن. نه خه له تایت هه مرویان له یه ک
سه به تدها دابینیت!

بلان و نه خشمه پزى نه گمر نه توانيت قدمریش بگوزرت، له نه منجامدا
مرؤف له بمره گزتنه قه در ده بارنزت.

گومانباشی جیابه له گومانباشی و پشت پشتمه سن... دیاریکردنی
نونی همره له مانه کاری نمرایی فیراسته.

نور شتی له ته بلیدا گزنگه برتییه له نیخلاص و و مرگیرانی له لایمن
خلکوه. نایت هیچ که سیک هه ولیدات ته بلیفی که سانیك بکات که به ناست
لسمروو خویموم، دما نه منجامه که ی به پینجه مانوه دهیت. نایت کور به رامبر
بارک و، قوتایی به رامبر ماموستا و، شاگرد به رامبر به و ستاکه ی
فمه کی دهیت. له روهوه قبولنه کردنی پشه مبرستی پشه مبری خوا
له لایمن نمبر تالیبی مامیه و شایمی هه لوست و تیرامانه...

دایک و بارک ناکرتن به قوریانی هیچ شتیکی تر. به لام نه گمر نهوان وتیان
"مزمت مه که!" له قه دهغه به دا گوزر ایه لیان ناکرتن. جگه له مه، نهوانه ی
گوزر ایللی دایک و بارکیان ده که ن، پیت و بمره کت له زیانیاندا دهیننه و.

نجانار له سروزمیدا و نوننموی ناشتی و ناسیشه.

مرؤف نایت له گمل بارکیدا مشومر بکات، با لسمر هه فیش یت.

سيفتمی جلالی له همدسو کهښکدا به شينوميه کی جوژنی يان کرللی برونې هميد. نووړجوون سيفتمېکی قبولکړاو نييه؛ به لام کاتیک به پرموړدی موحه مده دی پرموړده ده گرت. بهرامبر به دوژمن له شيری وپاردا و. بهرامبر به نيکاندارش له شيری خو به که مزانيدا خو ی دهنوتيت.

نه گمر لمبر همدنیک هژکاری تايهت پټوست بکات همدنیک کهس نمر بلاړکړاونه بخورننموه که دوژمنایهتی نیسلام ده گمن و هيرشی ده گمن سر. هيچ نیت پټوسته ناگایانه و هو شيارانه بخورننموه.

ده گرنجيت همدسو کهوتی مرؤفانه بهرامبر به کهسانی خراپه کار و زيان به خسر پړنگه له زيانيان بگرت. پټوسته له بيرمان نه چيت که ”نيسان کزيلی نيهانه“...

نمرانه ی له زاتی خوياندا بچوړکن، هميشه کهسانی بچوړک و خاوم کهښی نرم له دهروروی خويان کوزه کهنموه. واده زانن بدم شينوميه دهنوتن کهښک ناستی خويان بهرزي کهنموه.

شعبان زلرجار نمر کهسانه له دې ددره کات که زيانيان له خولگی نيرشاد و بانگمواردا به سرنا بهن. نمرانه ی دهرمان به چاکه و پړنگی له خراپه ناگمن، له بهر کهوتی وهی مدهروم دېن. نمر کهسانه همرگېز سدی نيلاه به سراندا همدنکات. لمرانه به بتوان کتېب پټوسن، به لام

نوسینه‌ګانیاں ږمښ و تاریکه و پیت و بډرہ‌ګه‌تی ټنډا نیبه. وطن له‌وانده‌دا
که سرفالۍ فرمان به چاکه و ږنگړین له خراپه، همیشه شنبای نیلهام
«میریت». له‌مړنوه ټنصومانان پترسته به‌ردوام بخوښنمونه و بیرک‌مېنوه و
به‌ردوام هم‌لېدین شتیک به‌ګه‌سانی تریش بګه‌په‌نین، هدا بتوانین له‌سر
ناستی ږوح به‌زیندووی بیتنمونه.

پوښته خه‌می هه‌موو موږشید و ږنمونیکارنک له‌م ږوژګاردا تمنا
ږزاه‌ندیی خوا بیت و، هیچ بیر و هستیکی دونیایی نه‌بڼه نامانجی.
ږنمونیکار پوښته به‌م جوړه بیرکاته‌وه “نه‌ګر وژونک ږنم له‌ دوزه‌خیش
هملکوت، پوښته به‌دوای سیمایه‌کی ناشادا بګه‌ږنم و له‌ونشدا باسی حق
و حقیقه‌تی یو بګم.” نه‌مه‌ش ږورتړتی بیرکردنوه‌ی نه‌و بانګه‌واژګاره
نرونیمیه که له‌م سرده‌مه‌دا پوښتمان پښه‌تی.

(آمنت) ی مړوځه مه‌زنه‌ګان

هډه‌ک له‌ به‌رږاګرتنی مه‌فکوره‌ی خزمه‌ته‌ګه‌مان که بریتیه له
خزمتکردنی مړوځایه‌تی له‌پښاو خوا، به‌سر هه‌موو نارم‌زوویه‌کی نه‌فسی و
هستمی و، هملېزاردنی به‌سر پیداوړستی و ناروزو مړوځیه‌کاندا و، نه‌وی
که دواۍ ناسینی حقیقه‌ت، به‌جوړنک دامه‌زراو بین که ناماده‌بین سرجه‌می
خزمتستان و نه‌و شتانه‌ش که دل‌مان پښانمونه به‌ستراوه به‌خت بګه‌بین و،
نهری که له‌پښاو نامانجه بالاکه‌ماندا سنگ دهرپه‌ږتین له‌ ږوداوه هډه

سخت و قورسکان و، دینگاگانی به‌ختمومری به پرووی نمودی نوندا بکمیئره و، نمودی که به خورزگارکردن له گشت هه‌زه ماددی و معنومیه‌کان له به‌ختمومری کسانى تردا واتای ژیانسان بدلزینموه و، هاورئ له‌گمل فلسفه‌دی "له خزمندا له پتشی پشموه و له پاداشندا له دواى دواوه"، خومان به‌دورریگرین له کیشمه‌کیشی ده‌ستختنی پله‌ویابه و ناویانگ... بملی، نه‌مانه نمو نامانجانەى برونی ئیمن که به‌هیچ شتیه‌ک ناتوانین دستبەرداریان ببین.

نوموانی له بزروتنه‌ویه‌کنا له‌پشموه‌من، له روانگهی پینگه‌که‌بانموه، هه‌ر خوو و خه‌له‌تینکی جوان و باشیان تینا ییت چەند هیندانه له‌وانی دواى خویاندا دینگمداهوه، به‌همان جۆر هه‌ر حالت و رەفتاریکی نابەجێ نەراشێ دەگونجێت نووانی دی له خود و ناوموژکی خویان دوریخاوه‌وه، بیانکات به‌چەند رۆحینکی هه‌رزه و چارلینکه‌ر.

گیانفیدایانی خوشه‌وریستی

دونبای رۆشن و به‌ختمومری نایینه‌ نه‌ها نمو قاره‌مانانه‌ی بواری خوشمیریستی بنیاتی دمنین که به‌عشق و خوشیستن بالیان گرتوه، نمو قاره‌مانانه‌ی خوشمیریستی که بزی خوشمیریستی له‌سه‌ر لێریانه و، دلپان خەرمانی خوشمیریستیه‌ و، روانیسان هه‌سته‌ مرویه‌گانی لێمه‌کت و، نیگای مېهرنامێر ناراستی هه‌ممو که‌س و هه‌ممو شتیه‌ک ده‌کەن و، له‌ر خۆراوه‌وه که

همدین و ناوادهې و. لهو نه ستیزانمونه که ده گه شنه و ده گوزنمونه هممیشه
په پامی خوشموی و ورده گرن...

تسانعت توږم جوونی نمو گیانفیدایانه خوشموی که په پوښدی نتوان
خوږیان و چوراده و ده که میان له سر خوشموی فورمیشکړدوه، لهو پر ووه که
نامانج لى ړنکختن و ناموزگاری و نیشاندانی ړنی راته و، هینا په یو
جلیعت و وبقار. هممیشه په بنیانته و سووډه خش دادمړین.

نامانج و هوکار

له هممو کار و هوکار کېدا پوښته سره ما نامانج و مېهست دیاری
بکړنه هتا مرؤف به هوکاره کانه نه به ستریمونه. لهو خزمتاندا که له
ړنگی مېللمندا نه انجام ددرین. نه گهر رڅ نراسته نه کړنه و نامانجی
بشانمدرت. بیر و بوزچونه کان شپوی گهر داو ورده گرن و. نه وانهش که
خزمت ده کم وک زموږ و دیلیکیان لیدت.

پوښته له سر ناستی بیر کړدونه نامانج و مېهست هممیشه به که مین و
گرگترین چنگا بگرن. نه گینا دوچار بوون به زوری و پاشان به سراسیمه
نیت. چمنډین هلممتی سرنجر اکیشی وها که به هوی ناروونی نامانج
و هوکاره کانه ییمرهم بوون. نه مانه هه وک به هیچ نه انجامیکی خیردار
نه گېشتون. له دوی خوږیانه چمنډین کین و نه فرمیشیان به چینه شتونه.

پیرسته له دیدی هه موو که شیکێ خاوهن هه له مەت و بزاوندا سەرما
 و پیتەر له هەر شتیکێ دی به دیه پیتهری هه زن و په زامه نندیه که ی برونی
 هه میت. نه گیتا چه نندین بت دیتنه نهو ناوه نهوه و، ناحهق خوی له شینوی
 هه فلدا دهره خات و، ههرا و نارمزوو پو شاکێ فیکر ده پو شتن و، به ناوی غه زاوه
 چه نه هه تاوان نه نه جام ده درت...

نهو کارانه ی که له پیتاو په زامه نندیه خوی گه و ره ده کزن، گه رد یله په کبان
 وهک خۆر و، ده لۆ پیتکیان وهک ده ریا و، ساتیتکیان وهک هه تاهه تایی به نه رخه. مادم
 راستی بهم جو ریه، که واته نه گهر به هۆ کارنک که نهو لینی پازی نییه هه موو
 دونیاش بکرتت به به هه شت، له حوکمی هه چدایه؛ نه رخێ نییه و به ره به سه
 شانی خاوهن که به ره.

نه رخێ نامر از و هۆ کاره کان به نه نه دازه ی گه یاندنی مرؤف به نامانج و
 دور یوونی نه م گه یاندنیه له که مو کو ری. له م روووه نهو هۆ کارانه ی که
 به تامانج ناگهن و ته نه ات له م پیه دا به ره به ست دروست ده کن به مه له وون
 نه م هه ر کراون. نهو له عه نه هه ش که له دونیا کراوه پرو ی له م لایه نه یه تی.
 ده نا نه م دونیایه ی که ناو ته یه که بۆ هه زار و یه ک جیلوه و دره و شانه و ی
 ناوه پیر و زه کان و له شیره ی پشان گیایه کی شکۆ دار دایه، به جو رنکه پیرسته
 ناده می زاده هه م خۆشی بویت و هه م له به رام به ره وه سه رسامی ده بر پیت.

چه نه هه رینگا و نامر از هه م بۆ په شتگیر کردن و سه رخه تنی هه ق. نه م

هنگایانه، به نندازهی ریزگرتیان له حق و یارمه تیدانیان بۆ گه شه کردنی
بیری حقیقت به نرخن. نه گهر مالیک دانیشتروانه که ی ناری به مه عریفت
بال بگن و، به دستگایه که همونی بیرۆکی نه به دیهت له وانه دا بچنیت که
له زیر گومزه که پیدا کۆدینه و، فونابخانه که کیش شابالی نومید و یومر به
خوتندکاره کانی به خشت، مانای وایه نه رکی خویان وه نامراز به جندمهین
و پرۆزن. نه گینا هه موو نه مانه ته له ی شیتانین له به ردهم ناده میزادا.
کۆمهل و رینکخوا و سیاسته کانی به هه مان شیره!

دامه زرنه ری هه موو دامه زراومه که نیدی بچوک یت یان گه وره پیرسته
زوو نامانجی دروستبون و حیکمهتی هه بونی نمو دامه زراومه ی بیری
خۆی به خاتمه و، دما نمو دامه زراوه و خوتندنگا و جینگایانه ی که نامانج
و مهستیان له بیرکاون، به وینه مرۆفیک که نامانجی به دیهاتنی خۆی
له بیرکردوه، به ناراستیه کی پتجه وانه دا و دزی خویان هه له مسوورین و
هه رگیز به نامانج ناگن.

فهیسوونی فیکر و بینینی حق ته نهها له لای خود، نیشانه ی
هۆکاره رستی و نه بونی نامانجه. رق و قین به رامهر به هه لگرانی هه مان
هست و بیر نه گهر بیه شبورن نه یت له بیری نامانج و مه بهست، ده یت
هی یت؟! ناخ له دست نه و بوونه وهره هه رزیانه ی که کۆیله ی نه فسن و به
عیالی خویان گه ردوون به گونره ی نندازهی سه قهتی خویان به رپوده به!

داويزه

داويزه بريټيه له ډنگابه کي گرنگي به خشيښي سيفتي يښووي به
عهقل و بيري سوږدار.

هيچ دوله تيك نوموځي داويزه دوله مند و هيچ سويابه کيش هيندي
نور به هيز نيه.

تورناني پيروز له مه قامي مه دح و ستايشي هاو له بهرزه کانا
ده نوموځي "کاروباري نار نوان به داويزه". به مهش له بيري هه موو سيفته
جوان و باشه کاني تران، سيفتي داويزي نوان ده خاته پښجاو...

نور زيردي که له زيره کاني دي چمند ههنگاونک له پښتړه، نور که سبه
که نرخ بړ عهقل و بيري که ساني ترش دادمنيت.

کاربگه درين نيکسیر که ژمنگي سر بير و بړچونده کان پاک بکانه ده
داويزه.

نه گهر دوو عهقل له عهقلنک باشتر بن، بنگومان سه عهقل زار له

پنځره له تنها عقله. ډاورژيش برتبيبه له ناوښاني کډوونوې نم
هموو عقله.

نوموې متحانهيان به عقلې خويان همېه و ناگه پښوه بډ بير و
بډوونې کسانې دې. لمبرنهوې وازيان له ډاورژ هېناوه که ډهمنديکې
گړنگ به داوموې ژيري دمه خښت. نه گهر بليمېش بن هښتا به ښه فل
دادوزن.

تدبير

تدبير برتبيبه له هلسرکه وړتکې گړنگ له کار و بدرانامه کاني
مرؤفا بډ نوموې له همېهر گريمانې زيانه کان و پاشان لمبرامبر به لا و
موسيبمه کاني دمرنجامدا مرؤف دووچاري ناخ و داخ و په شيعاني نميت.
چمندين کسي ومها همن دمستيان داوخته کارنک پيش نوموې له بازني
هزکاره کاندا ناماده کاري تمواري بډ بکمن له نهجامېشدا يان له نهژنوي
خويان داوه ياخود ډه خنميان له قهدير گرتوره. بېلې. نوان سرخا له تدبيردا
که مته رخه مي ده کمن و. پاشان په ډه خنه گرتنېش له قهدير ده کمنه هملې
دووه همووه.

نامانچ و مېهېستې هر کار و کڅشنيک چهنه گموره ښت. ډه چاوگردني
نمونه دبيرانه ي که لمړ پښاودا پښوېش به همدان نه ندازه گړنگن. بېرمېنې

نهمه، نه گمر که سیکل به نمندازی گمورهی نو به برسیار تیبیهی که لمر شانی ناوه، بیر له قازانج و زیانه کانیشی نه کاتهوه و کاروباره کانی پرکنه خات، مانای وایه بان که سیکلی سرکه شی ناجدییه نییه لهو کارانه دا که دمستان ده داتی، یاخود که سیکلی گهمزهی ساویلک هیه. کار و هه ولی نهم جزوه که سه گهمزانه له بینکاری و پالدا نه و میان زیانه خستره.

له به دمهتیتانی نو شتانه دا که مروف ناره زوویان ده کات، ته دبیرو قایسکاری سرمایه یه کی گهمزیه، ههر که موکورتی و پشتگونختنیکی کم که نهم لایه نه بگرتته وه، یه کینکه لهو هه له گهمزانهی که له نه جامدا تاوانبارکردنی لینده که ورته وه. که سی ژیر نو که سه یه پیش پرودانی زیانه گرماسنکراوه کان پینگریان لیبکات و چاریمان بو بدوزتته وه. به لئ، یا پیرانسان وتوویانه "مالی خوت توند رابگره و کهس به دز مهزانه." هتا له نیوان تاوانبارکردنی دز و قه دردا نه بهیت و نه چیت.

پنورسته مروف بو هه موو کارنک نه خشی پشوه خته و ته دبیری هه میت. هه موهها دمیت لهو شتانهش دووریکه ورته وه که له نه جامدا سوودینکی مادی و مه عنموی بان فزیلهت به مروف نابه خشن. ههر کارنک نه خسه و ته دبیری له گه لدا نه میت بیهرودمیه و. خوخه ریککردن به شتانی بیهوده مشوه هیمایه بو که می عهقل و، مندالیی خاومه کهی دهرده خات.

مروف له سرکه برتن له تاییکردنوه هخت و هه لومهرجه ناله باره کاندانخ

و بەھاي خۇي دەسلەپنىڭ دەرى دەخات، سەركەرتن لەم خەزمەتەنەشدا كە
لە ھەلومەرجە سەخت و گرانەكاندا نەنجامدەرتن، پېش لە ھەر شت وابەستەى
نەخشمەكى دروست و جولانەمويە بەپنى نەم نەخشە، بەرمەبناى نەم،
نرخ و بەھاي تالە گەل سەركەرتنەكانىدا و، سەركەرتنەكانىشى لە گەل نەم
پىيارانەى كە پېش دەستەنە كارەكانى دەمدات، راستەوانە دەگۆرېت.

ھەرەك تەدبىر بەتەرەوتى جىاوازە لە ترسان و كەشەنە دواو، نەم كارانەش
كە پى تەدبىر دەگرتن ھېچ پەيوەندىيەكان بە ئازايەتى و دلەپسەو نەپە.
لەپاستىدا لە جۆرى يەكەمىياندا كاتىك زىادەپوى دەگرتن ھەندىك زىان
دروست دەپ، بەلام نەم زىانانە بەدلنەپسەو لادەكىن و دەگونجىت چارەسەريان
بۇ بۆلۈرتەمە. دەلى جولانەوئى ناشكرا و پىمرواى نەوانەى كە پى تەدبىرى
بە قارەمانىتى نەزمەردەكەن و رەفتارى "دۆن كېشوت"نەيان' ھەپە، ھەمىشە
مەقسەدار و زىانبەخشە.

بۆلۈپىز كە خەلەتەنكى تەواو پروتە و برىتىيە لە خۆدانە دەست خالەتى
نەوانى كۆمەلانى خەلك و پاشان بەكارھىتەنى بۇ راوگەردنى ھەست و
مى خەل كۆمەلانى خەلك، بەرەنەى ھەر سەفەتەكى دىكەى خراب،
ئىلەى بۆلۈناوایە بۇ نەمە. بەگرتەى لایەنگەرانى نەم بۆچورە لادولوزە،

^۱ "دۆن كېشوت" نەپە لە كاراكتەرى پۇمانىكى نووسەرى نەپەنى "سېرۋانتىس". لە سەدەكانى ناومىاستما
"نەپەنى خەلكى كەركەكى زۆرەن بەم كەنەپە دەكا دەستان و بەسەرھەق سوارچەكانى دەگەپەو.
پوسەم بۆمانەدا لە رەگەى كەسەپەق "دۆن كېشوت" مە كالە بەم خالەتە دەكات. دۆن كېشوت
بەكە لەكەسە سەلەكەنى كە لە نەغەمى خويندەمەى بەردەوامى نەم جۆرە كەنەپەدا خۇي لىپووە
سەرەكە و، نەشەكە لىپووە بە دوزەن و، ھىزىش دەكە سەر ۋانەمەكان بە گومانى نەمەى سەپەى
نەزەسە!

چمندها گاره گار پښوور سږی هیلکمه کموه شتیکی ناسایه. بهلام بهرای
 ښه پښوسته هه سږو بابیتکی میللی له چوارچینوی سږر و ښښنگیه کی
 مرجانیدا و، له چه په کترین شونډا و، به جۆرنک که له گڼل حالتی پر له
 زان بهلام خاموشی جوړه له مرجانییه کاندبا بگونجیت، مامه له ی له گڼلدا
 بکرت.

گورمی پڼگهی مرؤف لای خوا به نندازهی گورمی هیمه نیمی.
 دبارترین ښانهی هیمه تېدریش بریتییه له به ختکردنی هوز و چیره
 کمیه کان له پښاو به ختوهرمی که سانی دیکه دا. نازانم داخو سبارت به
 مرؤف به دمر له ژرینخستنی شروف و ناموسی خود له پښاو سهلامتی
 میللمتا و، تمنانت خواردنه وی توورمی و دانبه خزاگرتن له جینه کدا که
 پښوسته هاوارسکات و بنویښت و، باج خسته سږ به ختوهرمی که سی له
 همر جینه کدا که یته پښموه، ده کرت وښای فیداکاریه کی گوره وی دیکه
 بکرت؟!

به ستمووی هه سږو سږکه وتڼیک له سږپاکاندا به هه له ستموه و گرنگینه دانی
 نمرکانه کانی به پلان و نه خسه سږپازیه کان چهند ینعه قلییه، به ستمووی
 سږجهم سږکه وتنه کانی که سڼک به نازابه تی کورانه وه و گرنگینه دان به
 تدبیرش به معمان جۆر ینعه قلییه.

ته دبیره کانیش به ورتهی هډولده کان، وډکو بانگه پښتنامه یه وان که

پيشكش به كومه كى خوى گهوره كراون و، دوو پرووى پهك حهقيقتن.
كه موكروتى له په كپك له مانهدا زورچار دميته هژكارى بچراني عينايت
و له منهنجا ميشتا شكست و سر نه كموتن. پوښتنى بين كه موكروتى به
رينگايه كه دا بموه دميته كه له هه موو ساتينكدا چاوى به سيرت كراوميت.
خوشبهختى بؤ نهوانه ي پهي به مه دبهن!

نارامگرى

نارامگرى، به رنځه ي گيا دمرمانيكى تال، هم نازادى مرؤف ددات و
هم تيمارى دهكات.

هه موو كيشه و نارپه حه تيبهك سكرپه به گرشادى و رزگار بوون، به لام
پيرسته له ماوى سكرپيدا مرؤف نارامگر يته.

نارامگرى و دامه زراوى له گهل سر كه موتندا دوانن، نه گهرچى به مر والته
له بكر جياوازن.

دورپاكان له دلزپه كان پينكدين، به لام كهس ناتوانيت ماوى پيوستى نتوان
دلزپ و دورپا به پيتيموه يهك...

نارامگري و له سمرخوښي نورونه يي ترين ړنگاي سهرکه وښه خوازراوه کانه.

له خمرماني که سينکدا که په له پهل ده کات و هه له شعيه زورترين شتيک څه
ده دوزرستمه هه له يه.

ړنگاي لرتکه کان له دوله کانه وه دست پنده کات.، پينگومان يو که سانبک
که نارامگرن..

نه گهر شتيک هه بيت سهرماکي ژهر و کو تاييه کي شکر و شمرهت
يئت. نموه صهبره.

نارامگري برتيه له ناو نيشاني په فتاري نهرني له هه مبر پروداوه کانه وه؛
له مبر نموه مهرداني خوا داواکردني صهبريان پيش له واده ي خوي به شتيکي
گونجاو نه زانيوه.

به رگه گرتن نه ک زوړ بوون

کاتیک دهروربه هينشتا د مېجور بوو. نموه تو بوويت که په يامه کاني خوات
دهدا به گوني چوارده وردا. نه گهر قه درنه شناسه کانيش پني نه ميزان. خو
ناسان و زوي شايه تن له سر نه مه. نه کميت چاو له حالي نادانه کان بکه بيت

و سکالا بکمیت! نهو خزمه‌دهی دیکمیت نه گمر خملکیش ستایشی نه گمن
خو خوا دمیینیت!

تو داخواری و پیناوستی خو دوششت جنبه‌جینگرد و نه‌میستا چواردهورت
وهك لاله‌زار وایه... له‌کاینکدا نهم هه‌مورو گوله دوری داریت، بزچی
سکالا له دمت سئ چوار درك ده‌کمیت؟ به‌تابه‌ت نه گمر نهم به‌دبه‌ختیبه
پهرچه‌کردارتك یت له دژی که موکورتی و ناهمواری له ینگه‌یانندنا!

سه‌بارمت به دلنك که وابه‌سته‌ی خوی گه‌وره بیوه، نایا داواکردنی
پاداشتی نهو خزمه‌تانه‌ی که له‌پیناو قیامه‌تدا کراون له دنیا‌دا هه‌لسوکه‌وتیکی
هیچنه‌دیو و نادانانه نییه؟ نه‌ی دنیا و شتانی ناوی فانی و، ناخیرمیش به
خوی و جوانی و شکۆمه‌ندیبه سه‌رسوورپه‌ینه‌ره‌که‌یه‌وه باقی و هه‌تاهه‌تایی
نییه؟ که‌وانه وهره! واز له پاداشتی نهو هه‌ول و کۆششت به‌ینه که له ینگای
خو‌ادا داوته! جیهانه‌کانی نه‌ودیو هه‌زاوان دنیا ده‌هیتن.

نایت پروتینگردنی خه‌لکی نه گمر له‌سه‌ر هه‌قیش بن وهك نیشانه‌ی گه‌وره‌ی
خوت نه‌زماریکمیت و پشت به‌و پله‌وپایانه به‌هستیت که خه‌لکی به گومانی باشی
عزبان پینان به‌خشیویت، وه هه‌رگیز نایت دووچاری دوردی خۆبه گهورمزان
سیت و خملك له خوت به به‌جووکرتر ببینیت! چونکه به‌ها و ینگه‌ی مروف
لای خوا، به‌گورهی پاکژی روح و مه‌زنی دل، گرن‌گیدان به جیسمانییه‌ت
و پله‌شانوه‌ل‌زیر گوشت و نیتقاندا به‌دبه‌ختیبه‌کی چه‌ند تاله!

هستی پرتزگرتن له گموره کان نه گمر بناغوش یت، نایت بز خوت
داوای بکهیت. پرتز و حورومنی خه لکی بهرامبرت یننموی داوای بکهیت
و چاوهرنی بکهیت زیانی نییه به لام نه گمر نارمزوی بکهیت و بهداوایا
را بکهیت، وه کو یارنکی دستینه گپشتو لیدیت و مرؤف له ژان و زهرویندا
جیده نیت.

نایت پشت به گموره زانین و گموره نیشاندانی خه لکی به نیت! گمرچی
پروتنکردنکی له م جزوی خه لکی نه گمر ږنگدانهوی ترمزامندی
جیهانی غمیب یت به شتیکی قبولکراه همژمارکرت، به لام هر گیز شتیکی
نییه نارمزو بکرت. نه گمر بز ساتیکش مرؤف دلخوش بکات، زورجار
دیگره نیت و دیتلینیتوه. نایت به ستایشی را گوزری له م جوړه بخه لیت
و دروونت ږمش بکهیتوه!

نابا هر گیز بیرت لموه کردو و تموه که به نندازی گه شه کردن و گموره مونی
خرمیت، به مونهی دوژمنه کانت، به چواردهوره که شت تاقیده کریتموه؟ رابینه!
وه جوامیزه بهرامبر بهو دستانه که له دستی خرای گموردها هره کیکیان
ناصرانکی تاقیکردنمونا

نه کمیت نهو خرمتهی که له پینار میلله ته که تدا نه نجامی ددیت و نهو
چاکانهی که بهرامبر به چواردهوره که دیکهیت بیغیتوه به چاوایاندا و، له

خوت بیزاریان بکیتا لمیرت نه چیت نمو شتانهی کردوشن هدره که نه رکینکن
و، توش فهرمانبر و لهرسراونکیتا!

نه گمر به منندازی نمو کشیانهی دیانخورنیتوه و، نمو بابه تانهی بیران
لنده که یتوه و شییان ده که یتوه و، به هه ناسه برکن له رینگای خوادا خرمهت
ده که یت، مهو نه بیتوه و "قههر و لوتف" وهن یه که ته ماشا نه که یت، بیر لهوه
بکوره که له هه موو جووله یه کندها دمیت به ته لهی په نجه تیژ، کانی منیتیهوه
و، له ترسی نه مه هه لبلهرزه!

تکابه به هیچ جوزتک باسی نهو خرمه تانهی کردوشن و بالای نمو
فیداکارییه زورانهی نه نجامت داوه لای من مه که! نه گمر دمتوانیت نمو
به ره مانه ی له سر دمت هاترونه ته گزوی به مولکی میری بزانت و،
وهو لوتفیککی خوایی ته ماشایان بکیت که له نه نجامی ههول و کوششی
هاورنیانت به خسراون و، له خرمه تکردها له پیشی پشموه و له کاتی کری و
پاداشندا له دوا ی دراوه بیت، تکات لنده کهم، نا نهوم بؤ باسکه! بؤم باس
بکه هتا زمانی شیرینت دلم ناوه دان بکاتهوه.

مملن "زانسته کهم، عزیزه تم، شه ره فم" و، به گزوانیه کانی تاییهت به
نهف دوزمه کانت دلخوش و دوشه کانت دلته نگ مه که! نه گمر به ره و
للهانتیکت همیه، وازی لینه ته با لهو دنیا گول بکات و میوبگرنت! نه گمر
زینت داستان بیت، با وهن نه غمه ی نه به دیی فرشته کان بمیتیهوه.

دامه زراوى و ده لگه پرانه وه

دۆزينه روى حه قىقه ت و دلتيان پنى چهند گرنگ بيت، وه فادارى و دامه زراوىش له دواى دۆزينه وه به هه مان نه دازه گرنگن و پيوسته به جددى هه لوانستيان له سه ر بگرتت. له پاستيدا كه سيك كه له رۆحيدا به پروناكيبى حه قىقه ت گه يشتوه، به ناسانى رپى و ناراسته ناگۆرپت! هه رچى نه وانيشه كه به يانى و نيواره به يى وه ستان قىبه لى خويان ده گۆرن. كۆمه ليك به دبەختى وهان كه حه قىقه تيان نه دۆزيوتوه، ياخود كه سانبكى بيدركن كه له نرخ و بهاى حه قىقه ت تينه گه يشتون.

نهو به خته وه رانه ي دلپان كردوه به كه ناراونك بۆ زه رپاي حه قىقه ت. هاروپى له گه ل شوق و نيشتيباقيكدا كه تيزبوون نازانيت، شه پۆله كانى نهو زه رپايه له سينى خوياندا ده تريننه وه، هه ميشه ده لين "زياتر نيه؟!" نه مانه كه سانبكى گه پرانيان ته واو كردوه، و، مېحرايى خويان ديوتوه، و، رۆحيان دامه زراوه. هه رچى نه وانيشه كه هه رده م له شه پۆله اندان، يان كۆمه ليك نادانى وهان كه شيرازى گه پران نازان، يان كۆمه ليك يينه قلى وهان كه گه پران و دۆزينه ويان تېكه لكردوه، ته نها نهو كه سانه ده دۆزنه وه كه ده گه پرېن، نه وانيش كه ده دۆزنه وه له جنى خوياندا دامه زراوه، نهو به رگه ردا نانه ش واده زانن شه وشته يان ديوتوه كه به دوويدا ده گه پرېن، به درى زايى ته مه نيك له هه مان شوتندا ده خوليتوه.

مانهوه له جينگاي خۇدا و پاراستي سىنگر و پينگه، به کم هؤکارى
سمرکوتن به سمر دوزمن و گه يشتن به ناهانجه، نهوانش که سىنگر
چينمچيلن، لىو سانهوه که لى جيا دىمنهوه، چورنه ته سر پينگاي شکست و
دؤران.

همه مو هه لاتوويه کى سىنگر، سره تا له وړدانى خۇيدا و، پاشان
له بىرامبىر ميژوو و نهوه گانې داهانودا خۇى مەحکوم دهکات و،
لەمنجاميشدا بدينچىوانه ي مەبەستە کى خۇيه ره زلله دهخوات. دامه زراوى
و پاراستى سىنگر له همه مو دعوا و پىيامىنکى مەزندا، نيشانه ي دليريه،
نهوانش که کؤيله ي نه فسن و له کورنوه با ييت لىو ترو شەن دهکەن، نه گەر
لەمە تينه گەن و نه يانه وړت تينگەن، مرؤفک که مرؤفى راسته قينه ييت، پاش
نەوى يەك جار له حەقيقەت تينگه بشت و دمرکى کرد، نيدى به رزومنديه کان
ناتوان زنجير له قاچى بدن و، ترس سەرى رنى پينا گرت و، شەهوت
پەخى ناگرت، نهو همه مو نه مانه تيده پەريئيت، وهک نەوى به هه رادا و
به سرياندا بفرئت.

نهوانه ي له خزمه تينکا به به رد هوامى بير و پينگه ده گوزن، هه روهک متمانە
و باورپان به خۇيان نامينيت، هارپينکانشيان هه مېشه گرفتارى ناتومبىد
دهکەن، هه روهک چزن نه گەر که سىک له کؤمه لىک بچيته دمرهوه که به عەشق و
شەرتوه رينه کەن، رېتمى جووله ي به کؤمه ل تينکده چيت و دىيت به هؤکارى
تينگچرون، به هه مان جوز جيا برونه وى که سىک له کؤمه لىک که له دورى

مه فکور وړه له و نامانچيكي دمستان داوخته دمنی په لكه دستان توشی
لرزیڼ و پرمېښی و خيالشان و. دوزمنانیش توشی خوشی دهكات.

نومانی زور زور بهلین و پهمان دمشكېتن و توشی بيقه راری دېږي
پوژنك دیت كه متعانه و باورپان به خوشیان نامینیت و. ورده ورده دمېنه
زیر کارېگرمی كسانی ترهه. نهم پوچه نیفلیجانهی كه به تینه پوښی كات
بمتوازی كسایه تیپان له دست دهمن. دېږي به لایه نېكي زیانه خش هم بږ
خویانه هم بږ نمر كومه لگایهش كه تپیدا دژین.

نومانی نه مېړ دېږي به ژیر همدنك حساباتی بچووكه وه. فاپچان له
شانی وهك پلمو پایه و ناویانگ و شهوت دهگیرنت. نازانم داخو نمر
پوژانهی كه به رومندیه كان وهك په لكه زېږینه ناسومان دقمن و. ترس و
نمندیښه كان نیراده مان كوت و زنجیر دهكمن. چی دهكمن؟!

له میړوی مرؤفا شاره كان و قهلاكان به هرول و ټنكوشان و خوشی
همزان دلیر و بویز به دمستاتوون. به لام زور جاریش به هوی په فتاری ناپاك
و نامردنك بږ همتاهه پایه له دستراون. له م بارمیه وه تنها نمر پروده اوانی
كه نایبمن به پهك گمل. هینده زورن كه له خمره ننگه كاندا جیان نایبتمه...

ناخ ناویانگی بكوړ و. شهوتی یتپمان و. تهماعی نامرد! چه ندها
پوچ تمها به په كجار سردانی گمړه کی نپوه زمره و یس هه لگمران.

چەندىن دل لە ھەرنى ئىردا وەكو گەلاي پايىز ھەلۈمىن. وە چەندىن بالاى
سەرووناسا بەھزى قاتا شۆرمەكەى ئىرە، لە پەرتىگارە بەرەو مەيخانە
گواستىمە. بەلەى، نەو پالەوانانەى پىيان لە ھەرنى ئىرە ھەلەمەوت،
ترسۆك و فسۆك ھەرچوون و، لاوھەكانىش پىر و پەكەوتە كەوتن.

باوەردار جارىك دەخەلەت

ھەموو ئامانجىكى بالا و مەفكۆرىيەكى مەزن سەرتا لە بىر كەرنەوى
بەستەماتىزەگراو و نەخشەيەكى تەندروستدا دىتە بوون و، لاينەنگر بۆ خۆى
دەدۆزىتەو، دۆزەنە چەند جارىك دەيت بە مەيخانىك بۆ پروتىكردنى
شەرتەوتروانى. نەو بىر و دەوايانەى ناتوانن نەم جۆرە پالەشتى و بناغەيە
بەدۆزەنەو، پىتش لەدايكەبوون دەمەن.

نايت نەو پالەشت و ھىزانەى كە بوون و نەبوون و كۆبوونەو و
شىبۆنەويمان تايبەت نىن بە تىمەو، ھەرگىز ھىچ ھۆكم و بانگەوازىنكەمان
لەسەر بنىاتبىرنەت، نەوانەى بەدبەھاتنى ئامانجەكانيان بەم شتانەو بەستووتەو
ھەمىشە فەريوان خواردووە، نەوانەش كە داھاتوويان لەسەر بنىاتناو، بوون
بەزىر داروپەردووەكەيەو.

لە دەوايەكدا ھەريەك لە مەزنىي مەفكۆرە و، پتەوى بىر و نەخشە و،
گەرەمگۆپى و نىخلاسى نۆتەرانى نەو بانگەوازە، چەند لاينەيەكى زۆر

گرننگن. نمونده هه به هه لڙاردني هؤڪاره کان و نامرازه کاني هه ڪارنڪه ڪه
 نه خشي بؤ ڪيشاره و، گونجانيان له گهل نه نجامه چاوهر وانگراوه کانيدا.
 به هه مان نه ندازه گرننگن. نه وانهي له گهل ڪؤمه لئڪ هؤڪاردا ڪه مرونده
 ڀئ ڪه ديارنييه داخو مرؤف به نامانج ده گهيمن و، پالپشتي داد گاهي ڪي
 بهرزيان به دسته هيتاوه، هه روه نه و ڪه سانه ده خه له تينن ڪه پشتيان پينه سترون
 و دوچارى نانومنديان ده ڪن، زيانيش به خويان ده گهيمن.

پنويسته حق ديسان له سر حق بنياتبنرت و، له راسترين ڀنگاگانوه
 مرؤف به دوايدا بگه ڀرت. گه ڀان به دوايدا له هه رننڪدا ڪه تيدا يري
 حق ناناسرت غه فلهه و، هه ولدان بؤ به دسته تنيان له ڀنگي هؤڪاره
 ناحقه کانيشوه فروخواردنه.

شاني نهرتي له سر بير و بؤ چووني نهرتي و ميڪانيزمي نهرتي
 بنياتنارنن. پنگي شته نهرتيه کان له ناو نهرتيه کاند، پنويسته وه
 ڀويشتن وايت به ناو ڪؤمه لئڪ دهرگادا ڪه ده ڪرنهوه و داده خرنن. پنويسته
 ڀويشتن به رد هوام ييت، به لام به هيچ جؤرنڪ پتڪدادان ڀوونه دات.

هه قيهه هه ميشه ييه کان به شاني بگؤڙ و کانيهوه نابهرتنهوه.
 دامه زواني دامه زراوه هه ر گرننگه کاني زيان له سر دورگه يه ڪه له ناودا
 مه له ده ڪات چي ييت، خدمت ڪردنيش له سيسته مئڪدا ڪه نيداره و جلهوه ڪي
 له دستي هتزه جؤراو جؤره کاندايه، هه مان شته.

دژیه که کان

بیر له پاکژ بوونهوی هزر و همت و، گه شه پندانی توانا و لیهاته
مرژییه کانت ده که بته وه؛ بهی قوتار بوون له چیره جهسته ییه کان و، یاخپوون
له نارمزوه نازملییه کان، نه مه که ی کارنکی کردمییه؟!

ده خوازیت له زیانی دلندا به توحید بگهیت و له چیره پوچییه کاندا
نوقم بیت؛ که چی هزار و یک هستی خراب له ناخدا دین و دهچن و،
له هه موو سر سووچینکدا به چیره جهسته ییه کان ده لیت "به لئ". نم دووانه
پنکمه چون هه لده کن؟!

خه یالی نهوه لیدمه بیت که بال بگریت و پهرواز بگهیت و بهرز بیته وه و
بگهیت به جیهانه کانی نهودیو، به لام وه مندالیک وابسته ی خاک و قووی
دنیا بیت؛ نم دووانه چون پنکمه ده لونز؟!

چاوهریت هه میسه له ناسوتدا سینه ی نوی هه لیت؛ به لام هه تا
دلت به نامانجه مه زنه کان پرچه که نه کهیت و، پنگه که ی جازانت به دست
نجه بیته وه، وه که زایه لیه که له سینه ی دونیادا نه نالینیت، نه مه چون
سیر دهیت؟!

دمتمونت چارمهر یو نمو کیشانه بدوزتموه که به در ژایی چه ندین سده
که له که برون به لام نه گهر عهزم و نومندت نه بیت و، بریار نه دیت که لمر
ږنگایه دا چه ندین سال و چه ندیها سده چاومړی بکهیت! چوڼ دمیت؟!۱

باس له پینشکومتی نیشتان و به ختمه رمی مروقی نینه ده کیت! به لام
نه مه چوڼ دمیت نه گهر به سیانه ی قوتاخانه و سربازگه و ته کیه شاپال به
نموه کانت نه به خشیت و، هیرش نه کیمته سر هه موو سینگوزه گانی شمتان؟!۱

دمتمونت بگهیت به وجود و لهر ناستی هه ته کانت به کامی دلی
خوت تامی ژیان بکهیت، ولې نه گهر هه تا نواره به یی شکاندنی پژووه کت
بمردموامی بم کاروانه نه دمیت، جا چوڼ به وه ده گیت؟!۱

دمتمونت هه میسه لهر چاوان و لهار دلاندا بیت و چه پلهت یو لیدرت
و بیریت به ناساندا، که چی پژوی سده جار عهده و په یمان ده شکتیت،
نیدی چوڼ ده گیت به رمی دمتمونت!...۱

خوت پین تموار و کامله و هه ده کیت هه موو که سیکیش بم جوړه
بشایسته! له کاتیکدا حال و په فتاره کانت پینچه واندی نه من و پژوانه باری
هزار گوناخت لهر شانه! نیدی چوڼ نه مهت دست ده کومت؟!۱

بیری خرمه‌ت

ژیانیکه که تیندا خرمه‌تکردنی خوا و خملک نامانج نمیتد چ جیاوازیه‌کی
له گمل ژیانیکی و محشیاندا همه که تیندا ههزار و یهک ههله جرت و فرتیانه؟!

•••

ستابشکردنی هه‌موو جوړه جوړلیدک که به‌ناوایستی پاستی و هه‌قنا
یت، نیشانه‌ی پرزگرتنی هه‌قه. نه‌وانه‌ی هه‌ق ته‌نها له ریبار و مه‌شرمی
خویندا دمیینه‌وه، باو‌پ‌بکمن هه‌روه زور نابات که به‌ته‌نها ده‌میتنه‌وه. له
تینگیشتن له هه‌قیشدا هه‌میشه گزوانکاریان به‌سردا دیت و هه‌رگیز به
دامه‌زران "جنگیری" ناگن.

نماینده له هه‌موو ناستنگدا

سه‌بارت به‌نوته‌ر و نماینده‌ییدی له هه‌ر ناست و پینگه‌به‌کدا یت
سیفه‌ت‌کانی وه‌ک پاستی و، نه‌مانه‌ت‌پارتزی و، هه‌ستی لیر‌سراستی و،
نیدراک و تینگیشتنی به‌رزتر له‌چاو هه‌وشیه‌کانیدا و، سیفه‌تی بینینی
سه‌ی له‌گمل نه‌مه‌ر‌دا و، ژیانیکی پاک‌دارنه‌نه سه‌مه‌رای هه‌موو شتیکه،
زور گرن‌گن. له‌مستدانی په‌کینک له‌م سیفه‌ت‌انه سه‌بارت به‌که‌سینکی نیداری،
کمو‌کورتیه‌کی جدیدیه و، سه‌بارت به‌و لایه‌نه‌ش که نه‌و که‌سه‌نوته‌رایه‌تی
ده‌کات چاره‌م‌شییه.

به کیتی نیوان ناووه و دهرهوه

نمونه‌ی دیوانه‌وت دنیا چاکبکن، سمرتا دمیت خویان چاکبکن.
 بدلن، سمرتا پیرسته ناوومیان له رق و نه‌فرمت و حسودی و، دهرهوشیان
 له هه‌موو جوره هه‌لسوکه‌وتیکی نابهنجی پاکبکهنه‌وه؛ هه‌تا بین به نمونه‌ی بۆ
 دهره‌یمریان. پهیامی نهر که‌سانه‌ی که ناووه‌ی خویان کۆنترۆلی نه‌کردوه و،
 له گه‌ل نه‌فیاندا نه‌جهنگیون و، نه‌تعی دنیای هه‌سته‌کانی خویان نه‌کردوه،
 چهند رازوه و جوانیش بیت، جۆشوخروش له رۆحه‌کاندا به‌ره‌مه‌ناهیئت و،
 نه‌گیرش بیگات به‌ردمه‌وامنایئت.

رۆحی نمونه‌یی

نهر که‌سانه‌ی له‌پیتار پۆشنکردنه‌وه‌ی خه‌لکیدا هه‌ولنده‌ن و، هه‌میشه‌ی بۆ
 به‌خته‌یمریان په‌له‌قاژه ده‌کهن و، له هه‌لدیزه جۆراوجۆره‌کانی ژیاندا دمی
 بارمه‌نیان بۆ درێژده‌کهن کۆمه‌لێک رۆحی مه‌زنی وه‌هان که پهیان به‌ خویان
 برده‌وه و، له کۆمه‌لگا‌که‌یاندا به‌رنه‌ی فرشته‌ی پارتیمر، پوه‌به‌دووی نهر
 کیشه و گه‌رفانه‌ی ده‌بنه‌وه که هه‌یزش بۆ سه‌ر کۆمه‌لگا ده‌هه‌ین و، سنگ له
 زویانه‌کان دهره‌به‌هه‌ین و، به‌ره‌ی دووی ناگه‌ره‌کان دهرۆن و، له‌هه‌مه‌به‌ره‌ی نه‌زیه
 گه‌رمه‌نکراوه‌کانیسه‌ره هه‌میشه له ئاماده‌باشیدان.

له بابتهی هه‌لزاردن پيشه‌دا، كردنى گونجانی پيشه‌كه له گيل بانگمواز
و نيرشاد و ته‌بليدا به پير، نيشاندی نرخسانى و پرژگرتنى حه‌قيقه‌ته.
نمواندى له‌به‌رامبهر بانگمواز ه‌زاراو‌ه‌زاره سهرنج‌ايشه‌كانى چوارده‌ورانه‌وه
به‌ين له‌روزه له‌م پيشه‌دا پرته‌كهن، دهن به نه‌ندازياره به‌ختم‌وه‌ره‌كانى داهاتوو.

نيراده به‌هيزم‌كان

نيراده و كه‌سايه‌تيه به‌هيزم‌كان نه‌گهر هه‌زاران جار له مه‌نجده‌دا ب‌كولتيرن
و، چهنده‌جا جار له قالبي هه‌مه‌ه‌وزدا دابرژورن، ديسانيش هيج شتاك له
كه‌سايه‌تيى خويان له‌ده‌ستانده‌ن و ناوه‌زوكى خويان ده‌پارژن. نه‌ى ده‌يت چى
بوژنرت به‌و به‌ديهاتوو ب‌تيرادانه‌ى كه پرژى چهند جارنك بير و ناراسته
ده‌گورن؟!

غەربەکان

غەرب نەر کەسە نییە کە لە مأل و نیشتمان و دوست و کەسەکانی
دایراوە. بەلکو نمو کەسێکە لەو دنیا و کۆمەلگابەدا کە تینا دژی، خەلکی
لە حال و ڕەبازی تیناگەن؛ کەسێکە لە ئەنجامی نامانجە بالاکانی، بێر
و بۆچوونی دەرباری جیهانەکانی غەیب و، بەختکردنی چۆڵە کەسێکەکانی
لە پیتاوە کەسانی تردا، هەموو و هەممەتە بەرزەکە، زوو زوو لە گەژ هەلپەرت
و بەرزە مۆندێخوازەکاندا دژ دیتەرە، ڕەفتارەکانی لە لایەن چۆردەرە کەمبەرە وەک
غەرب و نامۆ تەماشادەکەرن.

پۆچی میلەت

پێگای نێمە بریتیە لە ستایشکردنی هەموو کار و هەوێکی خێر کە
لە پیتاوە میلەت و نیشتماندا بکەن. هەرگیز بە (نەفەر) و (تەللەل) و (لامی
هیچ کەسێک نادیمەرە، "نامین" بۆ لە عەت و دوعای شەر ناکەین!

يېرى يەڭگرتى

ھەمىران داۋاي تەسلىمىيەن دەگەن بە رېيازەكەي خۇيان و داۋاي "سيلم"
ناگەن. لەكاتىڭدا خۋاي گەمۈرە دەفەرمۇرت (ادخلوا في السلم كافة)!

نەگەر ناشتوانىن يەك بېگىن با ھېچ نەيت تروشى دوۋىرەكى و داۋىران
نەيىن، يان بابەت و جياۋازىيەكانى نىوانمان گەمۈرە نەگەين.

لوتنى تايبەتى خۋاي گەمۈرە لەگەل جەماعەتدايە؛ بەجۇزىك تاكە ھەرە
دەگەن و بىلەنەكانىش سەرەراي ھەمۈرە ھەلىكىيان ناتوان بەدەستى بېتىن.

سەرەتا نەخشە

كاتىك نەخشە بۇ كار و پېرۇزىدەك دادەپېزىرت، پىنوستە لەپال ھۆكارەكاندا
بەرمەستە گرمانىكراۋەكانىش يەك بە يەك ھەلۋىستەيان لەسەر بىكىرت؛ بۇ
نەوى دواتر لە كانى دىركەوتنى كىتە و گىرغەكاندا نە پەخەنە لە قەدەر
بېگىرت و نە مەنەنە و بېرۋاي خەلىكىش بەرامبەرمان بىلەرت.

پلان

کاتیک کارگه یه که له سر نه خشه به کی پته و به هیز داده مه زرنترنت به مردوامی و نایندمه کی گه شی دمیت. به لام نه گهر له بناغه کهیدا فیکرنکی مه حکمه و حساینکی ورد بوونی نه بیت به حه تمی دوو چاری شکست دیت. نهی دمیت کاره کانی تاییهت به میللهت و، نیداره دانی دولهت و، به رزگردنموی مروف که هه موو لایه نینکی مه ته لیک کی جیاوازه بز ناستی مروفتیستی راسته قینه. دمیت چون بن؟!

نه انجام

هیشوی کوتای گرنکه، نه که باقویریق و هاشوهووشی سمرت.

چارموسی نهو کاراندی که بیر له سهرمنجامیان نه کراومهوه، زورچار به به شیمانی کوتای دیت.

پاسهوانی کولانه به رینوی ناسپیرنت!

پنکه نینی کوتای، پنکه نینی راسته قینه.

نهو تهیماغ و ههنگرینهی نهمرۆکه سههینی تامی تونی و سوهریت هین
دههچیزیت، له زهر تالتره.

دهگونجیت زۆرێك لهو شتانهی وادهزانریت زیانبهخشن له نههجامدا
سوودههخش هین! پێچههوانهكهشی ههر راسته...

كۆتا خالی تهنگی و ناڕهههتی، سهرفای ناسوودمی و گوشادییه.

مهردی خاوهن دههوا

پالهوانانی بواری ههقیقهت مهرج نییه خاوهن پۆست هین.

مهردی خاوهن دههوا نه له سهركهوتن و نه له شكستدا پهفتاری خۆی
ناگزریت.

ههسوو چاوهروانی و داواکارییهك ههتا له مالهکانی هاوشیوهی مالی
نهی نهرفههتا پینههات، واته ههتا له گههه نارامگریدا نهکولیت و پینههات،
غهیالیکی خاوه.

نامراز و نه نجام

نامرازی ناحق مړوف به نامانجی حق ناگیمینت. هوکار و نامراز
به کارهاتووه کانش پیوسته حق و مه شروع بن.

هوکاری ناحق

نمر سیمه مانه دی که لهر درو و بانگ شعی بینمه ما بنیاتنران، نه گمر
تدمه نیشیان درژر ینت، زوو یان درنگ به سر خاومه کانیاندا دپرووخیز و،
له دواي خوین خمونیکي تال و خمیالیکي پر له حمرت جینمیلن.

حیزی خوشگوزهرانی و پالدا نه وه

همه مو دمو و حقیقه تیکي موزن به دامه زراوی و راستگویی
شرنکمو و نماینده کانی و، به هرلدانیان له پیناو پاراستیدا، بهردوامی
به دمه مینیت و ناسامیه کی جیهانی ومرده گرت. دما نه گمر نم دموایه
له بهرامهر هیزش و دستدرژی بهردوامی دوزمه کانیموه ینبش ینت له
دوستی خاوم نیدراک و راستگویی و وه، زوو یان درنگ مه حکومت
بهوی بروخت و له یادمویه کاندیا بسرستموه.

ھەروەك چۆن ناوی و ستار و خامۇش بۆگەن دەيت، نەم تەمبەلەنەش
 كە خۇيان لە باوشى پالدا نەمە ھاوشتەو بەيىگرمەنى دەرزىز و لەناودەچەن.
 نارەزوى پالدا نەمە لە مەرقەدا يەكەم نىشانە و زەنگى مەردنە. بەلام نەگەر
 كەيك ھەستەكانى ئىفلىج بووين، نە گەرنى لەم زەنگە دەيت و، نە ھېچىش
 لەم نىشانە تەنگەگات. بىيگرمەن لە ناگادار كەرنەمە دۇستانىش...

تەمبەلى و لاشەپرەستى يەكەنكە لە گەرنەگەرنى ھۆكارەكانى ھەمەو
 چۆرەكانى سەرشۆرى و يىنەشېوون. نەم رۇخە مەردووانەى كە خۇيان
 لە باوشى پشودان و پالدا نەمە دەھاون، بىن ھېچ گەرمەنىك رۇزىك دىت
 دەرچارى سەرشۆرىيەكى وەھا دەين كە چاوەرى دەكەن تەنەنەت پىرەستەين
 پىداوشتەيەكانىشان لەلايەن كەسانى تەمە جىنەجىنەكرت.

كانىك خانەپرەستى زىادەمەركاوانەش دىتە سە ھەزەردەن بە پالدا نەمە و
 پشودان، نىدى بىيگرمەن مەرقە ھىلى ھەولدان و دەورەمەروورەنەمە جىنەجىنەيت
 و لەمە ئاستى رۇخ دەمەرت. بەتايەت نەگەر نەم نەمبەونەمە ھەستى
 مەكەرت و بە نازايەتى و پىاوشى داينەرت، نەمە دەيت بە كارمەت و
 نەمەدچەونىكى تەمەوتى.

لەسايەى ھەشتى ھەولدان و ھەزى كار كەردەن. نىچەم اتۇرەتەك لە
 ھەشتەينىكى بچەو كەمە لەدايكەو. نەمە دۇزەش كە نارەزوى ھەمە جىنگەى

نم عشق و حمزی گرتوه، میلله تیکی گهوره و گران له گهل زویدا تخت
بووه.

نموانی له پیناو عشقی همرم و خانه پهرستیدا شرتنی پاسهوانی خویان
جینتشتروه، زۆرجار به پینچهوانی مهبهسته کی خویانه وه زله یان خواردوه و.
له خانای گهرمرگوپی مندالی نازدار و شیرینی خویان بوون.

گۆزانی مرۆف و ریزی، هتاش هتاش و به وپه پری به ییندنگی
رپوودعات. نه نانهت جاری وهایه غهقله تیکی به چوک و جیابوونه وهی کی
کم له قافله دمیت به هۆکاری نیاچوون. به لām له بهرنه وهی نم جۆره
که سانه وادهزان هه میسه له هه مان پینگه و له سه هه مان هیل بوون.
زۆرجار ههست به وهش ناکه ن که له لوتکی منا ره به که وه بۆ بنکی بیرنک
به رپوونه ته وه!

نموانی هیل و سه نگه ر جینده یلن، هارپی له گهل حاله تی دموونی
ههستکردن به تاواندا که شتکی سروشتیه له هه مو هه له اتوریه کی سه نگه ردا،
چونکه هه ولده من به رگری له خویان به کن و په خه له هه سه رنکه رکه کانپان
بگرن رزگارپوونیان له و لادانه تی که وتوون و گه پانه و هیان بۆ هیل
پیشویان نزیکه له نهسته سه وه. نه وها هه زرمی نادم دوی نه وی قاچی
خلیسکا، له سایه دانسان به که موکو رتییه که یدا، به جووله یه ک به رزبووه بۆ
پینگه کی خوی. له به رامبه ردا نیلیس سه رمه پای هه له گه وه که ی دمی

کرد به بهر گری کردن له نه فسی خزی و له نه نجامیشدا نوشی تبا چرونی
دمیشمی بوو...

هەندێك جار نمو كەسانى عەزم و ئىرادە و شعورىان نىفلىج بوو، كارىگەرسەكى گەورەيان لەسەر بوژى و هەيزى مەعنەوى كەسەكانى چارەدوورەيان دەيت. تەنانتە جارى وابە دوورەلبەكى بچووك و چەرونە دوامەكى كەمى نەم بێتێرادانە، بەنەننازەى مردنى راستەقینەى سەد كەس، دەيت بە هۆكارى لەرزى و ناویندى. حالەتێكى لەم جۆرەش تەنها بە كەلكى نەو دەت كە نازابەتەى بە دەرژمانى مىللەت و ولات بێهەشتە و نازەزوى دەستەرزىكردنەيان بپەرزێت.

جوانیهی سرنجراکیشه‌گانی دنیا و مال و مندا، فیتته و تاقیکردنوم،
قوتابییه سدرکه‌وتووه‌گانی ندم تاقیکردنومیدش نمر به‌ختموره خاوم عزم و
نیرادانن که به‌بانی و نیواره عهد و پیمانی خویان له‌گهل ده‌عراکه‌یاند
تازده‌کنممه.

حدی پند و پایه

ھەرەك چۆن ناوك و تۈۋى زۇرتاك لە شتە باشكان لە مرقۇدا بوونى
مىيە، بىمەمان چۆر و لەپتاو ھەندىك حىكمەتدا بناغدى شتە خراپە كانىش
لە مرقۇدا ھەن. بۇ نمونە، لەمال سەفەتە باشكانى رەك سەممىيەت و

دلسوزی و خه‌مخوړی و یتیاژیدا، له زور که‌سیدشا سیفته خراپه‌کانی وک
خوش‌بوستنی پله‌وپایه و، هه‌زکردن به پینگ و پوټ و، ناروړوی دمرکمون،
که دل ده‌کوژن و روح نیفلیج ده‌کمن، بوونیان همیه. له‌م پرده‌و پیرسته له
په‌یوم‌نیه‌کانمان له‌گمل خه‌لکیدا نهم لایه‌نه سروشتیانه‌ی مړوټ له‌بهرچار
بگرین، بؤ نهمی تووشی خه‌یا‌الشکان و نانومیدی نه‌یین.

هم‌یه‌ک له ناروړوی پله‌وپایه و هه‌زکردن به ناویانگ و شوړت که کم
تا زور له هم‌وو که‌سیدکا همیه، نه‌گه‌ر به‌شینومیه‌کی مه‌شروع تیزنه‌کرت،
نهمانه‌ی نه‌یا‌نتوانیوه خو‌یان له‌م بیر و هم‌سته پر‌زگارکمن، له‌وانیه زیان‌نکی
زور هم له خو‌یان و هم له کومه‌لگه‌کیان بدن. هم‌روه چو‌ن نه‌گه‌ر
رینگری بکرت له خالی‌بو‌نهمی شتیک که له لیواری پر‌بو‌ندایه دمیت
به هوکاری تیکچوون و نا‌پنکی، به‌همان جوړ نهمو ر‌و‌خه دمیه‌دمانی
که دلیان به شان و شوړت د‌و‌راندوره گه‌ر ناروړوه ناوه‌کیه‌کانیان به‌باشی
ناراسته نه‌کرتن، کاولکاریه‌کی زور دمینه‌وه.

جوړله و همل‌سو‌کومتی نهم ر‌و‌خه ناکام‌لانه هه‌رچه‌نده تا نه‌ندازه‌یک گورز
له ر‌و‌حیش بو‌شینتیت به‌ناراستی تیزکردنی نه‌فیان که شم‌ری همنده‌کین،
له‌روړی دمرنجام‌وه رینگری له همنده‌یک شم‌ر ده‌کمن و دمن به هوکاری
همنده‌یک باشی همنده‌کی، نه‌مه‌ش وا له‌و ر‌ه‌نتارانه ده‌کات که به "سو‌کرتین
شم‌ر" (اهون الشر) نه‌ژماریکرتن. به‌لی، هون‌رمه‌ندیکي د‌ن‌گ‌خ‌و‌ش که به‌دوای
"ما‌فی چ‌ی‌ژ‌و‌ر‌گ‌رت‌ن" ده‌گم‌رت بؤ قو‌م‌گی، نه‌گه‌ر له‌بری همل‌شتی تو‌ز
و دو‌ک‌لی گ‌و‌رانیه به‌دم‌وشته‌کان، له رینگری نه‌غمه‌یه‌کی نیلامی "و

نمىڭىمىكى زىندوو و، ھۆنراۋىمىكى مەمۇلۇدھو خۇيان خالى بىكمىمىرە، زىانى
كەمىرە و تەننەت سەبارەت بە ھەندىك كەس لەۋانمىيە خىزداتر يىت.

سەمىيەت و ئىخلاص پۇخى نەم كارانمىيە كە دەكرىن و سىفەتى
بىكمەكمىيە، لەم پوۋوھ بۇ نەمى كىرەمىيەك لە كىرەمەكان لای خۇاي گەمىرە
قېۋولكراۋ يىت، پىرىستە لە دىلەو كرايىت و بىكمەكمىيە نىيەتى ھىچ جۈرە
پاداشت و بەرامبەرنكى نەمىت و جىگە لە پەزىمەندىي خۇاي گەمىرە، ھىچ
شىنكى تر تىكەل بە دلى نەمىت. نەمۇندە ھىيە سەركەۋىتىنكى لەم جۈرە
ھەمىو كەيك لە خىزمەتكرىدنا، شىنكى زۇر قورسە. بەرمەندىي نەمە،
پىرىستە ھوكم سەبارەت بەم كەسانە لەسەر بناغدى نەمە پەرىت كە داخۇ
لەم كەمەدا خىزىيان شەپ بالادىستە. بەلى، كارۋىارى ۋەھا ھەن كە لايمىيە
خۇدەرخىستەن و خۇبادان تىياباندا قورسە، بەلام كەس ناتاۋىت بانگەشى نەمە
بىكات كە بەشىۋىمىكى ۋەھا سەبارەت بە مەۋفى نىمە و ناسانجە بالاكانسان
و بىرە موقەددەسەكانسان زىانبەخىستەن. نەم جۈرە كەسانە لەۋانمىيە نارەزۋى
شەخسى و خواستەكانى خۇيان تىكەل بە كارەكانىيان بىكمەن و، ھەمىو گاتىك بىر
لە پەزىمەندىي خوا نەكەنمەۋ و، لەھەمبەر ھەلەكانىيەنمە قەدىان نەچەمىستەمە و
نەئالەنن، بەلام ھەرگىز راست نىيە كە بوئىرت لە بىرۋىاۋم و ناراستەياندا،
لەگىل ھەقدان نىن.

سەرمەي ھەمىو نەمانە، ھەر تاكىك كە لەنار كۆمەلنىكا خىزمەت دەكات
نەگەر راستمۇخۇر و سەرىخۇيانە ھەمىتت بە نۆتەرايەمىيەكرەنى نەم بۋارى
خىزمەتى تىنا دەكات و، پاشان كەسانى ئرىش بە چاۋلىكرەن لەمان نارەزۋى

د مرکوتن بذات له سريان، د سپيليني کومل ټينکد چټ و، همو شټنک
ژيروژور د ميتوه و به خيږايي ههنگار بهرو ناژاوه و پشيني دهرت.
دواتر لمانا همو چينه کانی کوملگادا جوولانهوي تاک تاک که له لايمن
خوپرستي تاکه کانهوه پالهرت دمرده کون و، همو شټنک ټينکل به په ک
دمن و، دمه لاتي مهرکزي به دواو مني لمانوده چټ.

نه گر سيمه سرکه و توره کانی ناو حکومه ټينک و، لايمنه چالاکه کانی ناو
دوله ټينک و، روه ديناميك و کاريگه رکانی ناو دامه زراويه ک، به گوزي
توانا و لپهانتي شخسي و سرکه و تنه کانيان داواي پشکي شير بکن، نو
حکومه تيفليج دميټ و، نو دهره دهر وخت و، نو دامه زراويه ش
ده گوزيت به ديزنکي سروسه ميري وها که سد دم و زهاني هبه.
حکومت به ياسا و دستوروه کانيه وه حکومه ته و، دوله ت به بناغه و
پروضيه کانيه وه دوله ته و، سوباش به ريز و گوزپرايه لي نيوان نمرگانه کانيه وه
سوباشه. بانگه شه کردن بؤ پيچمه وانه ي نه مه، چاونورقاندنه له ناست نو ماکه
گرنگانه دا که دوتني و نه مړوش گهره منتي بوون و هانه وه مانن.

خوزگه دلان بو شتانه ي به ديه تهری مهن به خشيوني و له داهاتوشا
دجابه خشيت قه ناعه تيان بگردايه و، له همو جيه کدا به دواي مزامه مني
نمودا بگمرايه ا به لام وا دمرده کرت هه ندنک لهو خوپرستانه ي که قه ناعه ت
به پروناکي چرا کره که ي خويان ده کن و پشت له تيشکه کانی خور ده کن،
هتا ماربه گي دیکه ش نه توان پرواينه کر و ليله کانی خويان ړنکبه نه وه و
دمرگای پروناکي نه دوزنه وه!

گوروتینى له ده ستدراو

همو سرگموتنیک دمرجاسی گوروتین و دمرجکشان و همولانی
پیشوتره و، له پرویه کیشمه هؤکار و سرمای سرگموتی دواتره. بهلام
نومده هیه پیوسته نهوانه ی به نامانج گیشترن، هاورپی له گیل مهستی
سرگموتندا، خویان بؤ باومشی پالانمونه نه هاون!

تیکچوونی پتومرکان

له دوتنیه تا نه مړو سرجم خراپه و خراپه کاریه کان، به پیشاندانی
شانی خراپتر و، وا له میللهت کرا قبرولیان بکات. تهنانت به ناوی
تسوکترین شمېر توه (اهون الشر) چه پله ی بؤ لندرا. بهرنه ی نمر پهنه ی که
دلپت "رهحمت له کفندزی پیشوو" ... قبولکردنی نهم فیکره ناپاگانیه
نبدی له هدر بسته مینکی نه فرمیه موه سرچاوه بگرت جیوازیه کی نیه
دک راسنیه کی دها که له خودی خویدا پریمیه جگه له تهلن کردن بؤ
نارمه نبردن و بؤ گه نبرونیک ییکزوتایی شتیک دی نیه.

زیادې موی و کورتې موی

ده گونځت له همدېرو فیکرنکدا زیادې موی و کورتې موی پروښات. همدروو کښان وک ژمړی کوشنده وهان. بهلې، همدروک نموانه له جلموړگیکې شړ و، پوښاکینکې کون و، قابله مویه کې قورین و، مالیکې پس و جالجالو کسیدا به دواي خاکيرون و سادميډا گمراون، خه لمتاون، نموانه ش که له شه پښه کې فدرنسي و جلی ښه خه و ملپروتدا بوی گمراون. به همدان جوړ خه لمتاون.

ته سه ووري ده شته کيڼانه

نه گم ته سموره کان به ناراسته نامانجیکې بالادا ږيز به ستن و خياله کان بشتگيري عدقل به دستېهتن، مرؤف دمترايت به فیکره دپوناکه کان و سمرکوتنه يک له دواي به که کان بگات، به پينچموانوه، خيالانه دمتکيه کان هيچ سووډنيکان نه بؤ جوړلانه وه زانستيه کان و نه بؤ دزمنه راسي نيه.

گنڙاوی خۇپەرستی

نەمانەتی منیتی که به مرؤف دراوه، دیارییهکی پیروژه و له پشار دۆزیموه و ناسینی گهورترین راستیدا پنی به خشاروه، دیارییهک که راستهوخو دواي نموی نهرکی خوی به جیهینا پیوسته بشکینرنت. نه گهر بهم جوره رهفتار نه کړنت، گهوره دمیث و فوری تېندهجیت و، وهکو عبیرتیکی لېدنت که خارمه کدی ههله دلوو شیت. مرؤف به هوی نهموه له به دیهینهری مهن و پهایی توانست و زانست و ورسته کدی تېدهگات و، پدی بموه دهات که به دیهینهره کدی ناتهواوی و که مرکورتی توخنی ناکمون و، پاشان به ناگری نمو معریفهت و خۆشه وستیبهی که له سینیدا تاوی داوه منیتی خوی دهرنیتمه، تنها بوونی «دیهینهری مهنهوه دهروانیت و دمیثنت، به نمو بیردهگاتمه و به نمو دهرانیت و تنهناش به نمو ههناسه دهات.

خۇپەرستی به مانای نەمانینی خوا و، ههنگارنه نان بهناپهاسه ی نهبدیهت و، نایینایی چاو و، سوورانهوه له جیگای خۇدا دیت. نمونهی همیشه بیر له منیتی خویان دهگهنوه و، له ههرنی تاریکی ئیگۆدا بهدای ههمو شتیکدا دهگه پین. نه گهر به دهرتازی چه ندین سالیس له (هیشتا بن، هیندی دهرزییهک ری ناپرن.

نهر کارانهی دهکړن، نهمانهت نه گهر گرانترین و سهختریش بن ههنا

له پیتار منیتیدا نه بامبدرتن، نه قه زیله دهستی مرؤف ده خن و نه له
 دمرگانهی خواشدا قبوله کړتن. نه وانهی نه بامبدرتنه خویان تپه پرتن و،
 چه قو بگن به ناو منیتی خویاندا و پارچه پارچهی بگن و، به سیرمیان
 به ستراوه، همو هملیک که له پیتار جیهانی غه بیدا دپیدن خه لمان و
 خو فرودانه و، همو فیدا کاریه کیشیان بیه قلیبه که.

چونکه خوپه رستی سیفه تیکی شیتانانییه، ناینت گومان له وه بکرت که
 خاوه کانی دوو چاری هه مان چارنوسی شیتان ده کات. ته نانهت به مانه و
 به رگریه کانی شیتانیش، سه دا و زایه لهی منیتی و خوپه رستین، هه زرمی
 نادم لهو کاته دا که ناسوی تاریک داهات، به فرمیکه کانی هه وری ته وار
 نونی دروست کرد و هملیدا به هویانه وه ناگری هه رمت و ناگری دهورنی
 بکوژیتته وه به لام نیلیس به دوا یه کدا بیانور و به مانه ی پریده کرد که
 همو وشیه کی له خوبایبون و سه رسته ختی و، همو دهر پرتیکی ییزری
 بو...

منیتی چهنین جوری هیه؛ هیه له زانسته وه سه چاوه ده گرت، هیه
 به سه رمت و ده سات دهرده که رمت، هه شه به زیره کی و جوانی فردی
 تینچیت و گموره دیت... له به رنه وهی هیچ یه کیک له سیفه تانه مولکی
 زاتی مرؤف نین، هه بانگ شه و لافیک له پرووه لیدرت، وه کو هؤکار
 و بانگه شتنامه وایه بؤ راکیشانی غه زمی خاون مولکی راسته قینه و، به
 له ناوچورنی نم دوه مه غورانه کولایی دیت.

نور ټیځو ټپه ی که دونیای ناوړه ی که سبکی داگیر کړدوه، نه گهر
مېنې کومېلېشی بچته پال، به ته واوړنې دضاوینت و عېفریتېکی
دستدرټیکاری لېنډه چیت. نیدی له دېستی دوحینکی هارووی له م
جوړه دا نه نانت خیردارترین شته کانبش ده کو هورونکی په شیان لېدیت و،
بزمب و گولله دېبارتن. به لن، له دېستی که سانی له م شومېده زانت
پووناکیه کی درویننه و، سهرویت ناسرازی خویادان و که شرفش و، دل
ینشی مار و دووېشک و، جوانی لاپه پمیه کی خمه و بونی ناخوش
پلاړه کاته و، زیره کیش حاله ټیکې دزوی وه به سوک سهرکردنی
خلکی ودره گړت.

لومړنۍ همیه فله فدی موده گهری نوته رایمنې مېنې و،
پنځه مېرایتیش نمایه ندمی حق و مه حویه نې کړدوه. له پښکای نه وانه ی
به که مېدا گومان و دووډلی و خله تاندن و توکانن و توندو نیژی، برونه ی
بېه کاکبشانی تر سناکی شاخه سهولینه کان، بهر په ک کموتون و هه پروون
به هه پروون بوون، به لام له پښکای دوو هه مېدا پرووناکی و ناسودمې دل و
بارمیتیدانی په کتر و هاریکاری پروونیان هه بووه.

حالتی د مروینې باسکردنی خود له هه موو شون و د مرفه ټیکدا،
نشانې که موکوړتی و هه سترکردنی خاومه که به تی به که می و نرمی، هتا
نور دژوش که هارپې له گهل په روموده کړدینکی باشی دوحدا هه موو نور
شنانی همبانه دیکه ن به فیدای خاومنی مولکی راسته قېنه، نه م حالته
هم جوړه به درموم دینت، هه موو کاروبارنکی نه م جوړه که سانه که شرفنیکه
و، هه موو گوزار شتیکیان ته ده ته قی مېنېپیه و، هه موو خوبه که مزانبینکیشان

پان پروناکیه یاخود وېره پنهانه له پېتښاو باسکرانیان له لایډن خد لکیموه. هزار نه فرمت له خږه پهرستانی هغه ناس!

خږه پهرست هه روک د دوستی راسته قینه ی نییه، ناسودهی ویزدانی نییه.

له ږنگای نه به دیه تدا

به دیه پته ری مه زن بوونی هڅکاری بوونمانه و، مه زیتیه که ی دوراندوړی گه ردوونی داوه و، پروناکیه که ی له هه موو جیه کدا نومایانه. ناسمانه کان و زوی بریکه ی دروشانه وی نه ون، تېکرای بوونیش به نده ی نه لقه له گرنی نه ون، نه و، میجرای هه میسه ی نه و ږخه کاملانده که به حقیقت گمېشتون. نه و، تا که مه وجود ښک که عاریفه کان به بالی هه سته کانیا نه هس تی پښکمن و بیناسن. وه نه و قیله ی تاقانده... وازمېنان له نه و ږاگردن بڼ لای شتانی تر شتیه؛ خم هه لږشتن بڼ که سانی دیکه ی جگه له نه ویش فريوخواړدنه. نه وانه ی دږنگای نه و جینه پلن تروشی به د به ختی هه میسه ی دېن و له ږندا جینه مېنتن؛ نه و دلانه ش که به نووری نه و ږوشن نابنمره به دوا ی سواېدا ږاده گمن و پنه ووده مانوو دېن. سرتاپای گه ردوون به نه وری نه و پروناکد میته و ر شپوه ی کتېنیک ده گرته خو. کات، له سابه ی نه فسه نه فسونایه گانی ږنگای به رو نه و چووندا له گور میسون دږمه چیت و، مانا و نرخیک به دستدېتیت...

نمونه که شتانی به‌دیه‌تتاوه و به هزار و یدک زمان خسترونیه‌ته
 گز. نه‌گمر نمونه‌دینه‌هتتاویه، هیچ شتیک له خزیومه دروست نه‌دیموو. نمونه
 پینکوبینکی بن نمونه‌خشیایه، هیچ شتیک یاسا و پرنسای نه‌دیموو. به‌هوی
 عینایه‌تی نمونه‌گه‌ردوون وهک مرؤفیک و، یاسا و رینسا‌کانش وهک زمانیان
 لیهات. همه‌وو شتیک باسی نمونه‌دهکات و به جوانیه‌کانی نمونه‌سرمه‌ستن!
 نه‌گمر بوون نه‌یت به ناوینمه‌یک بژ نمونه. له‌گمل ناسینکی ژنگاویدا جیاوازی
 جیهه؟ نه‌گمر مرؤف باس له نمونه‌دهکات نایا ناوی ناده‌میزادی لی
 دضرت؟ ناخ رۇحه تاریکه‌کان. نمونه‌که‌رانی هاواری ویزدان نایستن! هه‌تا
 کی به بازچه‌کان خزان ژیر ده‌کن و چاوتان له ناست راستیدا دضوقتن؟
 له‌برنمونه‌ی مرؤف له دونیایه‌کدا دینه‌بوون که چوار لای به ماده
 دموه‌دراوه. سرمه‌تا باومر بهر شتانه‌دهکات که به تهناده‌کانی همت
 نه‌زمونیان ده‌کات. پاشان به‌هوی نمونه‌مانایانه‌ی که نه‌مانه‌دیه‌خشن.
 زنجیری ملی منیتی دمشکینیت و، همولله‌دات حقیقه‌ته‌کی ناو ویزدانی
 بینیت. به‌لام نه‌وضه‌همیه ژماره‌ی نمونه‌ی پینان له‌م زنجیره‌باریکه
 ده‌گیرت و به‌درژایی ته‌مه‌نیک ناتوانن هه‌نگاونک به‌رمه‌پشمه‌ه‌بنین. کم
 نین. له‌برنمونه‌پیرسته شتانی چواردورمان وهک کتینیک بخرنترنمونه و وهک
 کورنیک‌گرینان لینگیرت. له‌کاتی خرنندنمونه و بیستیشا، نایت‌نوسه‌ری
 کتیه‌که و به‌پرمه‌ری سه‌مفونیاکه پشت‌گورنخرت. نه‌گینا هه‌روهک چون
 نمونه‌بروده‌میه‌ی که به‌ی هه‌ستکردن به نه‌فه‌کانی حقیقه‌ته‌له‌ویژدانیدا
 سرمه‌ناهای گه‌ردوون گه‌مراوه و له‌به‌لکه‌کاندا نوم‌بروه. هه‌روهک هه‌رگیز
 ناتوانیت نمونه‌هوزنتمه‌ه و به‌هزوری بگات. نمونه‌رۇحه‌به‌ده‌ختانه‌ش که
 که ناتوانن به‌هوی هه‌رموده و کتیه‌په‌رژه‌کی نمونه‌هه‌رده‌کانی چاو و

گړنيان بدېرتن و. بدمرو هه قيقه تي ناو ويزدانيان به رزېښموره، تواناي ناسيني نمریان نايست.

نهی نو خوا خاوم به زمیبهی که به بوونی خوی بوونمان پړشن ده کاتوره و، چاومان پرنور ده کات و، له تاریکایه کانی نه فس پړگارمان ده کات! نه گمر نهو نورو نه زلمیبهی تو نه بوایه که گهر دوون پروناک ده کاتوه، نیمه نه مانده توانی به راستی و دروستی هیچ شتیک ببینین و، هیچ بریارنکی راست و دروستان بو نه ده درا. نیمه هه موومان به کومه کی تو به بوون گه یشتین عینایه تی تو تاجی سرمان بیت بهو شانهای تو ینت پراگه باندوون فیزی راستی بوون! نه گهر لوتقت نه تواندایه به دمرخستنی خوت له ناسوی پړوچه گانماندا، له کونړه ده مانده توانی تو بناسین و له کونړه به دلنایي و ناسودمی ده گه یشتین؟!

نموره تویت که هه موو بوونه و مرگت کردووه به زمانیک و له ناو نم زمانه نشدا مرؤقت کردووه به بولبول یاخوا قت کم نه بن نهوانی باسی تو ده کن! بملن، بدم کارهت وات له نیمه کرد نهو نایه تانه بخوتنیموره که له چوارلای جیهاندا داتناره، سرله نوی و جارنکی دی هه قیقته هه میشه یه کی ناو ویزدانی خومان دایموره به گونماندا! له سایه نه مه دا همت به پمیرمنی نیوان به دیهیننه و به دیهیننراو ده کین و، به فوراره کانی مدعریفه تی ناو دلمان بدمرو تو به رزده مینموره، وه دیسان له سایه نه مه دا، له دالانه تاریکه کانی نه فس و، گیزای نادیاره همته کان پړگارمان دهیت و پارزراو دهین. نیمه به ناسینی تو کاکلهی زانستان به دمه تینا و چاومان کرایه وه به پروی نهو جوانیانه دا که له سر پړوحی بوونه موومان نه خشانده ورتن. نه گهر هه نو که همت به حیکه تی سر سیمای بوونه موومان بکمین و، وه کو نه غمه شیرنه کانی

زېرمه بېه کی موسیقي گوی له همدو دمنگینکي ناو سروشت بگرین، نهم
بتهوارنې له تزویه، د ژحیشان قوریانی تزیت!

لهم کتیه ناوازه و شکو داردا که له بېرده مساندا ناوولات کردووه، نابلوی
جوانیه بیوته کانی خوت نیشانداين و، به مېش جزو خرڅشت به دله کانسنا
وا. گرنی زمانانت کردوه و، شېره فمېندت کردین به پایه ی به داستانکردنی
نهم جوانیانه ی که تاپه تن به تز. نه گهر سدان جار موتالای نهم کتیه ی
گهردوون بکهین که پشانگای جوانیه بیوته کای تزیه؛ چه ندین جار
گرښیستی نه غم کانی ناو سروشت ببین که باسی تز ده کمن و، نهم کتیب و
نهم نه غمانه چه ندېما جار بخهینه پتېجاوی ته ماشاکاره تاسه مېنده کانی تز،
هینتا لهم هرتمه نوروانیه تیزناخوین و، دیسان بهرېو بیستنی تز ږاده کمین
و، له ږینگای تودا وه عاشقان همیسه له بهر خو مانوه ناری تز دلمینه موه.

نهی نمو سولتانه ی دلما ناشنا ده کات به جوانیه شاراره کانی وجودی
خوی! له ږاېردووه تا نیستا هزاران جار باسی تزیان کردووه؛ چه ندین جار
کاسی که و سړی یه که له دوا ی یه که پتېشکېش بهو دلانه کران که تینوری
عه شقت بورن. له پال ناوازی چه شنی سړوی به هشت نمو ږوچه پاک و
ینگهر دانه که چه شنی سړوی به هشته و، بورن به تز و غویاری ږینگای
تز، نهم دمنگه له رزوک و، نهم "ږیاب" شکاره و، نهم دسته ناکارامیه خو
قسه بېه کی بز رتن نییه! به لام لېږوردې فراوانی تز که ماغی قسه کردن
به همدو شتیک دېه خشیت و ده کمین به پېر ده بز ږوی یشمرمان و، له نېو
قسه ی ده لالان و بمیانی ږوانی مېردی گوختاری بهر دمرگاکه ندا دلمین
"نهم مېش نه غمې شېر و شکاوی نیمه یه" و، داوا ی لېږو شېرونت لېده کمین.

نومونده هدیہ لہم بابہ تہ دا وتہی راستہ قینہ تایبہ تہ بھوان. جارنگی تر دان
 بہ مہ دا دمپین و، همول ددمین لہ گوفتارہ کانی نہواندا کہ وک قہ لہ زہ وھان
 سرلہ نوئ باسی تۆ بکہینہ و بہ زہرای بیتسنوری مہ عرفعتی تۆ بگمین.
 هتا نیستا گورنمان لہ هندیك دلال ږا گرتوہ کہ باسی تۆیان بۆ کردورین،
 گورنمان بۆ دنگہ کان هہلخستوہ و، چاومان لہ هیا و نیشانہ کان ږږیوہ.
 هہنووکہ هدرہ کیک لہو دہلاقانہی کہ بہ ږووی دلماندا کراونہ تہوہ بہ پمنجرہ
 قبول دہکمین، دہمانہ ویت لہ ږینگہی هیا و هیا مہ خشہ جودا و جودہ کانہوہ
 ږسپاری تۆ لہ هہموو شتیک بکہین و، لہ گشت جینہ کدا بہ دواتدا بگږین
 و، بہ ږینگاہ کی جیاواز بھرو لای تۆ بہ رزبینہ وہ.

بہ نوروت چاومان ږوشنبکہوہ و دہرمانی دلمان بکہا جارنگی تریش
 دہرفعتی باسکردنی ذاتی خوت بہو بہندانہی بھردہرگاکت بہ خشہ وہ کہ
 بہ هانای بہ جیماوانی ږینگاوہ دہچن و، بہ مہش نہو بہندانہی بھر دہرکت کہ
 بہندانہی تۆ بہو ږږی نازادی دمپین بہ بہ ختہ وری هہمیشہی بگہینہ.
 لہ ذاتی تۆ مہ زنی و، لہ وانیش دہلالی دہوشتہ وہ...

دوعا

دوعا خوراکي دودہ پیرستہ بہین بچران پنی بدرت.

دوعا نہفسونیکہ بال بہ نیرادہ دہہ خشینتہ کہسی دیکہی ینجگ
 لہوانہی کہ لہ سہری بھردہوام دہین، لہم ہیزہ نہیتیبہی تیناگمن.

دوعا هڅکار و نامرازه ګان تېده به پښت و، هم هانا پرده بڼه قودرتی
خوایی و هم راګمیانندی لاوازیه کانی مړوځه.

ترسناکترین ځایروس که تووښی دوعا دمیت، بریتیه له پندانی کاریګری
پسته قینه به هڅکاره ګان. نو پړوځه ی نهم ځایروسه ی ګرتیت، چاره سړی
زیاتری دهرنت.

جوانترین دوعا به رامېر به تنګانه و نارېحه تییه ګان، نو دوعایانمن که
له کانی خوښی و ناسرودمیدا کراون.

خوابه گیان، متحانه و پروای من به خوت و به دوعا زیاده بکه، واش له
یژدانه بکه که وک ندرکینکی نه ستزی، پړچاری هڅکاره ګان بکات!

خوابه گیان، نه حاله بهرګه ی عزابت ده ګرت و، نه توانای
مهرودمېروېشم همیه له پړحه مت...

مرايه گیان نه ګمر بیړه فایی بنوښم و له توش دوور بکه وموه، حاله
هادرده ګان که من تر هملناکم... هرچه نده بیړه فام، به لام مرحتاجیم تالیی
لوتفی تزیه!

پتوهر يان رووناکييه گانی ريگا

محمد فہ تحولاً گولہن

IREAN

9 649750 001533
Ölçü veya yoldaki işaretler